

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหาร และครูเกี่ยวกับการใช้หลักสูตร ปวช. 2524 ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม โดยศึกษาด้านต่าง ๆ 8 ด้านคือ การบริหารและบริการหลักสูตร เอกสารหลักสูตร อาคารสถานที่และพื้นที่ในโรงฝึกงาน การเรียนการสอน สื่อการสอน กิจกรรมเสริมหลักสูตร การวัดและประเมินผล และปัญหาต่าง ๆ ทั้ง 8 ด้าน ผู้วิจัยได้แบ่งการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็นชุด ๆ จำนวน 6 ชุด ข้อคำถามที่เหมือนกันจะรวมอยู่ในตารางเดียวกัน ส่วนข้อคำถามที่ต่างกันก็จะแยกกันเสนอเป็นชุด ๆ ไป

ตอนที่ 1 เสนอข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม และสภาพทั่วไปในการใช้หลักสูตร

ตอนที่ 2 วิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้บริหารครูและบุคลากรฝ่ายต่าง ๆ

2.1 วิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูเกี่ยวกับการใช้หลักสูตร ๆ

แบ่งการวิเคราะห์ออกเป็น 8 ส่วนคือ

ก. วิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารและบริการหลักสูตร

ข. วิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับเอกสารหลักสูตร

ค. วิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับอาคารสถานที่และพื้นที่ในโรงฝึกงาน

ง. วิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนการสอน

จ. วิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับสื่อการสอน

ฉ. วิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมเสริมหลักสูตร

ช. วิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับการวัดและประเมินผล

2.2 วิเคราะห์ความคิดเห็นของบุคลากรฝ่ายต่าง ๆ เกี่ยวกับกิจกรรมที่ปฏิบัติ

ตอนที่ 3 วิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ในการใช้หลักสูตร

ตอนที่ 4 วิเคราะห์ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะที่ได้จากแบบสอบถามในส่วนที่เป็นแบบปลายเปิด

- ตอนที่ 1 ก. การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถานะภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม
ข. สภาพทั่วไปในการใช้หลักสูตร

ในส่วนนี้เป็นการวิเคราะห์สถานะภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม และสภาพทั่วไปในการใช้หลักสูตร ปวช. 2524 ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้ คือ

1. ข้อมูลจากข้อคำถามแบบตรวจสอบวิเคราะห์โดยการหาค่าร้อยละ เสนอเป็นตารางประกอบคำบรรยาย
2. ข้อมูลจากข้อคำถามที่เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า วิเคราะห์โดยการหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
3. ข้อมูลจากข้อคำถามที่เป็นแบบจัดอันดับวิเคราะห์โดยการหาค่าน้ำหนักคะแนน โดยเอาความถี่ของคะแนนอันดับ 1 คูณด้วย 3 บวกด้วยความถี่ของคะแนนอันดับ 2 คูณด้วย 2 และบวกด้วยความถี่ของคะแนนอันดับ 3 คูณด้วย 1 ผลรวมที่ได้คือค่าน้ำหนักคะแนน แล้วเรียงลำดับความสำคัญจากมากไปหาน้อย

สำหรับข้อคำถามมาตราส่วนประมาณค่าประกอบด้วย 3 และ 4 ระดับ ผู้วิจัยได้ประมาณค่า และกำหนดกฎเกณฑ์ดังนี้

1. แบบ 3 ระดับ กำหนดค่าคะแนนดังนี้
 - 1 หมายถึง เห็นด้วยอย่างยิ่ง/มากเกินไป
 - 2 หมายถึง เห็นด้วย/พอดี
 - 3 หมายถึง ไม่เห็นด้วย/น้อยเกินไป

ค่าประมาณซึ่งวิเคราะห์ตามเกณฑ์ดังกล่าวได้นำมาพิจารณาศึกษาด้วยการหาค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยกำหนดว่า

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.00-1.50 หมายถึง เห็นด้วยอย่างยิ่ง/มากเกินไป

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.51-2.50 หมายถึง เห็นด้วย/พอดี

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.51-3.00 หมายถึง ไม่เห็นด้วย/น้อยเกินไป

2. แบบ 4 ระดับ กำหนดค่าคะแนนดังนี้

- 1 หมายถึง มากที่สุด
- 2 หมายถึง มาก
- 3 หมายถึง น้อย
- 4 หมายถึง น้อยที่สุด

ค่าประมาณซึ่งวิเคราะห์ตาม เกณฑ์ดังกล่าวได้นำมาพิจารณาศึกษาด้วยการหาค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยกำหนดว่า
ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.00-1.50 หมายถึง มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.51-2.50 หมายถึง มาก
ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.51-3.50 หมายถึง น้อย
ค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.51-4.00 หมายถึง น้อยที่สุด

ศูนย์วิทยพัชร์พยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ก. สถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ 3 แสดงผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศและตำแหน่ง

ตำแหน่ง	เพศ				รวม	ร้อยละ
	ชาย	ร้อยละ	หญิง	ร้อยละ		
<u>กลุ่มผู้บริหาร</u>						
ผู้อำนวยการ	39	100.00	-	00.00	39	100.00
ผู้ช่วยผู้อำนวยการลักษณะงานวิชาการ	49	96.08	2	03.02	51	100.00
ผู้ช่วยผู้อำนวยการลักษณะงานส่งเสริมการศึกษา	20	95.24	1	04.76	21	100.00
ผู้ช่วยผู้อำนวยการลักษณะงานกิจการนักศึกษา	18	100.00	-	00.00	18	100.00
หัวหน้าสำนักงานพัฒนาการศึกษา	35	89.74	4	10.26	39	100.00
รวม	161	95.83	7	04.17	168	100.00
<u>กลุ่มครูผู้สอนคณะวิชาช่างกล</u>						
ปฏิบัติการสอนในแผนกวิชาช่างกลโรงงาน	72	96.00	3	04.00	75	100.00
ปฏิบัติการสอนในแผนกวิชาช่างยนต์	88	100.00	-	00.00	88	100.00
ปฏิบัติการสอนในแผนกวิชาช่างเชื่อมและโลหะแผ่น	76	92.68	6	07.32	82	100.00
ปฏิบัติการสอนในแผนกวิชาช่างเทคนิคพื้นฐาน	65	100.00	-	00.00	65	100.00
รวม	301	97.10	9	02.90	310	100.00
<u>กลุ่มครูผู้สอนคณะวิชาช่างไฟฟ้า</u>						
ปฏิบัติการสอนในแผนกวิชาช่างไฟฟ้ากำลัง	130	96.30	5	03.70	135	100.00
ปฏิบัติการสอนในแผนกวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์	89	96.74	3	03.26	92	100.00
รวม	219	96.48	8	03.52	227	100.00
<u>กลุ่มครูผู้สอนในคณะวิชาช่างโยธา</u>						
ปฏิบัติการสอนในแผนกช่างก่อสร้าง	219	97.33	6	02.67	225	100.00

ตารางที่ 3 (ต่อ)

ตำแหน่ง	เพศ				รวม	ร้อยละ
	ชาย	ร้อยละ	หญิง	ร้อยละ		
<u>กลุ่มครูผู้สอนในคณะวิชาสามัญและสัมพันธ์</u>						
ปฏิบัติการสอนในแผนกวิชาภาษา	40	43.48	52	56.52	92	100.00
ปฏิบัติการสอนในแผนกวิชาวิทยาศาสตร์	30	62.50	18	37.50	48	100.00
ปฏิบัติการสอนในแผนกวิชาคณิตศาสตร์	28	66.22	17	37.78	45	100.00
ปฏิบัติการสอนในแผนกวิชาสังคมศึกษา	16	34.78	30	65.22	46	100.00
ปฏิบัติการสอนในแผนกวิชาพลานามัย	32	72.73	12	27.27	44	100.00
รวม	146	53.09	129	46.91	275	100.00
<u>กลุ่มบุคลากรฝ่ายต่าง ๆ</u>						
ปฏิบัติงานในงานทะเบียนและวัดผล	30	41.67	42	58.33	72	100.00
ปฏิบัติงานในงานแนะแนวและบริการจัดหางาน	24	35.82	43	64.18	67	100.00
ปฏิบัติงานปฏิบัติงานในงานห้องสมุด	11	16.42	56	83.58	67	100.00
ปฏิบัติงานในงานพัสดุกลาง	54	72.00	21	28.00	75	100.00
รวม	119	42.35	162	57.65	281	100.00
รวมทั้งสิ้น	1,165	78.40	321	21.60	1,486	100.00

จากตารางที่ 3 แสดงให้เห็นว่า ผู้ตอบแบบสอบถามรวมทั้งสิ้นจำนวน 1,486 คน เป็นชาย 1,165 คนหรือร้อยละ 78.40 เป็นหญิง 321 คนหรือร้อยละ 21.60

ผู้บริหารจำนวน 168 คน ส่วนมากเป็นชาย 161 คนหรือร้อยละ 95.83 เป็นเป็นหญิง 7 คนหรือร้อยละ 4.17 ตำแหน่งผู้อำนวยการเป็นชายทั้งหมด 39 คนหรือร้อยละ 100.0 ผู้ช่วยผู้

อำนวยการลักษณะงานวิชาการ 51 คน เป็นชาย 49 คนหรือร้อยละ 96.08 เป็นหญิง 2 คนหรือร้อยละ 3.02 ผู้ช่วยผู้อำนวยการลักษณะงานส่งเสริมการศึกษา 21 คน เป็นชาย 20 คนหรือร้อยละ 95.24 เป็นหญิง 1 คนหรือร้อยละ 4.76 ผู้ช่วยผู้อำนวยการลักษณะงานกิจการนักศึกษาเป็นชายทั้งหมดจำนวน 18 คนหรือร้อยละ 100.00 หัวหน้าสำนักงานพัฒนาการศึกษาเป็นชาย 35 คนหรือร้อยละ 89.74 เป็นหญิง 4 คนหรือร้อยละ 10.26

ครูผู้สอนในคณะวิชาช่างกลจำนวน 310 คน เป็นชาย 301 คนหรือร้อยละ 97.10 ปฏิบัติการสอนในแผนกช่างกลโรงงาน 75 คน เป็นชาย 72 คนหรือร้อยละ 96.00 เป็นหญิง 3 คนหรือร้อยละ 4.0 ปฏิบัติการสอนในแผนกช่างยนต์ 88 คน เป็นชาย 88 คนหรือร้อยละ 100.0 ปฏิบัติการสอนในแผนกช่างเชื่อมและโลหะแผ่น 82 คน เป็นชาย 76 คนหรือร้อยละ 92.68 เป็นหญิง 6 คนหรือร้อยละ 7.32 ปฏิบัติการสอนในแผนกช่างเทคนิคพื้นฐาน 65 คน เป็นชายทั้งหมดคิดเป็นร้อยละ 100.00

ครูผู้สอนคณะวิชาช่างไฟฟ้า 227 คน เป็นชาย 219 คนหรือร้อยละ 96.48 เป็นหญิง 8 คนหรือร้อยละ 3.52 ปฏิบัติการสอนในแผนกช่างไฟฟ้ากำลัง 135 คน เป็นชาย 130 คนหรือร้อยละ 96.30 เป็นหญิง 5 คนหรือร้อยละ 3.70 ปฏิบัติการสอนในแผนกช่างอิเล็กทรอนิกส์ 92 คน เป็นชาย 89 คนหรือร้อยละ 96.74 เป็นหญิง 3 คนหรือร้อยละ 3.26

ครูผู้สอนคณะวิชาช่างโยธา 225 คน เป็นชาย 219 คนหรือร้อยละ 97.33 เป็นหญิง 6 คนหรือร้อยละ 2.67 ปฏิบัติการสอนในแผนกช่างก่อสร้าง 225 คน เป็นชาย 219 คนหรือร้อยละ 97.33 เป็นหญิง 6 คนหรือร้อยละ 2.67

ครูผู้สอนในคณะวิชาสามัญและสัมพันธ์ 275 คน เป็นชาย 146 คนหรือร้อยละ 53.09 เป็นหญิง 129 คนหรือร้อยละ 46.91 ปฏิบัติการสอนในแผนกภาษา 92 คน เป็นชาย 40 คนหรือร้อยละ 43.48 เป็นหญิง 52 คนหรือร้อยละ 56.52 ปฏิบัติการสอนในแผนกวิทยาศาสตร์ 48 คน เป็นชาย 30 คนหรือร้อยละ 62.50 เป็นหญิง 18 หรือร้อยละ 37.5 ปฏิบัติการสอนในแผนกคณิตศาสตร์ 45 คน เป็นชาย 28 คนหรือร้อยละ 62.22 เป็นหญิง 17 คนหรือร้อยละ 37.78 ปฏิบัติการสอนในแผนกสังคมศึกษา 46 คน เป็นชาย 16 คนหรือร้อยละ 34.78 เป็นหญิง 30 คนหรือร้อยละ 65.22 ปฏิบัติการสอนในแผนกพลานามัย 44 คน เป็นชาย 32 คนหรือร้อยละ 72.73 เป็นหญิง 12 คนหรือร้อยละ 27.27

บุคลากรฝ่ายต่าง ๆ จำนวน 281 คน เป็นชาย 119 คนหรือร้อยละ 42.35 เป็น

หญิง 162 คนหรือร้อยละ 57.65 ปฏิบัติงานทะเบียนและวัดผล 72 คน เป็นชาย 30 คนหรือร้อยละ 41.67 เป็นหญิง 42 คนหรือร้อยละ 58.33 ปฏิบัติงานแนะแนวและบริการจัดหางาน 67 คน เป็นชาย 24 คนหรือร้อยละ 35.82 เป็นหญิง 43 คนหรือร้อยละ 64.18 ปฏิบัติงานห้องสมุด 67 คนเป็นชาย 11 คนหรือร้อยละ 16.42 เป็นหญิง 56 คนหรือร้อยละ 83.56 ปฏิบัติงานพัสดุกลาง 75 คน เป็นชาย 54 คนหรือร้อยละ 72.00 เป็นหญิง 21 คนหรือร้อยละ 28.00

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 4 แสดงอายุของผู้ตอบแบบสอบถาม

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
<u>ผู้บริหาร</u>		
21 - 30 ปี	-	00.00
31 - 40 ปี	47	27.98
41 - 50 ปี	97	57.74
51 ปีขึ้นไป	24	14.28
รวม	168	100.00
<u>ครูผู้สอนคณะวิชาช่างกล</u>		
19 - 23 ปี	8	02.58
24 - 28 ปี	79	25.48
29 - 33 ปี	100	32.26
34 - 38 ปี	72	23.23
39 - 43 ปี	30	09.68
44 - 48 ปี	19	06.13
49 - 53 ปี	2	00.65
54 ปีขึ้นไป	-	00.00
รวม	310	100.00
<u>ครูผู้สอนคณะวิชาช่างไฟฟ้า</u>		
19 - 23 ปี	16	07.05
24 - 28 ปี	82	36.12
29 - 33 ปี	74	32.60
34 - 38 ปี	31	13.66
39 - 43 ปี	9	03.96
44 - 48 ปี	13	05.73

ตารางที่ 4 (ต่อ)

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
ครูผู้สอนคณะวิชาช่างโยธา		
49 - 53 ปี	2	00.88
54 ปีขึ้นไป	-	00.00
รวม	227	100.00
19 - 23 ปี	6	02.67
24 - 28 ปี	64	28.44
29 - 33 ปี	43	19.11
34 - 38 ปี	26	11.56
39 - 43 ปี	18	08.00
44 - 48 ปี	36	16.00
49 - 53 ปี	28	12.44
54 ปีขึ้นไป	4	01.78
รวม	225	100.00
ครูผู้สอนคณะวิชาสามัญและสัมพันธ์		
19 - 23 ปี	3	01.09
24 - 28 ปี	64	23.27
29 - 33 ปี	90	32.73
34 - 38 ปี	47	17.09
39 - 43 ปี	28	10.18
44 - 48 ปี	35	12.73
49 - 53 ปี	5	01.82
54 ปีขึ้นไป	3	01.09
รวม	275	100.00

ตารางที่ 4 (ต่อ)

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
<u>บุคลากรที่ปฏิบัติงานฝ่ายต่าง ๆ</u>		
19 - 23 ปี	12	04.27
24 - 28 ปี	95	33.81
29 - 33 ปี	61	21.71
34 - 38 ปี	35	12.45
39 - 43 ปี	26	09.25
44 - 48 ปี	28	09.96
49 - 53 ปี	20	07.12
54 ปีขึ้นไป	4	01.42
รวม	281	100.00

จากตารางที่ 4 แสดงให้เห็นว่า ผู้บริหารส่วนมากอายุระหว่าง 41-50 ปี 97 คนหรือร้อยละ 57.74 รองลงมาอายุระหว่าง 31-40 ปี 47 คนหรือร้อยละ 28.00 อายุ 51 ปีขึ้นไป 24 คนหรือร้อยละ 14.29 ไม่มีผู้บริหารคนใดอายุต่ำกว่า 31 ปีเลย

ครูผู้สอนคณะวิชาช่างกล ส่วนมากอายุระหว่าง 29-33 ปี 100 คนหรือร้อยละ 32.26 รองลงมาอายุระหว่าง 24-28 ปี 79 คนหรือร้อยละ 25.48 อายุระหว่าง 34-38 ปี 72 คนหรือร้อยละ 23.23 อายุระหว่าง 39-43 ปี 30 คนหรือร้อยละ 9.68 อายุระหว่าง 44-48 ปี 19 คนหรือร้อยละ 6.13 อายุระหว่าง 19-23 ปี 8 คนหรือร้อยละ 2.58 อายุระหว่าง 49-53 ปี 2 คนหรือร้อยละ 0.65 ไม่มีครูอายุมากกว่า 53 ปีขึ้นไปเลย

ครูผู้สอนคณะวิชาช่างไฟฟ้าส่วนมากอายุระหว่าง 24-28 ปี 82 คนหรือร้อยละ 36.12 รองลงมาอายุระหว่าง 29-33 ปี 74 คนหรือร้อยละ 32.60 อายุระหว่าง 34-38 ปี 31 คนหรือร้อยละ 13.66 อายุระหว่าง 19-23 ปี 16 คนหรือร้อยละ 7.05 อายุระหว่าง 44-48 ปี

13 คนหรือร้อยละ 5.73 อายุระหว่าง 39-43 ปี 9 คนหรือร้อยละ 3.96 อายุระหว่าง 49-53 ปี 2 คนหรือร้อยละ 0.88 ไม่มีใครอายุมากกว่า 53 ปีขึ้นไป

ครูผู้สอนคณะวิชาช่างโยธาส่วนมากอายุระหว่าง 24-28 ปี 64 คนหรือร้อยละ 28.44 รองลงมาอายุระหว่าง 29-33 ปี 43 คนหรือร้อยละ 19.11 อายุระหว่าง 44-48 ปี 36 คนหรือร้อยละ 16.00 อายุระหว่าง 49-53 ปี 28 คนหรือร้อยละ 12.44 อายุระหว่าง 39-43 ปี 18 คนหรือร้อยละ 8.00 อายุระหว่าง 19-23 ปี 6 คนหรือร้อยละ 2.67 อายุ 54 ปีขึ้นไป 4 คนหรือร้อยละ 1.78

ครูผู้สอนคณะวิชาสามัญและสัมพันธ์ ส่วนมากอายุระหว่าง 29-33 ปี 90 คนหรือร้อยละ 32.73 รองลงมาอายุระหว่าง 24-28 ปี 64 คนหรือร้อยละ 23.27 อายุระหว่าง 34-38 ปี 47 คนหรือร้อยละ 17.09 อายุระหว่าง 44-48 ปี 35 คนหรือร้อยละ 12.73 อายุระหว่าง 39-43 ปี 28 คนหรือร้อยละ 10.18 อายุระหว่าง 49-53 ปี 5 คนหรือร้อยละ 1.82 อายุระหว่าง 19-23 ปี และอายุ 54 ปีขึ้นไปมีอย่างละ 3 คนหรือร้อยละ 1.09

บุคลากรฝ่ายต่าง ๆ ส่วนมากอายุระหว่าง 24-28 ปี 95 คนหรือร้อยละ 33.81 รองลงมาอายุระหว่าง 29-33 ปี 61 คนหรือร้อยละ 21.71 อายุระหว่าง 34-38 ปี 35 คนหรือร้อยละ 12.45 อายุระหว่าง 44-48 ปี 28 คนหรือร้อยละ 9.96 อายุระหว่าง 49-53 ปี 20 คนหรือร้อยละ 7.12 อายุระหว่าง 19-23 ปี 12 คนหรือร้อยละ 4.27 อายุ 54 ปีขึ้นไป คนหรือร้อยละ 1.42

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 5 แสดงระยะเวลาปฏิบัติงานในตำแหน่งของผู้ตอบแบบสอบถาม

ระยะเวลา	จำนวน	ร้อยละ
<u>ผู้บริหาร</u>		
1 - 5 ปี	132	78.57
6 - 10 ปี	16	09.52
11 - 15 ปี	5	02.98
16 - 20 ปี	4	02.38
21 - 25 ปี	1	00.60
26 - 30 ปี	1	00.60
31 ปี ขึ้นไป	1	00.60
ไม่ตอบ	8	04.76
รวม	168	100.00
<u>ครูผู้สอนคณะวิชาช่างกล</u>		
1 - 5 ปี	124	40.00
6 - 10 ปี	105	33.87
11 - 15 ปี	42	13.55
16 - 20 ปี	18	05.81
21 - 25 ปี	9	02.90
26 - 30 ปี	1	00.32
31 ปี ขึ้นไป	-	00.00
ไม่ตอบ	11	03.55
รวม	310	100.00
<u>ครูผู้สอนคณะวิชาช่างไฟฟ้า</u>		
1 - 5 ปี	101	44.50
6 - 10 ปี	73	32.16

ตารางที่ 5 (ต่อ)

ระยะเวลา	จำนวน	ร้อยละ
11 - 15 ปี	22	09.69
16 - 20 ปี	9	03.96
21 - 25 ปี	10	04.41
26 - 30 ปี	2	00.88
31 ปี ขึ้นไป	-	00.00
ไม่ตอบ	10	04.41
รวม	227	100.00
<u>ครูผู้สอนคณะวิชาช่างโธ</u>		
1 - 5 ปี	87	38.50
6 - 10 ปี	44	19.47
11 - 15 ปี	19	08.41
16 - 20 ปี	13	05.75
21 - 25 ปี	24	10.62
26 - 30 ปี	26	11.50
31 ปี ขึ้นไป	2	00.88
ไม่ตอบ	11	04.87
รวม	226	100.00
<u>ครูผู้สอนคณะวิชาสามัญและสัมพันธ์</u>		
1 - 5 ปี	92	33.70
6 - 10 ปี	99	36.26
11 - 15 ปี	30	10.99
16 - 20 ปี	23	08.42
21 - 25 ปี	19	06.96

ตารางที่ 5 (ต่อ)

อายุระหว่าง	จำนวน	ร้อยละ
26 - 30 ปี	6	02.20
31 ปี ขึ้นไป	1	00.37
ไม่ตอบ	3	01.10
รวม	273	100.00
<u>บุคลากรฝ่ายต่าง ๆ</u>		
1 - 5 ปี	131	45.33
6 - 10 ปี	116	40.14
11 - 15 ปี	29	10.03
16 - 20 ปี	3	01.04
21 - 25 ปี	4	01.38
26 - 30 ปี	5	01.73
31 ปี ขึ้นไป	-	00.00
ไม่ตอบ	1	00.35
รวม	289	100.00

จากตารางที่ 5 แสดงให้เห็นว่าผู้บริหารส่วนมากปฏิบัติงานในตำแหน่งเป็นเวลา 1-5 ปี 132 คนหรือร้อยละ 78.57 รองลงมาระหว่าง 6-10 ปี 16 คนหรือร้อยละ 9.52 ระหว่าง 11-15 ปี 5 คนหรือร้อยละ 2.98 ระหว่าง 16-20 ปี 4 คนหรือร้อยละ 2.38 ส่วนระยะเวลา ระหว่าง 21-25 ปี 26-30 ปี และ 31 ปีขึ้นไปมีจำนวนอย่างละ 1 คนหรือร้อยละ 0.60 ผู้บริหาร 8 คนหรือร้อยละ 4.76 ไม่แสดงความคิดเห็น

ครูผู้สอนคณะวิชาช่างกลส่วนมากปฏิบัติราชการระหว่าง 1-5 ปี 124 คนหรือร้อยละ 40.00 รองลงมาระหว่าง 6-10 ปี 105 คนหรือร้อยละ 33.87 ระหว่าง 11-15 ปี 42 คน

หรือร้อยละ 13.55 ระหว่าง 16-20 ปี 18 คนหรือร้อยละ 5.80 ไม่แสดงความคิดเห็น 11 คน
คนหรือร้อยละ 3.55 ระหว่าง 21-25 ปี 9 คนหรือร้อยละ 2.90 ระหว่าง 26-30 ปี 1 คน
หรือร้อยละ 0.32 ไม่มีใครปฏิบัติราชการมากกว่า 30 ปีขึ้นไป

ครูผู้สอนคณะวิชาช่างไฟฟ้า ส่วนมากปฏิบัติการสอนอยู่ระหว่าง 1-5 ปี 101 คนหรือ
ร้อยละ 44.50 รองลงมาระหว่าง 6-10 ปี 73 คนหรือร้อยละ 32.16 ระหว่าง 11-15 ปี 22
คนหรือร้อยละ 9.69 ระหว่าง 21-25 ปี และไม่แสดงความคิดเห็นจำนวนอย่างละ 10 คนหรือ
ร้อยละ 4.41 ระหว่าง 16-20 ปี 9 คนหรือร้อยละ 3.96 ระหว่าง 26-30 ปี 2 คนหรือร้อย-
ละ 0.88 ไม่มีใครปฏิบัติการสอนมากกว่า 30 ปีขึ้นไป

ครูผู้สอนคณะวิชาช่างโยธา ส่วนมากปฏิบัติการสอนอยู่ระหว่าง 1-5 ปี 87 คนหรือร้อย
ละ 38.50 รองลงมาระหว่าง 6-10 ปี 44 คนหรือร้อยละ 19.47 ระหว่าง 26-30 ปี 26 คน
หรือร้อยละ 11.50 ระหว่าง 21-25 ปี 24 คนหรือร้อยละ 10.62 ระหว่าง 11-15 ปี 19 คน
หรือร้อยละ 8.41 ระหว่าง 16-30 ปี 13 คนหรือร้อยละ 5.79 ปฏิบัติการสอน 31 ปีขึ้นไป 2
คนหรือร้อยละ 0.88

ครูผู้สอนคณะวิชาสามัญและสัมพันธ์ ส่วนมากปฏิบัติการสอนอยู่ระหว่าง 6-10 ปี 99 คน
หรือร้อยละ 36.26 รองลงมาระหว่าง 1-5 ปี 92 คนหรือร้อยละ 33.70 ระหว่าง 11-15 ปี 30
คนหรือร้อยละ 10.99 ระหว่าง 16-20 ปี 23 คนหรือร้อยละ 8.42 ระหว่าง 21-25 ปี 19
คนหรือร้อยละ 6.96 ระหว่าง 26-30 ปี 6 คนหรือร้อยละ 2.20 ปฏิบัติการสอน 31 ปีขึ้นไป 1
คนหรือร้อยละ 0.37 ไม่แสดงความคิดเห็น 3 คนหรือร้อยละ 1.10

บุคลากรฝ่ายต่าง ๆ ส่วนมากปฏิบัติงานระหว่าง 1-5 ปี 131 คนหรือร้อยละ 45.33
รองลงมาระหว่าง 6-10 ปี 116 คนหรือร้อยละ 40.14 ระหว่าง 11-15 ปี 29 คนหรือร้อยละ
10.03 ระหว่าง 26-30 ปี 5 คนหรือร้อยละ 1.73 ระหว่าง 21-25 ปี 4 คนหรือร้อยละ 1.
38 ระหว่าง 16-20 ปี 3 คนหรือร้อยละ 1.04 ไม่แสดงความคิดเห็น 1 คนหรือร้อยละ 0.35

ตารางที่ 6 แสดงวุฒิทางการศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถาม

วุฒิทางการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
<u>ผู้บริหาร</u>		
ต่ำกว่าอนุปริญญา	1	00.60
อนุปริญญา	7	04.17
ปริญญาตรี	145	86.31
ปริญญาโท	12	07.14
อื่น ๆ	3	01.79
รวม	168	100.00
<u>ครูผู้สอนคณะวิชาช่างกล</u>		
ต่ำกว่าอนุปริญญา	3	00.97
อนุปริญญา	103	33.22
ปริญญาตรี	204	65.81
ปริญญาโท	-	00.00
อื่น ๆ	-	00.00
รวม	310	100.00
<u>ครูผู้สอนคณะวิชาช่างไฟฟ้า</u>		
ต่ำกว่าอนุปริญญา	4	01.76
อนุปริญญา	98	43.17
ปริญญาตรี	120	52.86
ปริญญาโท	5	02.20
อื่น ๆ	-	00.00
รวม	227	100.00
<u>ครูผู้สอนคณะวิชาช่างโยธา</u>		
ต่ำกว่าอนุปริญญา	9	04.00

ตารางที่ 6 (ต่อ)

วุฒิทางการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
อนุปริญญา	93	41.33
ปริญญาตรี	117	52.00
ปริญญาโท	2	00.89
อื่น ๆ	4	01.78
รวม	225	100.00
<u>ครูผู้สอนคณะวิชาสามัญและสัมพันธ์</u>		
ต่ำกว่าอนุปริญญา	-	00.00
อนุปริญญา	1	00.36
ปริญญาตรี	266	96.73
ปริญญาโท	7	02.55
อื่น ๆ	1	00.36
รวม	275	100.00
<u>บุคลากรฝ่ายต่าง ๆ</u>		
ต่ำกว่าอนุปริญญา	27	09.61
อนุปริญญา	30	10.68
ปริญญาตรี	209	74.38
ปริญญาโท	14	04.98
อื่น ๆ	1	00.35
รวม	281	100.00

จากตารางที่ 6 แสดงให้เห็นว่า ผู้บริหารส่วนมากมีวุฒิทางการศึกษาระดับปริญญาตรี 145 คนหรือร้อยละ 86.31 รองลงมาคือระดับปริญญาโท 12 คนหรือร้อยละ 7.14 ระดับอนุปริญญา

ญา 7 คนหรือร้อยละ 4.17 ระดับอื่น ๆ มี 3 คนหรือร้อยละ 1.79 ระดับต่ำกว่าอนุปริญญา 1 คนหรือร้อยละ 0.60

ครูผู้สอนคณะวิชาช่างกล ส่วนมากมีวุฒิทางการศึกษาระดับปริญญาตรี 204 คนหรือร้อยละ 65.81 รองลงมาก็คือระดับอนุปริญญา 103 คนหรือร้อยละ 33.22 ระดับต่ำกว่าอนุปริญญา 3 คนหรือร้อยละ 0.97

ครูผู้สอนคณะวิชาช่างไฟฟ้าส่วนมากมีวุฒิทางการศึกษาระดับปริญญาตรี 120 คนหรือร้อยละ 52.86 รองลงมาก็คือระดับอนุปริญญา 98 คนหรือร้อยละ 43.17 ระดับปริญญาโท 5 คนหรือร้อยละ 2.20 ระดับต่ำกว่าอนุปริญญาจำนวน 4 คนหรือร้อยละ 1.76

ครูผู้สอนคณะวิชาช่างโยธา ส่วนมากมีวุฒิทางการศึกษาระดับปริญญาตรีจำนวน 117 คนหรือร้อยละ 52.00 รองลงมาก็คือระดับอนุปริญญาจำนวน 93 คนหรือร้อยละ 41.33 ระดับต่ำกว่าอนุปริญญาจำนวน 9 คนหรือร้อยละ 4.00 ระดับอื่น ๆ จำนวน 4 คนหรือร้อยละ 1.78 ระดับปริญญาโทจำนวน 2 คนหรือร้อยละ 1.89

ครูผู้สอนคณะวิชาสามัญและสัมพันธ์ ส่วนมากมีวุฒิทางการศึกษาระดับปริญญาตรี 266 คนหรือร้อยละ 96.73 รองลงมาก็คือระดับปริญญาโท 7 คนหรือร้อยละ 2.55 ระดับอนุปริญญา 1 คนหรือร้อยละ 0.36 ระดับอื่น ๆ จำนวน 1 คนหรือร้อยละ 0.36

บุคลากรฝ่ายต่าง ๆ ส่วนมากมีวุฒิทางการศึกษาระดับปริญญาตรี 209 คนหรือร้อยละ 74.38 รองลงมาก็คือระดับอนุปริญญา 30 คนหรือร้อยละ 10.68 ระดับต่ำกว่าอนุปริญญา 27 คนหรือร้อยละ 9.61 ระดับปริญญาโท 14 คนหรือร้อยละ 4.98 ระดับอื่น ๆ จำนวน 1 คนหรือร้อยละ 0.35

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 7 แสดงวิชาเอก/สาขาวิชาทางการศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถาม

วิชาเอก/สาขาวิชา	จำนวน	ร้อยละ
<u>ผู้บริหาร</u>		
ภาษาไทย	3	01.92
ภาษาอังกฤษ	7	04.49
คณิตศาสตร์	13	08.33
วิทยาศาสตร์	11	07.05
สังคมศึกษา	22	14.10
ช่างยนต์	1	00.64
ช่างกลโรงงาน	18	11.54
ช่างเชื่อมและโลหะแผ่น	5	03.21
ช่างไฟฟ้า	16	10.26
ช่างอิเล็กทรอนิกส์	1	00.64
ช่างก่อสร้าง	12	07.69
บริหารการศึกษา	21	13.46
อื่น ๆ	26	16.67
รวม	156	100.00
<u>ครูผู้สอนคณะวิชาช่างกล</u>		
ช่างยนต์	45	14.52
ช่างกลโรงงาน	49	15.81
ช่างเชื่อมและโลหะแผ่น	45	14.52
วิศวกรรมเครื่องกล	70	22.58
อุตสาหกรรม	59	19.03
เขียนแบบวิศวกรรม	1	00.32
อื่น ๆ	41	13.23

ตารางที่ 7 (ต่อ)

วิชาเอก/สาขาวิชา	จำนวน	ร้อยละ
รวม	310	100.00
<u>ครูผู้สอนคณะวิชาช่างไฟฟ้า</u>		
ไฟฟ้ากำลัง	95	41.85
ไฟฟ้าสื่อสาร	18	07.93
ครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิตสาขาวิชาช่างไฟฟ้ากำลัง	12	05.29
วิศวกรรมไฟฟ้า	12	05.29
โทรคมนาคม	6	02.64
อิเล็กทรอนิกส์	39	17.18
ครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิตสาขาวิชาโทรคมนาคม	12	05.29
วิศวกรรมศาสตร์โทรคมนาคม	2	00.88
อื่น ๆ	31	13.66
รวม	227	100.00
<u>ครูผู้สอนคณะวิชาช่างโยธา</u>		
ช่างก่อสร้าง	7	05.30
ครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิตสาขาวิศวกรรมโยธา	52	40.63
วิศวกรรมโยธา	12	09.09
สถาปัตยกรรมศาสตร์	3	02.27
ช่างครุภัณฑ์	15	11.36
ครุศาสตร์บัณฑิตสาขาอุตสาหกรรมศิลป์	3	02.27
บริหารงานก่อสร้าง	36	27.27
อื่น ๆ	4	03.03
รวม	132	100.00

ตารางที่ 7 (ต่อ)

วิชาเอก/สาขาวิชา	จำนวน	ร้อยละ
<u>ครูผู้สอนคณะวิชาสามัญและสัมพันธ์</u>		
ภาษาไทย	44	16.00
ภาษาอังกฤษ	48	17.45
คณิตศาสตร์	45	16.36
สังคมศึกษา	44	16.00
วิทยาศาสตร์	47	17.09
พลศึกษา/สุขศึกษา	42	15.27
อื่น ๆ	5	01.82
รวม	275	100.00
<u>บุคลากรฝ่ายต่าง ๆ</u>		
วัดผลการศึกษา	10	03.57
จิตวิทยา/แนะแนวการศึกษา	8	02.86
บรรณารักษศาสตร์	60	21.43
การพัสดุ/พัสดุภัณฑ์	15	05.36
อุตสาหกรรมศิลป์	34	12.14
พาณิชยศาสตร์และการบัญชี	18	06.43
ภาษาไทย	21	07.50
ภาษาอังกฤษ	20	07.14
วิทยาศาสตร์	14	05.00
คณิตศาสตร์	25	08.93
สังคมศึกษา	30	10.71
อื่น ๆ	25	08.93
รวม	280	100.00

จากตารางที่ 7 แสดงให้เห็นว่าผู้บริหารส่วนมากวิชาเอก/สาขาวิชาอื่น ๆ จำนวน 26 คนหรือร้อยละ 16.67 รองลงมาคือสังคมศึกษา 22 คนหรือร้อยละ 14.10 บริหารการศึกษา 21 คนหรือร้อยละ 13.46 ช่างกลโรงงาน 18 คนหรือร้อยละ 11.54 ช่างไฟฟ้า 16 คนหรือร้อยละ 10.26 คณิตศาสตร์ 13 คนหรือร้อยละ 8.33 ช่างก่อสร้าง 12 คนหรือร้อยละ 7.69 ภาษาอังกฤษ 7 คนหรือร้อยละ 4.49 ช่างเชื่อมและโลหะแผ่น 5 คนหรือร้อยละ 3.21 ภาษาไทย 3 คนหรือร้อยละ 1.92 ช่างยนต์ และช่างอิเล็กทรอนิกส์มีจำนวนอย่างละ 1 คนหรือร้อยละ 0.64

ครูผู้สอนในคณะวิชาช่างกล ส่วนมากวิชาเอกหรือสาขาวิชาวิศวกรรมเครื่องกล 70 คนหรือร้อยละ 22.58 รองลงมาคืออุตสาหกรรม 59 คนหรือร้อยละ 19.03 ช่างกลโรงงาน 49 คนหรือร้อยละ 15.81 ช่างยนต์ ช่างเชื่อมและโลหะแผ่นมีจำนวนอย่างละ 45 หรือร้อยละ 14.52 สาขาวิชาอื่น ๆ จำนวน 41 คนหรือร้อยละ 13.23 เขียนแบบวิศวกรรม 1 คนหรือร้อยละ 0.32

ครูผู้สอนคณะวิชาช่างไฟฟ้า ส่วนมากสาขาวิชาช่างไฟฟ้ากำลัง 95 คนหรือร้อยละ 41.85 รองลงมาคืออิเล็กทรอนิกส์ 39 คนหรือร้อยละ 17.18 สาขาวิชาอื่น ๆ จำนวน 31 คนหรือร้อยละ 13.66 ไฟฟ้าสื่อสาร 18 คนหรือร้อยละ 7.93 วิศวกรรมอุตสาหการบัณฑิต(ไฟฟ้ากำลัง) วิศวกรรมไฟฟ้าและวิศวกรรมอุตสาหการบัณฑิต(โทรคมนาคม)มีจำนวนอย่างละ 12 คนหรือร้อยละ 5.29 โทรคมนาคม 6 คนหรือร้อยละ 2.64 วิศวกรรมโทรคมนาคม 2 คนหรือร้อยละ 0.88

ครูผู้สอนในคณะวิชาช่างโยธาส่วนมากสาขาวิชาวิศวกรรมอุตสาหการบัณฑิต(วิศวกรรมโยธา) 52 คนหรือร้อยละ 39.39 รองลงมาคือบริหารงานก่อสร้าง 36 คนหรือร้อยละ 27.27 คุรุภัณฑ์ 15 คนหรือร้อยละ 11.4 วิศวกรรมโยธา 12 คนหรือร้อยละ 9.09 ช่างก่อสร้าง 7 คนหรือร้อยละ 5.30 สาขาวิชาอื่น ๆ จำนวน 4 คนหรือร้อยละ 3.03 สถาปัตยกรรม และวิศวกรรมบัณฑิตอุตสาหกรรมศิลป์มีจำนวนอย่างละ 3 คนหรือร้อยละ 2.27

ครูผู้สอนคณะวิชาสามัญและสัมพันธ์ ส่วนมากสาขาวิชาภาษาอังกฤษ 48 คนหรือร้อยละ 17.45 รองลงมาคือวิทยาศาสตร์ 47 คนหรือร้อยละ 17.09 คณิตศาสตร์ 45 คนหรือร้อยละ 16.36 ภาษาไทยและสังคมศึกษามีจำนวนอย่างละ 44 คนหรือร้อยละ 16.00 พลศึกษา/สุขศึกษา 42 คนหรือร้อยละ 15.27 สาขาวิชาอื่น ๆ จำนวน 5 คนหรือร้อยละ 1.82

บุคลากรฝ่ายต่าง ๆ ส่วนมากสาขาวิชาบรรณารักษศาสตร์ 60 คนหรือร้อยละ 21.43 รองลงมาคืออุตสาหกรรมศิลป์ 34 คนหรือร้อยละ 12.14 สังคมศึกษา 30 หรือร้อยละ 10.71

คณิตศาสตร์และอื่น ๆ มีจำนวนอย่างละ 25 คนหรือร้อยละ 8.93 ภาษาไทย 21 คนหรือร้อยละ 7.50 ภาษาอังกฤษ 20 คนหรือร้อยละ 7.14 พาณิชและการบัญชี 18 คนหรือร้อยละ 6.43 การ
พัสดุ/พัสดุภัณฑ์ 15 คนหรือร้อยละ 5.36 วิทยาศาสตร์ 14 คนหรือร้อยละ 5.00 วัฒนผลการศึกษา
10 คนหรือร้อยละ 3.57 จิตวิทยา/แนะแนวการศึกษา 8 คนหรือร้อยละ 2.86

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ข. ความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพทั่วไปในการใช้หลักสูตร

ตารางที่ 8 แสดงการเข้ารับการอบรม/ประชุม/สัมมนาเกี่ยวกับหลักสูตร ปวช.

2524 ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม

ผู้ตอบแบบสอบถาม	ไม่เคย	ร้อยละ	เคย	ร้อยละ
ผู้บริหาร	87	51.79	81	48.21
ครูผู้สอนคณะวิชาช่างกล	143	46.13	167	53.87
ครูผู้สอนคณะวิชาช่างไฟฟ้า	77	33.92	150	66.08
ครูผู้สอนคณะวิชาช่างโยธา	133	59.11	92	40.80
ครูผู้สอนคณะวิชาสามัญและสัมพันธ์	145	52.73	130	47.27
บุคลากรฝ่ายต่าง ๆ	103	36.65	178	63.35
รวม	688	46.30	798	53.70

จากตารางที่ 8 แสดงให้เห็นว่า ผู้บริหารไม่เคยเข้ารับการอบรม ๆ จำนวน 87 คน หรือร้อยละ 51.79 เคย 81 คนหรือร้อยละ 48.21 ครูผู้สอนคณะวิชาช่างกล ไม่เคย 143 คน หรือร้อยละ 46.13 เคย 167 คนหรือร้อยละ 53.87 ครูผู้สอนคณะวิชาช่างไฟฟ้า ไม่เคย 77 คนหรือร้อยละ 33.92 เคย 150 คนหรือร้อยละ 66.08 ครูผู้สอนคณะวิชาช่างโยธาไม่เคย 133 คนหรือร้อยละ 59.11 เคย 92 คนหรือร้อยละ 40.80 ครูผู้สอนคณะวิชาสามัญและสัมพันธ์ไม่เคย 145 คนหรือร้อยละ 52.73 เคย 130 คนหรือร้อยละ 47.27 บุคลากรฝ่ายต่าง ๆ ไม่เคย 103 คนหรือร้อยละ 36.65 เคย 178 คนหรือร้อยละ 63.35

ตารางที่ 9 แสดงความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับแหล่งฝึกงาน ซึ่งสะดวกต่อการเดินทางของนักศึกษา/ครู-อาจารย์ รองรับการฝึกงานของนักศึกษา

- 1 หมายถึง มีเพียงพอทุกสาขาวิชา
- 2 หมายถึง มีเพียงพอบางสาขาวิชา
- 3 หมายถึง ไม่มีเลย

ผู้ตอบแบบสอบถาม	ระดับความคิดเห็น			\bar{X}	S.D.
	1	2	3		
ผู้บริหาร	26	114	18	1.95	0.53
ครูผู้สอนคณะวิชาช่างกล	45	147	96	2.18	0.63
ครูผู้สอนคณะวิชาช่างไฟฟ้า	30	150	46	2.07	0.57
ครูผู้สอนคณะวิชาโยธา	66	117	36	1.86	0.67
ครูผู้สอนคณะวิชาสามัญและสัมพันธ์	38	211	24	1.95	0.47

จากตารางที่ 9 แสดงให้เห็นว่า ผู้บริหารมีความคิดเห็นเกี่ยวกับแหล่งฝึกงานในระดับเพียงพอบางสาขาวิชา ครูผู้สอนคณะวิชาช่างกลเห็นว่ามีเพียงพอบางสาขาวิชา ครูผู้สอนคณะวิชาช่างไฟฟ้าเห็นว่ามีเพียงพอบางสาขาวิชา ครูผู้สอนคณะวิชาช่างโยธาเห็นว่ามีเพียงพอบางสาขาวิชา และครูผู้สอนคณะวิชาสามัญและสัมพันธ์ก็เห็นว่ามีเพียงพอบางสาขาวิชาเช่นกัน

ตารางที่ 10 แสดงความคิดเห็นของครูผู้สอนคณะวิชาสามัญและสัมพันธ์ เกี่ยวกับการปฏิบัติงานในหน้าที่อื่นที่นอกเหนือไปจากการสอน

ความคิดเห็น	จำนวน	ร้อยละ
ไม่ปฏิบัติงานในหน้าที่อื่น	35	12.73
ปฏิบัติงานในหน้าที่อื่น	240	87.27
รวม	275	100.00

จากตารางที่ 10 แสดงให้เห็นว่า ครูผู้สอนคณะวิชาสามัญและสัมพันธ์ส่วนมากปฏิบัติงานในหน้าที่อื่นที่นอกเหนือไปจากการสอน 240 คนหรือร้อยละ 87.27 ไม่ปฏิบัติงานในหน้าที่อื่น 35 คนหรือร้อยละ 12.73

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 11 แสดงความคิดเห็นของบุคลากรฝ่ายต่าง ๆ เกี่ยวกับการปฏิบัติการสอน
นอกเหนือไปจากงานในหน้าที่

ความคิดเห็น	จำนวน	ร้อยละ
ไม่ได้ปฏิบัติการสอน	65	23.13
ปฏิบัติการสอน	216	76.87
รวม	281	100.00

จากตารางที่ 11 แสดงให้เห็นว่า บุคลากรฝ่ายต่าง ๆ ส่วนมากทำการสอนที่นอกเหนือ
ไปจากงานในหน้าที่ 216 คนหรือร้อยละ 76.87 ไม่ปฏิบัติการสอน 65 คนหรือร้อยละ 23.13

ตารางที่ 12 แสดงค่าน้ำหนักคะแนนของผู้บริหารในการดำเนินงานเกี่ยวกับผลผลิตที่ได้
จากการฝึกปฏิบัติงานของนักศึกษา

การดำเนินการเกี่ยวกับผลผลิต ฯ	น้ำหนักคะแนน			
	1	2	3	รวม
ส่งให้สหกรณ์/สหกรณ์ของวิทยาลัยชาย	264	54	21	339
แจกจ่ายไปตามสถานศึกษาอื่น เพื่อใช้ เป็นอุปกรณ์การศึกษา	36	54	27	117
เก็บไว้เพื่อใช้ในการออกร้าน หรือจัดนิทรรศการ	240	52	6	298
ส่งขายตามร้านค้าทั่วไป	12	-	5	17
ส่งขายตามสถานศึกษาหรือหน่วยราชการอื่น ฯ	33	10	16	59
ให้นักศึกษาผู้ผลิตขายเอง	45	26	8	79
อื่น ฯ	24	14	6	44

จากตารางที่ 12 แสดงให้เห็นว่า สิ่งที่ใช้มากที่สุดในการดำเนินการเกี่ยวกับผลผลิตที่
เกิดจากการฝึกปฏิบัติงานของนักศึกษา คือ ส่งให้สหกรณ์/สหกรณ์ของวิทยาลัยชาย วิธีที่รองลงมา
คือ เก็บไว้ใช้ในการออกร้านหรือจัดนิทรรศการ และวิธีที่ใช้มากเป็นอันดับที่ 3 คือแจกจ่ายไป
ตามสถานศึกษาอื่น ฯ เพื่อใช้ เป็นอุปกรณ์การศึกษา ส่วนวิธีที่รอง ๓ ลงมา คือ ให้นักศึกษาผู้
ผลิตขายเอง ส่งขายตามสถานศึกษาหรือหน่วยราชการอื่น ฯ และส่งขายตามร้านค้าทั่ว ๆ ไป
ตามลำดับ

ตารางที่ 13 แสดงค่าน้ำหนักคะแนนของผู้บริหารเกี่ยวกับการใช้เงินบำรุงการศึกษาใน
ปีการศึกษา 2527

การใช้เงินบำรุงการศึกษา	น้ำหนักคะแนน			
	1	2	3	รวม
ปรับปรุงอาคารสถานที่	114	56	41	211
เป็นค่าตอบแทนภาคนอกเวลาของครู-อาจารย์	24	26	17	67
เป็นเงินเดือนลูกจ้างชั่วคราว/อาจารย์จ้างพิเศษ	15	54	50	119
ซื้ออุปกรณ์การศึกษาและวัสดุฝึก	114	102	13	229
ซื้อครุภัณฑ์	219	48	18	285
อื่น ๆ	12	6	-	18

จากตารางที่ 13 แสดงให้เห็นว่าการใช้เงินบำรุงการศึกษาในปีการศึกษา 2527 ผู้บริหารมีความคิดเห็นว่าได้ใช้เงินในการซื้อครุภัณฑ์เป็นจำนวนมากที่สุด รองลงมาคือจัดซื้ออุปกรณ์การศึกษาและวัสดุฝึก และเงินบำรุงการศึกษาถูกใช้มากอันดับ 3 คือการปรับปรุงอาคารสถานที่ ส่วนการใช้เงินอันดับที่รอง ๆ ลงไปคือ เป็นเงินเดือนลูกจ้างชั่วคราว/อาจารย์จ้างพิเศษ เป็นค่าตอบแทนภาคนอกเวลาของครูอาจารย์ และใช้ในสิ่งอื่น ๆ ตามลำดับ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 14 แสดงความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับระบบการเรียนการสอน
ที่ลงทะเบียนเรียนเป็นรายวิชา โดยไม่แยกนักศึกษาออกเป็นรอบเช้าและ
รอบบ่าย

กลุ่มตัวอย่างประชากร	ระดับความคิดเห็น			\bar{X}	S.D.
	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย		
ผู้บริหาร	27	69	66	2.24	0.72
ครูผู้สอนคณะวิชาช่างกล	22	135	151	2.42	0.62
ครูผู้สอนคณะวิชาช่างไฟฟ้า	19	107	100	2.36	0.63
ครูผู้สอนคณะวิชาช่างโยธา	36	98	84	2.22	0.71
ครูผู้สอนคณะวิชาสามัญและสัมพันธ์	40	131	97	2.21	0.68
บุคลากรฝ่ายต่าง ๆ	41	137	90	2.18	0.68

จากตารางที่ 14 แสดงให้เห็นว่า ผู้บริหารมีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยกับระบบการเรียนการสอนที่ลงทะเบียนเรียนเป็นรายวิชาโดยไม่แยกนักศึกษาออกเป็นรอบเช้าและรอบบ่าย ครูผู้สอนคณะวิชาช่างกลมีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วย ครูผู้สอนคณะวิชาช่างไฟฟ้ามีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วย ครูผู้สอนคณะวิชาช่างโยธามีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วย ครูผู้สอนคณะวิชาสามัญและสัมพันธ์มีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วย และบุคลากรฝ่ายต่าง ๆ ก็มีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยกับระบบการเรียนการสอนที่ลงทะเบียนเรียนเป็นรายวิชาโดยไม่แยกนักศึกษาออกเป็นรอบเช้าและรอบบ่าย

ตารางที่ 15 แสดงความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับความเหมาะสมกับสภาพ
ปัจจุบันและท้องถิ่นของหลักสูตร ปวช. 2524

ความคิดเห็น	จำนวน	ร้อยละ
<u>ผู้บริหาร</u>		
เหมาะสมทุกสาขาวิชา	71	42.26
เหมาะสมบางสาขาวิชา	78	46.43
ไม่เหมาะสมเลย	11	06.55
ไม่แน่ใจ	-	00.00
ไม่ตอบ	8	04.76
รวม	168	100.00
<u>ครูผู้สอนคณะวิชาช่างกล</u>		
เหมาะสมทุกสาขาวิชา	85	27.42
เหมาะสมบางสาขาวิชา	92	29.68
ไม่แน่ใจ	76	24.52
ไม่เหมาะสม	47	15.16
ไม่ตอบ	10	03.23
รวม	310	100.00
<u>ครูผู้สอนคณะวิชาช่างไฟฟ้า</u>		
เหมาะสมทุกสาขาวิชา	98	43.17
เหมาะสมบางสาขาวิชา	67	29.52
ไม่แน่ใจ	40	17.62
ไม่เหมาะสม	18	07.93
ไม่ตอบ	4	01.76
รวม	227	100.00

ตารางที่ 15 (ต่อ)

ความคิดเห็น	จำนวน	ร้อยละ
<u>ครูผู้สอนคณะวิชาช่างโยธา</u>		
เหมาะสม	112	49.78
ไม่เหมาะสม	59	26.22
ไม่แน่ใจ	49	21.78
ไม่ตอบ	5	02.22
รวม	225	100.00
<u>ครูผู้สอนคณะวิชาสามัญและสัมพันธ์</u>		
เหมาะสมทุกสาขาวิชา	73	26.55
เหมาะสมบางสาขาวิชา	60	21.82
ไม่แน่ใจ	108	39.27
ไม่เหมาะสม	26	09.45
ไม่ตอบ	8	02.91
รวม	275	100.00
<u>บุคลากรฝ่ายต่าง ๆ</u>		
เหมาะสมทุกสาขาวิชา	91	32.38
เหมาะสมบางสาขาวิชา	59	21.00
ไม่แน่ใจ	91	32.38
ไม่เหมาะสม	21	07.48
ไม่ตอบ	19	06.76
รวม	281	100.00

จากตารางที่ 15 แสดงให้เห็นว่า ผู้บริหารส่วนมากจำนวน 78 คนหรือร้อยละ 46.43

เห็นว่าเหมาะสมบางสาขาวิชา รองลงมาคือมีผู้บริหาร 71 คนหรือร้อยละ 42.26 เห็นว่าเหมาะสมทุกสาขาวิชา ผู้บริหาร 11 คนหรือร้อยละ 6.55 เห็นว่าไม่เหมาะสมเลย และผู้บริหาร 8 คนหรือร้อยละ 4.76 ไม่แสดงความคิดเห็น

ครูผู้สอนคณะวิชาช่างกล ส่วนมากจำนวน 92 คนหรือร้อยละ 29.68 เห็นว่าเหมาะสมเพียงบางสาขาวิชา รองลงมา 85 คนหรือร้อยละ 27.42 เห็นว่าเหมาะสมทุกสาขาวิชา จำนวน 76 คนหรือร้อยละ 24.52 เห็นว่าไม่แน่ใจ จำนวน 47 คนหรือร้อยละ 15.16 เห็นว่าไม่เหมาะสมเลย ส่วนอีก 10 คนหรือร้อยละ 3.23 ไม่แสดงความคิดเห็น

ครูผู้สอนคณะวิชาช่างไฟฟ้า ส่วนมากจำนวน 98 คนหรือร้อยละ 43.17 เห็นว่าเหมาะสมทุกสาขาวิชา รองลงมา 67 คนหรือร้อยละ 29.52 เห็นว่าเหมาะสมเพียงบางสาขาวิชา จำนวน 40 คนหรือร้อยละ 17.62 เห็นว่าไม่แน่ใจ จำนวน 18 คนหรือร้อยละ 7.93 เห็นว่าไม่เหมาะสมเลย ส่วนอีก 4 คนหรือร้อยละ 1.76 ไม่แสดงความคิดเห็น

ครูผู้สอนคณะวิชาช่างโยธาส่วนมากจำนวน 112 คนหรือร้อยละ 49.78 เห็นว่าเหมาะสมทุกสาขาวิชา รองลงมา 59 คนหรือร้อยละ 26.22 เห็นว่าไม่เหมาะสมเลย จำนวน 49 คนหรือร้อยละ 21.78 เห็นว่าไม่แน่ใจ ส่วนอีก 5 คนหรือร้อยละ 2.22 ไม่แสดงความคิดเห็น

ครูผู้สอนคณะวิชาสามัญและสัมพันธ์ ส่วนมากจำนวน 108 คนหรือร้อยละ 39.27 เห็นว่าไม่แน่ใจ รองลงมา 73 คนหรือร้อยละ 26.55 เห็นว่าเหมาะสมทุกสาขาวิชา จำนวน 60 คนหรือร้อยละ 21.82 เห็นว่าเหมาะสมเพียงบางสาขาวิชา จำนวน 26 คนหรือร้อยละ 9.45 เห็นว่าไม่เหมาะสมเลย ส่วนอีก 8 คนหรือร้อยละ 2.91 ไม่แสดงความคิดเห็น

บุคลากรฝ่ายต่าง ๆ จำนวน 91 คนหรือร้อยละ 32.38 เห็นว่าเหมาะสมทุกสาขาวิชา แต่จำนวนอีก 91 คนเช่นกันหรือร้อยละ 32.38 กลับเห็นว่าไม่แน่ใจ รองลงมาจำนวน 59 คนหรือร้อยละ 21.00 เห็นว่าเหมาะสมเพียงบางสาขาวิชา จำนวน 21 คนหรือร้อยละ 7.48 เห็นว่าไม่เหมาะสมเลย จำนวน 19 คนหรือร้อยละ 6.76 ไม่แสดงความคิดเห็น

ตารางที่ 16 แสดงจำนวนคาบการสอบของครู/สปีคาร์ท

คาบการสอบ	จำนวน	ร้อยละ
<u>ครูผู้สอนคณะวิชาช่างกล</u>		
1 - 15 คาบ	8	02.60
16 - 20 คาบ	9	02.92
21 - 25 คาบ	13	04.22
26 - 30 คาบ	15	04.87
31 - 35 คาบ	151	49.03
36 - 40 คาบ	102	33.12
41 - 45 คาบ	10	03.25
รวม	310	100.00
<u>ครูผู้สอนคณะวิชาช่างไฟฟ้า</u>		
1 - 15 คาบ	3	01.32
16 - 20 คาบ	3	01.32
21 - 25 คาบ	14	06.17
26 - 30 คาบ	21	09.25
31 - 35 คาบ	89	39.21
36 - 40 คาบ	94	41.41
41 - 45 คาบ	3	01.32
รวม	227	100.00
<u>ครูผู้สอนคณะวิชาช่างโยธา</u>		
1 - 15 คาบ	8	03.56
16 - 20 คาบ	9	04.00
21 - 25 คาบ	11	04.89
26 - 30 คาบ	26	11.56

ตารางที่ 16 (ต่อ)

จำนวนคาบ	จำนวน	ร้อยละ
31 - 35 คาบ	86	38.22
36 - 40 คาบ	85	37.78
41 - 45 คาบ	-	00.00
รวม	225	100.00
<u>ครูผู้สอนคณะวิชาสามัญและสัมพันธ์</u>		
1 - 15 คาบ	28	10.18
16 - 20 คาบ	48	17.45
21 - 25 คาบ	79	28.73
26 - 30 คาบ	60	21.82
31 - 35 คาบ	43	15.64
36 - 40 คาบ	17	06.18
41 - 45 คาบ	-	00.00
รวม	275	100.00
<u>บุคลากรฝ่ายต่าง ๆ</u>		
1 - 15 คาบ	152	54.09
16 - 20 คาบ	30	10.68
21 - 25 คาบ	24	08.54
26 - 30 คาบ	36	12.81
31 - 35 คาบ	36	12.81
36 - 40 คาบ	3	01.07
41 - 45 คาบ	-	00.00
รวม	281	100.00

จากตารางที่ 16 แสดงให้เห็นว่า ครูผู้สอนคณะวิชาช่างกลส่วนมากทำการสอนอยู่ระหว่าง 31-35 คาบ 151 คนหรือร้อยละ 49.03 รองลงมาระหว่าง 36-40 คาบ 102 คนหรือร้อยละ 33.12 ระหว่าง 26-30 คาบ 15 คนหรือร้อยละ 4.87 ระหว่าง 21-25 คาบ 13 คนหรือร้อยละ 4.22 ระหว่าง 41-45 คาบ 10 คนหรือร้อยละ 3.25 ระหว่าง 16-20 คาบ 9 คนหรือร้อยละ 2.92 ระหว่าง 1-15 คาบ 8 คนหรือร้อยละ 2.60

ครูผู้สอนคณะวิชาช่างไฟฟ้า ส่วนมากทำการสอนอยู่ระหว่าง 36-40 คาบ 94 คนหรือร้อยละ 41.41 รองลงมาระหว่าง 31-35 คาบ 89 คนหรือร้อยละ 39.21 ระหว่าง 26-30 คาบ 21 คนหรือร้อยละ 9.25 ระหว่าง 21-25 คาบ 14 คนหรือร้อยละ 6.17 ระหว่าง 1-15 คาบ 16-20 คาบ และ 40-45 มีจำนวนอย่างละ 3 คนหรือร้อยละ 1.32

ครูผู้สอนคณะวิชาช่างโยธา ส่วนมากทำการสอนอยู่ระหว่าง 31-35 คาบ 86 คนหรือร้อยละ 38.22 รองลงมาระหว่าง 36-40 คาบ 85 คนหรือร้อยละ 37.78 ระหว่าง 26-30 คาบ 26 คนหรือร้อยละ 11.56 ระหว่าง 21-25 คาบ 11 คนหรือร้อยละ 4.89 ระหว่าง 16-20 คาบ 9 คนหรือร้อยละ 4.00 ระหว่าง 1-15 คาบ 8 คนหรือร้อยละ 3.56

ครูผู้สอนคณะวิชาสามัญและสัมพันธ์ส่วนมากทำการสอนอยู่ระหว่าง 21-25 คาบ 79 คนหรือร้อยละ 28.73 รองลงมาระหว่าง 26-30 คาบ 60 คนหรือร้อยละ 21.82 ระหว่าง 16-20 คาบ 48 คนหรือร้อยละ 17.45 ระหว่าง 31-35 คาบ 43 คนหรือร้อยละ 15.64 ระหว่าง 1-15 คาบ 28 คนหรือร้อยละ 10.18 ระหว่าง 36-40 คาบ 17 คนหรือร้อยละ 6.18

บุคลากรฝ่ายต่าง ๆ ส่วนมากทำการสอนอยู่ระหว่าง 1-15 คาบ 152 คนหรือร้อยละ 54.09 รองลงมาระหว่าง 26-30 คาบและ 31-35 คาบ จำนวนอย่างละ 36 คนหรือร้อยละ 12.81 ระหว่าง 16-20 คาบ 30 คนหรือร้อยละ 10.68 ระหว่าง 21-25 คาบ 24 คนหรือร้อยละ 8.54 ระหว่าง 36-40 คาบ 3 คนหรือร้อยละ 1.07

ตารางที่ 17 แสดงจำนวนคาบการสอนในเวลาราชการของครูและบุคลากรฝ่ายต่าง ๆ
ต่อสัปดาห์

คาบการสอน	จำนวน	ร้อยละ
<u>ครูผู้สอนคณะวิชาช่างกล</u>		
1 - 15 คาบ	47	15.21
16 - 20 คาบ	157	50.81
21 - 25 คาบ	90	29.13
26 - 30 คาบ	11	03.56
31 - 35 คาบ	3	00.97
36 - 40 คาบ	1	00.32
41 - 45 คาบ	-	00.00
รวม	309	100.00
<u>ครูผู้สอนคณะวิชาช่างไฟฟ้า</u>		
1 - 15 คาบ	24	10.57
16 - 20 คาบ	105	46.26
21 - 25 คาบ	86	37.89
26 - 30 คาบ	10	04.41
31 - 35 คาบ	2	00.88
36 - 40 คาบ	-	00.00
41 - 45 คาบ	-	00.00
รวม	227	100.00
<u>ครูผู้สอนคณะวิชาช่างโยธา</u>		
1 - 15 คาบ	50	22.12
16 - 20 คาบ	93	41.15
21 - 25 คาบ	74	32.47

ตารางที่ 17 (ต่อ)

จำนวนคาบ	จำนวน	ร้อยละ
26 - 30 คาบ	9	03.98
31 - 35 คาบ	-	00.00
36 - 40 คาบ	-	00.00
41 - 45 คาบ	-	00.00
รวม	226	100.00
<u>ครูผู้สอนคณะวิชาสามัญและสัมพันธ์</u>		
1 - 15 คาบ	183	66.55
16 - 20 คาบ	77	28.00
21 - 25 คาบ	15	05.45
26 - 30 คาบ	-	00.00
31 - 35 คาบ	-	00.00
36 - 40 คาบ	-	00.00
41 - 45 คาบ	-	00.00
รวม	275	100.00
<u>บุคลากรฝ่ายต่าง ๆ</u>		
1 - 15 คาบ	231	82.21
16 - 20 คาบ	45	16.01
21 - 25 คาบ	5	01.78
26 - 30 คาบ	-	00.00
31 - 35 คาบ	-	00.00
36 - 40 คาบ	-	00.00
41 - 45 คาบ	-	00.00
รวม	281	100.00

จากตารางที่ 17 แสดงให้เห็นว่า ครูผู้สอนคณะวิชาช่างกลส่วนมากมีคาบการสอนในเวลาราชการระหว่าง 16-20 คาบ 157 คนหรือร้อยละ 50.81 รองลงมาระหว่าง 21-25 คาบ 90 คนหรือร้อยละ 29.13 ระหว่าง 1-15 คาบ 47 คนหรือร้อยละ 15.21 ระหว่าง 26-30 คาบ 11 คนหรือร้อยละ 3.56 ระหว่าง 31-35 คาบ 3 คนหรือร้อยละ 0.97 ระหว่าง 36-40 คาบ 1 คนหรือร้อยละ 0.32

ครูผู้สอนคณะวิชาช่างไฟฟ้า ส่วนมากมีคาบการสอนในเวลาราชการระหว่าง 16-20 คาบ 105 คนหรือร้อยละ 46.26 รองลงมาระหว่าง 21-25 คาบ 86 คนหรือร้อยละ 37.89 ระหว่าง 1-15 คาบ 24 คนหรือร้อยละ 10.57 ระหว่าง 26-30 คาบ 10 คนหรือร้อยละ 4.41 ระหว่าง 31-35 คาบ 2 คนหรือร้อยละ 0.88

ครูผู้สอนคณะวิชาช่างโยธา ส่วนมากมีคาบการสอนในเวลาราชการระหว่าง 16-20 คาบ 93 คนหรือร้อยละ 41.15 ระหว่าง 21-25 คาบ 74 คนหรือร้อยละ 32.47 ระหว่าง 1-15 คาบ 50 คนหรือร้อยละ 22.12 ระหว่าง 26-30 คาบ 9 คนหรือร้อยละ 3.98

ครูผู้สอนคณะวิชาสามัญและสัมพันธ์ ส่วนมากมีคาบการสอนในเวลาราชการระหว่าง 1-15 คาบ 183 คนหรือร้อยละ 66.55 รองลงมาระหว่าง 16-20 77 คนหรือร้อยละ 28.00 ระหว่าง 21-25 คาบ 15 คนหรือร้อยละ 5.45

บุคลากรฝ่ายต่าง ๆ ส่วนมากมีคาบการสอนในเวลาราชการระหว่าง 1-15 คาบ 231 คนหรือร้อยละ 82.21 รองลงมาระหว่าง 16-20 คาบ 45 คนหรือร้อยละ 16.01 ระหว่าง 21-25 คาบ 5 คนหรือร้อยละ 1.78

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 18 แสดงจำนวนคาบการสอนนอกเวลาราชการของครู และบุคลากรฝ่าย
ต่าง ๆ ต่อสัปดาห์

คาบการสอน	จำนวน	ร้อยละ
<u>ครูผู้สอนคณะวิชาช่างกล</u>		
1 - 15 คาบ	105	33.87
16 - 20 คาบ	195	62.90
21 - 25 คาบ	8	02.58
26 - 30 คาบ	2	00.65
31 - 35 คาบ	-	00.00
36 - 40 คาบ	-	00.00
41 - 45 คาบ	-	00.00
รวม	310	100.00
<u>ครูผู้สอนคณะวิชาช่างไฟฟ้า</u>		
1 - 15 คาบ	73	32.16
16 - 20 คาบ	152	66.96
21 - 25 คาบ	2	00.88
26 - 30 คาบ	-	00.00
31 - 35 คาบ	-	00.00
36 - 40 คาบ	-	00.00
41 - 45 คาบ	-	00.00
รวม	227	100.00
<u>ครูผู้สอนคณะวิชาช่างโยธา</u>		
1 - 15 คาบ	108	48.00
16 - 20 คาบ	108	48.00
21 - 25 คาบ	6	02.66

ตารางที่ 18 (ต่อ)

จำนวนคาบ	จำนวน	ร้อยละ
26 - 30 คาบ	3	01.33
31 - 35 คาบ	-	00.00
36 - 40 คาบ	-	00.00
41 - 45 คาบ	-	00.00
รวม	225	100.00
<u>ครูผู้สอนคณะวิชาสามัญและสัมพันธ์</u>		
1 - 15 คาบ	232	84.36
16 - 20 คาบ	43	15.64
21 - 25 คาบ	-	00.00
26 - 30 คาบ	-	00.00
31 - 35 คาบ	-	00.00
36 - 40 คาบ	-	00.00
41 - 45 คาบ	-	00.00
รวม	275	100.00
<u>บุคลากรฝ่ายต่าง ๆ</u>		
1 - 15 คาบ	247	87.90
16 - 20 คาบ	34	12.10
21 - 25 คาบ	-	00.00
26 - 30 คาบ	-	00.00
31 - 35 คาบ	-	00.00
36 - 40 คาบ	-	00.00
41 - 45 คาบ	-	00.00
รวม	281	100.00

จากตารางที่ 18 แสดงให้เห็นว่า ครูผู้สอนคณะวิชาช่างกลส่วนมากมีคาบการสอนนอกเวลาราชการระหว่าง 16-20 คาบ 195 คนหรือร้อยละ 62.90 รองลงมาระหว่าง 1-15 คาบ 105 คนหรือร้อยละ 33.87 ระหว่าง 21-25 คาบ 8 คนหรือร้อยละ 2.50 ระหว่าง 26-30 คาบ 2 คนหรือร้อยละ 0.60

ครูผู้สอนคณะวิชาช่างไฟฟ้า ส่วนมากมีคาบการสอนนอกเวลาราชการระหว่าง 16-20 คาบ 152 คนหรือร้อยละ 66.96 รองลงมาระหว่าง 1-15 คาบ 73 คนหรือร้อยละ 32.16 ระหว่าง 21-25 คาบ 2 คนหรือร้อยละ 0.90

ครูผู้สอนคณะวิชาช่างโยธา ส่วนมากมีคาบการสอนนอกเวลาราชการระหว่าง 1-15 คาบและ 16-20 มีจำนวนอย่างละ 108 คนหรือร้อยละ 48.00 รองลงมาระหว่าง 21-25 คาบ 6 คนหรือร้อยละ 2.66 ระหว่าง 26-30 คาบ 3 คนหรือร้อยละ 1.33

ครูผู้สอนคณะวิชาสามัญและสัมพันธ์ส่วนมากสอนนอกเวลาราชการระหว่าง 1-15 คาบ 232 คนหรือร้อยละ 84.36 รองลงมาระหว่าง 16-20 คาบ 43 คนหรือร้อยละ 15.64

บุคลากรฝ่ายต่าง ๆ ส่วนมากมีคาบการสอนภาคคนนอกเวลาราชการอยู่ระหว่าง 1 - 15 คาบจำนวน 247 คนหรือร้อยละ 87.90 รองลงมาคือระหว่าง 16 - 20 คาบจำนวน 34 คนหรือร้อยละ 12.10

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 19 แสดงความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับจำนวนคาบการสอน/สัปดาห์

คณะวิชา	ระดับความคิดเห็น			\bar{X}	S.D.
	มากเกินไป	พอดี	น้อยเกินไป		
ครูผู้สอนคณะวิชาช่างกล	46	248	15	1.90	0.44
ครูผู้สอนคณะวิชาช่างไฟฟ้า	57	167	2	1.76	0.45
ครูผู้สอนคณะวิชาช่างโยธา	58	161	2	1.75	0.46
ครูผู้สอนคณะวิชาสามัญและสัมพันธ์	38	211	24	1.95	0.47

จากตารางที่ 19 แสดงให้เห็นว่า ครูผู้สอนคณะวิชาช่างกลมีความคิดเห็นว่าเป็นจำนวนคาบการสอนต่อสัปดาห์อยู่ในระดับพอดี ครูผู้สอนคณะวิชาช่างไฟฟ้ามีความคิดเห็นในระดับพอดี ครูผู้สอนคณะวิชาช่างโยธามีความคิดเห็นในระดับพอดี และครูผู้สอนในคณะวิชาสามัญและสัมพันธ์ก็มีความคิดเห็นในระดับพอดีเช่นกัน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 20 แสดงความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับจำนวนคาบที่ควรสอน/สัปดาห์

คาบที่ควรสอน	จำนวน	ร้อยละ
<u>ครูผู้สอนคณะวิชาช่างกล</u>		
1 - 15 คาบ	47	15.16
16 - 20 คาบ	24	07.74
21 - 25 คาบ	30	09.68
26 - 30 คาบ	42	13.55
31 - 35 คาบ	86	27.74
36 - 40 คาบ	75	24.19
41 - 45 คาบ	6	01.94
รวม	310	100.00
<u>ครูผู้สอนคณะวิชาช่างไฟฟ้า</u>		
1 - 15 คาบ	45	19.82
16 - 20 คาบ	26	11.45
21 - 25 คาบ	16	07.05
26 - 30 คาบ	31	13.66
31 - 35 คาบ	52	22.91
36 - 40 คาบ	53	23.35
41 - 45 คาบ	4	01.76
รวม	227	100.00
<u>ครูผู้สอนคณะวิชาช่างโยธา</u>		
1 - 15 คาบ	48	21.33
16 - 20 คาบ	24	10.67
21 - 25 คาบ	30	13.33
26 - 30 คาบ	44	19.56

ตารางที่ 20 (ต่อ)

คาบที่ควรสอน	จำนวน	ร้อยละ
31 - 35 คาบ	47	20.89
36 - 40 คาบ	31	13.78
41 - 45 คาบ	1	00.44
รวม	225	100.00
<u>ครูผู้สอนคณะวิชาสามัญและสัมพันธ</u>		
1 - 15 คาบ	45	16.36
16 - 20 คาบ	68	24.73
21 - 25 คาบ	57	20.73
26 - 30 คาบ	80	29.09
31 - 35 คาบ	25	09.09
36 - 40 คาบ	-	00.00
41 - 45 คาบ	-	00.00
รวม	275	100.00

จากตารางที่ 20 แสดงให้เห็นว่า ครูผู้สอนคณะวิชาช่างกลส่วนมากเห็นว่าควรมีคาบ การสอนต่อสัปดาห์ระหว่าง 31-35 คาบ 86 คนหรือร้อยละ 27.74 รองลงมาระหว่าง 36-40 คาบ 75 คนหรือร้อยละ 24.19 ระหว่าง 1-15 คาบ 47 คนหรือร้อยละ 15.16 ระหว่าง 26-30 คาบ 42 คนหรือร้อยละ 13.55 ระหว่าง 21-25 คาบ 30 คนหรือร้อยละ 9.68 ระหว่าง 16-20 คาบ 24 คนหรือร้อยละ 7.74 ระหว่าง 41-45 คาบ 6 คนหรือร้อยละ 1.94

ครูผู้สอนคณะวิชาช่างไฟฟ้า ส่วนมากเห็นว่าควรมีคาบการสอนต่อสัปดาห์ระหว่าง 36-40 คาบ 53 คนหรือร้อยละ 23.35 รองลงมาระหว่าง 31-35 คาบ 52 คนหรือร้อยละ 22.91 ระหว่าง 1-15 คาบ 45 คนหรือร้อยละ 19.82 ระหว่าง 26-30 คาบ 31 คนหรือร้อยละ 13.

66 ระหว่าง 16-20 คาบ 26 คนหรือร้อยละ 11.45 ระหว่าง 21-25 คาบ 16 คนหรือร้อยละ 7.05 ระหว่าง 41-45 คาบ 4 คนหรือร้อยละ 1.76

ครูผู้สอนคณะวิชาช่างโยธา ส่วนมากเห็นว่าควรมีคาบการสอนต่อสัปดาห์อยู่ระหว่าง 1-15 คาบ 48 คนหรือร้อยละ 21.33 รองลงมาระหว่าง 31-35 คาบ 47 คนหรือร้อยละ 20.89 ระหว่าง 26-30 คาบจ 44 คนหรือร้อยละ 19.56 ระหว่าง 36-40 คาบ 31 คนหรือร้อยละ 13.78 ระหว่าง 21-25 คาบ 30 คนหรือร้อยละ 13.33 ระหว่าง 16-20 คาบ 24 คนหรือร้อยละ 10.67 ระหว่าง 41-45 คาบ 1 คนหรือร้อยละ 0.44

ครูผู้สอนคณะวิชาสามัญและสัมพันธ์ ส่วนมากเห็นว่าควรมีคาบการสอนต่อสัปดาห์ระหว่าง 26-30 คาบ 80 คนหรือร้อยละ 29.09 รองลงมาระหว่าง 16-20 คาบ 68 คนหรือร้อยละ 24.73 ระหว่าง 21-25 คาบ 57 คนหรือร้อยละ 20.73 ระหว่าง 1-5 คาบ 45 คนหรือร้อยละ 16.36 ระหว่าง 31-35 คาบ 25 คนหรือร้อยละ 9.09

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 21 แสดงความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับจำนวนคาบที่ควรสอนในเวลาราชการ/
สัปดาห์

คาบที่ควรสอน	จำนวน	ร้อยละ
<u>ครูผู้สอนคณะวิชาช่างกล</u>		
1 - 15 คาบ	121	39.03
16 - 20 คาบ	142	45.81
21 - 25 คาบ	39	12.58
26 - 30 คาบ	4	01.29
31 - 35 คาบ	4	01.29
36 - 40 คาบ	-	00.00
41 - 45 คาบ	-	00.00
รวม	310	100.00
<u>ครูผู้สอนคณะวิชาช่างไฟฟ้า</u>		
1 - 15 คาบ	109	48.02
16 - 20 คาบ	88	38.77
21 - 25 คาบ	27	11.89
26 - 30 คาบ	3	01.32
31 - 35 คาบ	-	00.00
36 - 40 คาบ	-	00.00
41 - 45 คาบ	-	00.00
รวม	227	100.00
<u>ครูผู้สอนคณะวิชาช่างโยธา</u>		
1 - 15 คาบ	128	56.89
16 - 20 คาบ	72	32.00
21 - 25 คาบ	22	09.78

ตารางที่ 21 (ต่อ)

คาบที่ควรสอน	จำนวน	ร้อยละ
26 - 30 คาบ	3	01.33
31 - 35 คาบ	-	00.00
36 - 40 คาบ	-	00.00
41 - 45 คาบ	-	00.00
รวม	225	100.00
<u>ครูผู้สอนคณะวิชาสามัญและสัมพันธ์</u>		
1 - 15 คาบ	221	80.36
16 - 20 คาบ	51	18.54
21 - 25 คาบ	2	00.80
26 - 30 คาบ	1	00.40
41 - 45 คาบ	-	00.00
รวม	275	100.00

จากตารางที่ 21 แสดงให้เห็นว่า ครูผู้สอนคณะวิชาช่างกลส่วนมากเห็นว่าจำนวนคาบที่สอนในเวลาราชการควรอยู่ระหว่าง 16-20 คาบ 142 คนหรือร้อยละ 45.81 รองลงมาระหว่าง 1-15 คาบ 121 คนหรือร้อยละ 39.03 ระหว่าง 21-24 คาบ 39 คนหรือร้อยละ 12.58 ระหว่าง 26-30 คาบ และ 31-35 คาบจำนวนอย่างละ 4 คนหรือร้อยละ 1.29

ครูผู้สอนคณะวิชาช่างไฟฟ้า ส่วนมากเห็นว่าจำนวนคาบที่สอนในเวลาราชการควรอยู่ระหว่าง 1-15 คาบ 109 คนหรือร้อยละ 48.02 รองลงมาระหว่าง 16-20 คาบ 88 คนหรือร้อยละ 38.77 ระหว่าง 21-25 คาบ 27 คนหรือร้อยละ 11.89 ระหว่าง 26-30 คาบ 3 คนหรือร้อยละ 1.32

ครูผู้สอนคณะวิชาช่างโยธา ส่วนมากเห็นว่าจำนวนคาบที่สอนในเวลาราชการควรอยู่

ระหว่าง 1-15 คาบ 128 คนหรือร้อยละ 56.89 รองลงมาระหว่าง 16-20 คาบ 72 คนหรือร้อยละ 32.00 ระหว่าง 21-25 คาบ 22 คนหรือร้อยละ 1.33

ครูผู้สอนคณะวิชาสามัญและสัมพันธ์ส่วนมากเห็นว่าจำนวนคาบที่สอนในเวลาราชการควรรอยู่ระหว่าง 1-15 คาบ 221 คนหรือร้อยละ 80.36 รองลงมาระหว่าง 16-20 คาบ 51 คนหรือร้อยละ 18.54 ระหว่าง 21-25 คาบ 2 คนหรือร้อยละ 0.80 ระหว่าง 26-30 คาบ 1 คนหรือร้อยละ 0.40

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 22 แสดงความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับจำนวนคาบที่ควรสอนนอกเวลาราชการ
/สัปดาห์

คาบที่ควรสอน	จำนวน	ร้อยละ
<u>ครูผู้สอนคณะวิชาช่างกล</u>		
1 - 15 คาบ	161	52.96
16 - 20 คาบ	130	42.76
21 - 25 คาบ	10	03.29
26 - 30 คาบ	2	00.66
31 - 35 คาบ	1	00.33
36 - 40 คาบ	-	00.00
41 - 45 คาบ	-	00.00
รวม	304	100.00
<u>ครูผู้สอนคณะวิชาช่างไฟฟ้า</u>		
1 - 15 คาบ	131	57.71
16 - 20 คาบ	90	39.59
21 - 25 คาบ	6	02.70
26 - 30 คาบ	-	00.00
31 - 35 คาบ	-	00.00
36 - 40 คาบ	-	00.00
41 - 45 คาบ	-	00.00
รวม	227	100.00
<u>ครูผู้สอนคณะวิชาช่างโยธา</u>		
1 - 15 คาบ	157	69.78
16 - 20 คาบ	62	27.56
21 - 25 คาบ	5	02.22

ตารางที่ 22 (ต่อ)

คาบที่ควรสอน	จำนวน	ร้อยละ
26 - 30 คาบ	1	00.44
31 - 35 คาบ	-	00.00
36 - 40 คาบ	-	00.00
41 - 45 คาบ	-	00.00
รวม	225	100.00
<u>ครูผู้สอนคณะวิชาสามัญและสัมพันธ</u>		
1 - 15 คาบ	250	90.91
16 - 20 คาบ	23	08.36
21 - 25 คาบ	2	00.73
26 - 30 คาบ	-	00.00
41 - 45 คาบ	-	00.00
รวม	275	100.00

จากตารางที่ 22 แสดงให้เห็นว่า ครูผู้สอนคณะวิชาช่างกลส่วนมากเห็นว่าจำนวนคาบที่สอนนอกเวลาราชการควรมีอยู่ระหว่าง 1-15 คาบ 161 คนหรือร้อยละ 52.96 รองลงมาระหว่าง 16-20 คาบ 130 คนหรือร้อยละ 42.76 ระหว่าง 21-25 คาบ 10 คนหรือร้อยละ 3.29 ระหว่าง 26-30 คาบ 2 คนหรือร้อยละ 0.66 ระหว่าง 31-35 คาบ 1 คนหรือร้อยละ 0.33

ครูผู้สอนคณะวิชาช่างไฟฟ้า ส่วนมากเห็นว่าจำนวนคาบที่สอนนอกเวลาราชการควรมีอยู่ระหว่าง 1-15 คาบ 131 คนหรือร้อยละ 57.71 รองลงมาระหว่าง 16-20 คาบ 90 คนหรือร้อยละ 39.59 ระหว่าง 21-25 คาบ 6 คนหรือร้อยละ 2.70

ครูผู้สอนคณะวิชาช่างโยธา ส่วนมากเห็นว่าจำนวนคาบที่สอนนอกเวลาราชการควรมีอยู่ระหว่าง 1-15 คาบ 157 คนหรือร้อยละ 69.78 รองลงมาระหว่าง 16-20 คาบ 62 คนหรือ

ร้อยละ 27.56 ระหว่าง 21-25 คาบ 5 คนหรือร้อยละ 2.22 ระหว่าง 26-30 คาบ 1 คน
หรือร้อยละ 0.44

ครูผู้สอนคณะวิชาสามัญและสัมพันธ์ ส่วนมากเห็นว่าจำนวนคาบที่สอนนอกเวลาราชการ
ควรมีอยู่ระหว่าง 1-15 คาบ 250 คนหรือร้อยละ 90.91 รองลงมาระหว่าง 16-20 คาบ 23
23 คนหรือร้อยละ 8.36 ระหว่าง 21-25 คาบ 2 คนหรือร้อยละ 0.73

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 23 แสดงความคิดเห็นของบุคลากรฝ่ายต่าง ๆ เกี่ยวกับการได้รับความสนับสนุนการปฏิบัติงานตามหน้าที่จากฝ่ายบริหารในเรื่อง งบประมาณ/ความก้าวหน้าในอาชีพ และความดีความชอบ

บุคลากร	ระดับความคิดเห็น				\bar{X}	S.D.
	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด		
เจ้าหน้าที่งานทะเบียนและวัดผล	1	33	27	9	2.63	0.72
เจ้าหน้าที่งานแนะแนวและบริการจัดหางาน	2	29	25	5	2.54	0.69
เจ้าหน้าที่งานห้องสมุด	2	24	36	3	2.62	0.62
เจ้าหน้าที่งานพัสดุกลาง	5	30	27	9	2.56	0.80

จากตารางที่ 23 แสดงให้เห็นว่า เจ้าหน้าที่งานทะเบียนและวัดผล เห็นว่าได้รับการสนับสนุนจากฝ่ายบริหารในเรื่องงบประมาณ/ความก้าวหน้าในอาชีพ ในระดับน้อย เจ้าหน้าที่งานแนะแนวและบริการจัดหางาน เห็นว่าได้รับการสนับสนุนจากฝ่ายบริหารในระดับมาก เจ้าหน้าที่งานห้องสมุด เห็นว่าได้รับการสนับสนุนจากฝ่ายบริหารในระดับน้อย เจ้าหน้าที่งานพัสดุกลาง เห็นว่าได้รับการสนับสนุนจากฝ่ายบริหารในระดับมาก

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้หลักสูตร ปวช. 2524 ประเภทวิชา
ช่างอุตสาหกรรม

ในส่วนนี้เป็นการวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้หลักสูตร ปวช. 2524 ประเภท
วิชาช่างอุตสาหกรรม ด้านต่าง ๆ ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้ คือ

1. ข้อมูลจากข้อคำถามแบบตรวจสอบวิเคราะห์โดยการหาค่าร้อยละ เสนอเป็นตาราง
ประกอบคำบรรยาย
2. ข้อมูลจากข้อคำถามที่เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า วิเคราะห์โดยการหาค่าเฉลี่ย
และส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐาน
3. ข้อมูลจากข้อคำถามที่เป็นแบบจัดอันดับวิเคราะห์โดยการหาค่าน้ำหนักคะแนน โดย
เอาความถี่ของคะแนนอันดับ 1 คูณด้วย 3 บวกด้วยความถี่ของคะแนนอันดับ 2 คูณ
ด้วย 2 และบวกด้วยความถี่ของคะแนนอันดับ 3 คูณด้วย 1 ผลรวมที่ได้คือค่าน้ำ
หนักคะแนน แล้วเรียงลำดับความสำคัญจากมากไปหาน้อย

สำหรับข้อคำถามมาตราส่วนประมาณค่าประกอบด้วย 3 และ 4 ระดับ ผู้วิจัยได้ประ
มาณค่า และกำหนดกฎเกณฑ์ดังนี้

1. แบบ 3 ระดับ กำหนดค่าคะแนนดังนี้

- 1 หมายถึง เห็นด้วยอย่างยิ่ง/มากเกินไป/สม่ำเสมอ/เพียงพอ/มีทุกแผนก/มาก/
เหมาะสมอย่างยิ่ง/ติดตั้งทุกชนิด/มีทุกรายวิชา
- 2 หมายถึง เห็นด้วย/พอดี/ไม่สม่ำเสมอ/ไม่เพียงพอ/มีบางแผนก/ปานกลาง/
เหมาะสม เพียงบางสาขา/ติดตั้งบางชนิด/มีบางรายวิชา
- 3 หมายถึง ไม่เห็นด้วย/น้อยเกินไป/ไม่ทำเลย/ไม่มีเลย/น้อย/ไม่เหมาะสมเลย
ไม่ติดตั้งเลย

ค่าประมาณเชิงวิเคราะห์ตาม เกณฑ์ดังกล่าวได้นำมาพิจารณาศึกษาด้วยการหาค่า
เฉลี่ย ค่าส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยกำหนดว่า

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.00-1.50 หมายถึง เห็นด้วยอย่างยิ่ง/มากเกินไป/สม่ำเสมอ
เพียงพอ/มีทุกแผนก/มาก/เหมาะสม

อย่างยิง/ติดตั้งทุกชนิด/มีทุกรายวิชา
ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.51-2.50 หมายถึง เห็นด้วย/พอดี/ไม่สม่ำเสมอ/ไม่เพียงพอ
มีบางแผนก/ปานกลาง/เหมาะสมบางสาขา
วิชา/ติดตั้งบางชนิด/มีบางรายวิชา
ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.51-3.00 หมายถึง ไม่เห็นด้วย/น้อยเกินไป/ไม่ทำเลย/ไม่มี
เลย/น้อย/ไม่เหมาะสมเลย/ไม่ติดตั้ง
เลย

2. แบบ 4 ระดับ กำหนดค่าคะแนนดังนี้

- 1 หมายถึง มากที่สุด/มาก/ดีมาก/
- 2 หมายถึง มาก/ปานกลาง/ดี/
- 3 หมายถึง น้อย/พอใช้ได้/
- 4 หมายถึง น้อยที่สุด/ไม่เข้าใจเลย/ไม่ได้รับความสะดวกเลย/ไม่ดีเลย/ไม่ทัน
สมัยเลย/ไม่สนใจเลย

ค่าประมาณซึ่งวิเคราะห์ตาม เกณฑ์ดังกล่าวได้นำมาพิจารณาศึกษาด้วยการหาค่า
เฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยกำหนดว่า

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.00-1.50 หมายถึง มากที่สุด/มาก/ดีมาก/

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.51-2.50 หมายถึง มาก/ปานกลาง/ดี/

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.51-3.50 หมายถึง น้อย/พอใช้ได้/

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.51-4.00 หมายถึง น้อยที่สุด/ไม่เข้าใจเลย/ไม่ได้รับความ
สะดวกเลย/ไม่ดีเลย/ไม่ทันสมัยเลย

ไม่สนใจเลย

ก. การบริหารและบริการหลักสูตร

ตารางที่ 24 แสดงค่าน้ำหนักคะแนนเกี่ยวกับ วิธีการส่งเสริมให้ครุมีความเข้าใจถึง
หลักการ จุดหมาย และโครงสร้างของหลักสูตร

วิธีการส่งเสริม ฯ	น้ำหนักคะแนน			
	1	2	3	รวม
<u>ผู้บริหาร</u>				
ประชุมครุทุกคณะวิชาพร้อม ฯ กัน	138	58	23	219
ประชุมทีละคณะวิชา/แผนกวิชา	72	54	30	156
ประชุม เฉพาะหัวหน้าคณะวิชา/แผนกวิชา	126	82	19	227
จัดทำเอกสารแจกจ่าย	99	48	38	185
ส่งครุเข้ารับการอบรม	33	52	32	117
อื่น ฯ	15	8	4	27
<u>ครูผู้สอนคณะวิชาช่างกล</u>				
ประชุมครุทุกคณะวิชาพร้อม ฯ กัน	213	84	44	341
ประชุมทีละคณะวิชา/แผนกวิชา	75	104	45	224
ประชุม เฉพาะหัวหน้าคณะวิชา/แผนกวิชา	279	152	21	452
จัดทำเอกสารแจกจ่าย	207	94	46	347
ส่งครุเข้ารับการอบรม	81	44	32	157
อื่น ฯ	30	8	1	39
<u>ครูผู้สอนคณะวิชาช่างไฟฟ้า</u>				
ประชุมครุทุกคณะวิชาพร้อม ฯ กัน	147	74	34	255
ประชุมทีละคณะวิชา/แผนกวิชา	48	74	23	145
ประชุม เฉพาะหัวหน้าคณะวิชา/แผนกวิชา	195	110	33	338

ตารางที่ 24 (ต่อ)

วิธีการส่งเสริม ฯ	สำนักคณะแผนน			
	1	2	3	รวม
จัดทำเอกสารแจกจ่าย	177	68	45	290
ส่งครูเข้ารับการอบรม	96	64	25	185
อื่น ๆ	33	2	11	46
<u>ครูผู้สอนคณะวิชาช่างโยธา</u>				
ประชุมครูทุกคณะวิชาพร้อม ๆ กัน	204	64	31	299
ประชุมทีละคณะวิชา/แผนกวิชา	114	80	38	232
ประชุม เฉพาะหัวหน้าคณะวิชา/แผนกวิชา	162	118	28	308
จัดทำเอกสารแจกจ่าย	87	84	40	211
ส่งครูเข้ารับการอบรม	72	34	49	155
อื่น ๆ	18	-	2	20
<u>ครูผู้สอนคณะวิชาสามัญและสัมพันธ์</u>				
ประชุมครูทุกคณะวิชาพร้อม ๆ กัน	156	64	47	267
ประชุมทีละคณะวิชา/แผนกวิชา	60	96	40	196
ประชุม เฉพาะหัวหน้าคณะวิชา/แผนกวิชา	219	118	41	378
จัดทำเอกสารแจกจ่าย	154	116	41	311
ส่งครูเข้ารับการอบรม	171	64	36	271
อื่น ๆ	36	12	2	50

จากตารางที่ 24 แสดงให้เห็นว่าการส่งเสริมให้ครูมีความเข้าใจถึงหลักการ จุดหมาย และโครงสร้างของหลักสูตร ปวช. 2524 ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมนั้นผู้บริหารมีความคิดเห็น

ว่าใช้วิธีการประชุม เฉพาะหัวหน้าคณะวิชา/แผนกวิชามากที่สุด รองลงมาคือการประชุมครูทุกคณะวิชาพร้อม ๆ กัน และวิธีการที่ใช้มากเป็นอันดับที่ 3 คือการจัดทำเอกสารแจกจ่าย ส่วนวิธีการที่ใช้รอง ๆ ลงมาคือ ประชุมทีละคณะวิชา/แผนกวิชา ส่งครูเข้ารับการอบรม และวิธีการอื่น ๆ ตาม ลำดับ

ครูผู้สอนคณะวิชาช่างกล เห็นว่าวิธีการที่ใช้มากที่สุดคือการประชุม เฉพาะหัวหน้าคณะวิชา/หัวหน้าแผนกวิชา วิธีการที่ใช้มากเป็นอันดับที่ 2 คือการจัดทำเอกสารแจกจ่าย และวิธีการที่ใช้มากเป็นอันดับที่ 3 คือประชุมครูทุกคณะวิชาพร้อม ๆ กัน ส่วนวิธีการที่ใช้รอง ๆ ลงมาคือประชุมครูทีละคณะวิชา/แผนกวิชา การส่งครูเข้ารับการอบรม และวิธีการอื่น ๆ ตามลำดับ

ครูผู้สอนคณะวิชาช่างไฟฟ้า เห็นว่าวิธีการที่ใช้มากที่สุดคือการประชุม เฉพาะหัวหน้าคณะวิชา/แผนกวิชา รองลงมาคือการจัดทำเอกสารแจกจ่ายและวิธีการที่ใช้มากเป็นอันดับที่ 3 คือการประชุมครูทุกคณะวิชาพร้อม ๆ กัน ส่วนวิธีการที่ใช้รอง ๆ ลงมาคือการจัดทำเอกสารแจกจ่าย การส่งครูเข้ารับการอบรม และวิธีการอื่น ๆ

ครูผู้สอนคณะวิชาช่างโยธา เห็นว่าวิธีการที่ใช้มากที่สุดคือการประชุม เฉพาะหัวหน้าคณะวิชา/แผนกวิชา รองลงมาคือการประชุมทุกคณะวิชาพร้อม ๆ กัน วิธีการที่ใช้มากเป็นอันดับที่ 3 คือการประชุมครูทีละคณะวิชา/แผนกวิชา ส่วนวิธีการที่ใช้รอง ๆ ลงมาคือการจัดทำเอกสารแจกจ่าย การส่งครูเข้ารับการอบรม และวิธีการอื่น ๆ

ครูผู้สอนในคณะวิชาสามัญและสัมพันธ์ เห็นว่าวิธีการที่ใช้มากที่สุดคือการประชุม เฉพาะหัวหน้าคณะวิชา/แผนกวิชา รองลงมาคือการจัดทำเอกสารแจกจ่าย และวิธีการที่ใช้มากเป็นอันดับที่ 3 คือการส่งครูเข้ารับการอบรม ส่วนวิธีการที่ใช้รอง ๆ ลงมาคือการประชุมครูทุกคณะวิชาพร้อม ๆ กัน การประชุมครูทีละคณะวิชา/แผนกวิชา และวิธีการอื่น ๆ ตามลำดับ

ตารางที่ 25 แสดงค่าน้ำหนักคะแนนผู้บริหารเกี่ยวกับสิ่งที่นำมาพิจารณาในการส่งครู
ไปเข้ารับการอบรม

สิ่งที่พิจารณา	น้ำหนักคะแนน			
	1	2	3	รวม
วุฒิทางการศึกษา	87	80	18	185
ประสบการณ์ในการทำงาน	36	52	53	141
ตำแหน่งหน้าที่การงาน	321	48	11	380
ความสามารถเฉพาะตัว	27	66	34	127
ตามความสมัครใจ	12	22	22	56
อื่น ๆ	15	4	3	22

จากตารางที่ 25 แสดงให้เห็นว่า สิ่งที่ผู้บริหารนำมาพิจารณาเป็นอันดับแรกในการส่งครูเข้ารับการอบรมคือตำแหน่งหน้าที่การงาน รองลงมาคือวุฒิทางการศึกษา และสิ่งที่นำมาพิจารณาเป็นอันดับที่ 3 คือประสบการณ์ในการทำงาน ส่วนสิ่งที่นำมาพิจารณาอันดับรอง ๆ ลงไปคือความสามารถเฉพาะตัว และอื่น ๆ ตามลำดับ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 26 แสดงค่าน้ำหนักคะแนนเกี่ยวกับสิ่งที่น่าสนใจมาพิจารณาในการจัดครูเข้าสอน

สิ่งที่พิจารณา	น้ำหนักคะแนน			
	1	2	3	รวม
ผู้บริหาร				
วุฒิทางการศึกษา	333	26	19	378
ประสบการณ์ในการทำงาน	42	128	45	215
ตำแหน่งหน้าที่การงาน	18	46	21	85
ความสามารถ เฉพาะตัว	78	86	43	207
ตามความสมัครใจ	21	22	21	64
อื่น ๆ	6	2	1	9
ครูผู้สอนคณะวิชาช่างกล				
วุฒิทางการศึกษา	117	92	48	257
ประสบการณ์ในการทำงาน	174	186	65	425
ตำแหน่งหน้าที่การงาน	21	54	13	88
ความสามารถ เฉพาะตัว	294	138	62	494
ตามความสมัครใจ	150	84	65	299
อื่น ๆ	15	10	6	31
ครูผู้สอนคณะวิชาช่างไฟฟ้า				
วุฒิทางการศึกษา	138	24	39	201
ประสบการณ์ในการทำงาน	162	158	40	360
ตำแหน่งหน้าที่การงาน	21	18	14	53
ความสามารถ เฉพาะตัว	249	144	37	430
ตามความสมัครใจ	120	66	59	301

ตารางที่ 26 (ต่อ)

สิ่งที่พิจารณา	น้ำหนักคะแนน			รวม
	1	2	3	
อื่น ๆ	15	12	3	30
<u>ครูผู้สอนคณะวิชาช่างโยธา</u>				
วุฒิทางการศึกษา	264	74	39	377
ประสบการณ์ในการทำงาน	171	144	51	366
ตำแหน่งหน้าที่การงาน	21	48	21	90
ความสามารถเฉพาะตัว	234	106	45	385
ตามความสมัครใจ	42	46	42	130
อื่น ๆ	-	-	4	4
<u>ครูผู้สอนคณะวิชาสามัญและสัมพันธ์</u>				
วุฒิทางการศึกษา	510	26	21	557
ประสบการณ์ในการทำงาน	72	150	69	291
ตำแหน่งหน้าที่การงาน	15	88	23	126
ความสามารถเฉพาะตัว	105	144	55	304
ตามความสมัครใจ	96	66	42	204
อื่น ๆ	18	4	2	24

จากตารางที่ 26 แสดงให้เห็นว่า สิ่งที่ผู้บริหารนำมาพิจารณามากที่สุดในการจัดครูเข้าสอนคือวุฒิทางการศึกษา รองลงมาคือประสบการณ์ในการทำงาน และสิ่งที่นำมาพิจารณาอันดับที่ 3 คือความสามารถเฉพาะตัว ส่วนสิ่งที่นำมาพิจารณาอันดับรอง ๆ ลงไปคือตำแหน่งหน้าที่การงาน ตามความสมัครใจ และอื่น ๆ ตามลำดับ

ครูผู้สอนคณะวิชาช่างกล เห็นว่าสิ่งที่นำมาพิจารณามากที่สุดคือความสามารถ เฉพาะตัว
รองลงมาก็คือประสบการณ์ในการทำงาน และสิ่งที่นำมาพิจารณาเป็นอันดับที่ 3 คือตามความสมัคร
ใจ ส่วนสิ่งที่นำมาพิจารณาในอันดับที่รอง ๆ ลงมาก็คือ วุฒิทางการศึกษา ตำแหน่งหน้าที่การงาน
และ อื่น ๆ ตามลำดับ

ครูผู้สอนคณะวิชาช่างไฟฟ้า เห็นว่าสิ่งที่นำมาพิจารณามากที่สุดคือความสามารถ เฉพาะตัว
รองลงมาก็คือประสบการณ์ในการทำงาน และสิ่งที่พิจารณาอันดับที่ 3 คือตามความสมัครใจ ส่วนสิ่ง
ที่นำมาพิจารณาในอันดับที่รอง ๆ ลงมาก็คือวุฒิทางการศึกษา ตำแหน่งหน้าที่การงาน และสิ่งอื่น ๆ
ตามลำดับ

ครูผู้สอนคณะวิชาช่างโยธา เห็นว่าสิ่งที่นำมาพิจารณาอันดับแรกคือความสามารถ เฉพาะ
ตัว รองลงมาก็คือวุฒิทางการศึกษา และสิ่งที่นำมาพิจารณาเป็นอันดับที่ 3 คือ ประสบการณ์ในการ
ทำงาน ส่วนสิ่งที่นำมาพิจารณารอง ๆ ลงไปคือตามความสมัครใจ ตำแหน่งหน้าที่การงาน และ
สิ่งอื่น ๆ ตามลำดับ

ครูผู้สอนคณะวิชาสามัญและสัมพันธ์ เห็นว่าสิ่งที่นำมาพิจารณา เป็นอันดับแรกคือวุฒิทางการ
ศึกษา รองลงมาก็คือความสามารถ เฉพาะตัว และสิ่งที่นำมาพิจารณาเป็นอันดับที่ 3 คือประสบการณ์
ในการทำงาน ส่วนสิ่งที่นำมาพิจารณาอันดับรอง ๆ ลงไปคือตามความสมัครใจ ตำแหน่งหน้าที่การ
งาน และสิ่งอื่น ๆ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 27 แสดงค่าน้ำหนักคะแนนผู้บริหารเกี่ยวกับสิ่งที่น่าสนใจมาพิจารณาในการจัดสรร
เงินงบประมาณให้กับคณะวิชา/แผนกวิชาต่าง ๆ

สิ่งที่พิจารณา	น้ำหนักคะแนน			
	1	2	3	รวม
จำนวนนักศึกษาในแต่ละคณะวิชา/แผนกวิชา	84	78	62	224
แผนและโครงการใช้เงินของแต่ละคณะวิชา/แผนกวิชา	276	90	14	380
แผนการสอน	114	124	38	276
อื่น ๆ	12	8	8	28

จากตารางที่ 27 แสดงให้เห็นว่า สิ่งที่ผู้บริหารนำมาพิจารณามากที่สุด ในการจัดสรร
เงินงบประมาณให้กับคณะวิชา/แผนกวิชาต่าง ๆ คือตามแผนและโครงการใช้เงินของแต่ละคณะวิชา/แผนกวิชา รองลงมาคือแผนการสอน และสิ่งที่พิจารณาอันดับที่ 3 คือจำนวนนักศึกษาในแต่ละ
คณะวิชา/แผนกวิชา ส่วนสิ่งที่น่าสนใจมาพิจารณาอันดับสุดท้ายคือสิ่งอื่น ๆ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 28 แสดงความคิดเห็นของผู้บริหารเกี่ยวกับ วิธีการที่ใช้มากที่สุดในการจัดต
างสอน

วิธีการ	จำนวน	ร้อยละ
จัดในรูปแบบของคณะกรรมการ	95	56.55
ให้แต่ละคณะวิชาจัดทำ	17	10.12
ให้แต่ละแผนกวิชาจัดทำ	51	30.35
อื่น ๆ	5	02.98
รวม	168	100.00

จากตารางที่ 28 แสดงให้เห็นว่า ผู้บริหารส่วนมากจำนวน 95 หรือร้อยละ 56.55 เห็นว่าวิธีการที่ใช้มากที่สุดในการจัดตางสอนคือจัดในรูปแบบคณะกรรมการ รองลงมา 51 คนหรือร้อยละ 30.35 เห็นว่าให้แต่ละแผนกจัดทำ จำนวน 17 คนหรือร้อยละ 10.12 เห็นว่าให้แต่ละคณะวิชาจัดทำ จำนวน 5 คนหรือร้อยละ 2.98 เห็นว่าใช้วิธีอื่น ๆ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 29 แสดงความคิดเห็นของผู้บริหาร เกี่ยวกับความสม่ำเสมอในการจัดทำแผนการสอน(บันทึกการสอน)

- 1 หมายถึง จัดทำอย่างสม่ำเสมอ
- 2 หมายถึง จัดทำไม่สม่ำเสมอ
- 3 ไม่ทำเลย

ความคิดเห็น	ระดับความคิดเห็น			\bar{X}	S.D.
	1	2	3		
สถานศึกษาของท่านได้จัดให้มีการทำบันทึกการสอน (แผนการสอน) อย่างสม่ำเสมอหรือไม่	78	78	4	1.54	0.55

จากตารางที่ 29 แสดงให้เห็นว่า ผู้บริหารเห็นว่าทางสถานศึกษามีการจัดทำแผนการสอน(บันทึกการสอน) อยู่ในระดับจัดทำไม่สม่ำเสมอ

ตารางที่ 30 แสดงความคิดเห็นของครู เกี่ยวกับระดับความเข้าใจในหลักการ จุดหมาย และโครงสร้างของหลักสูตร

- 1 หมายถึง มากที่สุด
- 2 หมายถึง มาก
- 3 หมายถึง น้อย
- 4 หมายถึง ไม่มีความเข้าใจเลย

คณะวิชา	ระดับความคิดเห็น				\bar{X}	S.D.
	1	2	3	4		
ครูผู้สอนคณะวิชาช่างกล	15	182	109	1	2.31	0.57
ครูผู้สอนคณะวิชาช่างไฟฟ้า	3	144	79	1	2.34	0.51
ครูผู้สอนคณะวิชาช่างโยธา	8	146	65	3	2.28	0.55
ครูผู้สอนคณะวิชาสามัญและสัมพันธ์	11	154	98	8	2.38	0.62

จากตารางที่ 30 แสดงให้เห็นว่า ครูผู้สอนคณะวิชาช่างกลเห็นว่ามี ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักการ จุดหมาย และโครงสร้างของหลักสูตรในระดับมาก ครูผู้สอนคณะวิชาช่างไฟฟ้ามีความเข้าใจในระดับมาก ครูผู้สอนคณะวิชาช่างโยธามีความเข้าใจในระดับมาก และครูผู้สอนคณะวิชาสามัญและสัมพันธ์มีความเข้าใจในระดับมากเช่นกัน

ตารางที่ 31 แสดงความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับความสะดวกในการเปิดจ่ายวัสดุฝึกและอุปกรณ์อื่น ๆ

- 1 หมายถึง มาก
- 2 หมายถึง ปานกลาง
- 3 หมายถึง น้อย
- 4 หมายถึง ไม่ได้รับความสะดวกเลย

คณะวิชา	ระดับความคิดเห็น				\bar{X}	S.D.
	1	2	3	4		
ครูผู้สอนคณะวิชาช่างกล	32	210	54	13	2.16	0.65
ครูผู้สอนคณะวิชาช่างไฟฟ้า	28	158	39	7	2.11	0.63
ครูผู้สอนคณะวิชาช่างโยธา	27	145	39	9	2.14	0.67
ครูผู้สอนคณะวิชาสามัญและสัมพันธ์	52	164	45	13	2.07	0.73

จากตารางที่ 31 แสดงให้เห็นว่า ครูผู้สอนในคณะวิชาช่างกล มีความคิดเห็นที่ได้รับความสะดวกในการเบิกจ่ายวัสดุฝึก และอุปกรณ์อื่น ๆ อยู่ในระดับมาก ครูผู้สอนคณะวิชาช่างไฟฟ้า เห็นว่าได้รับความสะดวก ๆ ในระดับมาก ครูผู้สอนคณะวิชาช่างโยธาเห็นว่ได้รับความสะดวกในระดับมาก ครูผู้สอนคณะวิชาสามัญและสัมพันธ์ เห็นว่าได้รับความสะดวกในระดับมาก เช่นกัน

ตารางที่ 32 แสดงค่าน้ำหนักคะแนน เกี่ยวกับผู้ที่ปรึกษาเมื่อมีปัญหาเกี่ยวกับการเรียน
การสอน/การใช้เครื่องจักร เครื่องมือ

ผู้ที่ปรึกษา	น้ำหนักคะแนน			
	1	2	3	รวม
<u>ครูผู้สอนคณะวิชาช่างกล</u>				
ผู้อำนวยกา	51	26	27	104
ผู้ช่วยผู้อำนวยกา	84	42	46	172
หัวหน้าคณะวิชา	66	122	79	267
หัวหน้าแผนกวิชา	216	204	12	432
เพื่อนครูด้วยกัน	486	118	34	638
อื่น ๆ	21	18	16	55
<u>ครูผู้สอนคณะวิชาช่างไฟฟ้า</u>				
ผู้อำนวยกา	33	8	15	56
ผู้ช่วยผู้อำนวยกา	78	36	35	149
หัวหน้าคณะวิชา	60	74	67	201
หัวหน้าแผนกวิชา	99	114	8	221
เพื่อนครูด้วยกัน	204	136	31	371
อื่น ๆ	216	42	11	269
<u>ครูผู้สอนคณะวิชาช่างโยธา</u>				
ผู้อำนวยกา	57	22	22	101
ผู้ช่วยผู้อำนวยกา	147	96	47	290
หัวหน้าคณะวิชา	114	76	33	223
หัวหน้าแผนกวิชา	183	138	32	353
เพื่อนครูด้วยกัน	201	54	45	300

ตารางที่ 32 (ต่อ)

ผู้ที่ปรึกษา	สำนักคณะนบ			
	1	2	3	รวม
อื่น ๆ	3	8	4	15
<u>ครูผู้สอนคณะวิชาสามัญและสัมพันธ์</u>				
ผู้อำนวยกา	42	20	30	92
ผู้ช่วยผู้อำนวยกา	99	152	66	317
หัวหน้าคณะวิชา	116	96	41	253
หัวหน้าแผนกวิชา	204	178	20	402
เพื่อนครูด้วยกัน	315	84	44	443
อื่น ๆ	21	6	6	33

จากตารางที่ 32 แสดงให้เห็นว่า ครูผู้สอนคณะวิชาช่างกลเห็นว่าผู้ที่ปรึกษามากที่สุดคือ เพื่อนครูด้วยกัน รองลงมาคือหัวหน้าแผนกวิชา และผู้ที่ปรึกษาเป็นอันดับที่ 3 คือหัวหน้าคณะวิชา ส่วนผู้ที่ปรึกษาในอันดับที่รอง ๆ ลงมาคือผู้ช่วยผู้อำนวยกา ลักษณะงานวิชาการ ผู้อำนวยกา และบุคคลอื่น ๆ ตามลำดับ

ครูผู้สอนคณะวิชาช่างไฟฟ้าเห็นว่าผู้ที่ปรึกษามากที่สุดคือเพื่อนครูด้วยกัน รองลงมาคือ บุคคลอื่น ๆ และผู้ที่ปรึกษามากเป็นอันดับที่ 3 คือหัวหน้าแผนกวิชา ส่วนผู้ที่ปรึกษารอง ๆ ลงมาคือ หัวหน้าคณะวิชา ผู้ช่วยผู้อำนวยกา ลักษณะงานวิชาการ และผู้อำนวยกาตามลำดับ

ครูผู้สอนคณะวิชาช่างโยธาเห็นว่าผู้ที่ปรึกษามากที่สุดคือหัวหน้าแผนกวิชา รองลงมา มาคือเพื่อนครูด้วยกัน และผู้ที่ปรึกษาเป็นอันดับที่ 3 คือผู้ช่วยผู้อำนวยกา ลักษณะงานวิชาการ ส่วนผู้ที่ ปรึกษารอง ๆ ลงมาคือหัวหน้าคณะวิชา ผู้อำนวยกา และบุคคลอื่น ๆ

ครูผู้สอนคณะวิชาสามัญและสัมพันธ์เห็นว่าผู้ที่ปรึกษามากที่สุดคือเพื่อนครูด้วยกัน รองลง มาคือหัวหน้าแผนกวิชา และผู้ที่ปรึกษามากเป็นอันดับที่ 3 คือผู้ช่วยผู้อำนวยกา ลักษณะงานวิชาการ ส่วนผู้ที่ปรึกษารอง ๆ ลงมาคือหัวหน้าคณะวิชา ผู้อำนวยกา และบุคคลอื่น ๆ ตามลำดับ

ตารางที่ 33 แสดงความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถาม เกี่ยวกับผู้ที่ทำหน้าที่ในการตรวจ
แผนการสอน (บันทึกการสอน)

ผู้ตรวจ	จำนวน	ร้อยละ
<u>ผู้บริหาร</u>		
ผู้อำนวยการ	2	01.19
ผู้ช่วยผู้อำนวยการลักษณะงานวิชาการ	87	51.78
หัวหน้าสำนักงานพัฒนาการศึกษา	41	24.40
หัวหน้าคณะวิชา	-	00.00
หัวหน้าแผนกวิชา	-	00.00
หัวหน้างานหลักสูตรและการสอน	38	22.62
อื่น ๆ	-	00.00
ไม่มีใครตรวจเลย	-	00.00
รวม	168	100.00
<u>ครูผู้สอนคณะวิชาช่างกล</u>		
ผู้อำนวยการ	-	00.00
ผู้ช่วยผู้อำนวยการลักษณะงานวิชาการ	86	27.74
หัวหน้าสำนักงานพัฒนาการศึกษา	93	30.00
หัวหน้าคณะวิชา	-	00.00
หัวหน้าแผนกวิชา	-	00.00
หัวหน้างานหลักสูตรและการสอน	72	23.25
อื่น ๆ	-	00.00
ไม่มีใครตรวจเลย	59	19.03
รวม	310	100.00
<u>ครูผู้สอนคณะวิชาช่างไฟฟ้า</u>		
ผู้อำนวยการ	-	00.00

ตารางที่ 33 (ต่อ)

ผู้ตรวจ	จำนวน	ร้อยละ
ผู้ช่วยผู้อำนวยการลักษณะงานวิชาการ	34	14.98
หัวหน้าสำนักงานพัฒนาการศึกษา	41	18.06
หัวหน้าคณะวิชา	-	00.00
หัวหน้าแผนกวิชา	-	00.00
หัวหน้างานหลักสูตรและการสอน	2	00.88
อื่น ๆ	-	00.00
ไม่มีใครตรวจเลย	150	66.08
รวม	227	100.00
<u>ครูผู้สอนคณะวิชาช่างโยธา</u>		
ผู้อำนวยการ	-	00.00
ผู้ช่วยผู้อำนวยการลักษณะงานวิชาการ	23	10.22
หัวหน้าสำนักงานพัฒนาการศึกษา	47	20.89
หัวหน้าคณะวิชา	-	00.00
หัวหน้าแผนกวิชา	-	00.00
หัวหน้างานหลักสูตรและการสอน	26	11.55
อื่น ๆ	-	00.00
ไม่มีใครตรวจเลย	129	57.33
รวม	225	100.00
<u>ครูผู้สอนคณะวิชาสามัญและสัมพันธ์</u>		
ผู้อำนวยการ	-	00.00
ผู้ช่วยผู้อำนวยการลักษณะงานวิชาการ	62	22.54
หัวหน้าสำนักงานพัฒนาการศึกษา	71	25.82
หัวหน้าคณะวิชา	-	00.00

ตารางที่ 33 (ต่อ)

ผู้ตรวจ	จำนวน	ร้อยละ
หัวหน้าแผนกวิชา	-	00.00
หัวหน้างานหลักสูตรและการสอน	19	06.91
อื่น ๆ	-	00.00
ไม่มีใครตรวจเลย	123	44.73
รวม	281	100.00

จากตารางที่ 33 แสดงให้เห็นว่า ผู้บริหารส่วนมากจำนวน 87 คนหรือร้อยละ 51.78 เห็นว่าผู้ช่วยผู้อำนวยการลักษณะงานวิชาการเป็นผู้ตรวจแผนการสอน รองลงมา 41 คนหรือร้อยละ 24.40 เห็นว่าเป็นหัวหน้าสำนักงานพัฒนาการศึกษา จำนวน 38 คนหรือร้อยละ 22.62 เห็นว่าเป็นหัวหน้างานหลักสูตรและการสอน จำนวน 2 คนหรือร้อยละ 1.19 เห็นว่าเป็นผู้อำนวยการ

ครูผู้สอนคณะวิชาช่างกลส่วนมากจำนวน 93 คนหรือร้อยละ 30.00 เห็นว่าเป็นหัวหน้าสำนักงานพัฒนาการศึกษา รองลงมาจำนวน 86 คนหรือร้อยละ 27.74 เห็นว่าเป็นผู้ช่วยผู้อำนวยการลักษณะงานวิชาการ จำนวน 72 คนหรือร้อยละ 23.25 เห็นว่าเป็นหัวหน้างานหลักสูตรและการสอน แต่จำนวน 59 คนหรือร้อยละ 19.03 เห็นว่าไม่มีใครตรวจเลย

ครูผู้สอนคณะวิชาช่างไฟฟ้า ส่วนมากจำนวน 150 คนหรือร้อยละ 66.08 เห็นว่าไม่มีใครตรวจเลย รองลงมา 41 คนหรือร้อยละ 18.06 เห็นว่าเป็นหัวหน้าสำนักงานพัฒนาการศึกษา จำนวน 34 คนหรือร้อยละ 14.98 เห็นว่าเป็นผู้ช่วยผู้อำนวยการลักษณะงานวิชาการ จำนวน 2 คนหรือร้อยละ 0.88 เห็นว่าเป็นหัวหน้างานหลักสูตรและการสอน

ครูผู้สอนคณะวิชาช่างโยธา ส่วนมากจำนวน 129 คนหรือร้อยละ 57.33 เห็นว่าไม่มีใครตรวจเลย รองลงมา 47 คนหรือร้อยละ 20.89 เห็นว่าเป็นหัวหน้าสำนักงานพัฒนาการศึกษา จำนวน 26 คนหรือร้อยละ 11.55 เห็นว่าเป็นหัวหน้างานหลักสูตรและการสอน จำนวน 23 คนหรือร้อยละ 10.22 เห็นว่าเป็นผู้ช่วยผู้อำนวยการลักษณะงานวิชาการ

ครูผู้สอนคณะวิชาสามัญและสัมพันธ์ ส่วนมากจำนวน 123 คนหรือร้อยละ 44.73 เห็นว่าไม่มีใครตรวจเลย รองลงมา 71 คนหรือร้อยละ 25.82 เห็นว่าเป็นหัวหน้าสำนักงานพัฒนาการศึกษา จำนวน 62 คนหรือร้อยละ 22.54 เห็นว่าเป็นผู้ช่วยผู้อำนวยการลักษณะงานวิชาการ จำนวน 19 คนหรือร้อยละ 6.91 เห็นว่าเป็นหัวหน้างานหลักสูตรและการสอน

ศูนย์วิทยุทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 34 แสดงความคิดเห็นของครูคณะวิชาสามัญและสัมพันธ์ เกี่ยวกับการได้รับการสนับสนุนจากฝ่ายบริหารด้านงบประมาณ/ความก้าวหน้าในอาชีพ/ความดีความชอบ และอื่น ๆ

รายการ	ระดับความคิดเห็น				X̄	S.D.
	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด		
ท่านคิดว่าได้รับการสนับสนุนจากฝ่ายบริหารด้านงบประมาณ/ความก้าวหน้าในอาชีพ/ความดีความชอบ และอื่น ๆ มากน้อยในระดับใด	8	95	120	46	2.76	0.76

จากตารางที่ 34 แสดงให้เห็นว่า ครูผู้สอนคณะวิชาสามัญและสัมพันธ์ เห็นว่าได้รับการสนับสนุนจากฝ่ายบริหารในด้านงบประมาณ/ความก้าวหน้าในอาชีพ/ความดีความชอบ และอื่น ๆ อยู่ในระดับน้อย

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 35 แสดงความคิดเห็นของผู้บริหารเกี่ยวกับการมีคณะกรรมการนิเทศภายใน
สถานศึกษา

ความคิดเห็น	จำนวน	ร้อยละ
มี	88	52.38
ไม่มี	74	44.05
ไม่ตอบ	6	03.57
รวม	168	100.00

จากตารางที่ 35 แสดงให้เห็นว่าผู้บริหารส่วนมากจำนวน 88 คนหรือร้อยละ 52.38 เห็นว่ามีคณะกรรมการนิเทศภายในสถานศึกษา แต่ผู้บริหาร 74 คนหรือร้อยละ 44.05 เห็นว่าไม่มีคณะกรรมการดังกล่าว ส่วนผู้บริหารอีก 6 คนหรือร้อยละ 3.57 ไม่แสดงความคิดเห็น

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บ. ด้านเอกสารหลักสูตร

ตารางที่ 36 แสดงความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับวิธีที่ดีที่สุดและทางสถานศึกษาสามารถทำได้มากที่สุดในการจัดบริการ เอกสารหลักสูตรให้ครูได้ใช้

วิธีการที่ใช้	จำนวน	ร้อยละ
<u>ผู้บริหาร</u>		
จัดไว้เป็นส่วนกลางให้ครูยืมไปใช้ในระยะยาว	89	52.98
จัดให้แผนกวิชารับผิดชอบ	60	35.71
จัดให้แต่ละคณะวิชารับผิดชอบ	9	05.36
จัดมอบให้ครูแต่ละคนรับไปเลย	5	02.98
ไม่ตอบ	5	02.98
รวม	168	100.00
<u>ครูผู้สอนคณะวิชาช่างกล</u>		
จัดไว้เป็นส่วนกลางให้ครูยืมไปใช้ในระยะยาว	66	21.31
จัดให้แผนกวิชารับผิดชอบ	34	10.97
จัดให้แต่ละคณะวิชารับผิดชอบ	163	52.58
จัดมอบให้ครูแต่ละคนรับไปเลย	45	14.52
ไม่ตอบ	2	00.65
รวม	310	100.00
<u>ครูผู้สอนคณะวิชาช่างไฟฟ้า</u>		
จัดไว้เป็นส่วนกลางให้ครูยืมไปใช้ในระยะยาว	49	21.59
จัดให้แผนกวิชารับผิดชอบ	17	07.49
จัดให้แต่ละคณะวิชารับผิดชอบ	134	59.03
จัดมอบให้ครูแต่ละคนรับไปเลย	25	11.01
ไม่ตอบ	2	00.88

ตารางที่ 36 (ต่อ)

วิธีการที่ใช้	จำนวน	ร้อยละ
รวม	227	100.00
<u>ครูผู้สอนคณะวิชาช่างโยธา</u>		
จัดไว้เป็นส่วนกลางให้ครูยืมไปใช้ในระยะยาว	53	23.56
จัดให้แผนกวิชารับผิดชอบ	47	20.89
จัดให้แต่ละคณะวิชารับผิดชอบ	96	42.67
จัดมอบให้ครูแต่ละคนรับไปเลย	24	10.67
ไม่ตอบ	5	02.22
รวม	225	100.00
<u>ครูผู้สอนคณะวิชาสามัญและสัมพันธ์</u>		
จัดไว้เป็นส่วนกลางให้ครูยืมไปใช้ในระยะยาว	62	22.55
จัดให้แผนกวิชารับผิดชอบ	39	14.18
จัดให้แต่ละคณะวิชารับผิดชอบ	128	46.55
จัดมอบให้ครูแต่ละคนรับไปเลย	42	15.27
ไม่ตอบ	4	01.45
รวม	275	100.00

จากตารางที่ 36 แสดงให้เห็นว่า ผู้บริหารส่วนมากจำนวน 89 คนหรือร้อยละ 52.98 เห็นว่าวิธีที่ดีที่สุดและทางสถานศึกษาสามารถทำได้มากที่สุดในการจัดบริการเอกสารหลักสูตรให้ครูได้ใช้อย่างทั่วถึงคือ จัดไว้เป็นส่วนกลางให้ครูยืมไปใช้ในระยะยาว รองลงมา 60 คนหรือร้อยละ 35.71 เห็นว่าจัดให้แผนกวิชารับผิดชอบ จำนวน 9 คนหรือร้อยละ 5.36 เห็นว่าจัดให้แต่ละคณะวิชารับผิดชอบ ผู้บริหาร 5 คนหรือร้อยละ 2.98 เป็นการจัดมอบให้ครูแต่ละคนรับผิดชอบไปเลย ส่วนอีก 5 คนหรือร้อยละ 2.98 ไม่แสดงความคิดเห็น

ครูผู้สอนคณะวิชาช่างกลส่วนมากจำนวน 163 คนหรือร้อยละ 52.58 เห็นว่าจัดให้แต่ละคณะวิชารับผิดชอบ รองลงมา 66 คนหรือร้อยละ 21.31 เห็นว่าจัดไว้เป็นส่วนกลางให้ครูยืมไปใช้ในระยะยาว จำนวน 45 คนหรือร้อยละ 14.52 เห็นว่าจัดมอบให้ครูแต่ละคนรับไปเลย จำนวน 34 คนหรือร้อยละ 10.97 เห็นว่าจัดให้แผนกวิชารับผิดชอบ จำนวน 2 คนหรือร้อยละ 0.65 ไม่แสดงความคิดเห็น

ครูผู้สอนคณะวิชาช่างไฟฟ้าส่วนมากจำนวน 134 คนหรือร้อยละ 59.03 เห็นว่าจัดให้แต่ละคณะวิชารับผิดชอบ รองลงมา 49 คนหรือร้อยละ 21.59 เห็นว่าจัดไว้เป็นส่วนกลางให้ครูยืมไปใช้ในระยะยาว จำนวน 25 คนหรือร้อยละ 11.01 เห็นว่าจัดมอบให้ครูแต่ละคนรับไปเลย จำนวน 17 คนหรือร้อยละ 7.49 เห็นว่าจัดให้แต่ละแผนกรับผิดชอบ จำนวน 2 คนหรือร้อยละ 0.88 ไม่แสดงความคิดเห็น

ครูผู้สอนคณะวิชาช่างโยธาส่วนมากจำนวน 96 คนหรือร้อยละ 42.67 เห็นว่าจัดให้แต่ละคณะวิชารับผิดชอบ รองลงมา 53 คนหรือร้อยละ 23.56 เห็นว่าจัดไว้เป็นส่วนกลางให้ครูแต่ละคนยืมไปใช้ในระยะยาว จำนวน 24 คนหรือร้อยละ 10.67 เห็นว่าจัดมอบให้ครูแต่ละคนรับไปเลย จำนวน 5 คนหรือร้อยละ 2.22 ไม่แสดงความคิดเห็น

ครูผู้สอนคณะวิชาสามัญและสัมพันธ์ส่วนมากจำนวน 128 คนหรือร้อยละ 46.55 เห็นว่าจัดให้แต่ละคณะวิชารับผิดชอบ รองลงมาจำนวน 62 คนหรือร้อยละ 22.55 เห็นว่าจัดไว้เป็นส่วนกลางให้ครูยืมไปใช้ในระยะยาว จำนวน 42 คนหรือร้อยละ 15.27 เห็นว่าจัดมอบให้ครูแต่ละคนไปเลย จำนวน 39 คนหรือร้อยละ 14.18 เห็นว่าจัดให้แต่ละแผนกวิชารับผิดชอบ จำนวน 4 คนหรือร้อยละ 1.45 ไม่แสดงความคิดเห็น

ศูนย์วิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 37 แสดงความคิดเห็นของผู้บริหารเกี่ยวกับการจัดทำใบงาน/ใบความรู้/ตาราง
และการส่งใบงานไปยังสถานศึกษาอื่น ๆ

การจัดทำใบงาน	จำนวน	ร้อยละ
จัดทำแต่ไม่ได้ส่ง	116	69.05
จัดทำและได้ส่ง	39	23.21
ไม่ได้จัดทำเลย	6	3.57
ไม่ตอบ	7	4.17
รวม	168	100.00

จากตารางที่ 37 แสดงให้เห็นว่าผู้บริหารส่วนมากจำนวน 116 คนหรือร้อยละ 69.05
เห็นว่าได้มีการจัดทำใบงาน/ใบความรู้/ตาราง แต่ไม่ได้ส่งไปยังสถานศึกษาอื่น รองลงมา 39 คน
หรือร้อยละ 23.21 เห็นว่าจัดทำและได้ส่งไปยังสถานศึกษาอื่น และอีก 6 คนหรือร้อยละ 3.57
เห็นว่าไม่ได้จัดทำเลย ส่วนผู้บริหารอีก 7 คนหรือร้อยละ 4.17 ไม่แสดงความคิดเห็น

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 38 แสดงความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับการจัดทำตำรา/ใบงาน/ใบความรู้ชั้น
ใช้เอง

คณะวิชา	จัดทำ	ร้อยละ	ไม่จัดทำ	ร้อยละ
ครูผู้สอนคณะวิชาช่างกล	259	83.55	51	16.45
ครูผู้สอนคณะวิชาช่างไฟฟ้า	204	89.87	23	10.13
ครูผู้สอนคณะวิชาช่างโยธา	161	71.56	64	28.44

จากตารางที่ 38 แสดงให้เห็นว่า ครูผู้สอนคณะวิชาช่างกลส่วนมากจำนวน 259 คน หรือร้อยละ 83.55 เห็นว่าได้มีการจัดทำ แต่จำนวน 51 หรือร้อยละ 16.45 เห็นว่าไม่ได้จัดทำ

ครูผู้สอนคณะวิชาช่างไฟฟ้าส่วนมากจำนวน 204 คนหรือร้อยละ 89.87 เห็นว่ามีการจัดทำ แต่อีกจำนวน 23 คนหรือร้อยละ 10.13 เห็นว่าไม่ได้จัดทำ

ครูผู้สอนคณะวิชาช่างโยธาส่วนมากจำนวน 161 คนหรือร้อยละ 71.56 เห็นว่ามีการจัดทำ แต่อีกจำนวน 64 คนหรือร้อยละ 28.44 เห็นว่าไม่ได้จัดทำ

ตารางที่ 39 แสดงความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับความเพียงพอของเอกสารหลักสูตร

เอกสาร	ระดับความคิดเห็น			\bar{X}	S.D.
	มีเพียงพอ	มีแต่ไม่เพียงพอ	ไม่มีเลย		
<u>ครูผู้สอนคณะวิชาช่างกล</u>					
หลักสูตร	116	180	11	1.66	0.55
คู่มือประเมินผลรายวิชา	61	154	87	2.09	0.69
คู่มือการสอนรายวิชา	93	193	20	1.76	0.57
หนังสือเรียน	85	204	14	1.77	0.52
หนังสืออ่านเพิ่มเติม	60	210	35	1.92	0.55
หนังสือค้นคว้าอ้างอิง	44	230	32	1.96	0.50
วารสาร/จลสารประกอบการเรียนอื่น ๆ	33	184	83	2.17	0.60
ใบงาน/ใบความรู้	99	192	14	1.72	0.55
<u>ครูผู้สอนคณะวิชาช่างไฟฟ้า</u>					
หลักสูตร	81	138	5	1.66	0.52
คู่มือประเมินผลรายวิชา	43	90	85	2.19	0.74
คู่มือการสอนรายวิชา	42	159	22	1.90	0.53
หนังสือเรียน	26	181	18	1.96	0.44
หนังสืออ่านเพิ่มเติม	17	178	30	2.06	0.46
หนังสือค้นคว้าอ้างอิง	13	185	25	2.05	0.41
วารสาร/จลสารประกอบการเรียนอื่น ๆ	11	150	60	2.22	0.52
ใบงาน/ใบความรู้	25	185	7	1.92	0.37
<u>ครูผู้สอนคณะวิชาช่างโยธา</u>					
หลักสูตร	73	135	11	1.72	0.55

ตารางที่ 39 (ต่อ)

เอกสาร	ระดับความคิดเห็น			\bar{X}	S.D.
	มีเพียงพอ	มีแต่ไม่เพียงพอ	ไม่มีเลย		
คู่มือประเมินผลรายวิชา	43	105	69	2.12	0.71
คู่มือการสอนรายวิชา	47	152	23	1.89	0.55
หนังสือเรียน	30	173	20	1.95	0.47
หนังสืออ่านเพิ่มเติม	18	173	28	2.05	0.46
หนังสือค้นคว้าอ้างอิง	9	193	18	2.04	0.35
วารสาร/จุลสารประกอบการเรียนอื่น ๆ	2	175	38	2.17	0.40
ใบงาน/ใบความรู้	40	163	18	1.90	0.56
<u>ครูผู้สอนคณะวิชาสามัญและสัมพันธ์</u>					
หลักสูตร	85	137	47	1.86	0.50
คู่มือประเมินผลรายวิชา	63	128	70	2.03	0.69
คู่มือการสอนรายวิชา	113	119	38	1.72	0.71
หนังสือเรียน	183	81	5	1.34	0.69
หนังสืออ่านเพิ่มเติม	50	173	49	2.00	0.51
หนังสือค้นคว้าอ้างอิง	43	173	53	2.04	0.60
วารสาร/จุลสารประกอบการเรียนอื่น ๆ	30	157	73	2.17	0.60

จากตารางที่ 39 แสดงให้เห็นว่า ครูผู้สอนคณะวิชาช่างกล เห็นว่าเอกสารทั้งหมดอยู่ในระดับมีแต่ไม่เพียงพอ

ครูผู้สอนคณะวิชาช่างไฟฟ้า เห็นว่าเอกสารทั้งหมดอยู่ในระดับมีแต่ไม่เพียงพอ

ครูผู้สอนคณะวิชาช่างโยธา เห็นว่าเอกสารทั้งหมดอยู่ในระดับมีแต่ไม่เพียงพอ

ครูผู้สอนคณะวิชาสามัญและสัมพันธ์ เห็นว่าเอกสารที่มีอยู่ในระดับเพียงพอคือหนังสือเรียน ส่วนเอกสารอื่น ๆ อยู่ในระดับมีแต่ไม่เพียงพอ

ค. ด้านอาคารสถานที่

1. สภาพโรงฝึกงาน

ตารางที่ 40 แสดงความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพของโรงฝึกงาน

- 1 หมายถึง เป็นโรงฝึกงานเอกเทศ
- 2 หมายถึง ใช้โรงฝึกงานร่วมกับโรงฝึกงานอื่น
- 3 หมายถึง เป็นอาคารชั่วคราวหรือใช้อาคารเรียน

โรงฝึกงาน	สภาพของโรงฝึกงาน					
	1	ร้อยละ	2	ร้อยละ	3	ร้อยละ
<u>ผู้บริหาร</u>						
ช่างกลโรงงาน	162	96.43	6	03.57	-	00.00
ช่างเชื่อมและโลหะแผ่น	159	94.64	8	04.76	1	00.60
ช่างยนต์	167	99.40	1	00.60	-	00.00
ช่างไฟฟ้ากำลัง	142	84.52	23	13.69	3	01.79
ช่างอิเล็กทรอนิกส์	122	72.62	31	18.45	15	08.93
ช่างก่อสร้าง	168	100.00	-	00.00	-	00.00
ช่างเทคนิคพื้นฐาน	150	89.29	15	08.92	3	01.79
<u>ครูผู้สอนคณะวิชาช่างกล</u>						
ช่างกลโรงงาน	78	25.16	-	00.00	-	00.00
ช่างเชื่อมและโลหะแผ่น	79	25.48	-	00.00	-	00.00
ช่างยนต์	91	29.35	-	00.00	-	00.00
ช่างเทคนิคพื้นฐาน	36	11.61	10	03.34	16	05.16

ตารางที่ 40 (ต่อ)

โรงฝึกงาน	สภาพของโรงฝึกงาน					
	1	ร้อยละ	2	ร้อยละ	3	ร้อยละ
<u>ครูผู้สอนคณะวิชาช่างไฟฟ้า</u>						
ช่างไฟฟ้ากำลัง	71	31.27	25	11.01	30	13.21
ช่างอิเล็กทรอนิกส์	80	35.24	10	04.40	10	04.40
<u>ครูผู้สอนคณะวิชาช่างโยธา</u>						
ช่างก่อสร้าง	207	92.00	18	08.00	-	00.00

จากตารางที่ 40 แสดงให้เห็นว่าสภาพของโรงฝึกงานตามความคิดเห็นของผู้บริหารมีดังต่อไปนี้

โรงฝึกงานของแผนกช่างกลโรงงาน ผู้บริหารส่วนมากจำนวน 162 คนหรือร้อยละ 96.23 เห็นว่าเป็นโรงฝึกงานเอกเทศ รองลงมา 6 คนหรือร้อยละ 3.57 เห็นว่าเป็นโรงฝึกงานที่ใช้ร่วมกันกับแผนกอื่น ไม่มีการใช้โรงฝึกงานที่เป็นอาคารชั่วคราวหรือเป็นอาคารเรียนเลย

โรงฝึกงานของแผนกช่างเชื่อมและโลหะแผ่น ผู้บริหารส่วนมากจำนวน 159 คนหรือร้อยละ 94.64 เห็นว่าเป็นโรงฝึกงานเอกเทศ รองลงมา 8 คนหรือร้อยละ 4.76 เห็นว่าเป็นโรงฝึกงานที่ใช้ร่วมกันกับโรงฝึกงานอื่น และผู้บริหาร 1 คนหรือร้อยละ 0.60 เห็นว่าเป็นอาคารชั่วคราวหรือใช้อาคารเรียน

โรงฝึกงานของแผนกช่างยนต์ ผู้บริหารส่วนมากจำนวน 167 คนหรือร้อยละ 99.40 เห็นว่าเป็นโรงฝึกงานเอกเทศ จำนวน 1 คนหรือร้อยละ 0.60 เห็นว่าเป็นโรงฝึกงานที่ใช้ร่วมกันกับแผนกอื่น ไม่มีโรงฝึกงานที่เป็นอาคารชั่วคราวหรือใช้อาคารเรียนเลย

โรงฝึกงานของแผนกช่างไฟฟ้ากำลัง ผู้บริหารส่วนมากจำนวน 142 คนหรือร้อยละ 84.52 เห็นว่าเป็นโรงฝึกงานเอกเทศ รองลงมา 23 คนหรือร้อยละ 13.69 เห็นว่าเป็นโรงฝึกงานที่ใช้ร่วมกันกับแผนกอื่น และผู้บริหาร 3 คนหรือร้อยละ 1.79 เห็นว่าเป็นอาคารชั่วคราวหรือ

ใช้อาคารเรียน

โรงฝึกงานของแผนกช่างอิเล็กทรอนิกส์ ผู้บริหารส่วนมากจำนวน 122 คนหรือร้อยละ 72.62 เห็นว่าเป็นโรงฝึกงานเอกเทศ รองลงมา 31 คนหรือร้อยละ 18.45 เห็นว่าเป็นโรงฝึกงานที่ใช้ร่วมกับแผนกอื่น และผู้บริหารอีก 15 คนหรือร้อยละ 8.93 เห็นว่าเป็นอาคารชั่วคราวหรือใช้อาคารเรียน

โรงฝึกงานของแผนกช่างก่อสร้าง ผู้บริหารทั้งหมด 168 คนหรือร้อยละ 100.00 เห็นว่าเป็นโรงฝึกงานเอกเทศ

โรงฝึกงานของแผนกช่างเทคนิคพื้นฐาน ผู้บริหารส่วนมากจำนวน 150 คนหรือร้อยละ 89.29 เห็นว่าเป็นโรงฝึกงานเอกเทศ รองลงมา 15 คนหรือร้อยละ 8.92 เห็นว่าเป็นโรงฝึกงานที่ใช้ร่วมกับแผนกอื่น และผู้บริหารอีก 3 คนหรือร้อยละ 1.79 เห็นว่าเป็นอาคารชั่วคราวหรือใช้อาคารเรียน

ครูผู้สอนคณะวิชาช่างกลมีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพของโรงฝึกงานดังนี้

โรงฝึกงานของแผนกช่างกลโรงงาน ครูผู้สอนคณะวิชาช่างกลจำนวน 78 คนหรือร้อยละ 25.16 เห็นว่าเป็นโรงฝึกงานเอกเทศ

โรงฝึกงานของแผนกช่างเชื่อมและโลหะแผ่น ครูผู้สอนคณะวิชาช่างกลจำนวน 79 คนหรือร้อยละ 25.48 เห็นว่าเป็นโรงฝึกงานเอกเทศ

โรงฝึกงานของแผนกช่างยนต์ ครูผู้สอนคณะวิชาช่างกลจำนวน 91 คนหรือร้อยละ 29.35 เห็นว่าเป็นโรงฝึกงานเอกเทศ

โรงฝึกงานของแผนกช่างเทคนิคพื้นฐาน ครูผู้สอนคณะวิชาช่างกลส่วนมากจำนวน 36 คนหรือร้อยละ 11.61 เห็นว่าเป็นโรงฝึกงานเอกเทศ รองลงมา 16 คนหรือร้อยละ 5.16 เห็นว่าเป็นโรงฝึกงานที่ใช้ร่วมกันกับโรงฝึกงานอื่น และจำนวน 10 คนหรือร้อยละ 3.34 เห็นว่าเป็นอาคารชั่วคราวหรือใช้อาคารเรียน

ครูผู้สอนคณะวิชาช่างไฟฟ้ามีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพโรงฝึกงานของคณะวิชาช่างไฟฟ้าดังนี้

โรงฝึกงานของแผนกช่างไฟฟ้ากำลัง ครูผู้สอนคณะวิชาช่างไฟฟ้าส่วนมากจำนวน 71 คนหรือร้อยละ 31.27 เห็นว่าเป็นโรงฝึกงานเอกเทศ รองลงมา 30 คนหรือร้อยละ 13.21 เห็นว่าเป็นอาคารชั่วคราวหรือใช้อาคารเรียน จำนวน 25 คนหรือร้อยละ 11.01 เห็นว่าเป็น

โรงฝึกงานที่ใช้ร่วมกันกับโรงฝึกงานอื่น

โรงฝึกงานของแผนกช่างอิเล็กทรอนิกส์ ครูผู้สอนคณะวิชาช่างไฟฟ้าส่วนมากจำนวน 80 คนหรือร้อยละ 35.24 เห็นว่าเป็นโรงฝึกงานเอกเทศ รองลงมาจำนวนอย่างละ 10 คนหรือร้อยละ 35.24 เห็นว่าเป็นโรงฝึกงานที่ใช้ร่วมกันกับโรงฝึกงานอื่น และเป็นอาคารชั่วคราวหรือใช้อาคารเรียน

ครูผู้สอนคณะวิชาช่างโยธาส่วนมากจำนวน 207 คนหรือร้อยละ 92.00 เห็นว่าโรงฝึกงานของแผนกวิชาช่างก่อสร้างเป็นโรงฝึกงานเอกเทศ รองลงมาจำนวน 18 คนหรือร้อยละ 8.00 เห็นว่าเป็นโรงฝึกงานที่ใช้ร่วมกันกับโรงฝึกงานอื่น

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

2. ห้องเรียน/ห้องปฏิบัติการ/สถานที่อื่น ๆ

ตารางที่ 41 แสดงความคิดเห็นของผู้บริหารเกี่ยวกับความเพียงพอของห้องเรียน/ห้องปฏิบัติการ/และสถานที่อื่น ๆ

ห้อง/สถานที่	ระดับความคิดเห็น			\bar{X}	S.D.
	เพียงพอ	ไม่เพียงพอ	ไม่มีเลย		
ห้องปฏิบัติการภาษา	25	48	90	2.40	0.74
ห้องปฏิบัติการวิทยาศาสตร์	64	92	7	1.65	0.57
ห้องสังคมศึกษา	41	54	67	2.16	0.80
ห้องคณิตศาสตร์	42	49	71	2.18	0.81
โรงพลศึกษา	4	14	144	2.86	0.41
สนามฟุตบอล	78	37	49	1.82	0.87
ห้องสมุด	65	96	4	1.63	0.53
ห้องโสตทัศนศึกษา	38	74	52	2.08	0.73
ห้องเรียนภาคทฤษฎี	41	119	5	1.78	0.49
ห้องเรียนวิชาสามัญและสัมพันธ์	49	111	4	1.72	0.50
ห้องเขียนแบบ	38	104	22	1.90	0.60
ศูนย์ข้อมูล	41	68	56	2.09	0.76
ห้องแนะแนวและบริการจัดหางาน	64	71	27	1.77	0.71
ห้องแสดงผลผลิตนักศึกษา	7	30	125	2.72	0.54
ที่ทำการชมรม	5	41	115	2.68	0.53
ห้องกิจกรรมนักศึกษา	18	66	77	2.37	0.68
ห้องประชาสัมพันธ์	31	67	63	2.20	0.74
ห้องประชุม	23	92	48	2.15	0.64

ตารางที่ 41 (ต่อ)

ห้อง/สถานที่	ระดับความคิดเห็น			\bar{X}	S.D.
	เพียงพอ	ไม่เพียงพอ	ไม่มีเลย		
	โรงอาหาร	42	115		
พัสดุกลาง	74	85	4	1.57	0.54
ห้องพัสดุ	74	113	4	1.63	0.52
สหกรณ์/สหการ	79	82	3	1.54	0.54
ห้องพยาบาล	73	85	6	1.60	0.57
ที่พักผ่อน	39	100	24	1.91	0.62

จากตารางที่ 41 แสดงให้เห็นว่า ผู้บริหารเห็นว่าสถานที่ที่มีอยู่ในระดับเพียงพอคือ
ร้านสหกรณ์/สหการ

สถานที่ที่มีอยู่ในระดับไม่เพียงพอคือ ห้องปฏิบัติการภาษา ห้องปฏิบัติการวิทยาศาสตร์
ห้องสังคมศึกษา ห้องคณิตศาสตร์ สนามฟุตบอล ห้องสมุด ห้องโสตทัศนศึกษา ห้องเรียนภาคทฤษฎี
ห้องเรียนวิชาสามัญและสัมพันธ์ ห้องเขียนแบบ ศูนย์ข้อมูล ห้องแนะแนวและบริหารจัดการงาน ห้อง
กิจกรรมนักศึกษา ห้องประชาสัมพันธ์ ห้องประชุม โรงอาหาร พัสดุกลาง ห้องพัสดุ ห้องพยาบาล
และที่พักผ่อน

สถานที่ที่ไม่มีเลยคือ โรงพลศึกษา ห้องแสดงผลผลิตของนักศึกษา และที่ทำการชมรม

ตารางที่ 42 แสดงความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับสภาพการใช้โรงฝึกงาน/ห้องเรียน

โรงฝึกงาน/ห้องเรียน	สภาพการใช้			
	เพียงพอ	ร้อยละ	ไม่เพียงพอ	ร้อยละ
โรงฝึกงานของคณะวิชาช่างกล	123	39.68	187	60.32
โรงฝึกงานของคณะวิชาช่างไฟฟ้า	79	34.80	148	65.20
โรงฝึกงานของคณะวิชาช่างโยธา	90	40.00	135	60.00
ห้องเรียนของคณะวิชาสามัญและสัมพันธ์	87	31.64	188	68.36

จากตารางที่ 42 แสดงให้เห็นว่า ครูผู้สอนคณะวิชาช่างกลจำนวน 123 คนหรือร้อยละ 39.68 เห็นว่าโรงฝึกงานของคณะวิชาช่างกลเพียงพอต่อการปฏิบัติงาน แต่อีกจำนวน 187 คนหรือร้อยละ 60.32 เห็นว่าไม่เพียงพอต่อการปฏิบัติงาน

ครูผู้สอนคณะวิชาช่างไฟฟ้าจำนวน 79 คนหรือร้อยละ 34.80 เห็นว่าโรงฝึกงานเพียงพอต่อการปฏิบัติงาน แต่จำนวน 148 คนหรือร้อยละ 65.20 เห็นว่าไม่เพียงพอต่อการปฏิบัติงาน

ครูผู้สอนคณะวิชาช่างโยธาจำนวน 90 คนหรือร้อยละ 40.00 เห็นว่าโรงฝึกงานเพียงพอต่อการปฏิบัติงาน แต่จำนวน 135 คนหรือร้อยละ 60.00 เห็นว่าไม่เพียงพอต่อการปฏิบัติงาน

ครูผู้สอนคณะวิชาสามัญและสัมพันธ์จำนวน 87 คนหรือร้อยละ 31.64 เห็นว่าห้องเรียนของคณะวิชาสามัญและสัมพันธ์เพียงพอต่อการปฏิบัติงาน แต่จำนวน 188 คนหรือร้อยละ 68.36 เห็นว่าไม่เพียงพอต่อการปฏิบัติงาน

ตารางที่ 43 แสดงความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับจำนวนพื้นที่ ๗ ใช้ในการฝึกงาน

พื้นที่	จำนวน	ร้อยละ
<u>ครูผู้สอนคณะวิชาช่างกล</u>		
1 - 5 ส่วน	226	72.90
6 - 10 ส่วน	74	23.88
11 - 15 ส่วน	8	2.58
16 - 20 ส่วน	2	0.64
รวม	310	100.00
<u>ครูผู้สอนคณะวิชาช่างไฟฟ้า</u>		
1 - 5 ส่วน	86	37.88
6 - 10 ส่วน	125	55.07
11 - 15 ส่วน	16	7.05
16 - 20 ส่วน	-	00.00
รวม	227	100.00
<u>ครูผู้สอนคณะวิชาช่างโยธา</u>		
1 - 5 ส่วน	190	84.45
6 - 10 ส่วน	33	14.67
11 - 15 ส่วน	2	0.88
16 - 20 ส่วน	-	00.00
รวม	225	100.00

จากตารางที่ 43 แสดงให้เห็นว่าครูผู้สอนคณะวิชาช่างกลส่วนมากจำนวน 226 คนหรือ ร้อยละ 72.90 เห็นว่าแบ่งพื้นที่ออกเป็น 1-5 ส่วน รองลงมา 74 คนหรือร้อยละ 23.88 เห็นว่าแบ่งพื้นที่ออกเป็น 6-10 ส่วน จำนวน 8 คนหรือร้อยละ 2.58 เห็นว่าแบ่งพื้นที่ออกเป็น 11-

15 ส่วน และจำนวน 2 คนหรือร้อยละ 0.64 เห็นว่าแบ่งพื้นที่ออกเป็น 16-20 ส่วน

ครูผู้สอนคณะวิชาช่างไฟฟ้าส่วนมากจำนวน 125 คนหรือร้อยละ 55.07 เห็นว่าแบ่งพื้นที่
ที่ออกเป็น 6-10 ส่วน รองลงมา 86 คนหรือร้อยละ 37.88 เห็นว่าแบ่งพื้นที่ออกเป็น 1-5 ส่วน
และจำนวน 16 คนหรือร้อยละ 7.05 เห็นว่าแบ่งพื้นที่ออกเป็น 11-15 ส่วน

ครูผู้สอนคณะวิชาช่างโยธาส่วนมาก 190 คนหรือร้อยละ 84.45 เห็นว่าแบ่งพื้นที่เป็น
1-5 ส่วน รองลงมาจำนวน 33 คนหรือร้อยละ 14.67 เห็นว่าแบ่งพื้นที่ออกเป็น 11-15 ส่วน

ศูนย์วิทยพัทยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 44 แสดงความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับพื้นที่ ๗ ใช้งานมากที่สุด

พื้นที่	จำนวน	ร้อยละ
<u>ครูผู้สอนคณะวิชาช่างกล</u>		
งาน เครื่องล่าง	2	0.65
งาน เครื่องยนต์แกสโซลิน	23	7.42
งาน บริการรถยนต์	22	7.10
งาน เครื่องยนต์ เล็ก	7	2.26
งาน หลุมบริการและที่ยกรถ	3	0.97
ระบบส่งกำลังและ เครื่องล่าง	1	0.32
งาน เคาะและงานสี	-	0.00
งาน ไฟฟ้ารถยนต์	-	0.00
งาน เชื่อมแกส	22	7.10
งาน เชื่อมไฟฟ้า	11	3.55
งาน เชื่อมพลาสติก	-	0.00
งาน โลหะแผ่น	11	3.55
งาน ชุบโลหะ	-	0.00
งาน กลึง	46	14.84
งาน เครื่องมือกล	10	3.23
งาน ตะไบ	37	11.94
งาน ดึงและตี เหล็ก	-	0.00
งาน วัดละเอียด	24	7.74
ใช้ เท่า ๆ กัน	91	29.35
รวม	310	100.00
<u>ครูผู้สอนคณะวิชาช่างไฟฟ้า</u>		
งาน เครื่องเขียน	19	6.91

ตารางที่ 44 (ต่อ)

พื้นที่	จำนวน	ร้อยละ
การติดตั้งและเดินสายไฟฟ้าทั่วไป	15	5.45
การเดินสายภายในและภายนอกอาคาร	54	19.64
การพันเครื่องกลไฟฟ้า	6	2.18
เครื่องกำเนิดไฟฟ้า	21	7.64
ไฟฟ้าเบื้องต้น	1	0.36
ไฟฟ้าประยุกต์	3	1.09
ไฟฟ้าโรงงาน	-	0.00
งานสกรีน	-	0.00
อิเล็กทรอนิกส์เบื้องต้น	11	4.00
ดิจิทัล	2	0.73
คอมพิวเตอร์	-	0.00
โทรทัศน์	2	0.73
โทรคมนาคม	1	0.36
เครื่องเสียง	-	0.00
เครื่องมือกล	2	0.73
เครื่องมือวัดและทดสอบ	3	1.09
งานปฏิบัติการทั่วไป	22	8.00
งานบริการ	4	1.45
ใช้เท่า ๆ กัน	109	39.64
รวม	275	100.00
<u>ครูผู้สอนคณะวิชาช่างโยธา</u>		
งานไม้	110	48.89
งานปูน	12	5.33

ตารางที่ 44 (ต่อ)

พื้นที่	จำนวน	ร้อยละ
งานเหล็ก	-	0.00
งานสี	1	0.44
ระบบท่อประปา	-	0.00
งานสุขภัณฑ์	-	0.00
เครื่องจักรกล	51	22.67
ใช้เท่า ๆ กัน	12	5.33
อื่น ๆ	39	17.33
รวม	225	100.00

จากตารางที่ 44 แสดงให้เห็นว่า ครูผู้สอนคณะวิชาช่างกลส่วนมากจำนวน 91 คนหรือร้อยละ 29.35 เห็นว่าทุกพื้นที่มีการใช้งานเท่ากัน รองลงมา 46 คนหรือร้อยละ 14.84 เห็นว่าเป็นพื้นที่งานกลึง จำนวน 37 คนหรือร้อยละ 11.94 เห็นว่าเป็นพื้นที่งานตะไบ จำนวน 24 คนหรือร้อยละ 7.74 เห็นว่าเป็นพื้นที่งานวัดละเอียด จำนวน 23 คนหรือร้อยละ 7.42 เห็นว่าเป็นพื้นที่เครื่องยนต์แกสโซลีน จำนวนอย่างละ 22 คนหรือร้อยละ 7.10 เห็นว่าเป็นพื้นที่งานบริการรถยนต์และงานเชื่อมแกส จำนวนอย่างละ 11 คนหรือร้อยละ 3.55 เห็นว่าเป็นพื้นที่งานเชื่อมไฟฟ้าและงานโลหะแผ่น จำนวน 10 คนหรือร้อยละ 3.23 เห็นว่าเป็นพื้นที่งานงานเครื่องมือกล จำนวน 7 คนหรือร้อยละ 2.26 เห็นว่าเป็นพื้นที่เครื่องยนต์เล็ก จำนวน 3 คนหรือร้อยละ 0.97 เห็นว่าเป็นพื้นที่งานหลุมบริการและที่ยกรด จำนวน 2 คนหรือร้อยละ 0.65 เห็นว่าเป็นพื้นที่งานเครื่องล่าง และจำนวน 1 คนหรือร้อยละ 0.32 เห็นว่าเป็นพื้นที่ระบบส่งกำลังและเครื่องล่าง

ครูผู้สอนคณะวิชาช่างไฟฟ้าส่วนมากจำนวน 109 คนหรือร้อยละ 39.44 เห็นว่าทุกพื้นที่มีการใช้งานเท่า ๆ กัน รองลงมา 54 คนหรือร้อยละ 19.64 เห็นว่าเป็นพื้นที่การเดินสายภายในและภายนอกอาคาร จำนวน 22 คนหรือร้อยละ 8.00 เห็นว่าเป็นพื้นที่การปฏิบัติงานทั่วไป จำนวน

นวน 21 คนหรือร้อยละ 7.64 เห็นว่าเป็นพื้นที่เครื่องกำเนิดไฟฟ้า จำนวน 19 คนหรือร้อยละ 6.71 เห็นว่าเป็นพื้นที่งานเครื่องเขียน จำนวน 15 คนหรือร้อยละ 5.45 เห็นว่าเป็นพื้นที่งานติดตั้งและเดินสายทั่วไป จำนวน 11 คนหรือร้อยละ 4.00 เห็นว่าเป็นพื้นที่อิเล็กทรอนิกส์ เบื้องต้น จำนวน 6 คนหรือร้อยละ 2.18 เห็นว่าเป็นพื้นที่การพันเครื่องกลไฟฟ้า จำนวน 4 คนหรือร้อยละ 1.45 เห็นว่าเป็นพื้นที่งานบริการ จำนวนอย่างละ 3 คนหรือร้อยละ 1.09 เห็นว่าเป็นพื้นที่ไฟฟ้าประยุกต์ และพื้นที่เครื่องมือวัดและทดสอบ จำนวนอย่างละ 2 คนหรือร้อยละ 0.73 เห็นว่าเป็นพื้นที่ดิจิทัล โทรทัศน์และเครื่องมือกล จำนวนอย่างละ 1 คนหรือร้อยละ 0.36 เห็นว่าเป็นพื้นที่งานไฟฟ้าเบื้องต้นและโทรคมนาคม

ครูผู้สอนคณะวิชาช่างโยธาส่วนมากจำนวน 110 คนหรือร้อยละ 48.89 เห็นว่าพื้นที่ที่ใช้งานมากที่สุดคืองานไม้ รองลงมา 51 คนหรือร้อยละ 22.67 เห็นว่าเป็นพื้นที่เครื่องจักรกล จำนวน 39 คนหรือร้อยละ 17.33 เห็นว่าเป็นพื้นที่อื่น ๆ จำนวนอย่างละ 12 คนหรือร้อยละ 5.33 เห็นว่าเป็นพื้นที่งานปูนและทุกพื้นที่ที่มีการใช้เท่า ๆ กัน จำนวน 1 คนหรือร้อยละ 0.44 เห็นว่าเป็นพื้นที่งานสี

ศูนย์วิทยพัชยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 45 แสดงความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับพื้นที่ทำชิ้นงานน้อยที่สุด

พื้นที่	จำนวน	ร้อยละ
<u>ครูผู้สอนคณะวิชาช่างกล</u>		
งาน เครื่องล่าง	2	0.70
งาน เครื่องยนต์แกสโซลีน	3	1.05
งาน บริการรถยนต์	13	4.53
งาน เครื่องยนต์ เล็ก	1	0.35
งาน หลุมบริการและที่ยกรถ	2	0.70
ระบบส่งกำลังและ เครื่องล่าง	10	3.48
งาน เคาะและงานสี	30	10.45
งาน ไฟฟ้ารถยนต์	3	1.05
งาน เชื่อมแกส	7	2.44
งาน เชื่อมไฟฟ้า	2	0.70
งาน เชื่อมพลาสติก	153	53.31
งาน โลหะแผ่น	1	0.35
งาน ชุบโลหะ	10	3.48
งาน กิ่ง	2	0.70
งาน เครื่องมือกล	2	0.70
งาน ตะไบ	6	2.09
งาน ดึงและตี เหล็ก	1	0.35
งาน วัดละ เอียด	14	4.88
ไม่มีพื้นที่ใดที่ใช้ น้อยที่สุด เลย	25	8.71
รวม	287	100.00
<u>ครูผู้สอนคณะวิชาช่างไฟฟ้า</u>		
งาน เครื่องเย็น	8	3.52

ตารางที่ 45 (ต่อ)

พื้นที่	จำนวน	ร้อยละ
การติดตั้งและเดินสายไฟฟ้าทั่วไป	7	3.08
การเดินสายภายในและภายนอกอาคาร	10	4.41
การพันเครื่องกลไฟฟ้า	1	0.44
เครื่องกำเนิดไฟฟ้า	16	7.05
ไฟฟ้าเบื้องต้น	2	0.88
ไฟฟ้าประยุกต์	2	0.88
ไฟฟ้าโรงงาน	5	2.20
งานสกรีน	10	4.41
อิเล็กทรอนิกส์เบื้องต้น	3	1.32
ดิจิทัล	-	0.00
คอมพิวเตอร์	2	0.88
โทรทัศน์	2	0.88
โทรคมนาคม	2	0.88
เครื่องเสียง	12	5.29
เครื่องมือกล	5	2.20
เครื่องมือวัดและทดสอบ	4	1.76
งานปฏิบัติการทั่วไป	1	0.44
งานบริการ	22	9.69
ไม่มีพื้นที่ใดที่ใช้บ่อยที่สุดเลย	113	49.78
รวม	227	100.00
<u>ครูผู้สอนคณะวิชาช่างโยธา</u>		
งานไม้	5	2.22
งานปูน	20	8.89

ตารางที่ 45 (ต่อ)

พื้นที่	จำนวน	ร้อยละ
งานเหล็ก	23	10.22
งานสี	24	10.67
ระบบท่อประปา	7	3.11
งานสุขภัณฑ์	14	6.22
เครื่องจักรกล	16	7.11
ไม่มีพื้นที่ใดที่ใช้น้อยที่สุดเลย	66	29.33
อื่น ๆ	50	22.22

จากตารางที่ 45 แสดงให้เห็นว่าครูผู้สอนคณะวิชาช่างกลส่วนมากจำนวน 153 คนหรือ ร้อยละ 53.31 เห็นว่าพื้นที่ที่ใช้งานน้อยที่สุดคืองานเชื่อมพลาสติก รองลงมา 30 คนหรือร้อยละ 10.45 เห็นว่าเป็นพื้นที่งานเคาะและท่นสี จำนวน 25 คนหรือร้อยละ 8.71 เห็นว่าไม่มีพื้นที่ใดที่ใช้งานน้อยที่สุด จำนวน 14 คนหรือร้อยละ 4.88 เห็นว่าเป็นพื้นที่งานวัดละเอียด จำนวน 13 คนหรือร้อยละ 4.53 เห็นว่าเป็นพื้นที่งานบริการรถยนต์ จำนวนอย่างละ 10 คนหรือร้อยละ 3.88 เห็นว่าเป็นพื้นที่ระบบส่งกำลังและเครื่องล่าง และพื้นที่งานชุบโลหะ จำนวน 7 คนหรือร้อยละ 2.44 เห็นว่าเป็นพื้นที่งานเชื่อมแก๊ส จำนวน 6 คนหรือร้อยละ 2.09 เห็นว่าเป็นพื้นที่งานตะไบ จำนวนอย่างละ 3 คนหรือร้อยละ 1.05 เห็นว่าเป็นพื้นที่งานเครื่องยนต์แก๊สโซลีน และไฟฟ้ารถยนต์ จำนวนอย่างละ 2 คนหรือร้อยละ 0.70 เห็นว่าเป็นพื้นที่งานเครื่องล่าง งานหลุมบริการและที่ยกงานเชื่อมไฟฟ้า งานกลึง และงานเครื่องมือกล จำนวนอย่างละ 1 คนหรือร้อยละ 0.35 เห็นว่าเป็นพื้นที่งานเครื่องยนต์เล็ก งานโลหะแผ่น งานถลุงและงานตีเหล็ก

ครูผู้สอนคณะวิชาช่างไฟฟ้าส่วนมากจำนวน 113 คนหรือร้อยละ 49.78 เห็นว่าไม่มีพื้นที่ใดที่ใช้งานน้อยที่สุด รองลงมา 22 คนหรือร้อยละ 9.69 เห็นว่าเป็นพื้นที่งานบริการ จำนวน 16 คนหรือร้อยละ 7.05 เห็นว่าเป็นพื้นที่เครื่องกำเนิดไฟฟ้า จำนวน 12 คนหรือร้อยละ 5.29

เห็นว่าเป็นพื้นที่เครื่องเสียง จำนวนอย่างละ 10 คนหรือร้อยละ 4.41 เห็นว่าเป็นพื้นที่การเดินทางสายภายในและภายนอกอาคาร และพื้นที่งานสกรีน จำนวน 7 คนหรือร้อยละ 3.08 เห็นว่าเป็นพื้นที่การติดตั้งและเดินสายทั่วไป จำนวนอย่างละ 5 คนหรือร้อยละ 2.20 เห็นว่าเป็นพื้นที่ไฟฟ้าโรงงาน และเครื่องมือกล จำนวน 4 คนหรือร้อยละ 1.76 เห็นว่าเป็นพื้นที่เครื่องมือวัดและทดสอบ จำนวน 3 คนหรือร้อยละ 1.32 เห็นว่าเป็นพื้นที่อิเล็กทรอนิกส์เบื้องต้น จำนวนอย่างละ 2 คนหรือร้อยละ 0.88 เห็นว่าเป็นพื้นที่งานไฟฟ้าเบื้องต้น ไฟฟ้าประยุกต์ คอมพิวเตอร์ โทรทัศน์ และพื้นที่โทรคมนาคม จำนวนอย่างละ 1 คนหรือร้อยละ 0.44 เห็นว่าเป็นพื้นที่การพันเครื่องกลไฟฟ้า และงานปฏิบัติการทั่วไป

ครูผู้สอนคณะวิชาช่างโยธาส่วนมากจำนวน 66 คนหรือร้อยละ 29.33 เห็นว่าไม่มีพื้นที่ใดที่ใช้งานน้อยที่สุด รองลงมา 50 คนหรือร้อยละ 22.22 เห็นว่าเป็นพื้นที่อื่น ๆ จำนวน 24 คนหรือร้อยละ 10.67 เห็นว่าเป็นพื้นที่งานสี จำนวน 23 คนหรือร้อยละ 10.22 เห็นว่าเป็นพื้นที่งานเหล็ก จำนวน 20 คนหรือร้อยละ 8.89 เห็นว่าเป็นพื้นที่งานปูน จำนวน 16 คนหรือร้อยละ 7.11 เห็นว่าเป็นพื้นที่เครื่องจักรกล จำนวน 14 คนหรือร้อยละ 6.22 เห็นว่าเป็นพื้นที่สุขภัณฑ์ จำนวน 7 คนหรือร้อยละ 3.11 เห็นว่าเป็นพื้นที่ระบบงานประปา จำนวน 5 คนหรือร้อยละ 2.22 เห็นว่าเป็นพื้นที่งานไม้

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 46 แสดงความคิดเห็นของครู เกี่ยวกับการตั้งโรงฝึกงานให้ถูกต้องกับทิศทาง
ของแสงหรือไม่

ผู้ตอบแบบสอบถาม	ถูก	ร้อยละ	ไม่ถูก	ร้อยละ
ครูผู้สอนคณะวิชาช่างกล	260	83.87	50	16.13
ครูผู้สอนคณะวิชาช่างไฟฟ้า	165	74.32	57	25.68
ครูผู้สอนคณะวิชาช่างโยธา	188	83.56	37	16.44
รวม	613	80.98	144	19.02

จากตารางที่ 46 แสดงให้เห็นว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนมากจำนวน 613 คนหรือร้อยละ 80.98 เห็นว่าโรงฝึกงานตั้งถูกต้องกับทิศทางของแสง แต่จำนวน 144 คนหรือร้อยละ 19.02 เห็นว่าไม่ถูกต้อง

ครูผู้สอนคณะวิชาช่างกลส่วนมากจำนวน 260 คนหรือร้อยละ 83.87 เห็นว่าถูกต้อง จำนวน 50 คนหรือร้อยละ 16.13 เห็นว่าไม่ถูกต้อง ครูผู้สอนคณะวิชาช่างไฟฟ้าส่วนมากจำนวน 165 คนหรือร้อยละ 74.32 เห็นว่าถูกต้อง ส่วนอีก 57 คนหรือร้อยละ 25.68 เห็นว่าไม่ถูกต้อง ครูผู้สอนคณะวิชาช่างโยธาส่วนมากจำนวน 188 คนหรือร้อยละ 83.56 เห็นว่าถูกต้อง แต่อีกจำนวน 37 คนหรือร้อยละ 16.44 เห็นว่าไม่ถูกต้อง

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 47 แสดงความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับระดับการระบายอากาศของโรงฝึกงาน

โรงฝึกงาน	ระดับความคิดเห็น				\bar{X}	S.D.
	ดีมาก	ดี	พอใช้ได้	ไม่ดีเลย		
ครูผู้สอนคณะวิชาช่างกล	33	92	120	64	2.70	0.92
ครูผู้สอนคณะวิชาช่างไฟฟ้า	30	68	102	26	2.55	0.86
ครูผู้สอนคณะวิชาช่างโยธา	14	75	101	32	2.68	0.80

จากตารางที่ 47 แสดงให้เห็นว่า ครูผู้สอนคณะวิชาช่างกล ครูผู้สอนคณะวิชาช่างไฟฟ้า และครูผู้สอนคณะวิชาช่างโยธาต่างก็มีความเห็นว่าการระบายอากาศของโรงฝึกงาน อยู่ในระดับพอใช้ได้

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 48 แสดงความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับการทำเครื่องหมาย/สัญลักษณ์ แสดง
อย่างเด่นชัดว่าเป็น เขตอันตราย/ปลอดภัย

ผู้ตอบแบบสอบถาม	ทำ	ร้อยละ	ไม่ทำ	ร้อยละ
ครูผู้สอนคณะวิชาช่างกล	226	29.66	84	11.23
ครูผู้สอนคณะวิชาช่างไฟฟ้า	92	12.07	135	17.72
ครูผู้สอนคณะวิชาช่างโยธา	200	26.25	25	3.28
รวม	518	67.98	244	32.02

จากตารางที่ 48 แสดงให้เห็นว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนมากจำนวน 226 คนหรือร้อยละ 67.98 เห็นว่าได้มีการจัดจำเครื่องหมายแสดงว่าเป็นเขตปลอดภัยหรืออันตรายไว้อย่างเด่นชัด ส่วนอีกจำนวน 244 คนหรือร้อยละ 32.02 เห็นว่าไม่ได้มีการจัดทำ

ครูผู้สอนคณะวิชาช่างกลส่วนมากจำนวน 226 คนหรือร้อยละ 29.66 เห็นว่าได้มีการทำ แต่อีกจำนวน 84 คนหรือร้อยละ 11.23 เห็นว่าไม่ได้จัดทำ ครูผู้สอนคณะวิชาช่างไฟฟ้าส่วนมากจำนวน 135 คนหรือร้อยละ 17.72 เห็นว่าไม่ได้มีการจัดทำ แต่อีกจำนวน 92 คนหรือร้อยละ 12.07 เห็นว่าได้มีการจัดทำ ครูผู้สอนคณะวิชาช่างโยธาส่วนมากจำนวน 200 คนหรือร้อยละ 26.25 เห็นว่ามีการจัดทำ แต่อีกจำนวน 25 คนหรือร้อยละ 3.28 เห็นว่าไม่ได้มีการจัดทำ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 49 แสดงความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับระดับของระบบแสงสว่างภายในโรงฝึก
งาน

โรงฝึกงาน	ระดับความคิดเห็น				\bar{X}	S.D.
	ดีมาก	ดี	พอใช้ได้	ไม่ดีเลย		
ครูผู้สอนคณะวิชาช่างกล	37	128	121	22	2.42	0.79
ครูผู้สอนคณะวิชาช่างไฟฟ้า	39	96	80	7	2.25	0.77
ครูผู้สอนคณะวิชาช่างโยธา	20	124	72	7	2.30	0.67

จากตารางที่ 49 แสดงให้เห็นว่า ครูผู้สอนคณะวิชาช่างกล ครูผู้สอนคณะวิชาช่างไฟฟ้า และครูผู้สอนคณะวิชาช่างโยธา มีความคิดเห็นเกี่ยวกับระบบของแสงสว่างในโรงงานอยู่ในระดับดี

ศูนย์วิทยพัชกร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 50 แสดงความคิดเห็นของครู เกี่ยวกับความเพียงพอของอุปกรณ์ต่าง ๆ ภายในโรงฝึกงาน

โรงฝึกงาน	ระดับความคิดเห็น			\bar{X}	S.D.
	มีเพียงพอ	มีแต่ไม่เพียงพอ	ไม่มีเลย		
<u>ครูผู้สอนคณะวิชาช่างกล</u>					
อ่างล้างหน้า	48	87	169	2.40	0.75
ที่ล้างมือ	104	136	66	1.88	0.73
ห้องสุขภัณฑ์	38	94	170	2.44	0.71
ที่แขวนเสื้อผ้าสำหรับนักศึกษา	37	119	149	2.37	0.69
ผงซักฟอก/สบู่สำหรับให้นักศึกษาล้างมือ	108	115	85	1.93	0.79
ที่เก็บวัสดุฝึก	85	173	50	1.89	0.65
ที่เก็บวัสดุเหลือใช้	57	171	78	2.07	0.66
ที่เก็บผลผลิตนักศึกษา	39	135	132	2.30	0.68
ที่แสดงผลผลิตนักศึกษา	44	112	149	2.34	0.71
ป้ายนิเทศ/ป้ายประกาศ	131	149	27	1.66	0.63
รูปภาพสาธิตการใช้เครื่องจักร/เครื่องมือ	45	188	74	2.09	0.62
ที่เก็บวัสดุเชื้อเพลิง/สารเคมีที่มีพิษ	43	121	140	2.31	0.71
ห้องเขียนแบบ	18	57	231	2.70	0.57
ห้องเรียนทฤษฎี	52	150	104	2.17	0.69
ตู้ยา	109	133	64	1.85	0.74
เครื่องดับเพลิง	115	161	30	1.72	0.62
<u>ครูผู้สอนคณะวิชาช่างไฟฟ้า</u>					
อ่างล้างหน้า	32	98	100	2.30	0.70
ที่ล้างมือ	48	90	87	2.17	0.75

ตารางที่ 50 (ต่อ)

โรงฝึกงาน	ระดับความคิดเห็น			\bar{X}	S.D.
	มีเพียงพอ	มีแต่ไม่เพียงพอ	ไม่มีเลย		
ห้องสุขภัณฑ์	35	92	99	2.28	0.72
ที่แขวนเสื้อผ้าสำหรับนักศึกษา	12	51	161	2.67	0.57
ผงซักฟอก/สบู่สำหรับให้นักศึกษาล้างมือ	54	81	91	2.16	0.79
ที่เก็บวัสดุฝึก	55	153	11	1.80	0.51
ที่เก็บวัสดุเหลือใช้	33	137	55	2.10	0.62
ที่เก็บผลผลิตนักศึกษา	17	111	97	2.36	0.62
ที่แสดงผลผลิตนักศึกษา	15	66	141	2.57	0.62
ป้ายนิเทศ/ป้ายประกาศ	93	118	15	1.65	0.60
รูปภาพสาธิตการใช้เครื่องจักร/เครื่องมือ	25	106	90	2.29	0.66
ที่เก็บวัสดุเชื้อเพลิง/สารเคมีที่มีพิษ	25	84	112	2.39	0.68
ห้องเขียนแบบ	11	24	189	2.79	0.51
ห้องเรียนทฤษฎี	31	122	72	2.18	0.66
ตู้ยา	56	96	73	2.08	0.75
เครื่องดับเพลิง	65	129	32	1.85	0.64
<u>ครูผู้สอนคณะวิชาช่างโยธา</u>					
อ่างล้างหน้า	62	80	81	2.09	0.79
ที่ล้างมือ	97	93	34	1.72	0.71
ห้องสุขภัณฑ์	35	108	79	2.20	0.69
ที่แขวนเสื้อผ้าสำหรับนักศึกษา	22	112	90	2.30	0.63
ผงซักฟอก/สบู่สำหรับให้นักศึกษาล้างมือ	54	116	54	2.00	0.69
ที่เก็บวัสดุฝึก	41	149	32	1.96	0.57

ตารางที่ 50 (ต่อ)

โรงฝึกงาน	ระดับความคิดเห็น			\bar{X}	S.D.
	มีเพียงพอ	มีแต่ไม่เพียงพอ	ไม่มีเลย		
ที่เก็บวัสดุ เหลือใช้	26	120	76	2.23	0.64
ที่เก็บผลผลิตนักศึกษา	17	100	104	2.39	0.62
ที่แสดงผลผลิตนักศึกษา	16	80	125	2.49	0.62
ป้ายนิเทศ/ป้ายประกาศ	104	106	11	1.58	0.59
รูปภาพสาธิตการใช้เครื่องจักร/เครื่องมือ	39	128	55	2.07	0.65
ที่เก็บวัสดุ เชื้อเพลิง/สารเคมีที่มีพิษ	41	74	103	2.28	0.76
ห้องเขียนแบบ	65	90	65	2.00	0.77
ห้องเรียนทฤษฎี	50	127	44	1.97	0.66
ตู้ยา	91	78	51	1.81	0.78
เครื่องดับเพลิง	87	106	28	1.73	0.67

จากตารางที่ 50 ครูผู้สอนคณะวิชาช่างกลเห็นว่า สิ่งที่มีอยู่ในระดับมีแต่ไม่เพียงพอคือ อ่างล้างหน้า ที่ล้างมือ ห้องสุขภัณฑ์ ที่แขวนเสื้อผ้าสำหรับนักศึกษา ผงซักฟอก/สบู่สำหรับให้นักศึกษาล้างมือ ที่เก็บวัสดุฝึก ที่เก็บวัสดุเหลือใช้ ที่เก็บผลผลิตนักศึกษา ที่แสดงผลผลิตนักศึกษา ป้ายนิเทศ/ป้ายประกาศ รูปภาพสาธิตการใช้เครื่องจักร/เครื่องมือ ที่เก็บวัสดุเชื้อเพลิง/สารเคมีที่มีพิษ ห้องเรียนทฤษฎี ตู้ยา และเครื่องดับเพลิง ส่วนสิ่งที่เห็นว่าไม่มีเลยคือ ห้องเขียนแบบ

ครูผู้สอนคณะวิชาช่างไฟฟ้าเห็นว่า สิ่งที่มีอยู่ในระดับมีแต่ไม่เพียงพอคือ อ่างล้างหน้า ที่ล้างมือ ห้องสุขภัณฑ์ ผงซักฟอก/สบู่ให้นักศึกษาล้างมือ ที่เก็บวัสดุฝึก ที่เก็บวัสดุเหลือใช้ ที่เก็บผลผลิตนักศึกษา ป้ายนิเทศ/ป้ายประกาศ รูปภาพสาธิตแสดงการใช้เครื่องจักร/เครื่องมือ ที่เก็บวัสดุเชื้อเพลิง/สารเคมีที่มีพิษ ห้องเรียนทฤษฎี ตู้ยาและเครื่องดับเพลิง ส่วนสิ่งที่เห็นว่าไม่มีเลยคือ ที่

แขวน เสื้อผ้าสำหรับนักศึกษา ที่แสดงผลผลิตนักศึกษา และห้องเขียนแบบ

ครูผู้สอนคณะวิชาช่างโยธาเห็นว่าสิ่งที่อยู่ในระดับมีแต่ไม่เพียงพอคือ อ่างล้างหน้า ที่ล้างมือ ห้องสุขภัณฑ์ ผงซักฟอก/สบู่สำหรับให้นักศึกษาล้างมือ ที่เก็บวัสดุฝึก ที่เก็บวัสดุเหลือใช้ ที่เก็บผลผลิตนักศึกษา ที่แสดงผลผลิตนักศึกษา ป้ายนิเทศ/ป้ายประกาศ รูปภาพสถิติการใช้เครื่องจักร/เครื่องมือ ที่เก็บวัสดุเชื้อเพลิง/สารเคมีที่มีพิษ ห้องเขียนแบบ ห้องเรียนทฤษฎี ตู้ยาและเครื่องดับเพลิง ส่วนสิ่งที่เห็นว่าไม่มีเลยคือที่แขวน เสื้อผ้าสำหรับนักศึกษา

ศูนย์วิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 51 แสดงความคิดเห็นของครูผู้สอนคณะวิชาสามัญและสัมพันธ์ เกี่ยวกับการมี
ห้องปฏิบัติการและป้ายนิเทศเฉพาะคณะวิชา

รายการ	มีทุกแผนก	ร้อยละ	มีบางแผนก	ร้อยละ	ไม่มีเลย	ร้อยละ	รวม	ร้อยละ
ห้องปฏิบัติการ	15	08.15	128	69.56	41	22.28	184	100.0
ป้ายนิเทศเฉพาะคณะวิชา	55	20.22	97	35.66	120	44.12	272	100.0

จากตารางที่ 51 แสดงให้เห็นว่าเกี่ยวกับห้องปฏิบัติการนั้น ครูผู้สอนคณะวิชาสามัญและสัมพันธ์ส่วนมากจำนวน 128 คนหรือร้อยละ 69.56 เห็นว่ามีบางแผนก รองลงมาจำนวน 41 คนหรือร้อยละ 22.28 เห็นว่าไม่มีเลย ส่วนอีกจำนวน 15 คนหรือร้อยละ 8.15 เห็นว่ามีทุกแผนก

ป้ายนิเทศเฉพาะคณะวิชา ครูผู้สอนคณะวิชาสามัญและสัมพันธ์ส่วนมากจำนวน 120 คนหรือร้อยละ 44.12 เห็นว่าไม่มีเลย รองลงมาจำนวน 97 คนหรือร้อยละ 35.66 เห็นว่ามีบางแผนก ส่วนอีก 55 คนหรือร้อยละ 20.22 เห็นว่ามีทุกแผนก

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 52 แสดงความคิดเห็นของครูผู้สอนคณะวิชาสามัญและสัมพันธ์ เกี่ยวกับสถานที่
ที่จะ ใช้อ่านหนังสือหลักสูตรในคณะวิชามากที่สุด

สถานที่	จำนวน	ร้อยละ
ห้องสมุด	77	28.00
ห้องปฏิบัติการ	137	49.82
มุมหนังสือในห้องเรียน	20	07.27
ที่อ่านหนังสือ	7	02.55
ป้ายนิเทศ	7	02.55
อื่น ๆ	27	09.82
รวม	275	100.00

จากตารางที่ 52 แสดงให้เห็นว่า ครูผู้สอนคณะวิชาสามัญและสัมพันธ์ส่วนมากจำนวน 137 คนหรือร้อยละ 49.82 เห็นว่าสถานที่ที่จะ ใช้อ่านหนังสือหลักสูตรในคณะวิชาสามัญและสัมพันธ์มากที่สุดคือห้องปฏิบัติการ รองลงมา 77 คนหรือร้อยละ 28.00 เห็นว่าเป็นห้องสมุด จำนวน 27 คนหรือร้อยละ 9.82 เห็นว่าเป็นสถานที่อื่น ๆ จำนวน 20 คนหรือร้อยละ 7.27 เห็นว่าเป็นมุมหนังสือในห้องเรียน และจำนวนอย่างละ 7 คนหรือร้อยละ 2.55 เห็นว่าเป็นที่อ่านหนังสือ และป้ายนิเทศ

ตารางที่ 53 แสดงความคิดเห็นของครูผู้สอนคณะวิชาสามัญและสัมพันธ์ เกี่ยวกับการอ่าน
นวยความสะดวกในการใช้อาคารสถานที่ และการจัดเก็บอุปกรณ์การศึกษา
ษา

รายการ	ระดับความคิดเห็น				\bar{X}	S.D.
	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด		
การอ่านนวยความสะดวกในเรื่องการใช้อาคารสถานที่สำหรับคณะวิชาสามัญและสัมพันธ์	8	107	136	23	2.64	0.68
การอ่านนวยความสะดวกในเรื่องการจัดเก็บอุปกรณ์การศึกษา	5	56	158	53	2.95	0.69

จากตารางที่ 53 แสดงให้เห็นว่า ครูผู้สอนคณะวิชาสามัญและสัมพันธ์มีความคิดเห็น
เกี่ยวกับการอ่านนวยความสะดวกในเรื่องการใช้อาคารสถานที่และการจัดเก็บอุปกรณ์การศึกษาอยู่
ในระดับน้อย

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ง. ด้านการเรียนการสอน

ตารางที่ 54 แสดงความคิดเห็นของผู้บริหารเกี่ยวกับวิธีการที่ใช้มากที่สุดในการ
แก้ปัญหาเกี่ยวกับการขาดแคลนครูเฉพาะสาขาวิชา

วิธีการ	จำนวน	ร้อยละ
จ้างครูมาสอน	147	87.50
ให้ครูในแผนกอื่นสอนแทน	11	06.55
เชิญวิทยากรพิเศษมาเป็นครุ้ครราว	1	00.60
ใช้เทคโนโลยีเช่นวิดีโอ ภาพยนตร์	0	00.00
อื่น ๆ	2	01.19
ไม่ตอบ	7	04.17
รวม	168	100.00

จากตารางที่ 54 แสดงให้เห็นว่า ผู้บริหารส่วนมากจำนวน 147 คนหรือร้อยละ 87.50 เห็นว่าวิธีการที่ใช้มากที่สุดในการแก้ปัญหาคือการขาดแคลนครูเฉพาะสาขาวิชาคือ จ้างครูมาสอน รองลงมา 11 คนหรือร้อยละ 6.55 เห็นว่าให้ครูในแผนกอื่นสอนแทน จำนวน 7 คนหรือร้อยละ 4.17 ไม่แสดงความคิดเห็น จำนวน 2 คนหรือร้อยละ 1.19 เห็นว่าใช้วิธีการอื่น ๆ และจำนวน 1 คนหรือร้อยละ 0.60 เห็นว่าวิธีการที่ใช้มากที่สุดคือเชิญวิทยากรมาเป็นครุ้ครราว

ตารางที่ 55 แสดงความคิดเห็นของผู้บริหารเกี่ยวกับการเรียนการสอนที่ใช้ใบงาน/ใบความรู้

- 1 หมายถึง เห็นด้วยอย่างยิ่ง
- 2 หมายถึง เห็นด้วย
- 3 หมายถึง ไม่เห็นด้วย

รายการ	ระดับความคิดเห็น			\bar{X}	S.D.
	1	2	3		
ท่านเห็นด้วยกับระบบการเรียนการสอนที่ใช้ ใบงาน/ใบความรู้ หรือไม่เพียงใด	73	84	4	1.57	0.54

จากตารางที่ 55 แสดงให้เห็นว่า ผู้บริหารมีความคิดเห็นเกี่ยวกับระบบการเรียนการสอนที่ใช้ใบงาน/ใบความรู้ ในระดับ เห็นด้วย

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 56 แสดงความคิดเห็นของผู้บริหารเกี่ยวกับคาบการสอนของครู

- 1 หมายถึง มากเกินไป
- 2 หมายถึง พอดี
- 3 หมายถึง น้อยเกินไป

รายการ	ระดับความคิดเห็น			\bar{X}	S.D.
	1	2	3		
ท่านคิดว่าครูส่วนใหญ่มีคาบการสอนมากน้อย ในระดับใด	81	77	2	1.51	0.52

จากตารางที่ 56 แสดงให้เห็นว่า ผู้บริหารมีความคิดเห็นเกี่ยวกับจำนวนคาบการสอน
ของครู ในระดับพอดี

ศูนย์วิทยพัชร์พยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 57 แสดงความคิดเห็นของผู้บริหารเกี่ยวกับจำนวนคาบสูงสุดที่ครูควรรสอน

จำนวนคาบ	จำนวน	ร้อยละ
1 - 15 คาบ	17	10.12
16 - 20 คาบ	15	8.93
21 - 25 คาบ	22	13.10
26 - 30 คาบ	45	26.78
31 - 35 คาบ	31	18.45
36 - 40 คาบ	35	20.83
41 - 45 คาบ	3	01.78
รวม	168	100.00

จากตารางที่ 57 ผู้บริหารส่วนมากจำนวน 45 คนหรือร้อยละ 26.78 เห็นว่าครูควรรสอนสูงสุดระหว่าง 26-30 คาบ รองลงมา 35 คนหรือร้อยละ 20.83 เห็นว่าระหว่าง 36-40 จำนวน 31 คนหรือร้อยละ 18.45 เห็นว่าระหว่าง 31-35 คาบ จำนวน 22 คนหรือร้อยละ 13.10 เห็นว่าระหว่าง 21-25 คาบ จำนวน 17 คนหรือร้อยละ 10.12 เห็นว่าระหว่าง 1-15 คาบ จำนวน 15 คนหรือร้อยละ 8.93 เห็นว่าระหว่าง 16-20 คาบ และจำนวน 3 คนหรือร้อยละ 1.78 เห็นว่าระหว่าง 41-45 คาบ

ตารางที่ 58 แสดงความคิดเห็นของผู้บริหารเกี่ยวกับจำนวนคาบการสอนของอย่างน้อย
ที่สุดที่ครูควรสอน

จำนวนคาบ	จำนวน	ร้อยละ
1 - 10 คาบ	29	17.26
11 - 15 คาบ	52	30.95
16 - 20 คาบ	50	29.76
21 - 25 คาบ	22	13.10
26 - 30 คาบ	13	07.74
31 - 35 คาบ	2	01.19
รวม	168	100.00

จากตารางที่ 58 ผู้บริหารส่วนมากจำนวน 52 คนหรือร้อยละ 30.95 เห็นว่าครูควรสอนอย่างน้อยที่สุดระหว่าง 11-15 คาบ รองลงมา 50 คนหรือร้อยละ 29.76 เห็นว่าระหว่าง 16-20 คาบ จำนวน 29 คนหรือร้อยละ 17.26 เห็นว่าระหว่าง 1-10 คาบ จำนวน 22 คนหรือร้อยละ 13.10 เห็นว่าระหว่าง 21-25 คาบ จำนวน 13 คนหรือร้อยละ 7.74 เห็นว่าระหว่าง 26-30 คาบ และจำนวน 2 คนหรือร้อยละ 1.19 เห็นว่าระหว่าง 31-35 คาบ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 59 แสดงความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับวิธีการสอนที่ใช้มากที่สุดในการสอนภาค
ทฤษฎี

วิธีสอน	จำนวน	ร้อยละ
<u>ครูผู้สอนคณะวิชาช่างกล</u>		
การบรรยาย	240	77.42
การแบ่งกลุ่มค้นคว้า	24	07.74
แบบให้ท่องจำ	29	09.35
การมอบหมายงาน	17	05.48
อื่น ๆ	-	00.00
รวม	310	100.00
<u>ครูผู้สอนคณะวิชาช่างไฟฟ้า</u>		
การบรรยาย	185	81.50
การแบ่งกลุ่มค้นคว้า	16	07.05
แบบให้ท่องจำ	1	00.44
การมอบหมายงาน	8	03.52
อื่น ๆ	17	07.49
รวม	227	100.00
<u>ครูผู้สอนคณะวิชาช่างโยธา</u>		
การบรรยาย	179	79.56
การแบ่งกลุ่มค้นคว้า	19	08.44
แบบให้ท่องจำ	1	00.44
การมอบหมายงาน	17	07.56
อื่น ๆ	9	04.00
รวม	225	100.00

จากตารางที่ 59 แสดงให้เห็นว่า ครูผู้สอนคณะวิชาช่างกลส่วนมากจำนวน 240 คน หรือร้อยละ 77.42 เห็นว่าวิธีการสอนภาคทฤษฎีที่ใช้มากที่สุดคือการบรรยาย รองลงมา 29 คน หรือร้อยละ 9.35 เห็นว่าเป็นวิธีการแบบให้ท่องจำ จำนวน 24 คนหรือร้อยละ 7.74 เห็นว่าเป็นวิธีการแบ่งกลุ่มค้นคว้า จำนวน 17 คนหรือร้อยละ 5.48 เห็นว่าเป็นวิธีการมอบหมายงาน

ครูผู้สอนคณะวิชาช่างไฟฟ้าส่วนมากจำนวน 185 คนหรือร้อยละ 81.50 เห็นว่าเป็นแบบบรรยาย รองลงมา 17 คนหรือร้อยละ 7.50 เห็นว่าเป็นวิธีการแบบอื่น ๆ จำนวน 16 คนหรือร้อยละ 7.00 เห็นว่าเป็นการแบ่งกลุ่มค้นคว้า จำนวน 8 คนหรือร้อยละ 3.50 เห็นว่าเป็นการมอบหมายงาน จำนวน 1 คนหรือร้อยละ 0.40 เห็นว่าเป็นวิธีการแบบท่องจำ

ครูผู้สอนคณะวิชาช่างโยธาส่วนมากจำนวน 179 คนหรือร้อยละ 79.56 เห็นว่าเป็นแบบบรรยาย รองลงมา 19 คนหรือร้อยละ 8.44 เห็นว่าเป็นแบบแบ่งกลุ่มค้นคว้า จำนวน 17 คนหรือร้อยละ 7.56 เห็นว่าเป็นวิธีการมอบหมายงาน จำนวน 9 คนหรือร้อยละ 4.00 เห็นว่าเป็นวิธีการอื่น ๆ จำนวน 1 คนหรือร้อยละ 0.44 เห็นว่าเป็นวิธีการแบบให้ท่องจำ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 60 แสดงค่าน้ำหนักคะแนนครูผู้สอนคณะวิชาสามัญและสัมพันธ์ เกี่ยวกับวิธีที่ใช้
ในการสอน

วิธีสอน	น้ำหนักคะแนน			
	1	2	3	รวม
แบบบรรยาย	453	92	21	566
การฝึกทักษะ	132	114	33	279
แบ่งกลุ่มค้นคว้า	54	114	49	217
ให้ห้องจำ	63	80	57	200
แบบสืบสวนสอบสวน	-	14	15	29
การศึกษานอกสถานที่	21	22	6	39
แบบแก้ปัญหา	-	6	2	8
แบบสาธิต	24	24	36	84
การแสดงบทบาทสมมุติ	57	42	24	103
อื่น ๆ	15	16	9	40

จากตารางที่ 60 แสดงให้เห็นว่า วิธีสอนที่ครูคณะวิชาสามัญและสัมพันธ์ใช้มากที่สุดคือ แบบบรรยาย รองลงมาคือการฝึกทักษะ และวิธีการที่ใช้มากเป็นอันดับที่ 3 คือการแบ่งกลุ่มค้นคว้า ส่วนวิธีการที่ใช้รอง ๆ ลงมาคือการแสดงบทบาทสมมุติ แบบสาธิต วิธีการอื่น ๆ การศึกษานอกสถานที่ แบบสืบสวนสอบสวน และแบบแก้ปัญหา ตามลำดับ

ตารางที่ 61 แสดงความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับการทำแผนการสอน(บันทึกการสอน)

คณะวิชา	ระดับความคิดเห็น			\bar{X}	S.D.
	ทำสม่ำเสมอ	ทำเป็นบางครั้ง	ไม่ทำเลย		
ครูผู้สอนคณะวิชาช่างกล	118	181	11	1.65	0.55
ครูผู้สอนคณะวิชาช่างไฟฟ้า	73	138	12	1.73	0.56
ครูผู้สอนคณะวิชาช่างโยธา	101	119	3	1.57	0.52
ครูผู้สอนคณะวิชาสามัญและสัมพันธ์	80	112	83	2.01	0.77

จากตารางที่ 61 แสดงให้เห็นว่า ครูผู้สอนคณะวิชาช่างกล เห็นว่าทำแผนการสอน(บันทึกการสอน)อยู่ในระดับทำเป็นบางครั้ง ครูผู้สอนคณะวิชาช่างไฟฟ้า เห็นว่าทำเป็นบางครั้ง ครูผู้สอนคณะวิชาช่างโยธา เห็นว่าทำเป็นบางครั้ง และครูผู้สอนคณะวิชาสามัญและสัมพันธ์ก็ เห็นว่าทำเป็นบางครั้ง เช่นกัน

ศูนย์วิทยพัชกร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 62 แสดงความคิดเห็นของครู เกี่ยวกับการเชิญวิทยากรพิเศษมาบรรยายใน
รายวิชาที่สอน

ผู้ตอบแบบสอบถาม	เคย	ร้อยละ	ไม่เคย	ร้อยละ	รวม	ร้อยละ
ครูผู้สอนคณะวิชาช่างกล	39	12.58	271	87.42	310	100.0
ครูผู้สอนคณะวิชาช่างไฟฟ้า	37	16.30	190	83.70	227	100.0
ครูผู้สอนคณะวิชาช่างโยธา	64	28.44	161	71.56	225	100.0
ครูผู้สอนคณะวิชาสามัญและสัมพันธ์	124	45.09	151	54.91	275	100.0
รวม	264	25.46	773	74.54	1,037	100.0

จากตารางที่ 62 แสดงให้เห็นว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนมากจำนวน 773 คนหรือร้อยละ 74.54 ไม่เคยเชิญวิทยากรมาบรรยายพิเศษ จำนวน 264 คนหรือร้อยละ 25.46 เคยเชิญครูผู้สอนคณะวิชาช่างกลส่วนมากจำนวน 271 คนหรือร้อยละ 87.42 เห็นว่าไม่เคยจำนวน 39 คนหรือร้อยละ 12.58 เห็นว่าเคย ครูผู้สอนคณะวิชาช่างไฟฟ้าส่วนมากจำนวน 190 คนหรือร้อยละ 83.70 เห็นว่าไม่เคย จำนวน 37 คนหรือร้อยละ 16.30 เห็นว่าเคย ครูผู้สอนคณะวิชาช่างโยธาส่วนมากจำนวน 161 คนหรือร้อยละ 71.56 เห็นว่าไม่เคย จำนวน 64 คนหรือร้อยละ 28.44 เห็นว่าเคย ครูผู้สอนคณะวิชาสามัญและสัมพันธ์ส่วนมากจำนวน 151 คนหรือร้อยละ 54.91 เห็นว่าไม่เคย และจำนวน 124 คนหรือร้อยละ 45.09 เห็นว่าเคย.

ตารางที่ 63 แสดงความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับความเข้าใจในเนื้อหาวิชาที่สอน

คณะวิชา	ระดับความคิดเห็น				\bar{X}	S.D.
	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด		
ครูผู้สอนคณะวิชาช่างกล	24	260	26	-	2.01	0.40
ครูผู้สอนวิชาช่างไฟฟ้า	15	185	22	3	2.06	0.47
ครูผู้สอนคณะวิชาช่างโยธา	30	181	10	1	1.92	0.44
ครูผู้สอนคณะวิชาสามัญและสัมพันธ์	20	213	-	-	1.91	0.28

จากตารางที่ 63 แสดงให้เห็นว่า ครูผู้สอนคณะวิชาช่างกลเห็นว่ามี ความเข้าใจในเนื้อหาวิชาที่สอนอยู่ในระดับมาก ครูผู้สอนคณะวิชาช่างไฟฟ้ามีความคิดเห็นในระดับมาก ครูผู้สอนคณะวิชาช่างโยธามีความคิดเห็นในระดับมาก และครูผู้สอนคณะวิชาสามัญและสัมพันธ์ก็มีความคิดเห็นในระดับมากเช่นกัน

ศูนย์วิทยพัชยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 64 แสดงความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับการรู้จักนักศึกษาที่สอน

ระดับการรู้จัก	จำนวน	ร้อยละ
<u>ครูผู้สอนคณะวิชาช่างกล</u>		
รู้จักหมดทุกคน	177	57.10
รู้จักประมาณ 3/4	103	33.22
รู้จักประมาณ 1/2	20	06.45
รู้จักประมาณ 1/4	10	03.23
รวม	310	100.00
<u>ครูผู้สอนคณะวิชาช่างไฟฟ้า</u>		
รู้จักหมดทุกคน	118	51.98
รู้จักประมาณ 3/4	81	35.68
รู้จักประมาณ 1/2	19	08.37
รู้จักประมาณ 1/4	9	03.96
รวม	227	100.00
<u>ครูผู้สอนคณะวิชาช่างโยธา</u>		
รู้จักหมดทุกคน	132	58.67
รู้จักประมาณ 3/4	77	34.22
รู้จักประมาณ 1/2	9	04.00
รู้จักประมาณ 1/4	7	03.11
รวม	225	100.00
<u>ครูผู้สอนคณะวิชาสามัญและสัมพันธ์</u>		
รู้จักหมดทุกคน	48	17.45
รู้จักประมาณ 3/4	220	80.00
รู้จักประมาณ 1/2	4	01.45
รู้จักประมาณ 1/4	3	01.10

จากตารางที่ 64 แสดงให้เห็นว่า ครูผู้สอนคณะวิชาช่างกลส่วนมากจำนวน 177 คน หรือร้อยละ 57.10 เห็นว่ารู้จักนักเรียนหมดทุกคน รองลงมา 103 คนหรือร้อยละ 33.20 เห็นว่ารู้จักประมาณ 3/4 จำนวน 20 คนหรือร้อยละ 6.50 เห็นว่ารู้จักประมาณ 1/2 จำนวน 10 คนหรือร้อยละ 3.20 เห็นว่ารู้จักประมาณ 1/4

ครูผู้สอนคณะวิชาช่างไฟฟ้าส่วนมากจำนวน 118 คนหรือร้อยละ 51.98 เห็นว่ารู้จักนักเรียนหมดทุกคน รองลงมา 81 คนหรือร้อยละ 35.68 เห็นว่ารู้จักประมาณ 3/4 จำนวน 19 คนหรือร้อยละ 8.37 เห็นว่ารู้จักประมาณ 1/2 และจำนวน 9 คนหรือร้อยละ 3.96 เห็นว่ารู้จักประมาณ 1/4

ครูผู้สอนคณะวิชาช่างโยธาส่วนมากจำนวน 132 คนหรือร้อยละ 58.67 เห็นว่ารู้จักนักเรียนหมดทุกคน รองลงมา 77 คนหรือร้อยละ 34.22 เห็นว่ารู้จักประมาณ 3/4 จำนวน 7 คนหรือร้อยละ 3.10 เห็นว่ารู้จักประมาณ 1/4 คน และจำนวน 9 คนหรือร้อยละ 4.00 เห็นว่ารู้จักประมาณ 1/2

ครูผู้สอนคณะวิชาสามัญและสัมพันธ์ส่วนมากจำนวน 220 คนหรือร้อยละ 80.00 เห็นว่ารู้จักประมาณ 3/4 รองลงมา 48 คนหรือร้อยละ 17.45 เห็นว่ารู้จักหมดทุกคน จำนวน 4 คนหรือร้อยละ 1.45 เห็นว่ารู้จักประมาณ 1/2 และจำนวน 3 คนหรือร้อยละ 1.10 เห็นว่ารู้จักนักเรียนประมาณ 1/4

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 65 แสดงความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับการทำประวัตินักศึกษาที่สอน

ผู้ตอบแบบสอบถาม	ทำ	ร้อยละ	ไม่ทำ	ร้อยละ	รวม	ร้อยละ
ครูผู้สอนคณะวิชาช่างกล	114	36.77	196	63.23	310	100.0
ครูผู้สอนคณะวิชาช่างไฟฟ้า	70	30.84	157	69.16	227	100.0
ครูผู้สอนคณะวิชาช่างโยธา	82	36.44	143	63.55	225	100.0
ครูผู้สอนคณะวิชาสามัญและสัมพันธ์	42	00.73	233	99.27	275	100.0
รวม	308	29.70	729	67.13	1,037	100.0

จากตารางที่ 65 แสดงให้เห็นว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนมากจำนวน 729 คนหรือร้อยละ 70.30 เห็นว่าไม่ทำประวัตินักศึกษาที่สอน จำนวน 308 คนหรือร้อยละ 29.70 เห็นว่าทำ
ครูผู้สอนคณะวิชาช่างกลส่วนมากจำนวน 196 คนหรือร้อยละ 63.23 เห็นว่าไม่ทำ แต่จำนวน 114 คนหรือร้อยละ 36.77 เห็นว่าทำ ครูผู้สอนคณะวิชาช่างไฟฟ้าส่วนมากจำนวน 157 คนหรือร้อยละ 69.16 เห็นว่าไม่ทำ จำนวน 70 คนหรือร้อยละ 30.84 เห็นว่าทำ ครูผู้สอนคณะวิชาช่างโยธาส่วนมากจำนวน 143 คนหรือร้อยละ 63.55 เห็นว่าไม่ทำ จำนวน 82 คนหรือร้อยละ 36.44 เห็นว่าทำ ครูผู้สอนคณะวิชาสามัญและสัมพันธ์ส่วนมากจำนวน 233 คนหรือร้อยละ 99.27 เห็นว่าไม่ทำ จำนวน 42 คนหรือร้อยละ 0.73 เห็นว่าทำ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 66 แสดงความคิดเห็นของครูผู้สอนคณะวิชาสามัญและสัมพันธ์ เกี่ยวกับระดับความสนใจของนักศึกษาต่อรายวิชาที่สอน

รายการ	ระดับความคิดเห็น				\bar{X}	S.D.
	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด		
นักศึกษาให้ความสนใจในรายวิชาที่ท่านสอน มากน้อย เพียงใด	11	162	87	7	2.34	0.60

จากตารางที่ 66 ครูผู้สอนคณะวิชาสามัญและสัมพันธ์ เห็นว่านักศึกษาให้ความสนใจในรายวิชาที่สอนอยู่ในระดับมาก

ศูนย์วิทยพัชกร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จ. ด้านสื่อการเรียน

ตารางที่ 67 แสดงความคิดเห็นของผู้บริหารเกี่ยวกับแผนกช่างที่มีอุปกรณ์การศึกษามากที่สุด

แผนกช่าง	จำนวน	ร้อยละ
ช่างยนต์	40	23.81
ช่างกลโรงงาน	15	08.93
ช่างเชื่อมและโลหะแผ่น	9	05.36
ช่างไฟฟ้ากำลัง	36	21.43
ช่างอิเล็กทรอนิกส์	17	10.12
ช่างก่อสร้าง	4	02.38
ช่างเทคนิคพื้นฐาน	1	00.60
ไม่ตอบ	46	27.38
รวม	168	100.00

จากตารางที่ 67 แสดงให้เห็นว่า ผู้บริหารส่วนมากจำนวน 46 คนหรือร้อยละ 27.38 ไม่แสดงความคิดเห็น รองลงมา 40 คนหรือร้อยละ 23.81 เห็นว่าแผนกช่างยนต์ จำนวน 36 คนหรือร้อยละ 21.43 เห็นว่าเป็นช่างไฟฟ้ากำลัง จำนวน 17 คนหรือร้อยละ 10.12 เห็นว่าเป็นช่างอิเล็กทรอนิกส์ จำนวน 15 คนหรือร้อยละ 8.93 เห็นว่าเป็นช่างกลโรงงาน จำนวน 9 คนหรือร้อยละ 5.36 เห็นว่าเป็นช่างเชื่อมและโลหะแผ่น จำนวน 4 คนหรือร้อยละ 2.38 เห็นว่าเป็นช่างก่อสร้าง และจำนวน 1 คนหรือร้อยละ 0.60 เห็นว่าเป็นช่างเทคนิคพื้นฐาน

ตารางที่ 68 แสดงความคิดเห็นของผู้บริหาร เกี่ยวกับแผนกวิชาที่สามารถผลิตอุปกรณ์
การศึกษาชั้นใช้เองได้มากที่สุด

แผนกช่าง	จำนวน	ร้อยละ
ช่างยนต์	10	05.95
ช่างกลโรงงาน	21	12.50
ช่างเชื่อมและโลหะแผ่น	17	10.12
ช่างไฟฟ้ากำลัง	40	23.81
ช่างอิเล็กทรอนิกส์	26	15.48
ช่างก่อสร้าง	9	05.36
ช่างเทคนิคพื้นฐาน	2	01.19
ไม่ตอบ	43	25.60
รวม	168	100.00

จากตารางที่ 68 แสดงให้เห็นว่า ผู้บริหารจำนวน 43 คนหรือร้อยละ 25.60 ไม่
แสดงความคิดเห็น จำนวน 40 คนหรือร้อยละ 23.81 เห็นว่าแผนกวิชาช่างไฟฟ้ากำลังสามารถ
ผลิตอุปกรณ์การศึกษาชั้นใช้เองได้มากที่สุด จำนวน 26 คนหรือร้อยละ 15.48 เห็นว่าเป็นช่าง
อิเล็กทรอนิกส์ จำนวน 21 คนหรือร้อยละ 12.50 เห็นว่าเป็นช่างกลโรงงาน จำนวน 17 คน
หรือร้อยละ 10.12 เห็นว่าเป็นช่างเชื่อมและโลหะแผ่น จำนวน 9 คนหรือร้อยละ 5.36 เห็นว่า
เป็นช่างก่อสร้าง และจำนวน 2 คนหรือร้อยละ 1.19 เห็นว่าเป็นช่างเทคนิคพื้นฐาน

ตารางที่ 69 แสดงความคิดเห็นของผู้บริหาร และครูผู้สอนในคณะวิชาสามัญและสัมพันธ์
เกี่ยวกับแผนกที่มีอุปการณ์การศึกษามากที่สุด ในคณะวิชาสามัญและสัมพันธ์

แผนกวิชา	จำนวน	ร้อยละ
<u>ผู้บริหาร</u>		
ภาษา	5	02.98
สังคมศึกษา	7	04.17
คณิตศาสตร์	2	01.19
วิทยาศาสตร์	128	76.19
พลานามัย	4	02.38
ไม่ตอบ	22	13.10
รวม	168	100.00
<u>ครูผู้สอนคณะวิชาสามัญและสัมพันธ์</u>		
ภาษา	15	05.45
สังคมศึกษา	21	07.64
คณิตศาสตร์	19	06.10
วิทยาศาสตร์	134	48.73
พลานามัย	81	29.45
ไม่ตอบ	5	01.82
รวม	275	100.00

จากตารางที่ 69 แสดงให้เห็นว่า ผู้บริหารส่วนมากจำนวน 128 คนหรือร้อยละ 76.19 เห็นว่าแผนกวิชาวิทยาศาสตร์มีอุปการณ์การศึกษามากที่สุด รองลงมาจำนวน 22 คนหรือร้อยละ 13.10 ไม่แสดงความคิดเห็น จำนวน 7 คนหรือร้อยละ 4.17 เห็นว่าเป็นสังคมศึกษา จำนวน 5 คนหรือร้อยละ 2.98 เห็นว่าเป็นภาษา จำนวน 4 คนหรือร้อยละ 2.38 เห็นว่าเป็นพลานามัย

ครูผู้สอนคณะวิชาสามัญและสัมพันธ์ส่วนมากจำนวน 134 คนหรือร้อยละ 48.73 เห็นว่าเป็นวิทยาศาสตร์ รองลงมา 81 คนหรือร้อยละ 29.45 เห็นว่าเป็นพลานามัย จำนวน 21 คนหรือร้อยละ 7.64 เห็นว่าเป็นสังคมศึกษา จำนวน 19 คนหรือร้อยละ 6.10 เห็นว่าเป็นคณิตศาสตร์ จำนวน 15 คนหรือร้อยละ 5.45 เห็นว่าเป็นภาษา ส่วนอีก 5 คนหรือร้อยละ 1.20 ไม่แสดงความคิดเห็น

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 70 แสดงความคิดเห็นของผู้บริหาร เกี่ยวกับแผนกที่ใช้อุปกรณ์การศึกษามากที่สุดและอย่างสม่ำเสมอในคณะวิชาสามัญและสัมพันธ์

แผนกวิชา	จำนวน	ร้อยละ
ภาษา	4	02.38
สังคมศึกษา	13	07.74
คณิตศาสตร์	4	02.38
วิทยาศาสตร์	140	83.33
พลานามัย	6	03.57
ไม่ตอบ	21	12.50
รวม	168	100.00

จากตารางที่ 70 แสดงให้เห็นว่า ผู้บริหารส่วนมากจำนวน 140 คนหรือร้อยละ 71.40 เห็นว่าแผนกวิชาวิทยาศาสตร์ใช้อุปกรณ์มากที่สุดและอย่างสม่ำเสมอ รองลงมาจำนวน 13 คนหรือร้อยละ 7.74 เห็นว่าเป็นสังคมศึกษา จำนวน 6 คนหรือร้อยละ 3.57 เห็นว่าเป็นพลานามัย จำนวนอย่างละ 4 คนหรือร้อยละ 2.38 เห็นว่าเป็นภาษาและคณิตศาสตร์ จำนวน 21 คนหรือร้อยละ 12.50 ไม่แสดงความคิดเห็น

ตารางที่ 71 แสดงความคิดเห็นของผู้บริหาร เกี่ยวกับแผนกที่ผลิตอุปกรณ์การศึกษาชั้น
ใช้เองได้มากที่สุด ในคณะวิชาสามัญและสัมพันธ์

แผนกวิชา	จำนวน	ร้อยละ
ภาษา	23	13.69
สังคมศึกษา	42	25.00
คณิตศาสตร์	12	07.14
วิทยาศาสตร์	55	32.74
พลานามัย	3	01.79
ไม่ตอบ	33	19.64
รวม	168	100.00

จากตารางที่ 71 แสดงให้เห็นว่า ผู้บริหารส่วนมากจำนวน 55 คนหรือร้อยละ 32.74 เห็นว่าในคณะวิชาสามัญและสัมพันธ์ แผนกที่สามารถผลิตอุปกรณ์การศึกษาชั้นใช้เองได้มากที่สุดคือ วิทยาศาสตร์ รองลงมา 42 คนหรือร้อยละ 25.00 เห็นว่าเป็นสังคมศึกษา จำนวน 33 คนหรือ ร้อยหรือร้อยละ 19.64 ไม่แสดงความคิดเห็น จำนวน 12 คนหรือร้อยละ 7.14 เห็นว่าเป็นคณิต-ศาสตร์ จำนวน 3 คน หรือร้อยละ 1.79 เห็นว่าเป็นพลานามัย

ตารางที่ 72 แสดงความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถาม เกี่ยวกับสภาพความทันสมัยของ
อุปกรณ์การศึกษาที่มีอยู่ในสถานศึกษาปัจจุบัน

ผู้ตอบแบบสอบถาม	ระดับความคิดเห็น				\bar{X}	S.D.
	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่ทันสมัยเลย		
ผู้บริหาร	6	131	23	4	2.15	0.50
ครูผู้สอนคณะวิชาช่างกล	8	199	72	31	2.41	0.70
ครูผู้สอนคณะวิชาช่างไฟฟ้า	19	157	39	12	2.19	0.66
ครูผู้สอนคณะวิชาช่างโยธา	11	145	42	24	2.36	0.73
ครูผู้สอนคณะวิชาสามัญและสัมพันธ์	40	16	48	49	2.69	1.77

จากตารางที่ 72 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามที่เห็นว่า อุปกรณ์การสอนที่มีอยู่ในสถานศึกษาในปัจจุบันมีความทันสมัยในระดับปานกลางได้แก่ กลุ่มผู้บริหาร ครูผู้สอนคณะวิชาช่างกล ครูผู้สอนคณะวิชาช่างไฟฟ้า และครูผู้สอนคณะวิชาช่างโยธา ส่วนครูผู้สอนคณะวิชาสามัญและสัมพันธ์ เห็นว่ามีความทันสมัยอยู่ในระดับน้อย

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 73 แสดงความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถาม เกี่ยวกับสภาพการใช้งานได้ดี
ของเครื่องจักร/เครื่องมือ และอุปกรณ์ส่วนใหญ่

ผู้ตอบแบบสอบถาม	ระดับความคิดเห็น			\bar{X}	S.D.
	มาก	ปานกลาง	น้อย		
ผู้บริหาร	13	134	15	2.01	0.41
ครูผู้สอนคณะวิชาช่างกล	31	223	56	2.08	0.52
ครูผู้สอนคณะวิชาช่างไฟฟ้า	26	165	36	2.04	0.52
ครูผู้สอนคณะวิชาช่างโยธา	16	169	37	2.09	0.48
ครูผู้สอนคณะวิชาสามัญและสัมพันธ์	29	98	148	1.43	0.67

จากตารางที่ 73 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามทุกกลุ่ม เห็นว่าสภาพการใช้งาน
ได้ดีของเครื่องจักร/เครื่องมือ และอุปกรณ์ส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 74 แสดงความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถาม เกี่ยวกับระดับความเหมาะสมของสัดส่วนเครื่องจักร เครื่องมือและอุปกรณ์ที่ใช้ฝึกงานกับจำนวนนักศึกษา

- 1 หมายถึง เหมาะสมอย่างยิ่ง
- 2 หมายถึง เหมาะสมเพียงบางสาขาวิชา
- 3 หมายถึง ไม่เหมาะสมเลย

ผู้ตอบแบบสอบถาม	ระดับความคิดเห็น			\bar{X}	S.D.
	1	2	3		
ผู้บริหาร	16	81	65	2.30	0.64
ครูผู้สอนคณะวิชาช่างกล	3	99	208	2.66	0.50
ครูผู้สอนคณะวิชาช่างไฟฟ้า	3	56	168	2.73	0.47
ครูผู้สอนคณะวิชาช่างโยธา	3	89	133	2.58	0.53

จากตารางที่ 74 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามที่มีความเห็นว่าความเหมาะสมของสัดส่วนเครื่องจักร เครื่องมือและอุปกรณ์ที่ใช้ฝึกงานกับจำนวนนักศึกษา ในระดับเหมาะสมเพียงบางสาขาวิชาคือกลุ่มของผู้บริหาร ส่วนกลุ่มที่เห็นว่าไม่เหมาะสมเลยคือ กลุ่มของครูผู้สอนคณะวิชาช่างกล ช่างไฟฟ้า และช่างโยธา

ตารางที่ 75 แสดงความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับความเหมาะสมของอุปกรณ์และเครื่องมือมาตรฐานที่กรม ฯ กำหนด

- 1 หมายถึง เหมาะสมอย่างยิ่ง
- 2 หมายถึง เหมาะสมเพียงบางสาขาวิชา
- 3 หมายถึง ไม่เหมาะสมเลย

รายการ	ระดับความคิดเห็น			\bar{X}	S.D.
	1	2	3		
ผู้บริหาร	54	68	31	1.85	0.73
ครูผู้สอนคณะวิชาช่างกล	25	171	114	2.29	0.61
ครูผู้สอนคณะวิชาช่างไฟฟ้า	6	134	80	2.34	0.53
ครูผู้สอนคณะวิชาช่างช่างโยธา	11	128	78	2.31	0.57

จากตารางที่ 75 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มของผู้ตอบแบบสอบถามทุกกลุ่มเห็นว่าความเหมาะสมของเครื่องมือมาตรฐานที่กรม ฯ กำหนดอยู่ในระดับเหมาะสมเพียงบางสาขาวิชา

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 76 แสดงความคิดเห็นของครู เกี่ยวกับการกำหนดให้นักศึกษาซื้อ เครื่องมือ
ประจำตัว

ผู้ตอบแบบสอบถาม	ซื้อ	ร้อยละ	ไม่ซื้อ	ร้อยละ	รวม	ร้อยละ
ครูผู้สอนคณะวิชาช่างกล	254	81.94	56	18.06	310	100.0
ครูผู้สอนคณะวิชาช่างไฟฟ้า	193	85.02	34	14.98	227	100.0
ครูผู้สอนคณะวิชาช่างโยธา	134	59.56	91	40.44	225	100.0
รวม	581	76.45	181	23.45	762	100.0

จากตารางที่ 76 แสดงให้เห็นว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนมากจำนวน 581 คนหรือร้อยละ 76.45 เห็นว่าได้กำหนดให้นักศึกษาซื้อ เครื่องมือประจำตัว จำนวน 181 คนหรือร้อยละ 23.45 เห็นว่าไม่ให้ซื้อ

ครูผู้สอนคณะวิชาช่างกลส่วนมากจำนวน 254 คนหรือร้อยละ 81.44 เห็นว่าให้ซื้อ จำนวน 56 คนหรือร้อยละ 18.06 เห็นว่าไม่ให้ซื้อ ครูผู้สอนคณะวิชาช่างไฟฟ้าส่วนมากจำนวน 193 คนหรือร้อยละ 85.02 เห็นว่าให้ซื้อ จำนวน 34 คนหรือร้อยละ 14.9 เห็นว่าไม่ให้ซื้อ ครูผู้สอนคณะวิชาช่างโยธาส่วนมากจำนวน 134 คนหรือร้อยละ 59.56 เห็นว่าให้ซื้อ จำนวน 91 คนหรือร้อยละ 40.44 เห็นว่าไม่ให้ซื้อ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 77 แสดงความคิดเห็นของครู เกี่ยวกับความเพียงพอของอุปกรณ์ประเภท
ประจำโรงงาน

ผู้ตอบแบบสอบถาม	เพียงพอ	ร้อยละ	ไม่เพียงพอ	ร้อยละ	รวม	ร้อยละ
ครูผู้สอนคณะวิชาช่างกล	50	16.13	260	83.87	310	100.0
ครูผู้สอนคณะวิชาช่างไฟฟ้า	34	14.98	193	85.02	227	100.0
ครูผู้สอนคณะวิชาช่างโยธา	49	21.78	176	78.22	225	100.0
รวม	133	17.45	629	82.55	762	100.0

จากตารางที่ 77 แสดงให้เห็นว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนมากจำนวน 629 คนหรือร้อยละ 82.55 เห็นว่าอุปกรณ์ประเภทประจำโรงงานมีไม่เพียงพอ จำนวน 133 คนหรือร้อยละ 17.45 เห็นว่าเพียงพอ

ครูผู้สอนคณะวิชาช่างกลส่วนมากจำนวน 260 คนหรือร้อยละ 83.87 เห็นว่าไม่เพียงพอ จำนวน 50 คนหรือร้อยละ 16.13 เห็นว่าเพียงพอ ครูผู้สอนคณะวิชาช่างไฟฟ้าส่วนมากจำนวน 193 คนหรือร้อยละ 85.02 เห็นว่าไม่เพียงพอ จำนวน 34 คนหรือร้อยละ 14.98 เห็นว่าเพียงพอ ครูผู้สอนคณะวิชาช่างโยธาส่วนมากจำนวน 176 คนหรือร้อยละ 78.22 เห็นว่าไม่เพียงพอ จำนวน 49 คนหรือร้อยละ 21.78 เห็นว่าเพียงพอ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 78 แสดงความคิดเห็นของครู เกี่ยวกับความเพียงพอของอุปกรณ์เฉพาะสาขา
วิชา

ผู้ตอบแบบสอบถาม	เพียงพอ	ร้อยละ	ไม่เพียงพอ	ร้อยละ	รวม	ร้อยละ
ครูผู้สอนคณะวิชาช่างกล	58	18.71	252	19.29	310	100.0
ครูผู้สอนคณะวิชาช่างไฟฟ้า	30	13.22	197	86.78	227	100.0
ครูผู้สอนคณะวิชาช่างโยธา	34	15.11	191	84.89	225	100.0
รวม	122	16.01	640	83.99	762	100.0

จากตารางที่ 78 แสดงให้เห็นว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนมากจำนวน 640 คนหรือร้อยละ 83.99 เห็นว่าอุปกรณ์ประเภทประจำโรงงานมีไม่เพียงพอ จำนวน 122 คนหรือร้อยละ 16.01 เห็นว่ามีเพียงพอ

ครูผู้สอนคณะวิชาช่างกลส่วนมากจำนวน 252 คนหรือร้อยละ 81.89 เห็นว่าไม่เพียงพอ จำนวน 58 คนหรือร้อยละ 18.71 เห็นว่าเพียงพอ ครูผู้สอนคณะวิชาช่างไฟฟ้าส่วนมากจำนวน 197 คนหรือร้อยละ 86.78 เห็นว่าไม่เพียงพอ จำนวน 30 คนหรือร้อยละ 13.22 เห็นว่าเพียงพอ ครูผู้สอนคณะวิชาช่างโยธาส่วนมากจำนวน 191 คนหรือร้อยละ 84.89 เห็นว่าไม่เพียงพอ จำนวน 34 คนหรือร้อยละ 15.11 เห็นว่าเพียงพอ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 79 แสดงความคิดเห็นของครู เกี่ยวกับการมี เครื่องป้องกันเสียงที่ดัง เกินไป

คณะวิชา	ระดับความคิดเห็น			\bar{X}	S.D.
	มีเพียงพอ	ไม่เพียงพอ	ไม่มีเลย		
ครูผู้สอนคณะวิชาช่างกล	3	269	33	2.10	0.33
ครูผู้สอนคณะวิชาช่างไฟฟ้า	5	202	20	2.07	0.32
ครูผู้สอนคณะวิชาช่างโยธา	1	2	222	2.98	0.17

จากตารางที่ 79 แสดงให้เห็นว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่เห็นว่า เครื่องป้องกันเสียงที่ดัง เกินไปอยู่ในระดับมีแต่ไม่เพียงพอคือ กลุ่มของครูผู้สอนคณะวิชาช่างกล และช่างไฟฟ้า ส่วนกลุ่มครูผู้สอนคณะวิชาช่างโยธาเห็นว่าไม่มีเลย

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 80 แสดงความคิดเห็นของครู เกี่ยวกับการมีหน้ากากป้องกันฝุ่น/สารพิษ

คณะวิชา	ระดับความคิดเห็น			\bar{X}	S.D.
	มีเพียงพอ	ไม่เพียงพอ	ไม่มีเลย		
ครูผู้สอนคณะวิชาช่างกล	10	112	84	2.36	0.74
ครูผู้สอนคณะวิชาช่างไฟฟ้า	6	187	33	2.12	0.40
ครูผู้สอนคณะวิชาช่างโยธา	1	33	191	2.84	0.37

จากตารางที่ 80 แสดงให้เห็นว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่เห็นว่าหน้ากากป้องกันฝุ่น/สารพิษ อยู่ในระดับมีแต่ไม่เพียงพอคือ กลุ่มของครูผู้สอนคณะวิชาช่างกล และช่างไฟฟ้า ส่วนกลุ่มของครูผู้สอนคณะวิชาช่างโยธาเห็นว่าไม่มีเลย

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 81 แสดงความคิดเห็นของครูผู้สอนคณะวิชาช่างกล และครูผู้สอนคณะวิชาช่าง
โยธาเกี่ยวกับการติดตั้งอุปกรณ์นิรภัยประจำเครื่องเจียรนัย

ผู้ตอบแบบสอบถาม	ติดตั้ง	ร้อยละ	ไม่ติดตั้ง	ร้อยละ	รวม	ร้อยละ
ครูผู้สอนคณะวิชาช่างกล	159	51.29	151	48.71	310	100.0
ครูผู้สอนคณะวิชาช่างไฟฟ้า	89	39.22	138	60.79	227	100.0
รวม	248	46.18	289	53.82	537	100.0

จากตารางที่ 81 แสดงให้เห็นว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนมากจำนวน 289 คนหรือร้อยละ 53.82 เห็นว่าไม่ได้ติดตั้งอุปกรณ์นิรภัยประจำเครื่องเจียรนัย จำนวน 248 คนหรือร้อยละ 46.18 เห็นว่าติดตั้ง

ครูผู้สอนคณะวิชาช่างกลส่วนมากจำนวน 159 คนหรือร้อยละ 51.29 เห็นว่าติดตั้ง จำนวน 151 คนหรือร้อยละ 48.71 เห็นว่าไม่ติดตั้ง ครูผู้สอนคณะวิชาช่างไฟฟ้าส่วนมากจำนวน 138 คนหรือร้อยละ 66.79 เห็นว่าไม่ติดตั้ง จำนวน 89 คนหรือร้อยละ 39.21 เห็นว่าติดตั้ง

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 82 แสดงความคิดเห็นของครูผู้สอนคณะวิชาช่างโยธา เกี่ยวกับการติดตั้งอุปกรณ์นิรภัย สำหรับเครื่องเสื่อยต่าง ๆ

รายการ	ติดตั้ง ร้อยละ	ไม่ติดตั้ง ร้อยละ	รวม ร้อยละ
ได้มีการติดตั้งอุปกรณ์นิรภัยประจำเครื่องเสื่อยต่าง ๆ หรือไม่	102 45.30	123 54.70	225 100.0

จากตารางที่ 82 แสดงให้เห็นว่า ครูผู้สอนคณะวิชาช่างโยธาส่วนมากจำนวน 123 คน หรือร้อยละ 54.70 เห็นว่าไม่ได้ติดตั้ง แต่จำนวน 102 คนหรือร้อยละ 45.30 เห็นว่าได้มีการติดตั้ง

ศูนย์วิทยพัชกร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 83 แสดงความคิดเห็นของครู เกี่ยวกับการติดตั้ง เครื่องป้องกันไฟฟ้ารั่ว/ลัด
วงจรกับ เครื่องมือและอุปกรณ์ทุกชนิด

คณะวิชา	ระดับความคิดเห็น			\bar{X}	S.D.
	ติดตั้งทุกชนิด	ติดตั้งบางชนิด	ไม่ติดตั้งเลย		
	ครูผู้สอนคณะวิชาช่างกล	48	170		
ครูผู้สอนคณะวิชาช่างไฟฟ้า	30	130	64	2.15	0.63
ครูผู้สอนคณะวิชาช่างโยธา	38	146	38	2.00	0.58

จากตารางที่ 83 แสดงให้เห็นว่าผู้ตอบแบบสอบถามทุกกลุ่ม คือครูผู้สอนคณะวิชาช่างกล
ช่างไฟฟ้า และช่างโยธาเห็นว่าการติดตั้ง เครื่องป้องกันไฟฟ้ารั่ว/ลัดวงจรกับ เครื่องมือและอุปกรณ์
ทุกชนิดในระดับติดตั้ง เป็นบางชนิด

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 84 แสดงความคิดเห็นของครูผู้สอนคณะวิชาสามัญและสัมพันธ์ เกี่ยวกับอุปกรณ์
กรณีการศึกษาที่มีแต่ไม่เพียงพอ หรือไม่มีเลย และคณะวิชามีความต้อง
การมากที่สุด

อุปกรณ์	จำนวน	ร้อยละ
เครื่องเล่น เทปและบันทึกเสียง	29	10.51
เครื่องเล่นวิดีโอ	192	69.57
เครื่องฉายภาพนิ่ง	33	11.96
เครื่องฉายภาพข้ามศีรษะ	18	06.52
เครื่องฉายภาพทึบแสง	4	01.45
รวม	276	100.00

จากตารางที่ 84 แสดงให้เห็นว่า ครูผู้สอนคณะวิชาสามัญและสัมพันธ์ส่วนมากจำนวน
192 คนหรือร้อยละ 69.57 เห็นว่าอุปกรณ์การศึกษาที่ต้องการอย่างมากที่สุดคือ เครื่องเล่นวิดีโอ
รองลงมา 33 คนหรือร้อยละ 11.96 เห็นว่าเป็นเครื่องฉายภาพนิ่ง จำนวน 29 คนหรือร้อยละ
10.50 เห็นว่าเป็นเครื่องเล่นเทปและบันทึกเสียง จำนวน 18 คนหรือร้อยละ 6.52 เห็นว่าเป็น
ว่าเป็นเครื่องฉายภาพข้ามศีรษะ จำนวน 4 คนหรือร้อยละ 1.45 เห็นว่าเป็นเครื่องฉายภาพทึบ
แสง

จ. ด้านกิจกรรม เสริมหลักสูตร

ตารางที่ 85 แสดงค่าน้ำหนักคะแนน เกี่ยวกับสิ่งที่นำมาพิจารณาในการคัดเลือกครู เป็นที่
ปรึกษากิจกรรม เสริมหลักสูตร

สิ่งที่พิจารณา	น้ำหนักคะแนน			รวม
	1	2	3	
<u>ผู้บริหาร</u>				
วุฒิทางการศึกษา	51	18	15	84
ประสบการณ์ในการทำงาน	105	112	33	250
ตำแหน่งหน้าที่การงาน	63	22	22	107
ความสามารถ เฉพาะตัว	168	100	27	295
ตามความสมัครใจ	84	46	42	172
อื่น ๆ	21	-	2	23
<u>ครูผู้สอน คณะวิชาสามัญและสัมพันธ์</u>				
วุฒิทางการศึกษา	108	366	51	525
ประสบการณ์ในการทำงาน	75	34	30	139
ตำแหน่งหน้าที่การงาน	270	146	61	477
ความสามารถ เฉพาะตัว	27	34	25	86
ตามความสมัครใจ	225	208	45	478
อื่น ๆ	204	84	68	356

จากตารางที่ 85 แสดงให้เห็นว่าสิ่งที่ผู้บริหารนำมาพิจารณาอันดับแรกในการคัดเลือก

ครู เป็นที่ปรึกษากิจกรรม เสริมหลักสูตรคือความสามารถเฉพาะตัว รองลงมาคือประสบการณ์ในการทำงาน และสิ่งที่นำมาพิจารณาอันดับที่ 3 คือตามความสมัครใจ ส่วนสิ่งที่นำมาพิจารณาในอันดับที่รอง ๑ ลงไปคือ ตำแหน่งหน้าที่การงาน วุฒิทางการศึกษา และอื่น ๆ ตามลำดับ

ครูผู้สอนคณะวิชาสามัญและสัมพันธ์ เห็นว่าสิ่งที่นำมาพิจารณาอันดับแรกในการคัดเลือกครู เป็นที่ปรึกษากิจกรรม เสริมหลักสูตรคือวุฒิทางการศึกษา รองลงมาคือตามความสมัครใจ และสิ่งที่นำมาพิจารณาเป็นอันดับที่ 3 คือตำแหน่งหน้าที่การงาน ส่วนสิ่งที่นำมาพิจารณารอง ๑ ลงมาคือสิ่งอื่น ๆ ประสบการณ์ในการทำงาน และความสามารถเฉพาะตัวตามลำดับ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 86 แสดงความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถาม เกี่ยวกับการให้ความร่วมมือ
ของครูในการจัดกิจกรรม เสริมหลักสูตร

ผู้ตอบแบบสอบถาม	ระดับความคิดเห็น			\bar{X}	S.D.
	มาก	ปานกลาง	น้อย		
ผู้บริหาร	29	108	26	1.98	0.57
ครูผู้สอนคณะวิชาช่างกล	77	196	32	1.85	0.58
ครูผู้สอนคณะวิชาช่างไฟฟ้า	48	148	28	1.91	0.57
ครูผู้สอนคณะวิชาช่างโยธา	45	150	17	1.87	0.52
ครูผู้สอนคณะวิชาสามัญและสัมพันธ์	69	148	58	1.96	0.68

จากตารางที่ 86 แสดงให้เห็นว่า ผู้บริหารเห็นว่าครูให้ความร่วมมือในการจัดกิจกรรม
เสริมหลักสูตรในระดับปานกลาง ครูผู้สอนคณะวิชาช่างกลเห็นว่าอยู่ในระดับปานกลาง ครูผู้สอน
คณะวิชาช่างไฟฟ้าเห็นว่าอยู่ในระดับปานกลาง ครูผู้สอนคณะวิชาช่างโยธาเห็นว่าอยู่ในระดับปาน
กลาง และครูผู้สอนคณะวิชาสามัญและสัมพันธ์ก็เห็นว่าอยู่ในระดับปานกลางเช่นกัน

ศูนย์วิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 87 แสดงความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับความสนใจและการให้ความร่วมมือของนักศึกษาในการจัดกิจกรรม เสริมหลักสูตร

ผู้ตอบแบบสอบถาม	ระดับความคิดเห็น				\bar{X}	S.D.
	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่สนใจเลย		
ผู้บริหาร	21	114	28	5	2.10	0.63
ครูผู้สอนคณะวิชาช่างกล	53	200	48	4	2.01	0.62
ครูผู้สอนคณะวิชาช่างไฟฟ้า	47	156	23	1	1.90	0.57
ครูผู้สอนคณะวิชาช่างโยธา	36	162	20	4	1.96	0.57
ครูผู้สอนคณะวิชาสามัญและสัมพันธ์	58	164	53	-	1.89	0.63

จากตารางที่ 87 แสดงให้เห็นว่า ผู้บริหารเห็นว่านักศึกษาให้ความร่วมมือและสนใจในการจัดกิจกรรม เสริมหลักสูตรในระดับปานกลาง ครูผู้สอนคณะวิชาช่างกล เห็นว่าอยู่ในระดับปานกลาง ครูผู้สอนคณะวิชาช่างไฟฟ้า เห็นว่าอยู่ในระดับปานกลาง ครูผู้สอนคณะวิชาช่างโยธา เห็นว่าอยู่ในระดับปานกลาง และครูผู้สอนคณะวิชาสามัญและสัมพันธ์ก็เห็นว่านักศึกษาให้ความร่วมมือและร่วมมื่อในการจัดกิจกรรม เสริมหลักสูตรในระดับปานกลาง เช่นกัน

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 88 แสดงความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถาม เกี่ยวกับสิ่งที่มุ่งเน้นมากที่สุดในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร

สิ่งที่มุ่งเน้น	จำนวน	ร้อยละ
<u>ผู้บริหาร</u>		
วิชาชีพ/วิชาการ	32	19.51
ศาสนา/วัฒนธรรมไทย	19	11.59
อาสาพัฒนา/บำเพ็ญประโยชน์	76	46.34
ต่อต้านยาเสพติด	10	06.10
อาสารักษาดินแดน/ลูกเสือและ เนตรนารี	25	15.24
อื่น ๆ	2	01.22
รวม	164	100.00
<u>ครูผู้สอนคณะวิชาช่างกล</u>		
วิชาชีพ/วิชาการ	81	26.13
ศาสนา/วัฒนธรรมไทย	29	09.35
อาสาพัฒนา/บำเพ็ญประโยชน์	110	35.48
อาสารักษาดินแดน/ลูกเสือและ เนตรนารี	40	12.90
ต่อต้านยาเสพติด	10	03.23
กีฬาและนันทนาการ	27	08.71
อื่น ๆ	13	04.19
รวม	310	100.00
<u>ครูผู้สอนคณะวิชาช่างไฟฟ้า</u>		
วิชาชีพ/วิชาการ	74	32.60
ศาสนา/วัฒนธรรมไทย	5	02.20
อาสาพัฒนา/บำเพ็ญประโยชน์	72	31.70
อาสารักษาดินแดน/ลูกเสือและ เนตรนารี	32	14.10

ตารางที่ 88 (ต่อ)

สิ่งที่มุ่งเน้น	จำนวน	ร้อยละ
ต่อต้านยาเสพติด	6	02.64
กีฬาและนันทนาการ	27	11.89
อื่น ๆ	11	04.85
รวม	227	100.00
<u>ครูผู้สอนคณะวิชาช่างโยธา</u>		
วิชาชีพ/วิชาการ	64	28.44
ศาสนา/วัฒนธรรมไทย	8	03.56
อาสาพัฒนา/บำเพ็ญประโยชน์	81	36.00
อาสารักษาดินแดน/ลูกเสือและ เนตรนารี	39	17.33
ต่อต้านยาเสพติด	7	03.11
กีฬาและนันทนาการ	18	08.00
อื่น ๆ	8	03.56
รวม	225	100.00
<u>ครูผู้สอนคณะวิชาสามัญและสัมพันธ์</u>		
วิชาชีพ/วิชาการ	18	06.55
ศาสนา/วัฒนธรรมไทย	69	25.09
อาสาพัฒนา/บำเพ็ญประโยชน์	42	15.27
อาสารักษาดินแดน/ลูกเสือและ เนตรนารี	34	12.36
ต่อต้านยาเสพติด	22	08.00
กีฬาและนันทนาการ	88	32.00
อื่น ๆ	2	00.73
รวม	275	100.00

จากตารางที่ 88 แสดงให้เห็นว่า ผู้บริหารส่วนมากจำนวน 76 คนหรือร้อยละ 46.34 เห็นว่าสิ่งที่มุ่งเน้นมากที่สุดในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรคืออาสาพัฒนา/บำเพ็ญประโยชน์ รองลงมา 32 คนหรือร้อยละ 19.51 เห็นว่าเป็นวิชาชีพ/วิชาการ จำนวน 25 คนหรือร้อยละ 14.24 เห็นว่าเป็นอาสารักษาดินแดน/ลูกเสือเนตรนารี จำนวน 19 คนหรือร้อยละ 11.59 เห็นว่าเป็นศาสนา/วัฒนธรรมไทย จำนวน 10 คนหรือร้อยละ 6.10 เห็นว่าเป็นต่อต้านยาเสพติด จำนวน 2 คนหรือร้อยละ 1.22 เห็นว่าเป็นอื่น ๆ

ครูผู้สอนคณะวิชาช่างกลส่วนมากจำนวน 110 คนหรือร้อยละ 35.48 เห็นว่าเป็นอาสาพัฒนา/บำเพ็ญประโยชน์ รองลงมา 81 คนหรือร้อยละ 26.13 เห็นว่าเป็นวิชาชีพ/วิชาการ จำนวน 40 คนหรือร้อยละ 12.90 เห็นว่าเป็นอาสารักษาดินแดน/ลูกเสือเนตรนารี จำนวน 29 คนหรือร้อยละ 9.40 เห็นว่าเป็นศาสนา/วัฒนธรรมไทย จำนวน 27 คนหรือร้อยละ 8.71 เห็นว่าเป็นกีฬาและนันทนาการ จำนวน 13 คนหรือร้อยละ 4.19 เห็นว่าเป็นอื่น ๆ และจำนวน 10 คนหรือร้อยละ 3.23 เห็นว่าเป็นต่อต้านยาเสพติด

ครูผู้สอนคณะวิชาช่างไฟฟ้าส่วนมากจำนวน 74 คนหรือร้อยละ 32.60 เห็นว่าเป็นวิชาชีพ/วิชาการ รองลงมา 72 คนหรือร้อยละ 31.70 เห็นว่าเป็นอาสาพัฒนา/บำเพ็ญประโยชน์ จำนวน 32 คนหรือร้อยละ 14.10 เห็นว่าเป็นอาสารักษาดินแดน/ลูกเสือและเนตรนารี จำนวน 27 คนหรือร้อยละ 11.89 เห็นว่าเป็นกีฬาและนันทนาการ จำนวน 11 คนหรือร้อยละ 4.85 เห็นว่าเป็นอื่น ๆ จำนวน 6 คนหรือร้อยละ 2.64 เห็นว่าเป็นต่อต้านยาเสพติด และจำนวน 5 คนหรือร้อยละ 2.20 เห็นว่าเป็นศาสนา/วัฒนธรรมไทย

ครูผู้สอนคณะวิชาช่างโยธาส่วนมากจำนวน 81 คนหรือร้อยละ 36.00 เห็นว่าเป็นอาสาพัฒนา/บำเพ็ญประโยชน์ รองลงมา 64 คนหรือร้อยละ 28.44 เห็นว่าเป็นวิชาชีพ/วิชาการ จำนวน 39 คนหรือร้อยละ 17.33 เห็นว่าเป็นอาสารักษาดินแดน/ลูกเสือเนตรนารี จำนวน 18 คนหรือร้อยละ 8.00 เห็นว่าเป็นกีฬาและนันทนาการ จำนวนอย่างละ 8 คนหรือร้อยละ 3.56 เห็นว่าเป็นศาสนา/วัฒนธรรมไทย และอื่น ๆ และจำนวน 7 คนหรือร้อยละ 3.11 เห็นว่าเป็นต่อต้านยาเสพติด

ครูผู้สอนคณะวิชาสามัญและสัมพันธ์ ส่วนมากจำนวน 88 คนหรือร้อยละ 32.00 เห็นว่าเป็นกีฬาและนันทนาการ รองลงมา 69 คนหรือร้อยละ 25.09 เห็นว่าเป็นศาสนา/วัฒนธรรมไทย จำนวน 42 คนหรือร้อยละ 15.27 เห็นว่าเป็นอาสาพัฒนา/บำเพ็ญประโยชน์ จำนวน 34 คนหรือ

ร้อยละ 12.36 เห็นว่าเป็นอาสาสมัครชาตินแดน/ลูกเสือเนตรนารี จำนวน 22 คนหรือร้อยละ 8.00 เห็นว่าเป็นต่อต้านยาเสพติด และจำนวน 2 คนหรือร้อยละ 0.73 เห็นว่าเป็นอื่น ๆ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 89 แสดงความคิดเห็นของครู เกี่ยวกับกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่นักศึกษาให้
ความสนใจมากที่สุด

สิ่งที่มุ่งเน้น	จำนวน	ร้อยละ
<u>ครูผู้สอนคณะวิชาช่างกล</u>		
วิชาชีพ/วิชาการ	84	27.10
ศาสนา/วัฒนธรรมไทย	6	01.94
อาสาพัฒนา/บำเพ็ญประโยชน์	69	22.26
อาสารักษาดินแดน/ลูกเสือและ เนตรนารี	25	08.06
ต่อต้านยาเสพติด	10	03.23
กีฬาและนันทนาการ	99	31.94
อื่น ๆ	17	05.48
รวม	310	100.00
<u>ครูผู้สอนคณะวิชาช่างไฟฟ้า</u>		
วิชาชีพ/วิชาการ	69	30.40
ศาสนา/วัฒนธรรมไทย	3	01.32
อาสาพัฒนา/บำเพ็ญประโยชน์	60	26.43
อาสารักษาดินแดน/ลูกเสือและ เนตรนารี	18	07.93
ต่อต้านยาเสพติด	7	03.08
กีฬาและนันทนาการ	64	28.19
อื่น ๆ	6	02.64
รวม	227	100.00
<u>ครูผู้สอนคณะวิชาช่างโยธา</u>		
วิชาชีพ/วิชาการ	56	24.89
ศาสนา/วัฒนธรรมไทย	5	02.22
อาสาพัฒนา/บำเพ็ญประโยชน์	72	32.00

ตารางที่ 89 (ต่อ)

กิจกรรม	จำนวน	ร้อยละ
อาสารักษาดินแดน/ลูกเสือและ เนตรนารี	34	15.11
ต่อต้านยาเสพติด	6	02.67
กีฬาและนันทนาการ	49	21.78
อื่น ๆ	3	01.33
รวม	225	100.00
<u>ครูผู้สอนคณะวิชาสามัญและสัมพันธ์</u>		
วิชาชีพ/วิชาการ	40	14.54
ศาสนา/วัฒนธรรมไทย	12	04.36
อาสาพัฒนา/บำเพ็ญประโยชน์	32	11.64
อาสารักษาดินแดน/ลูกเสือและ เนตรนารี	42	15.57
ต่อต้านยาเสพติด	18	06.54
กีฬาและนันทนาการ	128	46.55
อื่น ๆ	3	01.10
รวม	275	100.00

จากตารางที่ 89 แสดงให้เห็นว่า ครูผู้สอนคณะวิชาช่างกลส่วนมากจำนวน 99 คนหรือ ร้อยละ 31.94 เห็นว่ากิจกรรมเสริมหลักสูตรที่นักศึกษาให้ความสนใจมากที่สุดคือกีฬาและนันทนาการ รองลงมา 84 คนหรือร้อยละ 27.10 เห็นว่าเป็นวิชาชีพ/วิชาการ จำนวน 69 คนหรือร้อยละ 22.26 เห็นว่าเป็นอาสาพัฒนา/บำเพ็ญประโยชน์ จำนวน 25 คนหรือร้อยละ 8.06 เห็นว่าเป็นอาสารักษาดินแดน/ลูกเสือและ เนตรนารี จำนวน 17 คนหรือร้อยละ 5.48 เห็นว่าเป็นอื่น ๆ จำนวน 10 คนหรือร้อยละ 3.23 เห็นว่าเป็นต่อต้านยาเสพติด และจำนวน 6 คนหรือร้อยละ 1.94 เห็นว่าเป็นศาสนา/วัฒนธรรมไทย

ครูผู้สอนคณะวิชาช่างไฟฟ้าส่วนมากจำนวน 69 คนหรือร้อยละ 30.40 เห็นว่าเป็นวิชาชีพ/วิชาการ รองลงมา 64 คนหรือร้อยละ 28.19 เห็นว่าเป็นกีฬาและนันทนาการ จำนวน 60 คนหรือร้อยละ 26.43 เห็นว่าเป็นอาสาพัฒนา/บำเพ็ญประโยชน์ จำนวน 18 คนหรือร้อยละ 7.93 เห็นว่าเป็นอาสารักษาดินแดน/ลูกเสือและเนตรนารี จำนวน 7 คนหรือร้อยละ 3.08 เห็นว่าเป็นต่อต้านยาเสพติด จำนวน 6 คนหรือร้อยละ 2.64 เห็นว่าเป็นอื่น ๆ และจำนวน 3 คนหรือร้อยละ 1.32 เห็นว่าเป็นศาสนาและ/วัฒนธรรมไทย

ครูผู้สอนคณะวิชาช่างโยธาส่วนมากจำนวน 72 คนหรือร้อยละ 32.00 เห็นว่าเป็นอาสาพัฒนา/บำเพ็ญประโยชน์ รองลงมา 56 คนหรือร้อยละ 24.89 เห็นว่าเป็นวิชาชีพ/วิชาการ จำนวน 49 คนหรือร้อยละ 21.78 เห็นว่าเป็นกีฬาและนันทนาการ จำนวน 34 คนหรือร้อยละ 15.11 เห็นว่าเป็นอาสารักษาดินแดน/ลูกเสือเนตรนารี จำนวน 6 คนหรือร้อยละ 2.67 เห็นว่าเป็นต่อต้านยาเสพติด จำนวน 5 คนหรือร้อยละ 2.22 เห็นว่าเป็นศาสนา/วัฒนธรรมไทย และจำนวน 3 คนหรือร้อยละ 1.33 เห็นว่าเป็นอื่น ๆ

ครูผู้สอนคณะวิชาสามัญและสัมพันธ์ ส่วนมากจำนวน 128 คนหรือร้อยละ 46.55 เห็นว่าเป็นกีฬาและนันทนาการ รองลงมา 42 คนหรือร้อยละ 15.57 เห็นว่าเป็นอาสารักษาดินแดน/ลูกเสือและเนตรนารี จำนวน 40 คนหรือร้อยละ 14.54 เห็นว่าเป็นวิชาชีพ/วิชาการ จำนวน 32 คนหรือร้อยละ 11.64 เห็นว่าเป็นอาสาพัฒนา/บำเพ็ญประโยชน์ จำนวน 18 คนหรือร้อยละ 6.54 เห็นว่าเป็นต่อต้านยาเสพติด จำนวน 12 คนหรือร้อยละ 4.36 เห็นว่าเป็นศาสนา วัฒนธรรมไทย และจำนวน 3 คนหรือร้อยละ 1.10 เห็นว่าเป็นอื่น ๆ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ช. ด้านการวัดและการประเมินผล

ตารางที่ 90 แสดงความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถาม เกี่ยวกับความเหมาะสมของ
ระเบียบทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยการวัดและการประเมินผลการเรียน
ตามหลักสูตร ปวช. 2524 ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม

ผู้ตอบแบบสอบถาม	ระดับความคิดเห็น			\bar{X}	S.D.
	เหมาะสมอย่างยิ่ง	เหมาะสม	ไม่เหมาะสม		
ผู้บริหาร	20	122	18	1.99	0.49
ครูผู้สอนคณะวิชาช่างกล	10	217	78	2.22	0.49
ครูผู้สอนคณะวิชาช่างไฟฟ้า	12	166	45	2.15	0.49
ครูผู้สอนคณะวิชาช่างโยธา	12	166	39	2.12	0.45
ครูผู้สอนคณะวิชาสามัญและสัมพันธ์	16	186	73	2.33	0.59

จากตารางที่ 90 แสดงให้เห็นว่า ผู้บริหารเห็นว่าระเบียบของกระทรวงศึกษาธิการว่า
ด้วยการวัดและประเมินผลการเรียนตามหลักสูตร ปวช. 2524 มีความเหมาะสมในระดับเหมาะสม
ครูผู้สอนคณะวิชาช่างกลมีความคิดเห็นในระดับเหมาะสม ครูผู้สอนคณะวิชาช่างไฟฟ้ามีความคิดเห็น
ในระดับเหมาะสม ครูผู้สอนคณะวิชาช่างโยธามีความคิดเห็นในระดับเหมาะสม และครูผู้สอนคณะ
วิชาสามัญและสัมพันธ์มีความคิดเห็นอยู่ในระดับเหมาะสมเช่นกัน

ตารางที่ 91 แสดงความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอนในคณะวิชาสามัญและสัมพันธ์
เกี่ยวกับการมีคลังข้อสอบในสถานศึกษา

ผู้ตอบแบบสอบถาม	มี	ร้อยละ	ไม่มี	ร้อยละ	รวม	ร้อยละ
ผู้บริหาร	32	19.05	136	80.95	168	100.0
ครูผู้สอนคณะวิชาสามัญและสัมพันธ์	11	04.00	264	96.00	275	100.0
รวม	43	09.71	400	90.29	443	100.0

จากตารางที่ 91 แสดงให้เห็นว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนมากจำนวน 400 คนหรือร้อยละ 90.29 เห็นว่าไม่มีคลังข้อสอบในสถานศึกษา รองลงมา 43 คนหรือร้อยละ 9.71 เห็นว่ามีผู้บริหารส่วนมากจำนวน 136 คนหรือร้อยละ 80.95 เห็นว่าไม่มี รองลงมา 32 คนหรือร้อยละ 19.05 เห็นว่ามี ครูผู้สอนคณะวิชาสามัญและสัมพันธ์ส่วนมากจำนวน 264 คนหรือร้อยละ 96.00 เห็นว่าไม่มี รองลงมา 11 คนหรือร้อยละ 4.00 เห็นว่ามี

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 92 แสดงความคิดเห็นของผู้บริหารเกี่ยวกับการมีหรือจัดทำข้อสอบมาตรฐาน
ในสถานศึกษา

รายการ	ระดับความคิดเห็น			\bar{X}	S.D.
	มีทุกรายวิชา	มีบางรายวิชา	ไม่มีเลย		
สถานศึกษาของท่านมีการจัดทำข้อสอบ มาตรฐานหรือไม่	2	88	72	2.43	0.52

จากตารางที่ 92 แสดงให้เห็นว่า ผู้บริหารมีความคิดเห็นว่าได้มีการจัดทำข้อสอบมาตรฐาน เป็นบางรายวิชา

ศูนย์วิจัยและพัฒนา
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 93 แสดงความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับการจัดทำข้อสอบมาตรฐานในแผนกวิชา
ต่าง ๆ

ผู้ตอบแบบสอบถาม	จัดทำ	ร้อยละ	ไม่จัดทำ	ร้อยละ
ครูผู้สอนคณะวิชาช่างกล	103	9.93	207	19.96
ครูผู้สอนคณะวิชาช่างไฟฟ้า	76	7.33	151	14.56
ครูผู้สอนคณะวิชาช่างโยธา	74	7.14	151	14.56
ครูผู้สอนคณะวิชาสามัญและสัมพันธ์	75	7.23	200	19.29
รวม	328	31.63	709	68.37

จากตารางที่ 93 แสดงให้เห็นว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนมากจำนวน 709 คนหรือร้อยละ 68.37 เห็นว่าไม่ได้จัดทำข้อสอบมาตรฐาน จำนวน 328 คนหรือร้อยละ 31.63 เห็นว่าจัดทำ

ครูผู้สอนคณะวิชาช่างกลส่วนมากจำนวน 207 คนหรือร้อยละ 19.96 เห็นว่าไม่จัดทำ รองลงมา 103 คนหรือร้อยละ 9.93 เห็นว่าจัดทำ ครูผู้สอนคณะวิชาช่างไฟฟ้าส่วนมากจำนวน 151 คนหรือร้อยละ 14.56 เห็นว่าไม่จัดทำ รองลงมา 76 คนหรือร้อยละ 7.33 เห็นว่าจัดทำ ครูผู้สอนคณะวิชาช่างโยธาส่วนมากจำนวน 151 คนหรือร้อยละ 14.56 เห็นว่าไม่จัดทำ รองลงมา 74 คนหรือร้อยละ 7.14 เห็นว่าจัดทำ ครูผู้สอนคณะวิชาสามัญและสัมพันธ์ส่วนมากจำนวน 200 คนหรือร้อยละ 19.29 เห็นว่าไม่จัดทำ รองลงมา 75 คนหรือร้อยละ 7.23 เห็นว่าจัดทำ

ตารางที่ 94 แสดงความคิดเห็นของผู้บริหาร เกี่ยวกับสาขาวิชาที่นักศึกษาออกก่อนสำเร็จการศึกษามากที่สุด

สาขาวิชา	จำนวน	ร้อยละ
ช่างยนต์	2	01.19
ช่างกลโรงงาน	61	36.31
ช่างเชื่อมและโลหะแผ่น	80	47.62
ช่างไฟฟ้ากำลัง	4	02.38
ช่างอิเล็กทรอนิกส์	7	04.17
ช่างก่อสร้าง	14	08.33
รวม	168	100.00

จากตารางที่ 94 ผู้บริหารส่วนมากจำนวน 80 คนหรือร้อยละ 47.62 เห็นว่าสาขาวิชาที่นักศึกษาออกก่อนสำเร็จการศึกษามากที่สุดคือช่างเชื่อมและโลหะแผ่น รองลงมา 61 คนหรือร้อยละ 36.31 เห็นว่าเป็นช่างกลโรงงาน จำนวน 14 คนหรือร้อยละ 8.33 เห็นว่าเป็นช่างก่อสร้าง จำนวน 7 คนหรือร้อยละ 4.17 เห็นว่าเป็นช่างอิเล็กทรอนิกส์ และจำนวน 4 คนหรือร้อยละ 2.38 เห็นว่าเป็นช่างไฟฟ้ากำลัง จำนวน 2 คนหรือร้อยละ 1.19 เห็นว่าเป็นช่างยนต์

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 95 แสดงความคิดเห็นของครู เกี่ยวกับรายวิชาที่นักศึกษาสอบไม่ผ่านมากที่สุด

รายวิชา	จำนวน	ร้อยละ
<u>ครูผู้สอนคณะวิชาช่างกล</u>		
ภาษาไทย	1	00.32
ภาษาอังกฤษ	35	11.29
คณิตศาสตร์	136	43.87
วิทยาศาสตร์	90	29.03
สังคมศึกษา	-	00.00
พลศึกษา	1	00.32
ทฤษฎีช่าง	37	11.94
ปฏิบัติ	9	02.90
อื่น ๆ	1	00.32
รวม	310	100.00
<u>ครูผู้สอนคณะวิชาช่างไฟฟ้า</u>		
ภาษาไทย	2	00.88
ภาษาอังกฤษ	60	26.43
คณิตศาสตร์	85	37.44
วิทยาศาสตร์	16	07.05
สังคมศึกษา	1	00.44
พลศึกษา	2	00.88
ทฤษฎีช่าง	61	26.87
ปฏิบัติ	-	00.00
อื่น ๆ	-	00.00
รวม	227	100.00

ตารางที่ 95 (ต่อ)

รายวิชา	จำนวน	ร้อยละ
<u>ครูผู้สอนคณะวิชาช่างโยธา</u>		
ภาษาไทย	34	15.11
ภาษาอังกฤษ	78	34.67
คณิตศาสตร์	84	37.33
วิทยาศาสตร์	15	06.67
สังคมศึกษา	6	02.67
พลศึกษา	4	01.78
ทฤษฎีช่าง	2	00.89
ปฏิบัติ	2	00.89
อื่น ๆ	-	00.00
รวม	225	100.00

จากตารางที่ 95 แสดงให้เห็นว่าครูผู้สอนคณะวิชาช่างกลส่วนมากจำนวน 136 คนหรือร้อยละ 43.87 เห็นว่ารายวิชาที่นักศึกษาสอบไม่ผ่านมากที่สุดคือคณิตศาสตร์ รองลงมา 90 คนหรือร้อยละ 29.03 เห็นว่าเป็นวิทยาศาสตร์ จำนวน 37 คนหรือร้อยละ 11.94 เห็นว่าเป็นทฤษฎีช่าง จำนวน 35 คนหรือร้อยละ 11.29 เห็นว่าเป็นภาษาอังกฤษ จำนวน 9 คนหรือร้อยละ 2.90 เห็นว่าเป็นภาคปฏิบัติ จำนวนอย่างละ 1 คนหรือร้อยละ 0.32 เห็นว่าเป็นภาษาไทย พลศึกษา และรายวิชาอื่น ๆ

ครูผู้สอนคณะวิชาช่างไฟฟ้าส่วนมากจำนวน 85 คนหรือร้อยละ 37.44 เห็นว่าเป็นคณิตศาสตร์ รองลงมา 61 คนหรือร้อยละ 26.87 เห็นว่าเป็นทฤษฎีช่าง จำนวน 60 คนหรือร้อยละ 26.43 เห็นว่าเป็นภาษาอังกฤษ จำนวน 16 คนหรือร้อยละ 7.05 เห็นว่าเป็นวิทยาศาสตร์ จำนวนอย่างละ 2 คนหรือร้อยละ 0.88 เห็นว่าเป็นภาษาไทย และพลศึกษา จำนวน 1 คนหรือร้อยละ

ละ 0.44 เห็นว่าเป็นสังคมศึกษา

ครูผู้สอนคณะวิชาช่างโยธาส่วนมากจำนวน 84 คนหรือร้อยละ 37.33 เห็นว่าเป็นคณิตศาสตร์ รองลงมา 78 คนหรือร้อยละ 34.67 เห็นว่าเป็นภาษาอังกฤษ จำนวน 34 คนหรือร้อยละ 15.11 เห็นว่าเป็นภาษาไทย จำนวน 15 คนหรือร้อยละ 6.67 เห็นว่าเป็นวิทยาศาสตร์ จำนวน 6 คนหรือร้อยละ 2.67 เห็นว่าเป็นสังคมศึกษา จำนวน 4 คนหรือร้อยละ 1.78 เห็นว่าเป็นพลศึกษา จำนวนอย่างละ 2 คนหรือร้อยละ 0.89 เห็นว่าเป็นทฤษฎีช่างและภาคปฏิบัติ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 96 แสดงความคิดเห็นของครูผู้สอนในคณะวิชาสามัญและสัมพันธ์ เกี่ยวกับราย
วิชาที่นักศึกษาสอบไม่ผ่านมากที่สุด ในคณะวิชาสามัญและสัมพันธ์

รายวิชา	จำนวน	ร้อยละ
ภาษาอังกฤษ	64	23.27
ภาษาไทย	-	00.00
วิทยาศาสตร์	-	00.00
คณิตศาสตร์	211	76.73
สังคมศึกษา	-	00.00
พลศึกษา/สุขศึกษา	-	00.00
รวม	275	100.00

จากตารางที่ 96 แสดงให้เห็นว่าครูผู้สอนคณะวิชาสามัญและสัมพันธ์ส่วนมากจำนวน
213 คนหรือร้อยละ 76.73 เห็นว่ารายวิชาที่นักศึกษาสอบไม่ผ่านมากที่สุด ในคณะวิชาสามัญและสัม
พันธ์คือคณิตศาสตร์ รองลงมา 64 คนหรือร้อยละ 23.27 เห็นว่าเป็นภาษาอังกฤษ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 97 แสดงความคิดเห็นของครู เกี่ยวกับวิธีที่ใช้มากที่สุดในการประเมินผลราย
วิชาภาคทฤษฎี

วิธีการ	จำนวน	ร้อยละ
<u>ครูผู้สอนคณะวิชาช่างกล</u>		
สังเกตขณะที่กำลังเรียน	20	06.45
สัมภาษณ์	10	03.23
ตรวจงานที่มอบหมายให้ทำ	36	11.61
แบบทดสอบ/ข้อทดสอบ	239	77.10
อื่น ๆ	5	01.61
รวม	310	100.00
<u>ครูผู้สอนคณะวิชาช่างไฟฟ้า</u>		
สังเกตขณะที่กำลังเรียน	13	05.73
สัมภาษณ์	5	02.20
ตรวจงานที่มอบหมายให้ทำ	20	08.81
แบบทดสอบ/ข้อทดสอบ	187	82.38
อื่น ๆ	2	00.88
รวม	227	100.00
<u>ครูผู้สอนคณะวิชาช่างโยธา</u>		
สังเกตขณะที่กำลังเรียน	22	09.78
สัมภาษณ์	3	01.33
ตรวจงานที่มอบหมายให้ทำ	25	11.11
แบบทดสอบ/ข้อทดสอบ	171	76.00
อื่น ๆ	4	01.78
รวม	225	100.00

ตารางที่ 97 (ต่อ)

วิธีการ	จำนวน	ร้อยละ
<u>ครูผู้สอนคณะวิชาสามัญและสัมพันธ์</u>		
สังเกตขณะที่กำลังเรียน	21	07.64
สัมภาษณ์	19	06.91
ตรวจงานที่มอบหมายให้ทำ	62	22.54
แบบทดสอบ/ข้อสอบ	173	62.91
อื่น ๆ	-	00.00
รวม	275	100.00

จากตารางที่ 97 แสดงให้เห็นว่าครูผู้สอนคณะวิชาช่างกลส่วนมากจำนวน 239 คนหรือร้อยละ 77.10 เห็นว่าวิธีที่ใช้มากที่สุดในการประเมินผลการเรียนรายวิชาภาคทฤษฎีคือใช้แบบทดสอบ/ข้อสอบ รองลงมา 36 คนหรือร้อยละ 11.61 เห็นว่าเป็นตรวจงานที่มอบหมายให้ทำ จำนวน 20 คนหรือร้อยละ 6.45 เห็นว่าเป็นสังเกตขณะที่กำลังเรียน จำนวน 10 คนหรือร้อยละ 3.23 เห็นว่าเป็นสัมภาษณ์ และจำนวน 5 คนหรือร้อยละ 1.61 เห็นว่าเป็นวิธีอื่น ๆ

ครูผู้สอนคณะวิชาช่างไฟฟ้าส่วนมากจำนวน 187 คนหรือร้อยละ 82.38 เห็นว่าใช้แบบแบบทดสอบ/ข้อสอบ รองลงมา 20 คนหรือร้อยละ 8.81 เห็นว่าเป็นตรวจงานที่มอบหมายให้ทำ จำนวน 13 คนหรือร้อยละ 5.73 เห็นว่าเป็นสังเกตขณะที่กำลังเรียน จำนวน 5 คนหรือร้อยละ 2.20 เห็นว่าเป็นสัมภาษณ์ และจำนวน 2 คนหรือร้อยละ 0.88 เห็นว่าเป็นวิธีอื่น ๆ

ครูผู้สอนคณะวิชาช่างโยธาส่วนมากจำนวน 171 คนหรือร้อยละ 76.00 เห็นว่าใช้แบบทดสอบ/ข้อสอบ รองลงมา 25 คนหรือร้อยละ 11.11 เห็นว่าเป็นตรวจงานที่มอบหมายให้ทำ จำนวน 22 คนหรือร้อยละ 9.78 เห็นว่าเป็นสังเกตขณะที่กำลังเรียน จำนวน 4 คนหรือร้อยละ 1.78 เห็นว่าเป็นวิธีอื่น ๆ และจำนวน 3 คนหรือร้อยละ 1.33 เห็นว่าเป็นสัมภาษณ์

ครูผู้สอนคณะวิชาสามัญและสัมพันธ์ส่วนมากจำนวน 173 คนหรือร้อยละ 62.91 เห็นว่า

ใช้แบบทดสอบ/ข้อสอบ รองลงมา 62 คนหรือร้อยละ 22.54 เห็นว่าเป็นตรวจงานที่มอบหมายให้
ทำ จำนวน 21 คนหรือร้อยละ 7.64 เห็นว่าเป็นสิ่งกระตุ้นที่กำลังเรียน และจำนวน 19 คน
หรือร้อยละ 6.91 เห็นว่าเป็นวิธีสัมภาษณ์

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 98 แสดงความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับวิธีการที่ใช้มากที่สุดในการประเมินผล
การเรียนรายวิชาภาคปฏิบัติ

วิธีการ	จำนวน	ร้อยละ
<u>ครูผู้สอนคณะวิชาช่างกล</u>		
สังเกตขณะที่กำลังปฏิบัติงาน	140	45.16
ตรวจผลงาน	155	50.00
สัมภาษณ์	3	00.97
ความเร็วในการปฏิบัติงาน	2	00.65
แบบทดสอบ/ข้อสอบ	2	00.65
อื่น ๆ	8	02.58
รวม	310	100.00
<u>ครูผู้สอนคณะวิชาช่างไฟฟ้า</u>		
สังเกตขณะที่กำลังปฏิบัติงาน	110	48.46
ตรวจผลงาน	97	42.73
สัมภาษณ์	9	03.96
ความเร็วในการปฏิบัติงาน	-	00.00
แบบทดสอบ/ข้อสอบ	1	00.44
อื่น ๆ	10	04.41
รวม	227	100.00
<u>ครูผู้สอนคณะวิชาช่างโยธา</u>		
สังเกตขณะที่กำลังปฏิบัติงาน	91	40.44
ตรวจผลงาน	123	54.67
สัมภาษณ์	2	00.89
ความเร็วในการปฏิบัติงาน	5	02.22
แบบทดสอบ/ข้อสอบ	-	00.00

ตารางที่ 98 (ต่อ)

วิธีการ	จำนวน	ร้อยละ
อื่น ๆ	4	01.78
รวม	225	100.00

จากตารางที่ 98 แสดงให้เห็นว่าครูผู้สอนคณะวิชาช่างกลส่วนมากจำนวน 155 คนหรือร้อยละ 50.00 เห็นว่าเป็นการตรวจผลงาน รองลงมา 140 คนหรือร้อยละ 45.16 เห็นว่าเป็นสังเกตขณะที่กำลังปฏิบัติงาน จำนวน 8 คนหรือร้อยละ 2.58 เห็นว่าเป็นวิธีอื่น ๆ จำนวน 3 คนหรือร้อยละ 0.97 เห็นว่าเป็นสัมภาษณ์ จำนวนอย่างละ 2 คนหรือร้อยละ 0.65 เห็นว่าเป็นความเร็วในการปฏิบัติงานและใช้แบบทดสอบหรือข้อสอบ

ครูผู้สอนคณะวิชาช่างไฟฟ้าส่วนมากจำนวน 110 คนหรือร้อยละ 48.46 เห็นว่าเป็นสังเกตขณะที่กำลังปฏิบัติงาน รองลงมา 97 คนหรือร้อยละ 42.73 เห็นว่าเป็นตรวจผลงาน จำนวน 10 คนหรือร้อยละ 4.41 เห็นว่าเป็นวิธีอื่น ๆ จำนวน 9 คนหรือร้อยละ 3.96 เห็นว่าเป็นสัมภาษณ์ และจำนวน 1 คนหรือร้อยละ 0.44 เห็นว่าเป็นความเร็วในการปฏิบัติงาน

ครูผู้สอนคณะวิชาช่างโยธาส่วนมากจำนวน 123 คนหรือร้อยละ 54.67 เห็นว่าเป็นวิธีตรวจผลงาน รองลงมา 91 คนหรือร้อยละ 40.44 เห็นว่าเป็นสังเกตขณะที่กำลังปฏิบัติงาน จำนวน 5 คนหรือร้อยละ 2.22 เห็นว่าเป็นความเร็วในการปฏิบัติงาน จำนวน 4 คนหรือร้อยละ 1.78 เห็นว่าเป็นวิธีอื่น ๆ และจำนวน 2 คนหรือร้อยละ 0.89 เห็นว่าเป็นแบบสัมภาษณ์

การวิเคราะห์ความคิดเห็นของบุคลากรฝ่ายต่าง ๆ เกี่ยวกับกิจกรรมที่ปฏิบัติ ผู้วิจัยได้
ประมาณค่าความคิดเห็นและกำหนดกฎเกณฑ์ไว้ดังนี้

ปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุดมีคะแนน เป็น	1	คะแนน
ปฏิบัติอยู่ในระดับมากมีคะแนน เป็น	2	คะแนน
ปฏิบัติอยู่ในระดับน้อยมีคะแนน เป็น	3	คะแนน
ปฏิบัติอยู่ในระดับน้อยที่สุดมีคะแนน เป็น	4	คะแนน
ไม่ปฏิบัติเลยมีคะแนน เป็น	5	คะแนน

ค่าประมาณเกี่ยวกับความคิดเห็นซึ่งวิเคราะห์ตามเกณฑ์ดังกล่าว ได้นำมาพิจารณาศึกษา
ด้วยการหาค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยกำหนดว่า

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.00-1.50 หมายถึง	ปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด
ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.51-2.50 หมายถึง	ปฏิบัติอยู่ในระดับมาก
ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.51-3.50 หมายถึง	ปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย
ค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.51-4.50 หมายถึง	ปฏิบัติอยู่ในระดับน้อยที่สุด
ค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.51-5.00 หมายถึง	ไม่ปฏิบัติเลย

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 99 แสดงความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่งานทะเบียนและวัดผล เกี่ยวกับกิจกรรมที่ปฏิบัติ

- 1 หมายถึง ปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด
- 2 หมายถึง ปฏิบัติอยู่ในระดับมาก
- 3 หมายถึง ปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย
- 4 หมายถึง ปฏิบัติอยู่ในระดับน้อยที่สุด
- 5 หมายถึง ไม่ปฏิบัติเลย

กิจกรรมที่ปฏิบัติ	ระดับความคิดเห็น					\bar{X}	S.D.
	1	2	3	4	5		
11. จัดให้นักศึกษาลงทะเบียนได้ เรียบร้อย และ เหมาะสม	10	54	7	-	1	2.00	0.60
12. จัดให้นักศึกษาลงทะเบียนลด เพิ่ม กอน สอบแก้ตัว และ เรียนใหม่ได้ อย่าง เรียบร้อยและ เหมาะสม	10	45	14	1	1	2.13	0.75
13. จัดระเบียบในการ เก็บ เอกสาร หลักฐาน เกี่ยวกับการลงทะเบียน และ ประเมินผลการเรียน	13	48	9	2	-	2.00	0.65
14. จัดทำปฏิทินปฏิบัติงาน และ ดำเนิน การตามที่กำหนดไว้	15	42	13	1	1	2.04	0.76
15. จัดส่ง เสริมให้ครูมีความ เข้าใจ เกี่ยวกับการวัดและ ประเมินผล	7	26	31	6	2	2.58	0.88
16. จัดระบบการวัดและ ประเมินผลให้ เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ	5	32	29	4	1	2.49	0.82
17. การออกและ วิเคราะห์ข้อสอบ	-	11	27	19	15	3.53	0.99

ตารางที่ 99 (ต่อ)

กิจกรรมที่ปฏิบัติ	ระดับความคิดเห็น					\bar{X}	S.D.
	1.	2	3	4	5		
18. การรวบรวมข้อมูลเชิงสถิติเกี่ยวกับ การวัดและประเมินผล	3	21	25	12	10	3.07	1.15
19. การเก็บรวบรวมข้อสอบที่ดี	3	13	27	10	19	3.40	1.18
20. การจัดและบริการเกี่ยวกับการวัดผล	9	41	13	4	5	2.38	1.01
21. ประสานงานกับบุคลากรฝ่ายอื่น ๆ	17	42	11	2	-	1.97	0.71
22. แจกผลการเรียนให้ผู้ปกครองทราบ	17	30	16	2	7	2.33	1.61
23. ประกาศผลการเรียนให้นักศึกษา ทราบอย่างรวดเร็วและถูกต้อง	19	43	8	1	1	1.92	0.75
24. ทดลอง/วิเคราะห์และวิจัยเชิง ปฏิบัติในสถานศึกษา เพื่อแก้ ปัญหาของสถานศึกษา	2	14	28	13	14	3.32	1.15

จากตารางที่ 99 แสดงให้เห็นว่าเจ้าหน้าที่งานทะเบียนและวัดผล เห็นว่ากิจกรรมที่ปฏิบัติอยู่ในระดับมากได้แก่ การจัดให้นักศึกษาลงทะเบียนได้ เรียบร้อยและเหมาะสม การจัดให้นักศึกษาลงทะเบียนลด เพิ่ม ถอน สอบแก้ตัวและเรียนใหม่ได้อย่างเรียบร้อยและเหมาะสม การจัดระเบียบในการจัดเก็บ เอกสาร หลักฐานเกี่ยวกับการลงทะเบียนและประเมินผลการเรียน การทำปฏิทินปฏิบัติงานและดำเนินการตามที่กำหนดไว้ การจัดระบบการวัดและประเมินผลให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ การจัดและบริการเกี่ยวกับการวัดผล การประสานงานกับบุคลากรฝ่ายอื่น ๆ การแจ้งผลการเรียนให้ผู้ปกครองทราบ การประกาศผลการเรียนให้นักศึกษาทราบอย่างรวดเร็วและถูกต้อง กิจกรรมที่ปฏิบัติอยู่ในระดับน้อยได้แก่ การส่งเสริมให้ครูมีความเข้าใจเกี่ยวกับการวัด

และประเมินผล การเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงสถิติเกี่ยวกับการวัดและประเมินผล การรวบรวมข้อ
สอบที่ดี การทดลอง/วิเคราะห์และวิจัยเชิงปฏิบัติในสถานศึกษา เพื่อแก้ไขปัญหาของสถานศึกษา
ส่วนกิจกรรมที่ปฏิบัติอยู่ในระดับน้อยมากได้แก่การออกและวิเคราะห์ข้อสอบ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 100 แสดงความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่งานแนะแนวและบริการจัดหางาน
เกี่ยวกับกิจกรรมที่ปฏิบัติ

- 1 หมายถึง ปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด
- 2 หมายถึง ปฏิบัติอยู่ในระดับมาก
- 3 หมายถึง ปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย
- 4 หมายถึง ปฏิบัติอยู่ในระดับน้อยที่สุด
- 5 หมายถึง ไม่ปฏิบัติเลย

กิจกรรมที่ปฏิบัติ	ระดับความคิดเห็น					\bar{X}	S.D.
	1	2	3	4	5		
11. จัดให้มีอาจารย์ที่ปรึกษารับผิดชอบ นักศึกษาเป็นกลุ่ม ๆ	10	25	27	3	2	2.43	0.91
12. จัดให้มีกิจกรรมโฮมรูม เพื่อให้นัก ศึกษาได้พบกับอาจารย์ที่ปรึกษาเป็นประจำ -	10	30	9	18		3.52	1.05
13. จัดบริการสำรวจนักศึกษา เป็นรายบุคคล	3	27	30	3	3	2.64	0.89
14. จัดบริการสนทนากับนักศึกษา	10	38	17	1	-	2.34	0.72
15. จัดบริการให้คำปรึกษาแก่นักศึกษาที่มีปัญหา	7	35	20	5	-	2.34	0.77
16. จัดทำทะเบียนประวัตินักศึกษา	15	34	13	4	1	2.13	0.87
17. จัดบริการงานทั้งในและนอกเวลา	2	18	38	4	2	2.78	0.93
18. ประสานงานกับอาจารย์ที่ปรึกษา และฝ่ายอื่น ๆ	8	38	18	2	-	2.21	0.74
19. รวบรวมรายชื่อแหล่งงานอย่างเป็นระบบ	6	26	27	5	1	2.52	0.93
20. ติดต่อประสานงานกับแหล่งงานต่าง ๆ	2	28	28	5	-	2.57	0.84
21. ติดตามผลนักศึกษาที่สำเร็จแล้ว	11	45	11	-	-	2.00	0.58
22. จัดส่งนักศึกษาออกฝึกงานตามหน่วย							

ตารางที่ 100 (ต่อ)

กิจกรรมที่ปฏิบัติ	ระดับความคิดเห็น					\bar{X}	S.D.
	1	2	3	4	5		
	ราชการและสถานประกอบการของเอกชน	11	35	14	2		
23. จัดและรวบรวมข้อมูลเชิงสถิติอย่างเป็นระบบ	3	16	39	7	2	2.84	0.79
24. ให้บริการด้านข้อมูลต่าง ๆ แก่หน่วยงานของรัฐและเอกชน	5	29	28	3	2	2.52	0.82
25. จัดทำปฏิทินปฏิบัติงาน และสามารถดำเนินการเป็นไปตามที่กำหนดไว้	12	30	20	5	-	2.27	0.84

จากตารางที่ 100 แสดงให้เห็นว่าเจ้าหน้าที่งานแนะแนวและบริการจัดหางานเห็นว่ากิจกรรมที่ปฏิบัติอยู่ในระดับมากได้แก่ การจัดให้มีอาจารย์ที่ปรึกษารับผิดชอบนักศึกษาเป็นกลุ่ม ๆ การจัดบริการสนเทศแก่นักศึกษา การจัดบริการให้คำปรึกษาแก่นักศึกษาที่มีปัญหา การจัดทำทะเบียนนักศึกษา การประสานงานกับอาจารย์ที่ปรึกษาและฝ่ายอื่น ๆ การติดตามผลนักศึกษาที่สำเร็จแล้ว การส่งนักศึกษาออกฝึกงานตามหน่วยราชการและสถานประกอบการของเอกชน การจัดทำปฏิทินปฏิบัติงานและสามารถดำเนินการเป็นไปตามที่กำหนดไว้ ส่วนกิจกรรมที่ปฏิบัติอยู่ในระดับน้อยได้แก่การจัดให้มีกิจกรรมโชมรุม เพื่อให้นักศึกษาได้พบกับอาจารย์ที่ปรึกษาเป็นประจำ การจัดบริการสำรวจนักศึกษาเป็นรายบุคคล การจัดบริการหางานทั้งในและนอกเวลา การรวบรวมข้อมูลเชิงสถิติอย่างเป็นระบบ การให้บริการด้านข้อมูลต่าง ๆ แก่หน่วยงานของรัฐและเอกชน การรวบรวมรายชื่อแหล่งงานอย่างเป็นระบบ และการติดต่อประสานงานกับแหล่งงานต่าง ๆ

ตารางที่ 101 แสดงความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่งานห้องสมุด เกี่ยวกับกิจกรรมที่ปฏิบัติ

- 1 หมายถึง ปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด
- 2 หมายถึง ปฏิบัติอยู่ในระดับมาก
- 3 หมายถึง ปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย
- 4 หมายถึง ปฏิบัติอยู่ในระดับน้อยที่สุด
- 5 หมายถึง ไม่ปฏิบัติเลย

กิจกรรมที่ปฏิบัติ	ระดับความคิดเห็น					\bar{X}	S.D.
	1	2	3	4	5		
11. การจัดหาและคัด เลือกรหัสหนังสือทั่วไป เข้าห้องสมุด	6	24	36	1	-	2.48	0.68
12. การจัดหาและคัด เลือกรหัสหนังสือ เฉพาะสาขาวิชาช่าง เข้าห้องสมุด	34	21	10	1	1	1.72	0.88
13. การจัดทำบัตรรายการ	14	42	4	6	1	2.07	0.88
14. การจัดกิจกรรมส่งเสริมการใช้ห้องสมุด	3	17	34	7	6	2.94	0.95
15. การจัดทำบัญชีของห้องสมุด	5	25	30	6	1	2.27	0.82
16. การจัดทำบัญชีหนังสือของห้องสมุด	32	33	1	1	-	1.57	0.61
17. การจัดทำบัญชีครุภัณฑ์/อุปกรณ์	17	24	17	3	6	2.36	1.18
18. การจัดทำ เลขหมู่หนังสือแต่ละหมวด	32	30	4	-	1	1.63	0.73
19. การซ่อมแซมหนังสือ	22	33	11	1	-	1.87	0.74
20. การเก็บและรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ เกี่ยวกับการใช้บริการห้องสมุด	8	33	24	1	1	2.31	0.76
21. การประสานงานกับฝ่ายต่าง ๆ	7	34	24	2	-	2.31	0.70
22. การควบคุมดูแลการใช้ห้องสมุด	16	44	6	1	-	1.88	0.62

ตารางที่ 101 (ต่อ)

กิจกรรมที่ปฏิบัติ	ระดับความคิดเห็น					\bar{X}	S.D.
	1	2	3	4	5		
	23. การอำนวยความสะดวกแก่ผู้ใช้บริการ ห้องสมุด	20	39	7	1		

จากตารางที่ 101 แสดงให้เห็นว่าเจ้าหน้าที่งานห้องสมุดเห็นว่ากิจกรรมที่ปฏิบัติอยู่ในระดับมากได้แก่ การจัดหาและคัดเลือกหนังสือทั่วไปเข้าห้องสมุด การจัดหาและคัดเลือกหนังสือเฉพาะสาขาวิชาเข้าห้องสมุด การจัดทำบัตรรายการ การจัดทำบัญชีหนังสือของห้องสมุด การจัดทำบัญชีครุภัณฑ์และอุปกรณ์การปฏิบัติอยู่ในระดับมาก การจัดทำเลขหมู่หนังสือแต่ละหมวด การซ่อมแซมหนังสือ การเก็บรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ เกี่ยวกับการใช้บริการห้องสมุด การประสานงานกับฝ่ายต่าง ๆ การควบคุมดูแลและการใช้ห้องสมุด การอำนวยความสะดวกในการใช้บริการห้องสมุด และการจัดป้ายนิเทศของห้องสมุด ส่วนกิจกรรมที่ปฏิบัติในระดับน้อยได้แก่ การจัดกิจกรรมส่งเสริมการใช้ห้องสมุด

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 102 แสดงความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่งานพัสดุกลาง เกี่ยวกับกิจกรรมที่ปฏิบัติ

- 1 หมายถึง ปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด
- 2 หมายถึง ปฏิบัติอยู่ในระดับมาก
- 3 หมายถึง ปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย
- 4 หมายถึง ปฏิบัติอยู่ในระดับน้อยที่สุด
- 5 หมายถึง ไม่ปฏิบัติเลย

กิจกรรมที่ปฏิบัติ	ระดับความคิดเห็น					\bar{X}	S.D.
	1	2	3	4	5		
11. การส่งเสริมให้บุคลากรฝ่ายต่าง ๆ มีความเข้าใจเกี่ยวกับระเบียบว่าด้วยการพัสดุ	6	27	34	5	3	2.63	0.88
12. การทำบัญชีควบคุมพัสดุ	21	41	11	-	2	1.95	0.82
13. การทำให้หมายเลขพัสดุตามหมวดหมู่	13	38	19	4	1	2.23	0.85
14. การเก็บพัสดุ	12	49	12	1	-	2.00	0.66
15. การจัดทำบัญชีควบคุมงานผลผลิต	8	21	31	8	7	2.80	1.08
16. การเบิกจ่ายพัสดุตามใบงาน	14	33	18	7	3	2.36	1.02
17. การติดตามและควบคุมพัสดุในแผนกต่าง ๆ	7	16	39	8	5	2.84	0.93
18. การจัดทำวัสดุในท้องถิ่น	12	30	22	6	5	2.49	1.07
19. การจัดทำรายการราคามาตรฐานของพัสดุ	4	30	30	3	8	2.75	1.01
20. การประสานงานกับฝ่ายต่าง ๆ	17	47	10	1	-	1.93	0.64
21. การตรวจสอบพัสดุประจำปี	13	37	19	3	3	2.28	0.94
22. การรวบรวมข้อมูลเชิงสถิติ							

ตารางที่ 102 (ต่อ)

กิจกรรมที่ปฏิบัติ	ระดับความคิดเห็น					\bar{X}	S.D.
	1	2	3	4	5		
ในด้านต่าง ๆ เกี่ยวกับพัสดุ	4	23	35	9	4	2.81	0.91
23. การปฏิบัติตามระเบียบว่าด้วยการพัสดุอย่างเคร่งครัด	1	20	38	14	2	1.95	0.79
24. การอำนวยความสะดวกในการเบิกจ่ายพัสดุ	21	48	3	1	2	1.87	0.78

จากตารางที่ 102 แสดงให้เห็นว่าเจ้าหน้าที่งานพัสดุกกลางเห็นว่ากิจกรรมที่ปฏิบัติในระดับมากได้แก่ การทำบัญชีคุมพัสดุ การให้หมายเลขพัสดุเป็นหมวดหมู่ การจัดเก็บพัสดุ การเบิกจ่ายพัสดุตามใบงาน การจัดหาวัสดุในท้องถิ่น การประสานงานกับฝ่ายต่าง ๆ การตรวจสอบพัสดุประจำปี การปฏิบัติตามระเบียบว่าด้วยการพัสดุอย่างเคร่งครัด และการอำนวยความสะดวกในการเบิกจ่ายพัสดุ ส่วนกิจกรรมที่ปฏิบัติในระดับน้อยได้แก่ การส่งเสริมให้บุคลากรฝ่ายต่าง ๆ มีความเข้าใจเกี่ยวกับระเบียบว่าด้วยการพัสดุ การจัดทำบัญชีคุมงานผลผลิต การติดตามและควบคุมการใช้พัสดุในแผนกต่าง ๆ การจัดทำรายการราคามาตรฐานของพัสดุ และการรวบรวมข้อมูลเชิงสถิติต่าง ๆ เกี่ยวกับการพัสดุ

ตอนที่ 3 ก. ปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในการนำหลักสูตรประกาศนียบัตรไปใช้ใน
สถานศึกษา

ในส่วนนี้ เป็นการวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้บริหาร เกี่ยวกับปัญหาที่เกิดขึ้นในการนำ
หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2524 ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมไปใช้ในสถานศึกษา
ว่ามีปัญหาและอุปสรรคอะไรบ้างและอยู่ในระดับใด ผู้วิจัยได้ประมาณค่าความคิดเห็นและกำหนด
เกณฑ์ของปัญหา ดังนี้

เป็นปัญหามากที่สุด	มีคะแนน เป็น 1 คะแนน
เป็นปัญหามาก	มีคะแนน เป็น 2 คะแนน
เป็นปัญหาน้อย	มีคะแนน เป็น 3 คะแนน
เป็นปัญหาน้อยที่สุด	มีคะแนน เป็น 4 คะแนน

ค่าประมาณเกี่ยวกับความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งวิเคราะห์ตามเกณฑ์ดังกล่าว
ได้นำมาพิจารณาศึกษาด้วยการหาค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยกำหนดว่า

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.00 - 1.50	หมายถึง เป็นปัญหามากที่สุด
ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.51 - 2.50	หมายถึง เป็นปัญหามาก
ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.51 - 3.50	หมายถึง เป็นปัญหาน้อย
ค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.51 - 4.00	หมายถึง เป็นปัญหาน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 ก. ปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ในการใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2524 ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม

ตารางที่ 103 แสดงความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถาม เกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ในด้านการบริหารและบริการหลักสูตร

ปัญหา	ความถี่				\bar{X}	S.D.
	1	2	3	4		
<u>ผู้บริหาร</u>						
การส่งเสริมให้ครูมีความเข้าใจถึงหลักการ จุดหมาย และโครงสร้างของหลักสูตร	11	75	65	8	2.44	0.70
การส่งครู เข้ารับการอบรม เกี่ยวกับการใช้หลักสูตร	7	50	83	17	2.70	0.72
การจัดตารางสอน	27	80	48	5	2.19	0.75
การตรวจแผนการสอน(บันทึกการสอน)	16	62	74	6	2.06	0.72
การนิเทศการศึกษาภายใน	19	50	83	5	2.47	0.74
<u>ครูผู้สอนคณะวิชาช่างกล</u>						
ความเข้าใจเกี่ยวกับ หลักการ จุดหมาย และโครงสร้างของหลักสูตร ปวช.2524	13	124	160	8	2.53	0.62
การจัดตารางสอน	24	146	127	11	1.94	0.69
การทำบันทึกการสอน	12	103	168	23	2.66	0.67
<u>ครูผู้สอนคณะวิชาช่างไฟฟ้า</u>						
ความเข้าใจเกี่ยวกับ หลักการ จุดหมาย และโครงสร้างของหลักสูตร ปวช.2524	3	118	97	6	2.47	0.58
การจัดตารางสอน	12	123	80	10	2.39	0.66
การทำบันทึกการสอน	12	87	105	21	2.60	0.73

ตารางที่ 103 (ต่อ)

ปัญหา	ความถี่				\bar{X}	S.D.
	1	2	3	4		
<u>ครูผู้สอนคณะวิชาช่างโยธา</u>						
ความเข้าใจเกี่ยวกับ หลักการ จุดหมาย และโครงสร้าง						
ของหลักสูตร ปวช.2524	15	105	89	10	2.43	0.68
การจัดตารางสอน	24	90	88	18	2.45	0.79
การทำบันทึกการสอน	22	81	93	24	2.54	0.81
<u>ครูผู้สอนคณะวิชาสามัญและสัมพันธ์</u>						
ความเข้าใจเกี่ยวกับ หลักการ จุดหมาย และโครงสร้าง						
ของหลักสูตร ปวช.2524	89	117	40	19	1.96	0.88
การจัดตารางสอน/การจัดครูเข้าสอน	9	96	146	18	2.64	0.66
การทำบันทึกการสอน	25	106	116	24	2.44	0.78
การสนับสนุนจากฝ่ายบริหารด้านต่าง ๆ	9	73	151	38	2.80	0.71

จากตารางที่ 103 แสดงให้เห็นว่า ผู้บริหารเห็นว่าปัญหาในด้านการบริหารและบริการหลักสูตรในระดับมากได้แก่ การส่งเสริมให้ครูมีความเข้าใจถึงหลักการ จุดหมายและโครงสร้างของหลักสูตร การจัดตารางสอน การตรวจแผนการสอน และการนิเทศการศึกษาภายในสถานศึกษา ส่วนที่เป็นปัญหในระดับน้อย คือ การส่งครูเข้ารับการอบรมเกี่ยวกับการใช้หลักสูตร

ครูผู้สอนคณะวิชาช่างกลเห็นว่าสิ่งที่เป็นปัญหในระดับมากคือ การจัดตารางสอน ส่วนสิ่งที่เป็นปัญหในระดับน้อยได้แก่ ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักการ จุดหมาย และโครงสร้างของหลักสูตร และ การทำบันทึกการสอน

ครูผู้สอนคณะวิชาช่างไฟฟ้า เห็นว่าสิ่งที่เป็นปัญหาในระดับมากได้แก่ความ เข้าใจ เกี่ยวกับ หลักการ จุดหมายและโครงสร้างของหลักสูตร และการจัดตารางสอน ส่วนที่เป็นปัญหาในระดับ น้อย คือการทำบันทึกการสอน

ครูผู้สอนคณะวิชาช่างโยธา เห็นว่าสิ่งที่เป็นปัญหาในระดับมากได้แก่ความ เข้าใจ เกี่ยวกับ หลักการ จุดหมายและโครงสร้างของหลักสูตร และการจัดตารางสอน ส่วนการทำบันทึกการสอน เป็นปัญหาในระดับน้อย

ครูผู้สอนคณะวิชาสามัญและสัมพันธ์ เห็นว่าสิ่งที่เป็นปัญหาในระดับมากได้แก่ ความ เข้าใจ เกี่ยวกับหลักการ จุดหมายและโครงสร้างของหลักสูตร การทำบันทึกการสอน ส่วนที่เป็นปัญหาใน ระดับน้อยได้แก่ การจัดตารางสอน และการสนับสนุนจากฝ่ายบริหาร

ศูนย์วิทยพัชรากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 104 แสดงความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถาม เกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ในด้านเอกสารหลักสูตร

ปัญหา	ความถี่				\bar{X}	S.D.
	1	2	3	4		
<u>ผู้บริหาร</u>						
ความเพียงพอของ เอกสารหลักสูตร	18	61	72	8	2.44	0.76
การผลิตตำรา/ใบงาน/ใบความรู้	28	66	58	8	2.29	0.81
<u>ครูผู้สอนคณะวิชาช่างกล</u>						
ความเพียงพอของ เอกสารหลักสูตร	18	124	149	14	2.52	0.68
การผลิตตำรา/ใบงาน/ใบความรู้	31	103	158	15	2.51	0.74
<u>ครูผู้สอนคณะวิชาช่างไฟฟ้า</u>						
ความเพียงพอของ เอกสารหลักสูตร	13	93	103	14	2.53	0.70
การผลิตตำรา/ใบงาน/ใบความรู้	26	94	89	16	2.42	0.78
<u>ครูผู้สอนคณะวิชาช่างโยธา</u>						
ความเพียงพอของ เอกสารหลักสูตร	19	61	122	19	2.64	0.76
การผลิตตำรา/ใบงาน/ใบความรู้	32	70	100	20	2.59	0.85
<u>ครูผู้สอนคณะวิชาสามัญและสัมพันธ์</u>						
ความเพียงพอของ เอกสารหลักสูตร	19	89	144	22	2.62	0.73
การผลิตตำรา/ เอกสารประกอบการสอน	27	94	128	24	2.55	0.79

จากตารางที่ 104 ผู้บริหารเห็นว่าสิ่งที่เป็นปัญหาในระดับมากคือความเพียงพอของ เอกสารหลักสูตร และการผลิตตำรา/ใบงาน/ใบความรู้

ครูผู้สอนคณะวิชาช่างกลเห็นว่าสิ่งที่เป็นปัญหาในระดับน้อย คือ ความเพียงพอของ เอก

สารหลักสูตร และการผลิตตำรา/ใบงาน/ใบความรู้

ครูผู้สอนคณะวิชาช่างไฟฟ้า เห็นว่าสิ่งที่ เป็นปัญหาในระดับน้อยคือ ความเพียงพอของ เอกสารหลักสูตร ส่วนการผลิตตำรา/ใบงาน/ใบความรู้ เป็นปัญหาในระดับมาก

ครูผู้สอนคณะวิชาช่างโยธา เห็นว่าสิ่งที่ เป็นปัญหาในระดับมากคือ การผลิตตำรา/ใบงาน /ใบความรู้ ส่วนความเพียงพอของ เอกสารหลักสูตร เป็นปัญหาในระดับน้อย

ครูผู้สอนคณะวิชาสามัญและสัมพันธ์ เห็นว่าสิ่งที่ เป็นปัญหาในระดับน้อย คือ ความเพียงพอ ของเอกสารหลักสูตร และการผลิตตำรา/เอกสารประกอบการสอน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 105 แสดงความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถาม เกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ในด้านอาคารสถานที่

ปัญหา	ความถี่				\bar{X}	S.D.
	1	2	3	4		
ผู้บริหาร :						
ความเพียงพอของโรงฝึกงาน	14	61	71	14	2.53	0.78
ความเพียงพอของห้องเรียนภาคทฤษฎี/วิชาสามัญและสัมพันธ์	21	71	55	13	2.38	0.81
ห้องปฏิบัติการวิทยาศาสตร์	13	68	60	20	2.54	0.81
ห้องปฏิบัติการภาษา	37	62	44	17	2.26	0.93
ความคับแคบของสถานศึกษา	38	47	46	29	2.41	0.95
ครูผู้สอนคณะวิชาช่างกล						
ความเพียงพอของโรงฝึกงาน	62	97	108	40	2.41	0.95
ความเพียงพอของห้องเรียนภาคทฤษฎี/ห้องเขียนแบบ	56	95	130	26	2.41	0.88
การอำนวยความสะดวกในการใช้อาคารสถานที่	32	102	152	19	2.52	0.76
ครูผู้สอนคณะวิชาช่างไฟฟ้า						
ความเพียงพอของโรงฝึกงาน	34	71	106	14	2.44	0.82
ความเพียงพอของห้องเรียนภาคทฤษฎี/ห้องเขียนแบบ	44	83	82	16	2.31	0.87
การอำนวยความสะดวกในการใช้อาคารสถานที่	20	81	108	11	2.50	0.73
ครูผู้สอนคณะวิชาช่างโยธา						
ความเพียงพอของโรงฝึกงาน	30	87	83	21	2.43	0.84
ความเพียงพอของห้องเรียนภาคทฤษฎี/ห้องเขียนแบบ	34	71	86	29	2.50	0.91
การอำนวยความสะดวกในการใช้อาคารสถานที่	22	81	99	19	2.52	0.79

ตารางที่ 105 (ต่อ)

ปัญหา	ความถี่				\bar{X}	S.D.
	1	2	3	4		
<u>ครูผู้สอนคณะวิชาสามัญและสัมพันธ์</u>						
ความเพียงพอของห้องเรียน/ห้องปฏิบัติการ	36	102	103	32	2.48	0.87
ความเพียงพอของครุภัณฑ์ประจำห้องเรียน	46	94	107	27	2.42	0.88
การอ่านวยความสะดวกในการใช้อาคารสถานที่	29	105	117	23	2.49	0.79

จากตารางที่ 105 ผู้บริหารเห็นว่าสิ่งที่เป็นปัญหาในระดับน้อย คือ ความเพียงพอของโรงฝึกงาน และห้องปฏิบัติการวิทยาศาสตร์ ส่วนสิ่งที่เป็นปัญหาในระดับมากได้แก่ ความเพียงพอของห้องเรียนภาคทฤษฎี/วิชาสามัญและสัมพันธ์ ห้องปฏิบัติการภาษา และความคับแคบของสถานศึกษา

ครูผู้สอนคณะวิชาช่างกล เห็นว่าสิ่งที่เป็นปัญหาในระดับมากได้แก่ความเพียงพอของโรงฝึกงาน ความเพียงพอของห้องเรียนภาคทฤษฎี/ห้องเขียนแบบ ส่วนการอ่านวยความสะดวกในการใช้อาคารสถานที่ เป็นปัญหาในระดับน้อย

ครูผู้สอนคณะวิชาช่างไฟฟ้า เห็นว่าสิ่งที่เป็นปัญหาในระดับมากได้แก่ ความเพียงพอของโรงฝึกงาน ความเพียงพอของห้องเรียนภาคทฤษฎี/ห้องเขียนแบบ และการอ่านวยความสะดวกในการใช้อาคารสถานที่

ครูผู้สอนคณะวิชาช่างโยธา เห็นว่าสิ่งที่เป็นปัญหาในระดับมากได้แก่ ความเพียงพอของโรงฝึกงาน ความเพียงพอของห้องเรียนภาคทฤษฎี/ห้องเขียนแบบ ส่วนการอ่านวยความสะดวกในการใช้อาคารสถานที่ เป็นปัญหาในระดับน้อย

ครูผู้สอนคณะวิชาสามัญและสัมพันธ์ เห็นว่าสิ่งที่เป็นปัญหาในระดับมากได้แก่ ความเพียงพอของห้องเรียนห้องปฏิบัติการ ความเพียงพอของครุภัณฑ์ประจำห้องเรียน และการอ่านวยความสะดวกในการใช้อาคารสถานที่

ตารางที่ 106 แสดงความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถาม เกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ในด้านการเรียนการสอน

ปัญหา	ความถี่				\bar{X}	S.D.
	1	2	3	4		
<u>ผู้บริหาร</u>						
การขาดแคลนครูช่าง เฉพาะสาขาวิชา	33	66	59	4	2.21	0.79
ความสามารถในการใช้อุปกรณ์การสอนของครู	9	49	101	3	2.60	0.62
การใช้เทคนิคและวิธีสอนแบบต่าง ๆ ของครู	16	58	88	3	2.47	0.69
ความตั้งใจสอนของครู	10	65	77	9	2.53	0.70
<u>ครูผู้สอนคณะวิชาช่างกล</u>						
การขาดแคลนครูช่าง เฉพาะสาขาวิชา	23	70	155	59	2.81	0.83
ความสามารถในการใช้อุปกรณ์การสอนของครู	12	110	162	24	2.59	0.68
ความสนใจ และความกระตือรือร้นในการเรียน ของนักศึกษา	39	129	134	16	2.40	0.76
ความรับผิดชอบและความเป็นระเบียบของนักศึกษา	34	123	135	17	2.45	0.76
<u>ครูผู้สอนคณะวิชาช่างไฟฟ้า</u>						
การขาดแคลนครูช่าง เฉพาะสาขาวิชา	36	88	83	18	2.37	0.84
ความสามารถในการใช้อุปกรณ์การสอนของครู	9	77	126	11	2.62	0.65
ความสนใจ และความกระตือรือร้นในการเรียน ของนักศึกษา	17	98	106	3	2.42	0.65
ความรับผิดชอบและความเป็นระเบียบของนักศึกษา	17	89	112	6	2.48	0.67
<u>ครูผู้สอนคณะวิชาช่างโยธา</u>						
การขาดแคลนครูช่าง เฉพาะสาขาวิชา	32	88	74	25	2.42	0.87
ความสามารถในการใช้อุปกรณ์การสอนของครู	19	73	108	18	2.57	0.77

ตารางที่ 106 (ต่อ)

ปัญหา	ความถี่				\bar{X}	S.D.
	1	2	3	4		
ความรับผิดชอบและความเป็นระเบียบของนักศึกษา	29	88	88	14	2.40	0.80
ความสนใจ และความกระตือรือร้นในการเรียน ของนักศึกษา	26	88	96	8	2.39	0.74
<u>ครูผู้สอนคณะวิชาช่างสามัญและสัมพันธ</u>						
ความสามารถในการใช้อุปกรณ์การสอนของครู	19	101	127	25	2.53	0.75
ความสนใจ และความกระตือรือร้นในการเรียน ของนักศึกษา	6	76	157	32	2.79	0.67
ความรับผิดชอบและความเป็นระเบียบของนักศึกษา	25	131	98	20	2.41	0.76
การใช้เทคนิคและวิธีสอนแบบต่าง ๆ ของครู	27	105	116	26	2.51	0.80

จากตารางที่ 106 ผู้บริหารเห็นว่าสิ่งที่ เป็นปัญหาในระดับมากได้แก่ การขาดแคลนครูช่างเฉพาะสาขาวิชา และ การใช้เทคนิคและวิธีการสอนแบบต่าง ๆ ส่วนสิ่งที่ เป็นปัญหาในระดับน้อยคือ ความตั้งใจสอนของครู และความสามารถในการใช้อุปกรณ์การสอนของครู

ครูผู้สอนคณะวิชาช่างกลเห็นว่าสิ่งที่ เป็นปัญหาในระดับมาก คือความสนใจและความกระตือรือร้นของนักศึกษา และความเป็นระเบียบของนักศึกษา ส่วนสิ่งที่ เป็นปัญหาในระดับน้อยได้แก่ การขาดแคลนครูช่างเฉพาะสาขาวิชา และความสามารถในการใช้อุปกรณ์การสอนของครู

ครูผู้สอนคณะวิชาช่างไฟฟ้าเห็นว่าสิ่งที่ เป็นปัญหาในระดับมาก คือ การขาดแคลนครูช่างเฉพาะสาขาวิชา ความสนใจและความกระตือรือร้นในการเรียนของนักศึกษา และความเป็นระเบียบของนักศึกษา ส่วนที่ เป็นปัญหาในระดับน้อยคือความสามารถในการใช้อุปกรณ์การสอนของครู

ครูผู้สอนคณะวิชาช่างโยธาเห็นว่าสิ่งที่ เป็นปัญหาในระดับมาก คือ การขาดแคลนครูช่าง

เฉพาะสาขาวิชา ความสนใจและความกระตือรือร้นในการโยนของนักศึกษา และความรับผิดชอบ และความเป็นระเบียบของนักศึกษา ส่วนที่เป็นปัญหาในระดับน้อยคือ ความสามารถในการใช้อุปกรณ์การสอนของครู

ครูผู้สอนคณะวิชาสามัญและสัมพันธ์ เห็นว่าสิ่งที่ เป็นปัญหาในระดับมาก คือความรับผิดชอบ และเป็นระเบียบของนักศึกษา ส่วนที่เป็นปัญหาในระดับน้อยคือการใช้ เทคนิคและวิธีสอนแบบต่าง ๆ ความสามารถในการใช้อุปกรณ์การสอนของครู และความกระตือรือร้นของนักศึกษา

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 107 แสดงความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถาม เกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรค
ต่าง ๆ ในด้านสื่อการเรียน

ปัญหา	ความถี่				\bar{X}	S.D.
	1	2	3	4		
<u>ผู้บริหาร</u>						
สัดส่วนระหว่างจำนวนนักศึกษากับสื่อการสอน	20	84	48	7	2.26	0.73
ความทันสมัยของสื่อการสอน	14	84	58	5	2.34	0.68
การเก็บรักษาสื่อการสอน	15	57	84	4	2.48	0.70
การผลิตสื่อการสอน	25	84	47	5	2.20	0.73
ความสะดวกในการใช้สื่อการสอน	11	55	88	5	2.55	0.67
<u>ครูผู้สอนคณะวิชาช่างกล</u>						
สัดส่วนระหว่างจำนวนนักศึกษากับสื่อการสอน	30	124	140	12	2.44	0.72
ความทันสมัยของสื่อการสอน	32	131	126	17	2.42	0.75
การเก็บรักษาสื่อการสอน	19	115	153	17	2.55	0.70
การผลิตสื่อการสอนใช้เอง	33	122	128	20	2.45	0.77
ความสะดวกในการ เบิกจ่ายวัสดุฝึกและอุปกรณ์ต่าง ๆ	24	127	132	23	2.50	0.74
<u>ครูผู้สอนคณะวิชาช่างไฟฟ้า</u>						
สัดส่วนระหว่างจำนวนนักศึกษากับสื่อการสอน	43	87	89	6	2.26	0.79
ความทันสมัยของสื่อการสอน	28	109	79	7	2.29	0.72
การเก็บรักษาสื่อการสอน	22	91	101	8	2.43	0.72
การผลิตสื่อการสอนขึ้นใช้เอง	28	95	88	11	2.37	0.77
ความสะดวกในการ เบิกจ่ายวัสดุฝึกและอุปกรณ์ต่าง ๆ	13	82	116	12	2.57	0.68
<u>ครูผู้สอนคณะวิชาช่างโยธา</u>						
สัดส่วนระหว่างจำนวนนักศึกษากับสื่อการสอน	16	105	82	16	2.45	0.73

ตารางที่ 107 (ต่อ)

ปัญหา	ความถี่				\bar{X}	S.D.
	1	2	3	4		
ความทันสมัยของสื่อการสอน	18	93	90	18	2.49	0.76
การเก็บรักษาสื่อการสอน	24	68	101	18	2.54	0.81
การผลิตสื่อการสอนขึ้นใช้เอง	23	90	89	14	2.44	0.77
ความสะดวกในการเบิกจ่ายวัสดุฝึกและอุปกรณ์ต่าง ๆ	26	74	103	15	2.49	0.79
<u>ครูผู้สอนคณะวิชาสามัญและสัมพันธ์</u>						
สัดส่วนระหว่างจำนวนนักศึกษากับสื่อการสอน	10	92	154	17	2.65	0.65
ความทันสมัยของสื่อการสอน	24	101	129	17	2.51	0.75
การเก็บรักษาสื่อการสอน	33	114	114	13	2.39	0.76
การผลิตสื่อการสอน	25	101	128	18	2.51	0.75
ความสะดวกในการเบิกจ่ายสื่อการสอน	27	111	113	22	2.48	0.78

จากตารางที่ 107 ผู้บริหารเห็นว่าสิ่งที่เป็นปัญหาในระดับมากที่สุดแก่ สัดส่วนระหว่างจำนวนนักศึกษากับสื่อการสอน ความทันสมัยของสื่อการสอน การเก็บรักษาสื่อการสอน การผลิตสื่อการสอน ส่วนความสะดวกในการใช้สื่อการสอน เป็นปัญหาในระดับน้อย

ครูผู้สอนคณะวิชาช่างกลเห็นว่าสิ่งที่เป็นปัญหาในระดับมากที่สุดแก่ สัดส่วนระหว่างจำนวนนักศึกษากับสื่อการสอน ความทันสมัยของสื่อการสอน การผลิตสื่อการสอนขึ้นใช้เอง ส่วนที่เป็นปัญหาในระดับน้อย คือความสะดวกในการเบิกจ่ายวัสดุฝึกและอุปกรณ์ต่าง ๆ

ครูผู้สอนคณะวิชาช่างไฟฟ้าเห็นว่าสิ่งที่เป็นปัญหาในระดับมากที่สุดแก่ สัดส่วนระหว่างจำนวนนักศึกษากับสื่อการสอน ความทันสมัยของสื่อการสอน การเก็บรักษาสื่อการสอน การผลิตสื่อการสอนขึ้นใช้เอง และความสะดวกในการเบิกจ่ายวัสดุฝึกและอุปกรณ์ต่าง ๆ

ครูผู้สอนคณะวิชาช่างโยธาเห็นว่าสิ่งที่ เป็นปัญหาในระดับมากได้แก่ สัดส่วนระหว่างจำนวนนักศึกษา กับสื่อการสอน ความทันสมัยของสื่อการสอน การเก็บรักษาสื่อการสอน การผลิตสื่อการสอนขึ้นใช้เอง และความสะดวกในการเบิกจ่ายวัสดุฝึกและอุปกรณ์ต่าง ๆ

ครูผู้สอนคณะวิชาสามัญและสัมพันธ์เห็นว่าสิ่งที่ เป็นปัญหาในระดับมากได้แก่ การเก็บรักษาสื่อการสอน และความสะดวกในการเบิกจ่ายสื่อการสอน ส่วนที่ เป็นปัญหาในระดับน้อยได้แก่ ความทันสมัยของสื่อการสอน สัดส่วนระหว่างจำนวนนักศึกษา กับสื่อการสอน และการผลิตสื่อการสอน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 108 แสดงความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถาม เกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรค
ต่าง ๆ ในด้านกิจกรรม เสริมหลักสูตร

ปัญหา	ความถี่				\bar{X}	S.D.
	1	2	3	4		
ผู้บริหาร						
ความร่วมมือของครูในการจัดกิจกรรม	15	65	72	7	2.45	0.72
งบประมาณในการจัด	21	84	50	4	2.38	0.70
เวลาในการจัด	21	64	68	7	2.38	0.77
สถานที่ในการจัด	13	64	67	14	2.52	0.77
ครูผู้สอนคณะวิชาช่างกล						
ความร่วมมือระหว่างคณะครูด้วยกัน	18	115	141	33	2.62	0.75
งบประมาณในการจัด	29	122	135	20	2.48	0.76
เวลาในการจัด	16	109	161	19	2.60	0.69
สถานที่ในการจัด	13	97	173	20	2.66	0.67
ครูผู้สอนคณะวิชาช่างไฟฟ้า						
ความร่วมมือระหว่างคณะครูด้วยกัน	14	65	123	24	2.69	0.74
งบประมาณในการจัด	23	109	86	8	2.35	0.71
เวลาในการจัด	7	93	114	12	2.58	0.64
สถานที่ในการจัด	8	82	122	14	2.63	0.66
ครูผู้สอนคณะวิชาช่างโยธา						
ความร่วมมือระหว่างคณะครูด้วยกัน	22	85	95	17	2.49	0.78
งบประมาณในการจัด	26	84	94	16	2.45	0.79
เวลาในการจัด	20	72	108	18	2.57	0.77
สถานที่ในการจัด	21	66	113	17	2.58	0.77

ตารางที่ 108 (ต่อ)

ปัญหา	ความถี่				\bar{X}	S.D.
	1	2	3	4		
<u>ครูผู้สอนคณะวิชาสามัญและสัมพันธ์</u>						
ความร่วมมือของคณะครูในการจัดกิจกรรม	29	85	137	21	2.55	0.79
งบประมาณในการจัด	25	108	122	19	2.49	0.75
เวลาในการจัด	39	112	107	15	2.36	0.79
สถานที่ในการจัด	31	101	126	16	2.46	0.77

จากตารางที่ 108 ผู้บริหารเห็นว่าสิ่งที่เป็นปัญหาในระดับมากได้แก่ ความร่วมมือของครูในการจัดกิจกรรม เสริมหลักสูตร งบประมาณในการจัด เวลาในการจัด ส่วนสถานที่ในการจัด เป็นปัญหาในระดับน้อย

ครูผู้สอนคณะวิชาช่างกลเห็นว่า สิ่งที่เป็นปัญหาในระดับมาก คือ งบประมาณในการจัด ส่วนสิ่งที่เป็นปัญหาในระดับน้อยได้แก่ ความร่วมมือของคณะครูด้วยกัน เวลาในการจัด และสถานที่ในการจัด

ครูผู้สอนคณะวิชาช่างไฟฟ้าเห็นว่า สิ่งที่เป็นปัญหาในระดับมาก คือ งบประมาณในการจัด ส่วนสิ่งที่เป็นปัญหาในระดับน้อยได้แก่ ความร่วมมือของคณะครูด้วยกัน เวลาในการจัดและสถานที่ในการจัด

ครูผู้สอนคณะวิชาช่างโยธาเห็นว่าสิ่งที่เป็นปัญหาในระดับมากได้แก่ความร่วมมือของคณะครูด้วยกัน และงบประมาณในการจัด ส่วนเวลาในการจัด และสถานที่ในการจัด เป็นปัญหาในระดับน้อย

ครูผู้สอนคณะวิชาสามัญและสัมพันธ์ เห็นว่าสิ่งที่เป็นปัญหาในระดับน้อยคือความร่วมมือของคณะครูด้วยกัน ส่วนสิ่งที่เป็นปัญหาในระดับมากได้แก่ งบประมาณในการจัด เวลาในการจัด และสถานที่ในการจัด

ตารางที่ 109 แสดงความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถาม เกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ในด้านการวัดและประเมินผล

ปัญหา	ความถี่				\bar{X}	S.D.
	1	2	3	4		
ผู้บริหาร						
ความเข้าใจของครูผู้สอน เกี่ยวกับระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการวัดและประเมินผลการเรียนตามหลักสูตร ปวช. 2524	10	58	80	11	2.58	0.71
ความรู้และทักษะในการสร้างเครื่องมือวัดและประเมินผลของครู	13	68	70	6	2.44	0.70
การสอบไม่ผ่านในรายวิชาต่าง ๆ ของนักศึกษา	8	80	68	2	2.41	0.60
การทัศนสภาพความเป็นนักศึกษา เพราะระดับคะแนนไม่ถึงเกณฑ์	7	66	76	9	2.55	0.67
ครูผู้สอนคณะวิชาช่างกล						
ความเข้าใจของครูผู้สอน เกี่ยวกับระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการวัดและประเมินผลการเรียนตามหลักสูตร ปวช. 2524	10	118	163	21	2.63	0.66
ความรู้และทักษะในการสร้างเครื่องมือวัดและประเมินผลของครู	11	119	167	9	2.57	0.61
การสอบไม่ผ่านในรายวิชาต่าง ๆ ของนักศึกษา	18	115	161	11	2.54	0.67
วิธีการที่ใช้ในการวัดและประเมินผล	10	95	185	14	2.67	0.62
การดำเนินการสอบแก้ตัวของนักศึกษา	10	92	184	17	2.69	0.63
ครูผู้สอนคณะวิชาช่างไฟฟ้า						
ความเข้าใจของครูผู้สอน เกี่ยวกับระเบียบกระทรวง						

ตารางที่ 109 (ต่อ)

ปัญหา	ความถี่				\bar{X}	S.D.
	1	2	3	4		
ศึกษาธิการว่าด้วยการวัดและประเมินผลการเรียน						
ตามหลักสูตร ปวช. 2524	2	79	120	51	2.87	0.73
ความรู้และทักษะในการสร้างเครื่องมือวัดและ						
ประเมินผลของครู	6	90	118	11	2.60	0.63
การสอบไม่ผ่านในรายวิชาต่าง ๆ ของนักศึกษา	8	103	103	12	2.53	0.65
วิธีการที่ใช้ในการวัดและประเมินผล	3	61	138	21	2.09	0.44
การดำเนินการสอบแก้ตัวของนักศึกษา	3	71	130	21	2.75	0.63
<u>ครูผู้สอนคณะวิชาช่างโยธา</u>						
ความเข้าใจของครูผู้สอนเกี่ยวกับระเบียบกระทรวง						
ศึกษาธิการว่าด้วยการวัดและประเมินผลการเรียน						
ตามหลักสูตร ปวช. 2524	17	66	118	18	2.63	0.75
ความรู้และทักษะในการสร้างเครื่องมือวัดและ						
ประเมินผลของครู	21	71	118	8	2.52	0.72
การสอบไม่ผ่านในรายวิชาต่าง ๆ ของนักศึกษา	21	87	100	11	2.46	0.74
วิธีการที่ใช้ในการวัดและประเมินผล	19	57	126	12	2.61	0.73
การดำเนินการสอบแก้ตัวของนักศึกษา	14	62	123	16	2.66	0.71
<u>ครูผู้สอนคณะวิชาสามัญและสัมพันธ์</u>						
ความเข้าใจของครูผู้สอนเกี่ยวกับระเบียบกระทรวง						
ศึกษาธิการว่าด้วยการวัดและประเมินผลการเรียน						
ตามหลักสูตร ปวช. 2524	26	97	131	19	2.52	0.76
ความรู้และทักษะในการสร้างเครื่องมือวัดและ						

ตารางที่ 109 (ต่อ)

ปัญหา	ความถี่				\bar{X}	S.D.
	1	2	3	4		
ประ เมีนผลของครู	10	84	154	26	2.72	0.69
การสอบไม่ผ่านในรายวิชาต่าง ๆ ของนักศึกษา	10	100	143	21	2.64	0.68
วิธีการที่ใช้ในการวัดและประ เมีนผล	19	118	125	12	2.47	0.69
การดำเนินการสอบแก้ตัวของนักศึกษา	9	84	156	24	2.71	0.66

จากตารางที่ 109 ผู้บริหารเห็นว่าสิ่งที่ เป็นปัญหาในระดับน้อยได้แก่ความ เข้าใจของครู เกี่ยวกับระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการวัดและประ เมีนผล การเรียนตามหลักสูตร ปวช. 2524 และการพัฒนาสภาพความเป็นนักศึกษา เพราะระดับคะแนนไม่ถึง ส่วนสิ่งที่ เป็นปัญหาในระดับ มากได้แก่ ความรู้และทักษะในการสร้าง เครื่องมือวัดและประ เมีนผลของครู และการสอบไม่ผ่าน ในรายวิชาต่าง ๆ ของนักศึกษา

ครูผู้สอนคณะวิชาช่างกล เห็นว่าสิ่งที่ เป็นปัญหาในระดับน้อยได้แก่ ความ เข้าใจของครูผู้ สอน เกี่ยวกับระเบียบของกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการวัดและประ เมีนผล การเรียนตามหลักสูตร ปวช. 2524 ความรู้และทักษะในการสร้าง เครื่องมือวัดและประ เมีนผลของครู การสอบไม่ผ่านใน รายวิชาต่าง ๆ ของนักศึกษา การดำเนินการสอบแก้ตัวของนักศึกษา และวิธีการที่ใช้ในการวัด และประ เมีนผล

ครูผู้สอนคณะวิชาช่างไฟฟ้า เห็นว่าสิ่งที่ เป็นปัญหาในระดับน้อยได้แก่ความ เข้าใจของครูผู้ สอน เกี่ยวกับระเบียบของกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการวัดและประ เมีนผล การเรียนตามหลักสูตร ปวช. 2524 ความรู้และทักษะในการสร้าง เครื่องมือวัดและประ เมีนผลของครู การดำเนินการสอบ แก้ตัวนักศึกษา และการสอบไม่ผ่านในรายวิชาต่าง ๆ ของนักศึกษา ส่วนวิธีการที่ใช้ในการวัดและ ประ เมีนผล เป็นปัญหาในระดับมาก

ครูผู้สอนคณะวิชาช่างโยธาเห็นว่าสิ่งที่ เป็นปัญหาในระดับน้อยได้แก่ ความเข้าใจของครูผู้สอนเกี่ยวกับระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยการวัดและประเมินผลการเรียนตามหลักสูตร ปวช.2524 ความรู้และทักษะในการสร้างเครื่องมือวัดและประเมินผลของครู วิธีการที่ใช้ในการวัดและประเมินผลของครู และการดำเนินการสอบแก้ตัวของนักศึกษา ส่วนที่เป็นปัญหาในระดับมาก คือการสอบไม่ผ่านในรายวิชาต่าง ๆ ของนักศึกษา

ครูผู้สอนคณะวิชาสามัญและสัมพันธ์เห็นว่าสิ่งที่ เป็นปัญหาในระดับน้อยได้แก่ ความเข้าใจของครูผู้สอนเกี่ยวกับระเบียบของกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการวัดและประเมินผลการเรียนตามหลักสูตร ปวช.2524 การดำเนินการสอบแก้ตัวของนักศึกษา ความรู้และทักษะในการสร้างเครื่องมือวัดและประเมินผลของครู การสอบไม่ผ่านในรายวิชาต่าง ๆ ของนักศึกษา และการดำเนินการสอบแก้ตัวของนักศึกษา ส่วนวิธีการที่ใช้ในการวัดและประเมินผล เป็นปัญหาในระดับมาก

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

การวิเคราะห์ปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ของบุคลากรฝ่ายต่าง ๆ ผู้วิจัยได้ประมวลค่า
ความคิดเห็นและกำหนดกฎเกณฑ์ของปัญหาดังนี้

เป็นปัญหามากที่สุด มีคะแนน เป็น 1 คะแนน
เป็นปัญหามาก มีคะแนน เป็น 2 คะแนน
เป็นปัญหาน้อย มีคะแนน เป็น 3 คะแนน
เป็นปัญหาน้อยที่สุด มีคะแนน เป็น 4 คะแนน
ไม่เป็นปัญหาเลย มีคะแนน เป็น 5 คะแนน

ค่าประมาณเกี่ยวกับความคิดเห็นซึ่งวิเคราะห์ตามเกณฑ์ดังกล่าว ได้นำมาพิจารณาศึกษา
ด้วยการหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยกำหนดว่า

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.00-1.50 หมายถึง เป็นปัญหามากที่สุด
ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.51-2.50 หมายถึง เป็นปัญหามาก
ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.51-3.50 หมายถึง เป็นปัญหาน้อย
ค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.51-4.50 หมายถึง เป็นปัญหาน้อยที่สุด
ค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.51-5.00 หมายถึง ไม่เป็นปัญหาเลย

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 110 แสดงความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่งานทะเบียนและวัดผล เกี่ยวกับปัญหา
และอุปสรรคต่าง ๆ

ปัญหา	ระดับปัญหา					\bar{X}	S.D.
	1	2	3	4	5		
25. จำนวนบุคลากรที่ทำหน้าที่ในงานทะเบียนและวัดผล	9	28	28	4	3	2.50	0.93
26. ความเพียงพอของวัสดุที่ต้องใช้ในงานทะเบียนและวัดผล	4	20	38	7	3	2.79	0.85
27. ความเพียงพอของอุปกรณ์และครุภัณฑ์	4	24	39	4	1	2.64	0.73
28. แบบฟอร์มต่าง ๆ ที่ใช้ในงานทะเบียนและวัดผล	1	26	27	11	6	2.93	0.95
29. การประสานงานกับฝ่ายต่าง ๆ	6	23	35	5	3	2.67	0.88
30. การปฏิบัติตามวิธีการประเมินผล	3	30	27	9	3	2.71	0.89
31. ความชัดเจนของระเบียบวิธีการประเมินผล	3	25	33	10	1	2.74	0.80
32. การส่งระดับคะแนนของครูผู้สอน	15	30	24	2	1	2.22	0.86
33. การประกาศผลการเรียน	5	28	29	8	2	2.64	0.87
34. การแจ้งระดับคะแนนของนักศึกษาให้ผู้ปกครองทราบ	9	15	34	11	3	2.78	0.99

จากตารางที่ 110 เจ้าหน้าที่งานทะเบียนและวัดผลเห็นว่า สิ่งที่เป็นปัญหาในระดับมากที่สุดได้แก่ จำนวนบุคลากรที่ปฏิบัติงานทะเบียนและวัดผล และการส่งระดับคะแนนของครูผู้สอน ส่วนสิ่งที่เป็นปัญหในระดับน้อยคือ ความเพียงพอของวัสดุที่ต้องใช้ในงานทะเบียนและวัดผล ความเพียงพอ

เพียงพอของครูผู้ดีและอุปกรณ์ แบบฟอร์มต่าง ๆ ที่ใช้ในงานทะเบียนและวัดผล การประสานงาน
กับฝ่ายต่าง ๆ การปฏิบัติตามระเบียบการวัดและประเมินผล ความชัดเจนของระเบียบวิธีการประเมินผล
การประกาศผลการเรียน และการแจ้งผลการเรียนให้ผู้ปกครองทราบ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 111 แสดงความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่งานแนะแนวและบริการจัดหางานเกี่ยวกับ
ปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ

ปัญหา	ระดับปัญหา					\bar{X}	S.D.
	1	2	3	4	5		
26. การรวบรวมข้อมูลจากบุคลากรต่าง ๆ ในสถานศึกษาเพื่อการแนะแนว	1	21	35	8	1	2.80	0.72
27. การศึกษารายวิชาในหลักสูตร เพื่อ ช่วยในการแนะแนว	-	23	34	5	5	2.88	0.84
28. การให้คำแนะนำในเรื่องการเรียน การสอน	5	14	32	10	5	2.94	0.98
29. บุคลากรที่ทำหน้าที่ในการแนะแนว	2	21	32	9	2	2.82	0.82
30. การจัดเวลาเพื่อให้บริการในการ แนะแนว	4	27	24	9	3	2.70	0.93
31. วัสดุอุปกรณ์ และครุภัณฑ์ที่ใช้ในการ แนะแนว	7	23	23	10	4	2.49	0.96
32. การจัดสถานที่เฉพาะในการแนะ แนว	11	23	20	8	5	2.60	1.12
33. ความร่วมมือของคณะครูและบุคลากร อื่น ๆ	2	22	27	12	4	2.91	0.93
34. ความร่วมมือของผู้ปกครอง	1	26	31	7	2	2.75	0.78
35. จำนวนนักศึกษาที่ใช้บริการ	1	20	33	11	2	2.90	0.79
36. ตลาดแรงงานในท้องถิ่น	24	18	12	8	5	2.28	1.27
37. ความเพียงพอของสถานที่ฝึกงาน	18	21	18	7	3	1.34	1.11
38. ความร่วมมือของแหล่งฝึกงาน	9	12	18	19	9	3.10	1.23

ตารางที่ 111 (ต่อ)

ปัญหา	ระดับปัญหา					\bar{X}	S.D.
	1	2	3	4	5		
39. อาจารย์นิเทศการฝึกงาน	12	10	22	14	11	3.03	1.30
40. การรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับ ตลาดแรงงาน	19	24	21	2	1	2.13	0.91
41. การติดตามผลนักศึกษาที่สำเร็จ แล้ว	21	16	14	11	5	2.45	1.28

จากตารางที่ 111 เจ้าหน้าที่งานแนะแนวและบริการจัดหางานเห็นว่าสิ่งที่เป็นปัญหาในระดับน้อยได้แก่ การรวบรวมข้อมูลจากบุคลากรต่าง ๆ ในสถานศึกษาเพื่อการแนะแนว การศึกษารายวิชาในหลักสูตรเพื่อประโยชน์ในการแนะแนว การให้คำแนะนำในเรื่องการเรียนการสอน บุคลากรที่ทำหน้าที่ในการแนะแนว การจัดเวลาเพื่อให้บริการในการแนะแนว ความร่วมมือของแหล่งฝึกงาน การจัดสถานที่เฉพาะที่ใช้ในการแนะแนว ความร่วมมือของคณะครูและบุคลากรอื่น ๆ ความร่วมมือของผู้ปกครอง จำนวนนักศึกษาที่ใช้บริการ และอาจารย์นิเทศการฝึกงาน ส่วนสิ่งที่เป็นปัญหาในระดับมากคือ ตลาดแรงงานในท้องถิ่น การติดตามผลนักศึกษาที่สำเร็จแล้ว วัตถุประสงค์และครุภัณฑ์ที่ใช้ในการแนะแนว และการรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับตลาดแรงงาน ส่วนความเพียงพอของแหล่งฝึกงาน เป็นปัญหามากที่สุด

ตารางที่ 112 แสดงความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่งานห้องสมุดเกี่ยวกับปัญหาและ
อุปสรรคต่าง ๆ

ปัญหา	ระดับปัญหา					\bar{X}	S.D.
	1	2	3	4	5		
24. การจัดหาหนังสือเรียนตามหลักสูตร ปวช. 2425 ประเภทวิชาช่าง อุตสาหกรรม	9	32	22	2	2	2.34	0.85
25. การจัดหาหนังสืออ่านเพิ่มเติม	6	28	25	7	1	2.54	0.85
26. จำนวนบุคลากรที่ทำงานในห้องสมุด	17	13	31	4	2	2.42	1.03
27. วัสดุ/ครุภัณฑ์/อุปกรณ์ที่จำเป็นต้องใช้ ในห้องสมุด	6	17	37	6	1	2.69	0.81
28. ขนาดของห้องสมุดกับจำนวนผู้ใช้ บริการ	22	19	17	7	2	2.22	1.10
29. งบประมาณที่ได้รับเพื่อดำเนินงานของ ห้องสมุด	10	27	26	3	1	2.37	0.84
30. การส่งเสริมการดำเนินงานของ ห้องสมุดจากฝ่ายบริหาร	7	25	26	7	2	2.58	0.92
31. การประสานงานกับครูผู้สอน และบุคลากรอื่น ๆ	6	19	36	3	3	2.67	0.87
32. การเก็บรักษาและซ่อมแซมหนังสือ	9	27	27	2	2	2.42	0.87
33. การสูญหายของหนังสือ	13	31	21	2	-	2.18	0.77
34. การทำลายหนังสือของผู้ใช้บริการ	17	33	16	1	-	2.01	0.74
35. การใช้บริการของนักศึกษา	15	27	17	7	1	2.28	0.97

จากตารางที่ 112 เจ้าหน้าที่งานห้องสมุดเห็นว่าสิ่งที่ เป็นปัญหาในระดับมากได้แก่ การ จัดหาหนังสือเรียนตามหลักสูตรปวช.2524 ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม จำนวนบุคลากรที่ทำงาน ในห้องสมุด ขนาดของห้องสมุดกับจำนวนผู้ใช้บริการ งบประมาณที่ได้รับ เพื่อดำเนินงานห้องสมุด การเก็บรักษาและซ่อมแซมหนังสือ การสูญหายของหนังสือ การทำลายหนังสือของผู้ใช้บริการ และ การใช้บริการของนักศึกษา ส่วนสิ่งที่ เป็นปัญหาในระดับน้อยคือ การจัดหาหนังสืออ่านเพิ่มเติม วัสดุ ครุภัณฑ์และอุปกรณ์ที่จำเป็นต้องใช้ในงานห้องสมุด การส่งเสริมการดำเนินงานของห้องสมุดจาก ฝ่ายบริหาร และการประสานงานกับครูผู้สอนและบุคลากรอื่น ๆ

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 113 แสดงความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่งานพัสดุกลางเกี่ยวกับปัญหาและ
อุปสรรคต่าง ๆ

ปัญหา	ระดับปัญหา					\bar{X}	S.D.
	1	2	3	4	5		
25. การส่งเสริมให้ครุมีความเข้าใจเกี่ยวกับระเบียบว่าด้วยการพัสดุ	12	34	22	3	3	2.34	0.94
26. จำนวนบุคลากรที่ปฏิบัติงานในงานพัสดุกลาง	6	17	39	8	5	2.85	0.95
27. ความเพียงพอของสถานที่เก็บพัสดุ	10	16	30	15	4	2.83	1.06
28. ความเพียงพอของครุภัณฑ์/อุปกรณ์ประจำงานพัสดุกลาง	6	31	31	7	-	2.52	0.77
29. การให้หมายเลขพัสดุ	10	36	21	6	2	2.39	0.91
30. การจัดหา/จัดซื้อพัสดุ	10	40	17	5	3	2.35	0.93
31. การเบิกจ่ายพัสดุ	12	42	12	5	4	2.29	0.99
32. การติดตามและควบคุมการใช้พัสดุในแผนกต่าง ๆ	14	27	25	5	4	2.44	1.04
33. การตรวจสอบพัสดุประจำปี	4	41	19	4	4	2.49	0.90
34. การตรวจรับพัสดุ	14	33	15	7	6	2.44	1.13

จากตารางที่ 113 เจ้าหน้าที่งานพัสดุกลางเห็นว่าสิ่งที่เป็นปัญหาในระดับน้อยได้แก่ จำนวนบุคลากรที่ปฏิบัติงาน ความเพียงพอของสถานที่เก็บพัสดุ ความเพียงพอของครุภัณฑ์/อุปกรณ์ประจำงานพัสดุกลาง ส่วนสิ่งที่เป็นปัญหาในระดับมากคือ การส่งเสริมให้ครุมีความเข้าใจเกี่ยวกับระเบียบว่าด้วยการพัสดุ การให้หมายเลขพัสดุ การจัดหา/จัดซื้อพัสดุ การเบิกจ่ายพัสดุ การติดตามและควบคุมการใช้พัสดุในแผนกต่าง ๆ การตรวจสอบพัสดุประจำปี และการตรวจรับพัสดุ

ตอนที่ 3 ข. ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของผู้ตอบแบบสอบถาม ที่รวบรวมจากแบบสอบถามแบบปลายเปิด สรุปเรียงตามลำดับความถี่จากมากไปหาน้อย ได้ดังนี้

ผู้บริหาร

สภาพทั่วไปในการใช้หลักสูตร

1. การเข้ารับการอบรม/ประชุม/สัมมนาเกี่ยวกับหลักสูตร ฯ ดังนี้คือ หลักสูตรช่างอุตสาหกรรม(34) การการทำงาน(30) การสอนวิทยาศาสตร์(17) งานทะเบียนและวัดผล(14) การสอนคณิตศาสตร์(10) อาจารย์ที่ปรึกษา(9) การวัดและประเมินผล(8) สื่อการเรียนการสอน การสร้างแบบทดสอบ(6) และการจัดแผนการเรียน(5)
2. แหล่งฝึกงานที่สะดวกต่อการเดินทางของนักศึกษา/ครู - อาจารย์ รองรับภาระฝึกงานของนักศึกษา ผู้บริหารเห็นว่าสาขาวิชาที่มีแหล่งฝึกงานเพียงพอคือ ช่างยนต์(51) ช่างไฟฟ้า(41) ช่างก่อสร้าง(40) และช่างเชื่อม ฯ (15)
3. วิธีการอื่น ๆ ที่ใช้ดำเนินการเกี่ยวกับผลผลิตที่เกิดจากการฝึกงานของนักศึกษาคือ เก็บไว้ใช้ในราชการของวิทยาลัย(14) สถานศึกษาจัดขายเองตามโอกาส(10) ส่งขายในงานวันศิลปหัตถกรรม(7) ขายเองเวลาจัดนิทรรศการ(6) และส่งมอบให้งานผลผลิตจำหน่าย(3)
4. การใช้จ่ายเงินบำรุงการศึกษาเพื่อการอื่น ๆ นั้นผู้บริหารเห็นว่าได้ใช้เป็นค่าเบี้ยเลี้ยงค่าที่พัก และค่ายานพาหนะในการเดินทางไปราชการของข้าราชการในวิทยาลัย(12)
5. เหตุผลที่ผู้บริหารไม่เห็นด้วยกับระบบการเรียนการสอนที่ลงทะเบียนเรียนเป็นรายวิชาโดยไม่แยกนักศึกษาออกเป็นรอบ เข้าและรอบน่ายคือ
 - 5.1 ทำให้เสียระบบการปกครอง(19)
 - 5.2 ทำให้นักเรียนมีเวลาว่างมากในบางวันจึงใช้เวลาเหล่านั้นไม่เหมาะสม(16)
 - 5.3 การเดินทางไปกลับของนักศึกษาไม่สะดวก ทำให้สิ้นเปลืองค่าใช้จ่าย(14)
 - 5.4 สถานศึกษาไม่มีความพร้อมด้านบุคลากร ครูภัณฑ์ และอาคารสถานที่(11)
 - 5.5 มีความยุ่งยากในการจัดตารางสอน(8)
 - 5.6 ไม่สามารถพบนักเรียนได้ทั้งหมดพร้อม ๆ กัน (4)
6. ผู้บริหารเห็นว่าหลักสูตร ฯ เหมาะสมกับสภาพปัจจุบันและท้องถิ่นเพียงบางสาขาวิชาคือ ช่างไฟฟ้า(41) ช่างก่อสร้าง(38) ช่างยนต์(30) ช่างเชื่อม ฯ (23)

7. เหตุผลที่ผู้บริหารไม่แน่ใจว่าหลักสูตร ฯ เหมาะสมกับสภาพปัจจุบันและท้องถิ่น คือ
 - 7.1 ยังไม่มีการวิเคราะห์หลักสูตร(35)
 - 7.2 ตลาดแรงงานมีน้อย โดยเฉพาะตามภูมิภาคต่าง ฯ (32)
 - 7.3 บางรายวิชาไม่ เชื้อต่อการศึกษาคือ(17)
 - 7.4 บางรายวิชาไม่สอดคล้องกับการขยายตัวของตลาดแรงงาน(10)
 - 7.5 คุณภาพของนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษายังไม่ เป็นที่พอใจของแหล่งงาน(6)
 - 7.6 นักศึกษาที่สำเร็จไปแล้วประกอบอาชีพไม่ตรงกับสาขาวิชาที่ เรียนมา(5)
 - 7.7 นโยบายกับหลักปฏิบัติขัดแย้งกัน(4)
 - 7.8 สถานการณ์ปัจจุบัน เปลี่ยนแปลงไปมาก แต่ เนื้อหาของบางรายวิชายังเป็นของเดิมเสียส่วนมาก(3)
 - 7.9 ครูผู้สอนยังไม่ เข้าใจหลักสูตรอย่างแท้จริง(3)

ด้านการบริหารและบริการหลักสูตร

1. วิธีการอื่น ฯ ที่ผู้บริหารเห็นว่าได้นำมาใช้ในการส่งเสริมให้ครูมีความ เข้าใจถึงหลักการ จุดหมาย และโครงสร้างของหลักสูตร ฯ คือ เชิญศึกษานิเทศก์ เขตฯ ให้ความรู้แก่ครู(8)
2. สิ่งอื่น ฯ ที่ผู้บริหารคำนึงถึง ในการจัดสรรเงินงบประมาณให้กับคณะวิชาและแผนกวิชาต่าง ฯ คือ
 - 2.1 จัดให้ตามความจำเป็นของแต่ละแผนก(9)
 - 2.2 จัดตามความเหมาะสม(5)
 - 2.3 จัดตามโครงการพิเศษ(4)
 - 2.4 จัดตามโครงการที่เป็นประโยชน์(3)
3. บุคคลอื่น ฯ ตามความคิดเห็นของผู้บริหารที่ทำหน้าที่ในการตรวจบันทึกการสอน คือ หัวหน้างานหลักสูตรและการสอน(15)

ด้านเอกสารหลักสูตร

- วิธีการอื่น ฯ ที่ดีที่สุด และทางสถานศึกษาสามารถทำได้มากที่สุดในการจัดบริการ เอกสารหลักสูตรให้ครูได้ใช้ ผู้บริหารมีความ เห็นว่าควรให้ห้องสมุดดำเนินการ(12)

ด้านการเรียนการสอน

เหตุผลที่ผู้บริหารไม่ เห็นด้วยกับระบบการ เรียนการสอนที่ใช้ใช้งาน/ใบความรู้คือ

1. ใบงานไม่ค่อยทันสมัย(26)
2. สอนไม่ได้ตามกำหนดในใบงาน(20)
3. ใบงานใช้ได้ดี เฉพาะกับนักเรียนระดับ ปวช. ปีที่ 1 เท่านั้น(15)
4. ใบงานยังมีไม่ครบทุกรายวิชา(13)
5. ยังไม่มีการปรับปรุงขั้นตอนของการทำงานตามใบงานบางรายวิชา(10)

ด้านสื่อการเรียน

1. สาขาวิชาช่างที่ผู้บริหารเห็นว่าสัดส่วนของเครื่องจักร เครื่องมือที่ใช้ในการฝึกงานมีความเหมาะสมกับจำนวนนักศึกษาคือ ช่างยนต์(23) ช่างไฟฟ้า(21) ช่างเชื่อม ฯ (14) ช่างอิเล็กทรอนิกส์(10) ช่างก่อสร้าง(9) และช่างกลโรงงาน(4)
2. สาขาวิชาที่ผู้บริหารเห็นว่า มีเครื่องมือ และอุปกรณ์มาตรฐานตามที่กรมอาชีวศึกษา กำหนด อย่างเหมาะสมคือ ช่างเชื่อม ฯ (13) ช่างอิเล็กทรอนิกส์(12) และช่างยนต์(5)

ด้านการวัดและประเมินผล

เหตุผลที่ผู้บริหารเห็นว่า ระเบียบของกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการวัดและประเมินผลการเรียนตามหลักสูตร ปวช. 2524 ไม่เหมาะสมคือ

1. ระเบียบไม่แน่นอน เปลี่ยนแปลงไปมา(9)
2. กำหนดมาตรฐานคุณภาพสูงเกินไป(6)
3. ช่วยนักเรียนมากเกินไป โดยให้มีการสอบแก้ตัว ทำให้นักเรียนไม่สนใจการเรียนเท่าที่ควร คอยแต่จะสอบแก้ตัวอย่างเดียว(5)
4. เกณฑ์การตัดสินไม่เหมาะสม(4)

ข้อเสนอแนะของกลุ่มผู้บริหาร

ด้านการบริหารและบริการหลักสูตร

ผู้บริหารได้ให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับด้านการบริหาร และการบริการหลักสูตรดังนี้คือ

1. ควรจัดการอบรมเกี่ยวกับหลักสูตรให้มาก ฯ (45)
2. ไม่ควรจัดให้มีภาคนอกเวลา(41)
3. ควรจัดให้มีการอบรมเกี่ยวกับหลักการ และวิธีการในการนิเทศการศึกษาภายในสถานศึกษา(23)

4. ไม่ควรกำหนดคาบการสอนของครูมากเกินไป(21)
 5. ควรให้ผู้เชี่ยวชาญหรือศึกษานิเทศก์ของกรม ฯ ตระเวนออกไปตามสถานศึกษา เพื่อให้ความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตร ฯ (14)
 6. การขาดแคลนครูเฉพาะสาขาวิชาเป็นปัญหาที่สำคัญอย่างหนึ่งของทุก ฯ สถานศึกษา ทางกรมควรพิจารณาแก้ไขปัญหานี้โดยด่วนที่สุด(11)
 7. การจัดตารางสอนควรมีหลักเกณฑ์ที่แน่นอนไม่ควรเปลี่ยนแปลงไปมาและเพิ่มเงื่อนไขต่าง ๆ มากมาย(9)
 8. คำสั่งและระเบียบบางอย่างยากต่อการปฏิบัติ บางครั้งไม่ทันต่อการดำเนินงาน(8)
 9. ควรให้ครูผู้สอนได้มีส่วนร่วมในการร่างหลักสูตร(8)
 10. ควรจัดให้มีการอบรมเจ้าหน้าที่งานหลักสูตรและการสอน(7)
 11. ควรมีการจัดการสัมมนาเกี่ยวกับหลักสูตร เป็นกลุ่ม ฯ (7)
 12. ควรจัดแยกนักเรียนออกเป็นรอบเช้าและบ่าย(5)
 13. ควรวางโครงการต่าง ๆ ให้ต่อเนื่องกัน(4)
 14. ใบงานและใบความรู้ควรได้มีการกลั่นกรองอย่างละเอียด (3)
 15. ควรเพิ่มงบประมาณด้านครุภัณฑ์และวัสดุฝึก(3)
 16. ควรตั้งคณะกรรมการนิเทศการศึกษาภายในสถานศึกษา(2)
- ด้านเอกสารหลักสูตร

ผู้บริหารได้ให้ข้อ เสนอแนะ เกี่ยวกับด้าน เอกสารหลักสูตรดังนี้คือ

1. ควรผลิต เอกสารหลักสูตรให้เพียงพอับความต้องการ(18)
2. ควรจัดทำรายละเอียดเกี่ยวกับรายวิชาต่าง ๆ ให้สมบูรณ์(14)
3. ควรมีการจัดทำเอกสารหลักสูตรให้ครบทุกรายวิชา(10)
4. ควรวิเคราะห์และปรับปรุงใบงานให้ถูกต้องและทันสมัย(6)

ด้านอาคารสถานที่

ผู้บริหารได้ให้ข้อ เสนอแนะ เกี่ยวกับด้านอาคารสถานที่ ดังนี้คือ

1. ควรจัดให้มีห้องปฏิบัติการต่าง ๆ ทุกรายวิชาที่สำคัญ ฯ (18)
2. ควรเพิ่มงบประมาณในด้านที่ดินและสิ่งปลูกสร้างให้มากขึ้น(14)
3. ห้องเรียนตามแบบที่กรมกำหนดนั้น เล็กเกินไป(11)

4. การออกแบบอาคารต่าง ๆ ควรจัดทำให้สมบูรณ์โดยไม่ต้องดัดแปลงในภายหลัง(9)
5. การเพิ่มจำนวนนักศึกษาควรสอดคล้องกับการขยายตัวงานครุภัณฑ์และสถานที่(8)
6. ควรให้มีห้องประจำของแต่ละรายวิชา(6)
7. ควรสำรวจความขาดแคลนของสถานศึกษาอย่างจริงจัง(3)

ด้านการเรียนการสอน

ผู้บริหารได้ให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับด้านการเรียนการสอน ดังนี้คือ

1. ควรพิจารณาเพิ่มอัตราครูช่างเฉพาะสาขาวิชา โดยเฉพาะสาขาวิชาช่างไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ระดับปริญญาตรี(24)
2. ควรจัดให้มีการอบรมครูเกี่ยวกับวิทยาการใหม่ ๆ ของสาขาวิชาต่าง ๆ (21)
3. ควรหาวิธีการที่เหมาะสมในการป้องกันการที่ครูแย่งกันสอนภาคนอกเวลา(19)
4. ควรส่งเสริมความรู้ทางด้านวิชาชีพครูให้มากขึ้น เพราะครูบางคนในปัจจุบันมีความชำนาญในความเป็นครูน้อย(16)
5. การเลือกสรรครูควรพิจารณาวุฒิทางวิชาชีพครูด้วย(12)
6. ครูมีคาบการสอนมากเกินไป ทำให้ไม่มีเวลาในการเตรียมการสอน หรือทำโครงการอื่น ๆ (11)

ด้านสื่อการสอน

ผู้บริหารได้ให้ข้อเสนอแนะในด้านสื่อการสอน ดังนี้คือ

1. เครื่องจักร เครื่องมือไม่เพียงพอกับความต้องการ สิ่งที่มีอยู่ส่วนมากล้าสมัย(19)
2. ควรจัดให้มีศูนย์ผลิตสื่อการสอน(16)
3. ควรมีการอบรม เกี่ยวกับการใช้สื่ออยู่เสมอ(12)
4. ครุภัณฑ์บางอย่างที่มีราคาสูง และจัดหาซื้อยากตามท้องถิ่น กรม ๆ ควรจะดำเนินการจัดซื้อเองทีละมาก ๆ เพื่อจะได้ราคาที่ถูกลง(9)

ด้านกิจกรรม เสริมหลักสูตร

ผู้บริหารได้ให้ข้อเสนอแนะในด้านกิจกรรม เสริมหลักสูตร ดังนี้คือ

1. ควรจัดกิจกรรม เสริมหลักสูตรให้สอดคล้องกับระบบการเรียนการสอน(34)
2. เวลาในการจัดกิจกรรม เสริมหลักสูตรจำกัดมากเกินไป(24)
3. ครูมีคาบการสอนสอนมากเกินไป ไม่มีเวลาให้กับกิจกรรม เสริมหลักสูตร(13)

4. ควรมีการอบรมครูผู้รับผิดชอบกิจกรรม เสริมหลักสูตรทุกกิจกรรม(10)
5. กิจกรรมเสริมหลักสูตรมากเกินไป และบางกิจกรรมไม่สัมพันธ์กับวิชาชีพที่เรียน(8)
6. ควรจัดกิจกรรม เสริมหลักสูตรไว้ในตารางสอน และให้หน่วยกิต(4)

ด้านการวัดและประเมินผล

ผู้บริหารได้ให้ข้อ เสนอแนะในด้านการวัดและประเมินผล ดังนี้คือ

1. ควรจัดให้มีการอบรม เกี่ยวกับการวัดและประเมินผลแก่ครู - อาจารย์ทุกคน(26)
2. ระเบียบการวัดและประเมินผลไม่ควร เปลี่ยนแปลงไปมาจนเกิดความสับสน(20)
3. ควรมีข้อสอบมาตรฐานของกรม ฯ ในรายวิชาหลักที่สำคัญ(12)
4. ควรทบทวนระเบียบการวัดผล เกี่ยวกับการสอบแก้ตัวของนักศึกษา(9)

ครูผู้สอนคณะวิชาช่างกล

สภาพทั่วไปในการใช้หลักสูตร

1. การเข้ารับการอบรม/ประชุม/สัมมนาเกี่ยวกับหลักสูตร ฯ มีดังนี้คือ การทำใบงาน (49) การตีเหล็ก(35) งานฝึกฝีมือ(30) การชุบโลหะ(27) การซ่อมบำรุงเครื่องจักรกล(24) ปฏิบัติการเครื่องจักรกล(22) การวัดและประเมินผล(20) สื่อการเรียนการสอน(18) การสร้างข้อสอบมาตรฐาน(17) จักรยานยนต์(14) เครื่องยนต์แกสโซลีน(13) ไฟฟ้ารถยนต์(13) เครื่องยนต์ดีเซล(12) การลับใบตัด(10) การเชื่อมชั้นสูง(9) ปฏิบัติการเครื่องยนต์การเชื่อมชั้นสูง(9) เครื่องส่งกำลัง(8) วิธีสอน(7) เครื่องมือกลเบื้องต้น(7) และการเชื่อมเบื้องต้น(5)

2. สาขาวิชาที่ครูผู้สอนคณะวิชาช่างกล เห็นว่ามีแหล่งฝึกงานที่สะดวกต่อการเดินทางของนักศึกษา/ครู-อาจารย์ รองรับการฝึกงานของนักศึกษาในคณะวิชาช่างกล ดังนี้คือ ช่างยนต์ (47) ช่างเชื่อมและโลหะแผ่น(32)

3. เหตุผลที่ครูผู้สอนคณะวิชาช่างกลไม่ เห็นด้วยกับระบบการเรียนการสอนที่ลงทะเลเบียนเรียน เป็นรายวิชาโดยไม่แยกนักศึกษาออกเป็นรอบ เข้าและรอบบ่าย ดังนี้คือ

- 3.1 ยากแก่การปกครอง(12)
- 3.2 ทำให้นักเรียนมีเวลาว่างมากในบางวันจึงใช้เวลาเหล่านั้นไม่เหมาะสม(10)
- 3.3 การเดินทางไปกลับของนักศึกษาไม่สะดวก ทำให้สิ้นเปลืองค่าใช้จ่าย(5)
- 3.4 สถานศึกษาไม่มีความพร้อมด้านบุคลากร ครูภัณฑ์ และด้านอาคารสถานที่(4)

- 3.5 มีความยุ่งยากในการจัดการการสอน ตลอดจนการจัดโรงงาน(4)
- 3.6 ไม่สามารถพบนักเรียนได้ทั้งหมดพร้อม ๆ กัน(4)
- 3.7 ไม่เชื่ออ่านวยต่อการปฏิบัติงาน(3)
- 3.8 นักศึกษาส่วนใหญ่เป็น เด็กมีความรับผิดชอบน้อย(3)
- 3.9 นักศึกษามากเกินไป(2)
- 3.10 ปิดโอกาสการทำงานนอกเวลาของนักศึกษา และไม่เชื่ออ่านวยต่อการเรียนของผู้ที่มีงานทำแล้ว(2)

4. ครูผู้สอนคณะวิชาช่างกล เห็นว่าหลักสูตร ปวช.2524 ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม เหมาะสมกับสภาพปัจจุบันและท้องถิ่น เพียงบางสาขาวิชาคือ ช่างยนต์(26) ช่างไฟฟ้า(24) ช่างอิเล็กทรอนิกส์(18) ช่างก่อสร้าง(14) และช่างเชื่อมและโลหะแผ่น(7)

5. เหตุผลที่ครูผู้สอนคณะวิชาช่างกลไม่แน่ใจว่าหลักสูตร ปวช. 2524 ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม เหมาะสมกับสภาพปัจจุบันและท้องถิ่น ดังนี้คือ

- 5.1 แหล่งงานตามภูมิภาคมีน้อย(56)
- 5.2 หลักสูตร นโยบาย เกณฑ์การวัดผลเปลี่ยนแปลงไปมาจนผู้สอนตามไม่ทัน(43)
- 5.3 การพัฒนาทางด้านอุตสาหกรรมยังไม่แน่นอน(37)
- 5.4 หลักสูตรไม่สอดคล้องกับตลาดแรงงานและการขยายตัวด้านอุตสาหกรรม(35)
- 5.5 เครื่องจักร เครื่องมือ อุปกรณ์การฝึกมีน้อย และไม่ทันสมัย(22)
- 5.6 สถานศึกษาไม่มีความพร้อมในการใช้หลักสูตร เท่าที่ควร(15)

ด้านการบริหารและบริการหลักสูตร

1. วิธีกรอื่น ๆ ที่ครูผู้สอนคณะวิชาช่างกล เห็นว่าทางสถานศึกษาได้นำมาใช้ในการส่งเสริมให้ครูมีความเข้าใจถึงหลักการ จุดหมาย และโครงสร้างของหลักสูตร ปวช.2524 ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมคือการประชุมตามลักษณะงาน(11)

2. บุคคลอื่น ๆ ที่ครูผู้สอนคณะวิชาช่างกลปรึกษาเมื่อเกิดปัญหา เกี่ยวกับการเรียนการสอน/การใช้เครื่องจักรเครื่องมือคือ สอบถามจากผู้รู้(10) ศึกษานิเทศก์และเพื่อนครูในสถานศึกษาอื่นที่มีเครื่องจักรเครื่องมือที่เหมือน ๆ กัน(7) และศึกษาจากหนังสือคู่มือ(3)

3. สิ่งอื่น ๆ ที่คำนึงถึงในการจัดครูเข้าสอนตามความเห็นของครูผู้สอนคณะวิชาช่างคือ ความรับผิดชอบ(17) และเสียสละ(6)

ด้านการเรียนการสอน

วิธีการอื่น ๆ ที่ครูผู้สอนคณะวิชาช่างกลใช้ในการเรียนการสอนภาคทฤษฎีคือ การบรรยายประกอบกรมอบหมายงาน(9) และการสาธิต(5)

ด้านการวัดและประเมินผล

วิธีการอื่น ๆ ที่ครูผู้สอนคณะวิชาช่างกลเห็นว่าได้ใช้มากที่สุดในการวัดและประเมินผลรายวิชาภาคปฏิบัติ คือการตรวจผลงานประกอบกับระยะเวลาที่ทำงานตรงตามกำหนดหรือไม่พร้อมทั้งความประพฤติและความร่วมมือในหมู่คณะ(6)

ข้อเสนอแนะของกลุ่มครูผู้สอนคณะวิชาช่างกล

ด้านการบริหารและบริการหลักสูตร

ครูผู้สอนคณะวิชาช่างกลได้ให้ข้อเสนอแนะด้านการบริหารและบริการหลักสูตร ดังนี้คือ

1. ควรจัดการอบรมเกี่ยวกับหลักสูตรให้มาก ๆ (44)
2. หลักสูตรบางสาขาวิชาไม่เหมาะสมกับสภาพของท้องถิ่น(41)
3. เวลาเรียนตามหลักสูตรกับ เนื้อหาที่กำหนดไม่สมดุลย์กัน(34)
4. ควรจัดระบบการเรียนการสอน เป็นแบบ เดิมคือแยกออกเป็นภาค เข้าและน่าย(30)
5. งบประมาณไม่เอื้อต่อการใช้หลักสูตร(26)
6. การจัดทำตารางสอนควรมีหลักเกณฑ์ที่แน่นอนไม่ควร เปลี่ยนแปลงไปมาและ เพิ่ม เงื่อนไขต่าง ๆ มากมาย(20)
7. สาขาวิชาที่เปิดสอนควรสอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงานในท้องถิ่น(9)
8. ควรมีการจัดการสัมมนาเกี่ยวกับหลักสูตร เป็นกลุ่ม ๆ (6)

ด้านเอกสารหลักสูตร

ครูผู้สอนคณะวิชาช่างกลได้เสนอแนะเกี่ยวกับด้าน เอกสารหลักสูตร ดังนี้คือ

1. ควรผลิต เอกสารหลักสูตรให้ เพียงพอกับความต้องการ(31)
2. ควรจัดทำรายละเอียดเกี่ยวกับรายวิชาต่าง ๆ ให้สมบูรณ์(27)
3. ควรมีการจัดทำ เอกสารหลักสูตรให้ครบทุกรายวิชา(25)
4. ควรมีเจ้าหน้าที่ให้บริการ เกี่ยวกับ เอกสารหลักสูตรโดยเฉพาะ(20)
5. ควรมีหนังสือหรือ เอกสารอ้างอิง เพิ่มขึ้นอีก เพื่อให้ครู-อาจารย์ได้ศึกษาค้นคว้าทันกับ

เหตุการณ์ปัจจุบัน(14)

6. ควรเพิ่มข้อมูล และแหล่งวิชาการพร้อมทั้งงบประมาณในการจัด เอกสารหลักสูตรให้มากขึ้น(13)

7. เอกสารประกอบการสอนบางรายวิชาไม่ทันสมัย(12)

8. เอกสารประกอบการสอนบางรายวิชาควรมีการอ้างอิงด้วย เพื่อที่จะได้ศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม(11)

9. ควรมีการอบรม เรื่องการทำใบงาน/ใบความรู้ และใบช่วยสอนทุกรายวิชา(10)

10. การจัดทำใบงาน/ใบความรู้ และใบช่วยสอนควรสอดคล้องกับสภาพของ เครื่องจักร เครื่องมือที่มีในโรงฝึกงาน(8)

11. สถานศึกษาควรอ่านวยความสะดวกในเรื่องของวัสดุสำหรับทำใบงานให้มากขึ้น(6)

12. ควรได้มีการวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ของใบงานที่ใช้สอนทั่ว ๆ ไป เพราะใบงานบางรายวิชาไม่ถูกลำดับขั้นตอนของการสอน และการทำงาน(5)

13. ใบงานของแต่ละรายวิชาควรมีให้สอดคล้องกับสภาพของท้องถิ่น(3)

ด้านอาคารสถานที่

ครูผู้สอนคณะวิชาช่างกลได้ให้ข้อ เสนอแนะ เกี่ยวกับด้านอาคารสถานที่ ดังนี้คือ

1. ขยายห้อง เรียนที่ใช้ เรียนและต่อ เต็มโรงฝึกงานให้ เพียงพอกับจำนวนนักศึกษา(14)

2. พื้นที่ของโรงงานไม่สมดุลย์กับจำนวนนักศึกษา(12)

3. ห้อง เรียนภาคทฤษฎีไม่ควรอยู่ในโรงฝึกงาน เพราะมี เสียงดังรบกวนมาก เกินไป(9)

4. ควรจัดครุภัณฑ์ประ เภทประจำโรงงานให้ เพียงพอและทันสมัย(8)

5. การเพิ่มปริมาณนักศึกษาควรมีให้สอดคล้องกับการขยายตัวด้านครุภัณฑ์และสถานที่(7)

6. ควรให้มีห้องประจำของแต่ละรายวิชา(7)

7. ควรสำรวจความขาดแคลนของสถานศึกษาอย่างจริงจัง(6)

8. ควรจัดสรร เงินงบประมาณ เกี่ยวกับที่ดินและสิ่งปลูกสร้างให้ เพียงพอ(3)

ด้านการเรียนการสอน

ครูผู้สอนคณะวิชาช่างกล ได้ให้ข้อ เสนอแนะ เกี่ยวกับด้านการเรียนการสอน ดังนี้คือ

1. ควรพิจารณาเพิ่มอัตราครูช่าง เฉพาะสาขาวิชา ที่ยังขาดแคลนอยู่มาก(19)

2. ควรจัดให้มีการอบรมครูเกี่ยวกับวิทยาการใหม่ ๆ ของสาขาวิชาช่างต่าง ๆ (16)

3. ınการ เรเรียนการสอนทุรายวิชานั้นควรมีการอบรมจริยธรรมแก่นักศึกษาด้วย(14)
4. ควรส่งเสริมความรู้ทางด้านวิชาชีพครูให้มากขึ้น เพราะครูบางคนในปัจจุบันมีความ สำนัgınความเป็นครูน้อย(11)
5. การ เลือสรรครครูควรมีการณาวุฒิทางวิชาชีพครูด้วย(10)
6. การจัดครู ้เข้าสอนนอกจากจะคำนึงถึงวุฒิทางการศึกษาแล้วควรคำนึงถึงความประ- พุทธิและความรับผิดชอบของครูประกอบกันด้วย(9)
7. การจัดตารางสอนนั้นไม่ควรให้มีความว่างติดต่อกันมาก ๆ เพราะทำให้นักศึกษาต้อง เสียวเวลาารอคอย และบางคนใช้เวลาว่างดั่งกล่าวในทางที่ไม่เหมาะสม(8)
8. ควรมีการสัมมนาเกี่ยวกับการสอนเป็นภาคการศึกษา/กลุ่มการศึกษาทุรายวิชา(7)
9. ควรมีการอบรมเกี่ยวกับการใช้สื่อ การทำสื่อและวิธีสอนให้ทั่วถึงและสม่ำเสมอ(5)
10. ควรหาวิธีการส่งเสริมบุคลากรในการปรับปรุงคุณภาพของตัวเอง(4)
11. นักศึกษาไม่มีโอกาสเลือกเรียนวิชา เลือก เสริมตามหลักสูตรได้เลย ส่วนมากแล้วจะ เป็นการบังคับเลือกมากกว่า(4)

ด้านสื่อการสอน

ครูผู้สอนคณะวิชาช่างกลได้ให้ข้อ เสนอแนะในด้านสื่อการสอน ดังนี้คือ

1. เครื่องจักร เครื่องมือไม่เพียงพอกับความต้องการ สิ่งที่มีอยู่ส่วนมากล้าสมัย(32)
2. ควรจัดให้มีศูนย์ผลิตสื่อการสอน(28)
3. ควรมีการอบรมเกี่ยวกับการใช้สื่อ ๆ อยู่เสมอ(24)
4. ควรจัดให้มีอุปกรณ์ช่วยสอน เช่นภาพยนตร์ เครื่องเล่นวิดีโอ โทรทัศน์ และ เครื่อง ฉายภาพข้ามศีรษะ เป็นต้น(20)

5. ควรมีสถานที่เก็บ และให้บริการด้านสื่อการสอนโดยเฉพาะ(18)

6. ควรจัดให้มีการทำสื่อการสอนให้มากขึ้น(15)

7. ควรอ่านวยความสะดวกในการ เบิกจ่ายสื่อการสอน(13)

8. การจัดซื้อวัสดุฝึกควรรให้สอดคล้องกับการสอนในแต่ละภาคเรียน(9)

ด้านกิจกรรมเสริมหลักสูตร

ครูผู้สอนคณะวิชาช่างกลได้ให้ข้อ เสนอแนะในด้านกิจกรรม เสริมหลักสูตร ดังนี้คือ

1. ควรจัดกิจกรรม เสริมหลักสูตรให้สอดคล้องกับระบบการ เรเรียนการสอน(13)

2. เวลาในการจัดกิจกรรม เสริมหลักสูตรจำกัดมากเกินไป(11)
3. ควรตัดกิจกรรมบางอย่างออกไป เพราะทำให้การเรียนการสอนบางรายวิชาไม่ครบตามหลักสูตร(10)
4. ควรมีการอบรมครูผู้รับผิดชอบกิจกรรม เสริมหลักสูตรทุกกิจกรรม(9)
5. ครูบางคนยังไม่เห็นความสำคัญของกิจกรรม เสริมหลักสูตร(9)
6. ควรจัดกิจกรรม เสริมหลักสูตรให้เหมาะสมกับสภาพ เศรษฐกิจในปัจจุบัน(7)
7. ควรจัดสรร เงินงบประมาณในการจัดกิจกรรม เสริมหลักสูตรให้เหมาะสม(6)
8. ควรให้ครู-อาจารย์ทุกคนได้ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาชมรมต่าง ๆ อย่างทั่วถึง(5)
9. การจัดกิจกรรม เสริมหลักสูตรควรให้สอดคล้องกับวิชาชีพของนักศึกษา(4)

ด้านการวัดและประเมินผล

ครูผู้สอนคณะวิชาช่างกลได้ให้ข้อ เสนอแนะในด้าน การวัดและประเมินผล ดังนี้คือ

1. ควรจัดให้มีการอบรม เกี่ยวกับการวัดและประเมินผล(28)
2. ระเบียบการวัดและประเมินผลไม่ควร เปลี่ยนแปลงไปมาจน เกิดความสับสน(22)
3. ควรมีข้อสอบมาตรฐานของกรม ๆ ในรายวิชาที่สำคัญ ๆ ทุกรายวิชา(18)
4. ควรทบทวนระเบียบการวัดผล เกี่ยวกับการสอบแก้ตัวของนักศึกษา(15)
5. ไม่ควรให้มีการสอบแก้ตัว ถ้าสอบไม่ผ่านควรให้เรียนซ้ำ บางรายวิชานักเรียนไม่เตรียมตัวสอบ เพราะหวังที่จะสอบแก้ตัว(11)
6. นักศึกษาส่วนใหญ่ไม่ เข้าใจถึงการวัดและประเมินผล(6)

ครูผู้สอนคณะวิชาช่างไฟฟ้า

สภาพทั่วไปในการใช้หลักสูตร

1. การเข้ารับการอบรม/ประชุม/สัมมนาเกี่ยวกับหลักสูตร ๆ มีดังนี้คือ การทำใบงาน (53) ไมโครโปรเซสเซอร์(51) ไฟฟ้าประยุกต์(47) เครื่องมือวัดและทดสอบ(44) เครื่องส่ง (41) การทำรายการสอนเครื่องทำความเย็นและปรับอากาศ(37) มอเตอร์และเครื่องกำเนิดไฟฟ้า(34) การควบคุมเครื่องกลไฟฟ้าวงจรพัลส์(32) การติดตั้งไฟฟ้า(30) ดิจิตอล(27) การสอนวิชาอิเล็กทรอนิกส์(24) คู่มือการสอนการสัมมนาหลักสูตรปวช. 2524 (23) มอเตอร์ไฟฟ้ากระแสสลับ(21) ทรานสมิตเตอร์(20) วงจรไฟฟ้า(18) อุปกรณ์และวงจรอิเล็กทรอนิกส์เบื้องต้น(15)

เทคนิคการสอนช่างไฟฟ้า(13) อิเล็กทรอนิกส์อุตสาหกรรม(12) การวัดและประเมินผล(10)
ซิลค์สกรีน(8) แผงฝึก(17) และไมโครคอมพิวเตอร์(9)

2. เหตุผลที่ครูผู้สอนคณะวิชาช่างไฟฟ้าไม่เห็นด้วยกับการเรียนการสอน ที่ลงทะเบียน
เรียนรายวิชาโดยไม่แยกนักศึกษาออกเป็นรอบเช้าและบ่าย ดังนี้คือ

- 2.1 ยากแก่การปกครอง(23)
- 2.2 ทำให้นักเรียนมีเวลาว่างมากในบางวันจึงใช้เวลาเหล่านั้นไม่เหมาะสม(19)
- 2.3 การเดินทางไปกลับของนักศึกษาไม่สะดวก ทำให้สิ้นเปลืองค่าใช้จ่าย(16)
- 2.4 สถานศึกษาไม่มีความพร้อมด้านบุคลากร ครุภัณฑ์ และด้านอาคารสถานที่(14)
- 2.5 มีความยุ่งยากในการจัดตารางสอน ตลอดจนการจัดโรงงาน(12)
- 2.6 ไม่สามารถพบนักเรียนได้ทั้งหมดพร้อม ๆ กัน(11)
- 2.7 ไม่เอื้ออำนวยต่อการปฏิบัติงาน(9)
- 2.8 นักศึกษาส่วนใหญ่เป็น เด็กมีความรับผิดชอบน้อย(8)
- 2.9 นักศึกษามากเกินไป(7)
- 2.10 ปิดโอกาสการทำงานนอกเวลาของนักศึกษา และไม่เอื้ออำนวยต่อการ
เรียนของผู้ที่มีงานทำแล้ว(5)

3. ครูผู้สอนคณะวิชาช่างไฟฟ้าเห็นว่าหลักสูตร ปวช. 2524 ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม-
กรรม(สาขาวิชาช่างไฟฟ้ากำลังและอิเล็กทรอนิกส์) เหมาะสมกับสภาพปัจจุบันและท้องถิ่นเพียงบาง
รายวิชาดังนี้คือ การเดินสายไปทั้งภายในและภายนอกอาคาร(40) มอเตอร์ไฟฟ้า(34) เครื่อง
ทำความเย็นและปรับอากาศ(27) และรายวิชาเกี่ยวกับโทรศัพท์(23)

4. เหตุผลที่ครูผู้สอนคณะวิชาช่างไฟฟ้าไม่แน่ใจว่าหลักสูตร ปวช. 2524 ประเภทวิชา
ช่างอุตสาหกรรม(สาขาวิชาช่างไฟฟ้ากำลัง และอิเล็กทรอนิกส์) เหมาะสมกับสภาพปัจจุบันและท้องถิ่น
ดังนี้คือ

- 4.1 แหล่งงานตามภูมิภาคมีน้อย(16)
- 4.2 หลักสูตร นโยบาย เกณฑ์การวัดผล เปลี่ยนแปลงไปมาจนผู้สอนตามไม่ทัน(14)
- 4.3 การพัฒนาทางด้านอุตสาหกรรมยังไม่แน่นอน(13)
- 4.4 หลักสูตรไม่สอดคล้องกับตลาดแรงงาน และการขยายตัวทางอุตสาหกรรม(9)
- 4.5 เครื่องจักร เครื่องมือ อุปกรณ์การฝึกมีน้อย และไม่ทันสมัย(8)

- 4.6 การติดตามผลมีน้อย(6)
- 4.7 บางรายวิชาไม่สัมพันธ์กับวิชาชีพของนักศึกษา(5)
- 4.8 บางรายวิชายากเกินไป(4)
- 4.9 งบประมาณสนับสนุนมีไม่เพียงพอ(3)

5. เหตุผลที่ครูผู้สอนคณะวิชาช่างไฟฟ้าเห็นว่าหลักสูตร ปวช. 2524 ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม(สาขาวิชาช่างไฟฟ้ากำลังและอิเล็กทรอนิกส์) ไม่เหมาะสมกับสภาพปัจจุบันและท้องถิ่น ดังนี้คือ

- 5.1 แหล่งงานตามภูมิภาคมีน้อย(44)
- 5.2 สถานที่ฝึกงานของนักศึกษามีไม่เพียงพอ(24)
- 5.3 บางรายวิชามีเนื้อหาซ้ำซ้อนกัน(21)
- 5.4 เนื้อหาบางรายวิชาน้อยเกินไป(19)
- 5.5 จำนวนคาบการสอนกับเนื้อหาของบางรายวิชาไม่สมดุลย์กัน(17)
- 5.6 เนื้อหาของบางรายวิชาไม่ทันสมัย(14)
- 5.7 สถานศึกษาไม่มีความพร้อมในการใช้หลักสูตรเท่าที่ควร(11)

ด้านการบริหารและบริการหลักสูตร

- 1. บุคคลอื่น ๆ ที่ปรึกษาเมื่อเกิดปัญหาเกี่ยวกับการเรียนการสอน/การใช้เครื่องจักร เครื่องมือคือ สอบถามจากผู้รู้(5) หรือผู้เชี่ยวชาญในสาขาวิชานั้น ๆ (4)
- 2. สิ่งอื่น ๆ ที่คำนึงถึงในการจัดครูเข้าสอน ตามความเห็นของครูผู้สอนคณะวิชาช่างไฟฟ้า คือตามความถนัดของครูแต่ละคน(7)

ด้านการเรียนการสอน

วิธีการอื่น ๆ ที่ครูผู้สอนคณะวิชาช่างไฟฟ้าใช้ในการเรียนการสอนภาคทฤษฎี ดังนี้คือ การบรรยาย(12) แบบสืบสวนสอบสวน(8) และการบรรยายประกอบการสาธิต(4)

ด้านการวัดและประเมินผล

วิธีการอื่น ๆ ที่ครูผู้สอนคณะวิชาช่างไฟฟ้าเห็นว่าได้ใช้มากที่สุด ในการวัดและประเมินผลรายวิชาภาคปฏิบัติ คือการการให้สอบภาคปฏิบัติเป็นรายบุคคล(14)

ข้อเสนอแนะของกลุ่มครูผู้สอนคณะวิชาช่างไฟฟ้า

ด้านการบริหารและบริการหลักสูตร

ครูผู้สอนคณะวิชาช่างไฟฟ้าได้ให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับด้านการบริหารและบริการหลักสูตร

ดังนี้คือ

1. ควรจัดการอบรมเกี่ยวกับหลักสูตรให้มาก ๆ (42)
2. หลักสูตรบางสาขาวิชาไม่เหมาะสมกับสภาพของท้องถิ่น (40)
3. เวลาเรียนตามหลักสูตรกับ เนื้อหาที่กำหนดไม่สมดุลย์กัน (36)
4. ควรจัดระบบการเรียนการสอน เป็นแบบ เดิมคือแยกออกเป็นภาค เข้าและบ่าย(32)
5. งบประมาณไม่เอื้อต่อการใช้หลักสูตร(28)
6. การจัดทำตารางสอนควรมีหลักเกณฑ์ที่แน่นอนไม่ควร เปลี่ยนแปลงไปมาและเพิ่ม เงื่อนไขต่าง ๆ มากมาย(15)
7. สาขาวิชาที่เปิดสอนควรสอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน(14)
8. ควรมีการจัดการสัมมนาเกี่ยวกับหลักสูตรเป็นกลุ่ม ๆ (13)
9. รายวิชาที่มีทั้งทฤษฎีและปฏิบัติควรให้ครูคนเดียวกันเป็นผู้สอน (11)
10. ควรเสนอแนะถึงวิธีการทำบันทึกการสอน และประโยชน์ที่ได้จากการทำบันทึกการสอน ซึ่งจะช่วยให้ผู้ทำ เห็นคุณค่าของการทำบันทึกการสอน (10)
11. ควรเพิ่มรายวิชาที่มีประโยชน์มากขึ้น และตัดรายวิชาที่ไม่เหมาะสมออก (7)

ด้าน เอกสารหลักสูตร

ครูผู้สอนคณะวิชาช่างไฟฟ้าได้ เสนอแนะเกี่ยวกับด้าน เอกสารหลักสูตร ดังนี้คือ

1. ควรผลิต เอกสารหลักสูตรให้เพียงพอับความต้องการ(29)
2. ควรจัดทำรายละเอียดเกี่ยวกับรายวิชาต่าง ๆ ให้สมบูรณ์(26)
3. ควรมีการจัดทำ เอกสารหลักสูตรให้ครบทุกรายวิชา(24)
4. ควรมีเจ้าหน้าที่ให้บริการ เกี่ยวกับ เอกสารหลักสูตรโดยเฉพาะ(21)
5. ควรมีหนังสือหรือ เอกสารอ้างอิง เพิ่มขึ้นอีก เพื่อให้ครู-อาจารย์ได้ศึกษาค้นคว้าทันกับ เหตุการณ์ปัจจุบัน(19)
6. ควรเพิ่มข้อมูล และแหล่งวิชาการพร้อมทั้งงบประมาณในการจัด เอกสารหลักสูตรให้มากขึ้น(14)

7. เอกสารประกอบการสอนบางรายวิชาไม่ทันสมัย(13)
8. เอกสารประกอบการสอนบางรายวิชาควรที่จะมีการอ้างอิงด้วย เพื่อที่จะได้ศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม(11)
9. ควรมีการอบรม เรื่องการทำงาน/ในความรู้ และในช่วยสอนทุกรายวิชา(10)
10. การจัดทำใบงาน/ใบความรู้ และในช่วยสอนควรสอดคล้องกับสภาพของเครื่องจักร เครื่องมือที่มีในโรงฝึกงาน(9)
11. สถานศึกษาควรอ่านวยความสะดวกในเรื่องของวัสดุสำหรับทำใบงานให้มากขึ้น(8)
12. ควรได้มีการวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ของใบงานที่ใช้สอนทั่ว ๆ ไป เพราะใบงานบางรายวิชาไม่ถูกลำดับขั้นตอนของการสอน และการทำงาน(7)
13. ใบงานของแต่ละรายวิชาควรให้สอดคล้องกับสภาพของท้องถิ่น(6)

ด้านอาคารสถานที่

ครูผู้สอนคณะวิชาช่างไฟฟ้าได้ให้ข้อ เสนอแนะ เกี่ยวกับด้านอาคารสถานที่ ดังนี้คือ

1. ขยายห้องเรียนที่ใช้ เรียนและต่อ เติมโรงฝึกงานให้ เพียงพอกับจำนวนนักศึกษา(24)
2. พื้นที่ของโรงงานไม่สมดุลย์กับจำนวนนักศึกษา(22)
3. ห้องเรียนภาคทฤษฎีไม่ควรอยู่ในโรงฝึกงาน เพราะ เสียงดังรบกวนมาก เกินไป(19)
4. ควรจัดครุภัณฑ์ประเภทประจำโรงงานให้ เพียงพอและทันสมัย(16)
5. การ เพิ่มปริมาณนักศึกษาควรให้สอดคล้องกับการขยายตัวด้านครุภัณฑ์และสถานที่(9)
6. ควรให้มีห้องประจำของแต่ละรายวิชา(9)
7. ควรสำรวจความขาดแคลนของสถานศึกษาอย่างจริงจัง(8)
8. ควรจัดสรร เงินงบประมาณ เกี่ยวกับที่ดินและสิ่งปลูกสร้างให้ เพียงพอ(6)
9. ควรให้มีห้องปฏิบัติการทุกรายวิชาที่สำคัญ(5)
10. ควรปรับปรุงโรงงานให้ทันสมัย และเหมาะสมกับสาขาวิชานั้น ๆ (4)
11. โรงฝึกงานของแผนกช่างไฟฟ้า และอิเล็กทรอนิกส์ควร เป็นโรงฝึกงาน เอกเทศ(3)

ด้านการเรียนการสอน

ครูผู้สอนคณะวิชาช่างไฟฟ้าได้ให้ข้อ เสนอแนะ เกี่ยวกับด้านการ เรียนการสอน ดังนี้คือ

1. ควรพิจารณาเพิ่มอัตราครูช่าง เฉพาะสาขาวิชา โดย เฉพาะสาขาวิชาช่างไฟฟ้ากำลังและช่างอิเล็กทรอนิกส์(41)

2. ควรจัดให้มีการอบรมครูเกี่ยวกับวิทยาการใหม่ ๆ ของสาขาวิชาต่าง ๆ (32)
3. ในการเรียนการสอนทุกรายวิชานั้นควรมีการอบรมจริยธรรมแก่นักศึกษาทุกคาบการ
สอน และทุกแผนกวิชาควรเข้มงวดกวดขันเกี่ยวกับระเบียบวินัยให้มาก ๆ (30)
4. ควรส่งเสริมความรู้ทางด้านวิชาชีพครูให้มากขึ้น เพราะครูบางคนในปัจจุบันมีความ
สำนึกในความเป็นครูน้อย (25)
5. การเลือกสรรครูควรพิจารณาวุฒิทางวิชาชีพครูด้วย (23)
6. การจัดครูเข้าสอนนอกจากจะคำนึงถึงวุฒิทางการศึกษาแล้วควรคำนึงถึงความประ-
พฤติและความรับผิดชอบของครูประกอบกันด้วย(21)
7. การจัดตารางสอนนั้นไม่ควรทำให้มีความว่างติดต่อกันมาก ๆ เพราะทำให้นักศึกษาต้อง
เสียเวลารอคอย และบางคนใช้เวลาว่างดังกล่าวในทางที่ไม่เหมาะสม(19)
8. ควรมีการสัมมนาเกี่ยวกับการสอน เป็นภาคการศึกษา/กลุ่มการศึกษาทุกรายวิชา(9)
9. ควรมีการอบรมเกี่ยวกับการใช้สื่อ การทำสื่อและวิธีสอนให้ทั่วถึงและสม่ำเสมอ(8)
10. ควรหาวิธีการส่งเสริมบุคลากรในการปรับปรุงคุณภาพของตัวเอง(7)
11. นักศึกษาไม่มีโอกาส เลือก เรียนวิชา เลือก เสรีตามหลักสูตรได้เลย ส่วนมากแล้วจะ
เป็นการบังคับเลือกมากกว่า(5)

ด้านสื่อการสอน

ครูผู้สอนคณะวิชาช่างไฟฟ้า ได้ให้ข้อ เสนอแนะในด้านสื่อการสอน ดังนี้คือ

1. เครื่องจักรเครื่องมือไม่เพียงพอกับความต้องการ สิ่งที่มีอยู่ส่วนมากล้าสมัย(21)
2. ควรจัดให้มีศูนย์ผลิตสื่อการสอน(16)
3. ควรมีการอบรมเกี่ยวกับการใช้สื่ออยู่เสมอ(14)
4. ควรจัดให้มีอุปกรณ์ช่วยสอน เช่นภาพยนตร์ เครื่องเล่นวิดีโอ โทรทัศน์ และเครื่อง
ฉายภาพข้ามศีรษะ เป็นต้น(11)
5. ควรมีสถานที่เก็บ และให้บริการด้านสื่อการสอนโดยเฉพาะ(10)
6. ควรจัดให้มีการทำสื่อการสอนให้มากขึ้น(9)
7. ควรอำนวยความสะดวกในการเบิกจ่ายสื่อการสอน(7)
8. การจัดซื้อวัสดุฝึกควรให้สอดคล้องกับการสอนในแต่ละภาคเรียน(4)

ด้านกิจกรรม เสริมหลักสูตร

ครูผู้สอนคณะวิชาช่างไฟฟ้าได้ให้ข้อ เสนอแนะในด้านกิจกรรม เสริมหลักสูตร ดังนี้คือ

1. ควรจัดกิจกรรม เสริมหลักสูตรให้สอดคล้องกับระบบการเรียนการสอน(13)
2. เวลาในการจัดกิจกรรม เสริมหลักสูตรจำกัดมากเกินไป(11)
3. ควรตัดกิจกรรมบางอย่างออกไป เพราะทำให้การเรียนการสอนบางรายวิชาไม่ครบตามหลักสูตร(9)
4. ควรมีการอบรมครูผู้รับผิดชอบกิจกรรม เสริมหลักสูตรทุกกิจกรรม(8)
5. ครูบางคนยังไม่เห็นความสำคัญของกิจกรรม เสริมหลักสูตร(7)
6. ควรจัดกิจกรรม เสริมหลักสูตรให้ เหมาะสมกับสภาพ เศรษฐกิจในปัจจุบัน(6)
7. ควรจัดสรร เงินงบประมาณในการจัดกิจกรรม เสริมหลักสูตรให้ เหมาะสม(5)
8. ควรให้ครู-อาจารย์ทุกคนได้ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาชมรมต่าง ๆ (5)
9. การจัดกิจกรรม เสริมหลักสูตรควรให้สอดคล้องกับวิชาชีพของนักศึกษา (4)

ด้านการวัดและประเมินผล

ครูผู้สอนคณะวิชาช่างไฟฟ้าได้ให้ข้อ เสนอแนะในด้านการวัดและประเมินผล ดังนี้คือ

1. ควรจัดให้มีการอบรม เกี่ยวกับการวัดและประเมินผล (36)
2. ระเบียบการวัดและประเมินผลไม่ควร เปลี่ยนแปลงไปมาจนทำให้สับสน(32)
3. ควรมีข้อสอบมาตรฐานของกรม ฯ ในรายวิชาที่สำคัญ ๆ ทุกรายวิชา(28)
4. ควรทบทวนระเบียบการวัดผล เกี่ยวกับการสอบแก้ตัวของนักศึกษา(23)
5. ไม่ควรให้มีการสอบแก้ตัว ถ้าสอบไม่ผ่านควรให้เรียนซ้ำ บางรายวิชานักเรียนไม่เตรียมตัวสอบ เพราะหวังที่จะสอบแก้ตัวอย่างเดียว(15)

ครูผู้สอนคณะวิชาช่างโยธา

สภาพทั่วไปในการใช้หลักสูตร

1. การเข้ารับการอบรม/ประชุม/สัมมนาเกี่ยวกับหลักสูตร ฯ มีดังนี้คือ การทำรายงาน (42) หลักสูตร ปวช. 2524 (40) การใช้เครื่องจักรกลงานไม้(38) ความปลอดภัยในการใช้เครื่องจักรกลการสำรวจ(35) งานปูน(31) เครื่องต้นกำลัง(29) การเขียนแบบ(27) วิธีสอน (24) การบำรุงรักษาเครื่องจักร(21) การทดสอบดิน(19) งานสี(17) การทำคู่มือเครื่องจักร-

กล(14) หินล้างหินขัด(12) การทำแผนการสอน(12) ปฐพีกลศาสตร์(10) งานดินซีเมนต์(10)
การใช้สื่อการสอน(9) การทำโครงการสอน(8) การจัดทำข้อสอบภาคทฤษฎี(5)

2. เหตุผลที่ครูผู้สอนคณะวิชาช่างโยธาไม่เห็นด้วยกับระบบการเรียนการสอน ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาโดยไม่แยกนักศึกษาออกเป็นรอบ เข้าและบ่ายเรียงตามลำดับความถี่ได้ดังนี้ คือ

- 2.1 ยากแก่การปกครอง(23)
- 2.2 ทำให้พักเรียนมีเวลาว่างมากในบางวันจึงใช้เวลาเหล่านั้นไม่เหมาะสม(22)
- 2.3 การเดินทางไปกลับของนักศึกษาไม่สะดวก ทำให้สิ้นเปลืองค่าใช้จ่าย(21)
- 2.4 สถานศึกษาไม่มีความพร้อมด้านบุคลากร ครุภัณฑ์ และด้านอาคารสถานที่(19)
- 2.5 มีความยุ่งยากในการจัดตารางสอน ตลอดจนการจัดโรงงาน(17)
- 2.6 ไม่สามารถพบนักเรียนได้ทั้งหมดพร้อม ๆ กัน(16)
- 2.7 ไม่เอื้ออำนวยต่อการปฏิบัติงาน(15)
- 2.8 นักศึกษาส่วนใหญ่เป็น เด็กมีความรับผิดชอบน้อย(12)
- 2.9 นักศึกษามากเกินไป(9)
- 2.10 ปิดโอกาสการทำงานนอกเวลาของนักศึกษา และไม่เอื้ออำนวยต่อการเรียนของผู้ที่มีงานทำแล้ว(5)

3. เหตุผลที่ครูผู้สอนคณะวิชาช่างโยธาไม่แน่ใจว่าหลักสูตร ปวช. 2524 ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม(สาขาวิชาช่างก่อสร้าง) เหมาะสมกับสภาพปัจจุบันและท้องถิ่น ดังนี้คือ

- 3.1 หลักสูตร นโยบาย เกณฑ์การวัดผล เปลี่ยนแปลงไปมาจนผู้สอนตามไม่ทัน(22)
- 3.2 หลักสูตรไม่สอดคล้องกับตลาดแรงงานและการขยายตัวทางอุตสาหกรรม(18)
- 3.3 เครื่องจักร เครื่องมือ อุปกรณ์การฝึกมีน้อย และไม่ทันสมัย(15)
- 3.4 การติดตามผลมีน้อย(12)
- 3.5 บางรายวิชาไม่สัมพันธ์กับวิชาชีพของนักศึกษา(9)
- 3.6 งบประมาณสนับสนุนไม่เพียงพอ(6)

4. เหตุผลที่ครูผู้สอนคณะวิชาช่างโยธาเห็นว่าหลักสูตร ปวช. 2524 ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม(สาขาวิชาช่างก่อสร้าง) ไม่เหมาะสมกับสภาพปัจจุบันและท้องถิ่น ดังนี้คือ

- 4.1 เนื้อหาบางรายวิชาน้อยเกินไป(6)
- 4.2 จำนวนคาบการสอนกับ เนื้อหาของบางรายวิชาไม่สมดุลย์กัน(4)

4.3 เนื้อหาวิชาของบางรายวิชาไม่ทันสมัย(3)

4.4 เอกสารหลักสูตรยังไม่สมบูรณ์ และมีไม่ครบทุกรายวิชา(2)

ด้านการบริหารและบริการหลักสูตร

1. บุคคลอื่น ๆ ที่ครูผู้สอนคณะวิชาช่างโยธาปรึกษาเมื่อเกิดปัญหา เกี่ยวกับการเรียนการสอน/การใช้เครื่องจักรเครื่องมือคือ สอบถามจากผู้รู้หรือผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับเรื่องนั้น ๆ (9)
2. สิ่งอื่น ๆ ที่คำนึงถึงในการจัดครูเข้าสอนตามความเห็นของครูผู้สอนคณะวิชาช่างโยธา คือตามความถนัดของครูแต่ละคน(5)

ข้อเสนอแนะของกลุ่มครูผู้สอนคณะวิชาช่างโยธา

ด้านการบริหารและบริการหลักสูตร

ครูผู้สอนคณะวิชาช่างโยธาได้ให้ข้อเสนอแนะ เกี่ยวกับการบริหารและบริการหลักสูตร ดังนี้คือ

1. ควรจัดการอบรมเกี่ยวกับหลักสูตรให้มาก ๆ (25)
2. เนื้อหาของบางรายวิชาไม่เหมาะสมกับสภาพของท้องถิ่น (23)
3. เวลาเรียนตามหลักสูตรกับเนื้อหาที่กำหนดไม่สมดุลย์กัน (19)
4. ควรจัดระบบการเรียนการสอน เป็นแบบ เดิมคือแยกออกเป็นภาคเช้า/บ่าย(16)
5. งบประมาณไม่เอื้อต่อการใช้หลักสูตร(17)
6. การจัดตารางสอนควรมีหลักเกณฑ์ที่แน่นอนไม่ควร เปลี่ยนแปลงไปมาและเพิ่ม เงื่อนไขต่าง ๆ มากมาย(15)
7. ควรมีการจัดการสัมมนาเกี่ยวกับหลักสูตรเป็นกลุ่ม ๆ (12)
8. รายวิชาที่มีทั้งทฤษฎีและปฏิบัติควรให้ครูคนเดียวกัน เป็นผู้สอน(11)
9. ควรเสนอแนะถึงวิธีการทำบันทึกการสอน และประโยชน์ที่ได้รับ
10. ควรเพิ่มรายวิชาที่มีประโยชน์มากขึ้น และตัดรายวิชาที่ไม่เหมาะสมออก(10)

ด้านเอกสารหลักสูตร

ครูผู้สอนคณะวิชาช่างโยธาได้ เสนอแนะ เกี่ยวกับการด้าน เอกสารหลักสูตร ดังนี้คือ

1. ควรผลิต เอกสารหลักสูตรให้เพียงพอกับความต้องการ(33)
2. ควรจัดทำรายละเอียดเกี่ยวกับรายวิชาต่าง ๆ ให้สมบูรณ์ (31)

3. ควรมีการจัดทำเอกสารหลักสูตรให้ครบทุกรายวิชา(30)
4. ควรมีเจ้าหน้าที่ให้บริการ เกี่ยวกับ เอกสารหลักสูตรโดยเฉพาะ(29)
5. ควรมีหนังสือหรือเอกสารอ้างอิงเพิ่มขึ้นอีก เพื่อให้ครู-อาจารย์ได้ศึกษาค้นคว้า(26)
6. ควรเพิ่มข้อมูล และแหล่งวิชาการพร้อมทั้งงบประมาณในการจัด เอกสารหลักสูตรให้มากขึ้น(25)
7. เอกสารประกอบการสอนบางรายวิชาไม่ทันสมัย(22)
8. ควรมีการอบรม เรื่องการทำใบงาน/ใบความรู้ และใบช่วยสอนทุกรายวิชา(20)
9. การจัดทำใบงาน/ใบความรู้ และใบช่วยสอนควรสอดคล้องกับสภาพของ เครื่องจักร เครื่องมือที่มีในโรงฝึกงาน(20)
10. สถานศึกษาควรอ่านวยความสะดวกในเรื่องของวัสดุสำหรับทำใบงานให้มากขึ้น(9)
12. ควรได้มีการวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ของใบงานที่ใช้สอนทั่ว ๆ ไป เพราะใบงานบางรายวิชาไม่ถูกลำดับขั้นตอนของการสอน และการทำงาน(6)
13. ใบงานของแต่ละรายวิชาควรให้สอดคล้องกับสภาพของท้องถิ่น(4)

ด้านอาคารสถานที่

ครูผู้สอนคณะวิชาช่างโยธาได้ให้ข้อ เสนอแนะ เกี่ยวกับด้านอาคารสถานที่ ดังนี้คือ

1. ขยายห้อง เรียนที่ใช้ เรียนและต่อ เต็มโรงฝึกงานให้ เพียงพอกับจำนวนนักศึกษา(31)
2. พื้นที่ของโรงงานไม่สมดุลย์กับจำนวนนักศึกษา(28)
3. ห้องเรียนภาคทฤษฎีไม่ควรอยู่ในโรงฝึกงาน เพราะ เสียงดังรบกวนมาก เกินไป(25)
4. ควรจัดครุภัณฑ์ประ เภทประจำโรงงานให้ เพียงพอและทันสมัย(21)
5. การเพิ่มปริมาณนักศึกษาควรให้สอดคล้องกับการขยายตัวด้านครุภัณฑ์และสถานที่(9)
6. ควรให้มีห้องประจำของแต่ละรายวิชา(9)
7. ควรสำรวจความขาดแคลนของสถานศึกษาอย่างจริงจัง(8)
8. ควรจัดสรร งบประมาณ เกี่ยวกับที่ดินและสิ่งปลูกสร้างให้ เพียงพอ(7)
9. ควรให้มีห้องปฏิบัติการทุกรายวิชาที่สำคัญ(5)
10. ควรปรับปรุงโรงงานให้ทันสมัย และเหมาะสมกับสาขาวิชานั้น ๆ (3)

ด้านการเรียนการสอน

ครูผู้สอนคณะวิชาช่างโยธาได้ให้ข้อ เสนอแนะ เกี่ยวกับด้านการเรียนการสอน ดังนี้คือ

1. ควรจัดให้มีการอบรมครูเกี่ยวกับวิทยาการใหม่ ๆ (23)
2. ในการเรียนการสอนทุกรายวิชานั้นควรมีการอบรมจริยธรรมแก่นักศึกษาทุกคาบการ
สอน และทุกแผนกวิชาควรเข้มงวดกวดขันเกี่ยวกับระเบียบวินัยให้มาก ๆ (20)
3. ควรส่งเสริมความรู้ทางด้านวิชาชีพครูให้มากขึ้น เพราะครูบางคนในปัจจุบันมีความ
สำนึกในความเป็นครูน้อย(18)
4. การเลือกสรรครูควรพิจารณาวุฒิทางวิชาชีพครูด้วย (17)
5. การจัดครูเข้าสอนนอกจากจะคำนึงถึงวุฒิทางการศึกษา ควรคำนึงถึงความประพฤติ
และความรับผิดชอบของครูประกอบกันด้วย (16)
6. การจัดตารางสอนนั้นไม่ควรให้มีความว่างติดต่อกันมาก ๆ เพราะทำให้นักศึกษาต้อง
เสียเวลารอคอย และบางคนใช้เวลาว่างดังกล่าวในทางที่ไม่เหมาะสม (14)
7. ควรมีการสัมมนาเกี่ยวกับการสอน เป็นภาคการศึกษา/กลุ่มการศึกษาทุกรายวิชา(9)
8. ควรมีการอบรมเกี่ยวกับการใช้สื่อ การทำสื่อและวิธีสอนให้ทั่วถึงและสม่ำเสมอ(7)
9. ควรหาวิธีการส่งเสริมบุคลากรในการปรับปรุงคุณภาพของตัวเอง(5)
10. นักศึกษาไม่มีโอกาส เลือก เรียนวิชา เลือก เสริมตามหลักสูตรได้เลย ส่วนมากแล้วจะ
เป็นการบังคับเลือกมากกว่า(4)

ด้านสื่อการสอน

ครูผู้สอนคณะวิชาช่างโยธา ได้ให้ข้อ เสนอแนะในด้านสื่อการสอน ดังนี้คือ

1. เครื่องจักร เครื่องมือไม่เพียงพอกับความต้องการ สิ่งที่มีอยู่ส่วนมากล้าสมัย(14)
2. ควรจัดให้มีศูนย์ผลิตสื่อการสอน(12)
3. ควรมีการอบรมเกี่ยวกับการใช้สื่ออยู่เสมอ (11)
4. ควรจัดให้มีอุปกรณ์ช่วยสอน เช่นภาพยนตร์ เครื่องเล่นวิดีโอ โทรทัศน์ และเครื่อง
ฉายภาพข้ามศีรษะ เป็นต้น(8)
5. ควรมีสถานที่เก็บ และให้บริการด้านสื่อการสอนโดยเฉพาะ (6)
6. ควรจัดให้มีการทำสื่อการสอนให้มากขึ้น(5)
7. ควรอำนวยความสะดวกในการเบิกจ่ายสื่อการสอน(4)
8. การจัดซื้อวัสดุฝึกควรรีให้สอดคล้องกับการสอนในแต่ละภาคเรียน(4)

ด้านกิจกรรม เสริมหลักสูตร

ครูผู้สอนคณะวิชาช่างโยธาได้ให้ข้อ เสนอแนะในด้านกิจกรรม เสริมหลักสูตร ดังนี้คือ

1. การจัดกิจกรรม เสริมหลักสูตรควรรีให้สอดคล้องกับระบบการ เรียนการสอนและวิชา
ชีพของนักศึกษา(19)
2. เวลาในการจัดกิจกรรม เสริมหลักสูตรจำกัดมากเกินไป(17)
3. ควรตัดกิจกรรมบางอย่างออกไป เพราะทำให้การเรียนการสอนบางรายวิชาไม่
ครบตามหลักสูตร(16)
4. ควรมีการอบรมครูผู้รับผิดชอบกิจกรรม เสริมหลักสูตรทุกกิจกรรม(14)
5. ครูบางคนยังไม่ เห็นความสำคัญของกิจกรรม เสริมหลักสูตร(13)
6. ควรจัดกิจกรรม เสริมหลักสูตรให้ เหมาะสมกับสภาพ เศรษฐกิจในปัจจุบัน(12)
7. ควรจัดสรร เงินงบประมาณในการจัดกิจกรรม เสริมหลักสูตรให้ เหมาะสม(11)
8. ควรให้ครู-อาจารย์ทุกคนได้ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาชมรมต่าง ๆ อย่างทั่วถึง(10)

ด้านการวัดและประ เเมินผล

ครูผู้สอนคณะวิชาช่างโยธาได้ให้ข้อ เสนอแนะในด้านการวัดและประ เเมินผล ดังนี้คือ

1. ควรจัดให้มีการอบรม เกี่ยวกับการวัดและประ เเมินผลแก่ครู - อาจารย์ทุกคน(9)
2. ระเบียบการวัดและประ เเมินผลไม่ควร เปลี่ยนแปลงไปมาจนทำให้สับสน(9)
3. ควรมีข้อสอบมาตรฐานของกรม ฯ(8)
4. ควรทบทวนระเบียบการวัดผล เกี่ยวกับการสอบแก้ตัวของนักศึกษา(7)
5. ไม่ควรรีให้มีการสอบแก้ตัว ถ้าสอบไม่ผ่านควรรีให้เรียนซ้ำ บางรายวิชานักเรียน
ไม่เตรียมตัวสอบ เพราะหวังที่จะสอบแก้ตัว (6)
6. นักศึกษาส่วนใหญ่ไม่ เข้าใจถึงการวัดและประ เเมินผล (6)

ครูผู้สอนคณะวิชาสามัญและสัมพันธ์

สถาปทั่วไปในการใช้หลักสูตร

1. การเข้ารับการอบรม/ประชุม/สัมมนาเกี่ยวกับหลักสูตร ฯ ดังนี้คือ การสอนวิทยา-
ศาสตร์ช่าง ฯ (25) การสอนคณิตศาสตร์ช่าง ฯ (23) การวัดและประ เเมินผล(20) วิธีสอนภา
ษาไทย (19) การสอนสังคมศึกษา (17) การเรียนการสอนประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช

2524 ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม (13) อุปกรณ์การศึกษา (11) การสอนภาษาอังกฤษช่าง-
อุตสาหกรรม ฯ (5) และโครงการจัดทำข้อสอบ (4)

2. นอกจากงานสอนแล้วครูผู้สอนในคณะวิชาสามัญและสัมพันธ์ ได้ปฏิบัติงานในหน้าที่อื่น
อีกดังนี้คือ ทะเบียน(24) วัสดุและประ เมินผล(23) แนะนำ(22) ศูนย์ข้อมูล(22) สวัสดิการ(9)
หลักสูตรและการสอน(9) ประชาสัมพันธ์(8) กิจกรรมนักศึกษา(8) ชุรการ(7) ปกครอง(7)
การเงินและบัญชี(6) กีฬา(5) สำนักงานพัฒนาการศึกษา(5) เอกสารและการพิมพ์(4) ตำรา
และอุปกรณ์การศึกษา(4) บุคลากร(3) พัสดุ(3) สหกรณ์(2) โสตทัศนศึกษา(2) วิเคราะห์และ-
ประเมินผล(2) วิเคราะห์งบประมาณ(2) ผลผลิตและการค้า(2) อาคารสถานที่(2)

3. เหตุผลที่ครูผู้สอนคณะวิชาสามัญและสัมพันธ์ไม่เห็นด้วยกับการเรียนการสอนที่ลงทะเบียน
เรียนรายวิชาโดยไม่แยกนักศึกษาออกเป็นรอบ เข้าและรอบบ่าย ดังนี้คือ

3.1 ขาดแก่การปกครอง (16)

3.2 ทำให้นักเรียนมีเวลาว่างมากในบางวัน จึงใช้เวลาเหล่านั้นไม่เหมาะสม(9)

3.3 การเดินทางไปกลับของนักศึกษาไม่สะดวก ทำให้สิ้นเปลืองค่าใช้จ่าย(9)

3.4 สถานที่เรียนไม่มีความพร้อมด้านบุคลากร ครุภัณฑ์ และด้านอาคารสถานที่(8)

3.5 มีความยุ่งยากในการจัดตารางสอน(7)

3.6 ไม่สามารถพบนักเรียนได้ทั้งหมดพร้อม ๆ กัน (5)

3.7 ปิดโอกาสการทำงานนอกเวลาของนักศึกษา และไม่เอื้ออำนวยต่อการ
เรียนของผู้ที่มีงานทำแล้ว(4)

4. ครูผู้สอนคณะวิชาสามัญและสัมพันธ์เห็นว่าหลักสูตร ฯ เหมาะสมกับสภาพปัจจุบันและ
ท้องถิ่นเพียงบางสาขาวิชาคือ ช่างยนต์(56) ช่างไฟฟ้า(51) และช่างก่อสร้าง(50)

5. เหตุผลที่ครูผู้สอนคณะวิชาสามัญและสัมพันธ์ไม่แน่ใจว่าหลักสูตร ฯ เหมาะสมกับ
สภาพปัจจุบันและท้องถิ่น ดังนี้คือ

5.1 แหล่งงานตามภูมิภาคมีน้อย (19)

5.2 หลักสูตร นโยบาย เกณฑ์การวัดผล เปลี่ยนแปลงไปมาจนผู้สอนตามไม่ทัน(15)

5.3 การพัฒนาทางด้านอุตสาหกรรมยังไม่แน่นอน (14)

5.4 หลักสูตรไม่สอดคล้องกับตลาดแรงงานและการขยายตัวทางอุตสาหกรรม(13)

5.5 เครื่องจักร เครื่องมือ อุปกรณ์การศึกษามีน้อย และไม่ทันสมัย(13)

5.6 การติดตามผลมีน้อย (9)

5.7 งบประมาณสนับสนุนไม่เพียงพอ(7)

6. เหตุผลที่ครูผู้สอนคณะวิชาสามัญและสัมพันธ์ เห็นว่าหลักสูตร ปวช. 2524 ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม ไม่เหมาะสมกับสภาพปัจจุบันและท้องถิ่น ดังนี้คือ

6.1 แหล่งงานตามภูมิภาคมีน้อย(9)

6.2 สถานที่ฝึกงานของนักศึกษาไม่เพียงพอ(7)

6.3 จำนวนคาบการสอนกับ เนื้อหาของบางรายวิชาไม่สมดุลย์กัน (6)

6.4 สถานศึกษาไม่มีความพร้อมในการใช้หลักสูตร (6)

6.5 ห้องปฏิบัติการวิทยาศาสตร์ และภาษาอังกฤษยังไม่สมบูรณ์ (4)

ด้านการบริหารและบริการหลักสูตร

1. บุคคลอื่น ๆ ที่ครูผู้สอนคณะวิชาสามัญและสัมพันธ์ปรึกษาเมื่อเกิดปัญหา เกี่ยวกับการเรียนการสอน/การใช้อุปกรณ์การสอนและอื่น ๆ คือ สอบถามจากผู้รู้หรือผู้เชี่ยวชาญ(5)

2. สิ่งอื่น ๆ ที่คำนึงถึงในการจัดครูเข้าสอนตามความเห็นของครูผู้สอนคณะวิชาสามัญและสัมพันธ์ คือตามความถนัดของครูแต่ละคน(12) และตามสาขาวิชาที่สำเร็จมา(3)

ด้านอาคารสถานที่

ครูผู้สอนคณะวิชาสามัญและสัมพันธ์ เห็นว่า แผนกวิชาที่มีห้องปฏิบัติการในคณะวิชาสามัญและสัมพันธ์คือ แผนกวิชาวิทยาศาสตร์(16) และแผนกวิชาภาษาอังกฤษ (13)

ด้านการเรียนการสอน

วิธีการอื่น ๆ ที่ครูผู้สอนคณะวิชาสามัญและสัมพันธ์ ใช้ในการเรียนการสอนภาคทฤษฎีคือ การบรรยายประกอบการศึกษาค้นคว้าทั้ง เป็นกลุ่ม(17) และเป็นรายบุคคล(11)

ด้านกิจกรรม เสริมหลักสูตร

สิ่งอื่น ๆ ในการคัดเลือกครูเป็นอาจารย์ที่ปรึกษากิจกรรมเสริมหลักสูตร ตามความคิดเห็นของครูผู้สอนคณะวิชาสามัญและสัมพันธ์คือ ตามความถนัดและประสบการณ์ของครูแต่ละคน(12)

ด้านการวัดและประเมินผล

เหตุผลที่ครูผู้สอนคณะวิชาสามัญและสัมพันธ์ เห็นว่าระเบียบของกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการวัดและประเมินผลการเรียนตามหลักสูตร ปวช. 2524 ไม่เหมาะสม คือ เกณฑ์การวัดผลเปลี่ยนแปลงไปมาจนทำให้เกิดความสับสน(8)

ข้อเสนอแนะของกลุ่มครูผู้สอนคณะวิชาสามัญและสัมพันธ์

ด้านการบริหารและบริการหลักสูตร

ครูผู้สอนคณะวิชาสามัญและสัมพันธ์ได้ให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับด้านการบริหารและบริการหลักสูตร ดังนี้คือ

1. ควรจัดการอบรมเกี่ยวกับหลักสูตรให้มาก ๆ โดยเฉพาะหลักสูตรของรายวิชาที่เปิดสอนในคณะวิชาสามัญและสัมพันธ์(62)
2. เนื้อหาของรายวิชาสามัญและสัมพันธ์ส่วนมากยังเป็นของเดิมซึ่งไม่ทันสมัย(44)
3. ควรจัดระบบการเรียนการสอนเป็นแบบเดิมคือแยกออกเป็นภาคเช้าและบ่าย(40)
4. ผู้บริหารไม่ให้การสนับสนุนหรือเห็นความสำคัญของคณะวิชาสามัญและสัมพันธ์(30)
5. การจัดทำตารางสอนควรมีหลักเกณฑ์ที่แน่นอนไม่ควรเปลี่ยนแปลงไปมา(28)
6. ควรมีการจัดการสัมมนาเกี่ยวกับหลักสูตรเป็นกลุ่ม ๆ (26)

ด้านเอกสารหลักสูตร

ครูผู้สอนคณะวิชาสามัญและสัมพันธ์ได้เสนอแนะเกี่ยวกับด้านเอกสารหลักสูตร ดังนี้คือ

1. ควรผลิตเอกสารหลักสูตรให้เพียงพอกับความต้องการ (25)
2. ควรจัดทำรายละเอียดเกี่ยวกับรายวิชาต่าง ๆ ให้สมบูรณ์ (21)
3. ควรมีการจัดทำเอกสารหลักสูตรให้ครบทุกรายวิชา (15)
4. เอกสารประกอบการสอนบางรายวิชาไม่ทันสมัย (12)
5. สถานศึกษาควรอำนวยความสะดวกในเรื่องของวัสดุสำหรับการทำเอกสารประกอบการสอนให้มากขึ้น(10)

ด้านอาคารสถานที่

ครูผู้สอนคณะวิชาสามัญและสัมพันธ์ได้เสนอแนะเกี่ยวกับด้านอาคารสถานที่ ดังนี้คือ

1. ขนาดห้องเรียนที่ใช้เรียนคับแคบเกินไปสำหรับนักศึกษา 40 คน(9)
2. ควรจัดครุภัณฑ์ประจำห้องเรียนให้เพียงพอกับจำนวนนักศึกษา(7)
3. การเพิ่มปริมาณนักศึกษาควรให้สอดคล้องกับการขยายตัวด้านครุภัณฑ์และสถานที่(6)
4. ควรให้มีห้องประจำของแต่ละรายวิชา(5)
5. ควรจัดสรรเงินงบประมาณเกี่ยวกับที่ดินและสิ่งปลูกสร้างให้เพียงพอ(4)
6. ควรให้มีห้องปฏิบัติการทุกรายวิชาที่สำคัญ(3)

7. ควรจัดให้มีอาคารเอนกประสงค์สำหรับการจัดกิจกรรม หรือการเรียนรวม(2)

ด้านการเรียนการสอน

ครูผู้สอนคณะวิชาสามัญและสัมพันธ์ได้ เสนอแนะ เกี่ยวกับด้านการเรียนการสอน ดังนี้คือ

1. ควรจัดให้มีการอบรมครูเกี่ยวกับนวัตกรรม และ เทคโนโลยีทางการสอนใหม่ ๆ โดยเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับ การเรียนการสอนของคณะวิชาสามัญและสัมพันธ์ (38)
2. ในการเรียนการสอนทุกรายวิชานั้นควรมีการอบรมจริยธรรมแก่นักศึกษาทุกคาบการ สอน และทุกแผนกวิชาควร เข้มงวดกวดขัน เกี่ยวกับระเบียบวินัยให้มาก ๆ (32)
3. ควรส่งเสริมความรู้ทางด้านวิชาชีพครูให้มากขึ้น เพราะครูบางคนในปัจจุบันมีความ สำคัญในความเป็นครูน้อย (27)
4. การเลือกสรรครูควรพิจารณาวุฒิทางวิชาชีพครูด้วย (25)
5. การจัดครูเข้าสอนนอกจากจะคำนึงถึงวุฒิทางการศึกษาแล้ว ควรคำนึงถึงความประ พฤติและความรับผิดชอบของครูประกอบกันด้วย (23)
6. การจัดตารางสอนนั้นไม่ควรให้มีคาบว่างติดต่อกันมาก ๆ เพราะทำให้นักศึกษาต้อง เสียเวลารอคอย และบางคนใช้เวลาว่างดังกล่าวในทางที่ไม่เหมาะสม (22)
7. ควรมีการสัมมนาเกี่ยวกับการสอน เป็นภาคการศึกษา/กลุ่มการศึกษาทุกรายวิชา(7)
8. ควรมีการอบรมเกี่ยวกับการใช้สื่อ การทำสื่อและวิธีสอนให้ทั่วถึงและสม่ำเสมอ(5)
9. ควรหาวิธีการส่งเสริมบุคลากรในการปรับปรุงคุณภาพของตัวเอง(5)
10. นักศึกษาไม่มีโอกาส เลือก เรียนวิชาเลือกเสรีตามหลักสูตรได้เลย ส่วนมากแล้วจะ เป็นการบังคับเลือกมากกว่า(4)

ด้านสื่อการสอน

ครูผู้สอนคณะวิชาสามัญและสัมพันธ์ ได้ให้ข้อเสนอแนะในด้านสื่อการสอน ดังนี้คือ

1. อุปกรณ์การสอนมีไม่เพียงพอกับความต้องการ (13)
2. ควรจัดให้มีศูนย์ผลิตสื่อการสอน (11)
3. ควรมีการอบรมเกี่ยวกับการใช้สื่ออยู่เสมอ (10)
4. ควรมีสถานที่เก็บ และให้บริการด้านสื่อการสอนโดยเฉพาะ (7)
5. ควรจัดให้มีการทำสื่อการสอนให้มากขึ้น (6)
6. ควรอ่านveyความสะดวกในการ เบิกจ่ายสื่อการสอน (5)

ด้านกิจกรรม เสริมหลักสูตร

ครูผู้สอนคณะวิชาสามัญและสัมพันธได้ เสนอแนะในด้านกิจกรรม เสริมหลักสูตร ดังนี้คือ

1. ควรจัดกิจกรรม เสริมหลักสูตรให้สอดคล้องกับระบบการเรียนการสอน (45)
2. เวลาในการจัดกิจกรรม เสริมหลักสูตรจำกัดมากเกินไป(41)
3. ควรตัดกิจกรรมบางอย่างออกไป เพราะทำให้การเรียนการสอนบางรายวิชาไม่ครบตามหลักสูตร(34)
4. ควรมีการอบรมครูผู้รับผิดชอบกิจกรรม เสริมหลักสูตรทุกกิจกรรม (31)
5. ครูบางคนยังไม่เห็นความสำคัญของกิจกรรม เสริมหลักสูตร(27)
6. ควรจัดกิจกรรม เสริมหลักสูตรให้เหมาะสมกับสภาพ เศรษฐกิจในปัจจุบัน(25)
7. ควรจัดสรร เงินงบประมาณในการจัดกิจกรรม เสริมหลักสูตรให้เหมาะสม(21)
8. ควรให้ครู-อาจารย์ทุกคนได้ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาชมรมต่าง ๆ (19)
9. การจัดกิจกรรม เสริมหลักสูตรควรให้สอดคล้องกับวิชาชีพของนักศึกษา (16)

ด้านการวัดและประเมินผล

ครูผู้สอนคณะวิชาสามัญและสัมพันธได้ เสนอแนะด้านการวัดและประเมินผล ดังนี้คือ

1. ควรจัดให้มีการอบรม เกี่ยวกับการวัดและประเมินผลแก่ครู - อาจารย์ทุกคน(23)
2. ระเบียบการวัดและประเมินผลไม่ควร เปลี่ยนแปลงไปมาจนเกิดความสับสน(21)
3. ควรมีข้อสอบมาตรฐานของกรม ๆ ทุกรายวิชาที่สำคัญ ๆ (16)
4. ควรทบทวนระเบียบการวัดผล เกี่ยวกับการสอบแก้ตัวของนักศึกษา (14)
5. ไม่ควรให้มีการสอบแก้ตัว ถ้าสอบไม่ผ่านควรให้เรียนซ้ำ บางรายวิชานักเรียน

ไม่เตรียมตัวสอบ เพราะหวังที่จะสอบแก้ตัว (10)

บุคลากรอื่น ๆ

เจ้าหน้าที่งานทะเบียนและวัดผล

1. เจ้าหน้าที่งานทะเบียนและวัดผล เคยเข้ารับการอบรม เกี่ยวกับงานที่ปฏิบัติ ดังนี้คือ งานทะเบียน(22) การวัดและประเมินผล(21) การจัดเก็บเอกสาร(18)
2. เหตุผลที่เจ้าหน้าที่งานทะเบียนและวัดผลไม่เห็นด้วยกับระบบการเรียนการสอนที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาโดยไม่แยกนักศึกษาออกเป็นรอบ เข้าและรอบบ่าย ดังนี้คือ

- 2.1 ยากแก่การปกครอง(12)
- 2.2 ทำให้มีเวลาว่างมากในบางวัน และนักเรียนมักจะใช้เวลาดังกล่าวในทางที่ไม่เหมาะสม(10)
- 2.3 ปิดโอกาสการทำงานนอกเวลาเรียนของนักเรียนและทำให้ผู้ที่มิงานทำแล้วไม่สามารถที่จะเข้าศึกษาได้ ซึ่งไม่ใช่เป็นระบบเปิดอย่างแท้จริง(8)
- 2.4 ทำให้นักศึกษาที่อาศัยอยู่ตามหมู่บ้าน หรืออำเภอที่อยู่ห่างที่ตั้งของสถานศึกษาไม่สามารถเดินทางไป - กลับได้ทุกวัน เหมือนอย่างระบบการเรียนเต็ม ใจ จึงจำเป็นต้องหาที่พักในเมือง เป็นการเสียค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้นอีก(7)
- 2.5 สถานศึกษาไม่มีความพร้อมในด้านงบประมาณ อาคารสถานที่และบุคลากร(7)
- 2.6 นักเรียนในวัยนี้ยังไม่พร้อม และมีความรับผิดชอบน้อย(5)
3. สาขาวิชาที่เจ้าหน้าที่งานทะเบียนและวัดผล เห็นว่ามีความเหมาะสมกับสภาพปัจจุบัน และท้องถิ่นคือ ช่างยนต์(19) ช่างก่อสร้าง(15) ช่างเชื่อม ฯ (14) และช่างไฟฟ้า(12)
4. เหตุผลที่เจ้าหน้าที่งานทะเบียนและวัดผลไม่แน่ใจว่าหลักสูตร ปวช.2524 ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม เหมาะสมกับสภาพปัจจุบันและท้องถิ่น เรียงตามลำดับความถี่ได้ดังนี้ คือ
 - 4.1 ตลาดแรงงานตามท้องถิ่นต่าง ๆ มีน้อย นักศึกษาที่สำเร็จจึงไม่สามารถหางานทำได้ตรงตามสาขาวิชาที่เรียนมา(22)
 - 4.2 ไม่มีการติดตามและประเมินผลนักศึกษาตามท้องถิ่นต่าง ๆ (19)
 - 4.3 บางรายวิชานักศึกษาไม่สามารถนำไปใช้ในวิถีชีวิตประจำวันในท้องถิ่นได้(16)
 - 4.4 สถานศึกษาไม่มีความพร้อมในด้านงบประมาณ สถานที่ ครุภัณฑ์ บุคลากร(15)
 - 4.5 บางสาขาวิชาไม่เป็นที่สนใจของคนในท้องถิ่น(12)
 - 4.6 ไม่มีการปรับปรุงหลักสูตรให้สอดคล้องกับสภาพของแต่ละท้องถิ่น(10)
5. เหตุผลที่เจ้าหน้าที่งานทะเบียนและวัดผล เห็นว่าหลักสูตร ปวช.2524 ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมไม่เหมาะสมกับสภาพปัจจุบันและท้องถิ่น เรียงตามลำดับความถี่ได้ดังนี้ คือ
 - 5.1 ตลาดแรงงานมีน้อย ไม่สามารถหางานทำในท้องถิ่นได้(26)
 - 5.2 สภาพของแต่ละท้องถิ่นไม่เหมือนกัน(24)
 - 5.3 มีรายวิชาต่าง ๆ แยกย่อยมากเกินไป(16)
6. ข้อเสนอแนะของเจ้าหน้าที่งานทะเบียนและวัดผล สรุปได้ดังนี้คือ

- 6.1 บุคลากรในงานทะเบียนและวัดผลมีน้อยเกินไป ควรมีอัตราสำหรับงานนี้โดยเฉพาะ บุคลากรส่วนมากเป็นครู-อาจารย์ที่มีงานสอนประจำอยู่แล้ว(11)
- 6.2 กฎเกณฑ์ ระเบียบ และแบบฟอร์มต่าง ๆ เปลี่ยนแปลงไปมาอยู่เสมอจนทำให้เกิดความสับสนแก่ผู้ที่ปฏิบัติงาน ควรมีการอบรมเชิงปฏิบัติการ หรือสัมมนาเจ้าหน้าที่ทุกครั้งที่มีการเปลี่ยนแปลง (8)
- 6.3 การสนับสนุนด้านต่าง ๆ จากฝ่ายบริหารยังอยู่ในเกณฑ์ต่ำ ควรมีการอบรมผู้บริหารตามสายงานให้มาก เพื่อที่จะได้เข้าใจอย่างลึกซึ้งในสายงานที่ตัวเองรับผิดชอบแล้วจะได้ส่งเสริมให้การปฏิบัติงาน เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ(7)
- 6.4 การส่งระดับคะแนนของครูผู้สอนไม่ค่อยตรงตามเวลาที่กำหนด ทำให้การประกาศผลการเรียนล่าช้าออกไป(6)
- 6.5 ครูผู้สอนส่วนมากยังไม่เข้าใจถึงวิธีการในการสร้าง เครื่องมือวัดและประเมินผล ตลอดจนกระบวนการต่าง ๆ ในการวัดและประเมินผลอย่างถูกต้อง จึงควรมีการอบรมเชิงปฏิบัติการแก่ครู - อาจารย์ทุกคน(5)
- 6.6 ควรจัดหาอุปกรณ์ หรือครุภัณฑ์ที่จำเป็นบางอย่าง เช่น เครื่องถ่ายเอกสารและคอมพิวเตอร์(4)

เจ้าหน้าที่งานแนะแนวและบริการจัดหางาน

1. เจ้าหน้าที่งานแนะแนวและบริการจัดหางาน เคยเข้ารับการอบรม เกี่ยวกับงานที่ปฏิบัติการสัมมนาการปฏิบัติงานแนะแนวและจัดหางาน(24) อาจารย์ที่ปรึกษา(20) การจัดสำนักงานแนะแนว(18) สัมมนาเชิงปฏิบัติการงานแนะแนวและฝึกงานอาชีพ(18) แนะนำการศึกษาและอาชีพ(16) งานแนะแนวและฝึกงาน(12) เพศศึกษา(11) และกลุ่มสัมพันธ์(9)
2. เหตุผลที่เจ้าหน้าที่งานแนะแนวและบริการจัดหางาน ไม่เห็นด้วยกับระบบการเรียนการสอน ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาโดยไม่แยกนักศึกษาออกเป็นรอบ เข้าและรอบบ่าย ดังนี้คือ
 - 2.1 ยากแก่การปกครอง(21)
 - 2.2 ทำให้มีเวลาว่างมากในบางวัน และนักศึกษามักจะใช้เวลาดังกล่าวในทางที่ไม่เหมาะสม(17)
 - 2.3 ปิดโอกาสการหางานทำนอกเวลาเรียนของนักศึกษาและทำให้ผู้ที่มิงานทำแล้วไม่สามารถที่จะ เข้าศึกษาได้ ซึ่งไม่ใช่เป็นระบบ เปิดอย่างแท้จริง(14)

- 2.4 ทำให้นักศึกษาที่อาศัยอยู่ตามหมู่บ้าน หรืออำเภอที่อยู่ห่างที่ตั้งของสถานศึกษา ไม่สามารถเดินทางไป - กลับได้ทุกวันเหมือนอย่างระบบการเรียนเดิม จึง จำเป็นต้องหาที่พักในเมือง เป็นการเสียค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้นอีก(12)
- 2.5 สถานศึกษาไม่มีความพร้อมในด้านงบประมาณ อาคารสถานที่และบุคลากร(9)
- 2.6 นักศึกษาในวัยนี้ยังไม่พร้อม และมีความรับผิดชอบน้อย(7)
- 2.7 ยุ่งยากในการจัดตารางสอน(5)
3. สาขาวิชาที่เจ้าหน้าที่งานแนะแนวและบริการจัดหางานเห็นว่าเหมาะสมกับสภาพ ปัจจุบันและท้องถิ่นคือ ช่างยนต์(23) ช่างก่อสร้าง(21) ช่างเชื่อม ฯ (15) และช่างไฟฟ้า(11)
4. เหตุผลที่เจ้าหน้าที่งานแนะแนวและบริการจัดหางานไม่แน่ใจว่าหลักสูตร ฯ เหมาะสมกับสภาพปัจจุบันและท้องถิ่น เรียงตามลำดับความถี่ได้ดังนี้คือ
 - 4.1 ตลาดแรงงานตามท้องถิ่นต่าง ๆ มีน้อย นักศึกษาที่สำเร็จจึงไม่สามารถหา งานทำได้ตรงตามสาขาวิชาที่เรียนมา(15)
 - 4.2 ไม่มีการติดตามและประเมินผลนักศึกษาตามท้องถิ่นต่าง ๆ (14)
 - 4.3 บางรายวิชานักศึกษาไม่สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันในท้องถิ่นได้(11)
 - 4.4 สถานศึกษาไม่มีความพร้อมในด้านงบประมาณ สถานที่ ครุภัณฑ์ บุคลากร(10)
 - 4.5 บางสาขาวิชาไม่เป็นที่สนใจของคนในท้องถิ่น(9)
 - 4.6 ไม่มีการปรับปรุงหลักสูตรให้สอดคล้องกับสภาพของแต่ละท้องถิ่น(8)
 - 4.7 มีการเปลี่ยนแปลงระเบียบและกฎเกณฑ์ต่าง ๆ ไปมาจนทำให้สับสน(6)
 - 4.8 วิชาสามัญและสัมพันธ์มากเกินไป แต่มีวิชาชีพน้อย(5)
 - 4.9 ไม่ทราบว่าหลักสูตรได้มีการทดลองใช้มาก่อนหรือไม่(4)
 - 4.10 บางสาขาวิชาไม่เป็นที่ต้องการของตลาดแรงงานในท้องถิ่น(4)
 - 4.11 ยังไม่มีการประเมินผลหลักสูตร(3)
5. เหตุผลที่เจ้าหน้าที่งานแนะแนวและบริการจัดหางานเห็นว่าหลักสูตร ฯ ไม่เหมาะสมกับสภาพปัจจุบันและท้องถิ่น เรียงตามลำดับความถี่ได้ดังนี้คือ
 - 5.1 ตลาดแรงงานมีน้อย ไม่สามารถหางานทำในท้องถิ่นได้(23)
 - 5.2 สภาพของแต่ละท้องถิ่นไม่เหมือนกัน(15)
6. ข้อเสนอแนะของเจ้าหน้าที่งานแนะแนวและบริการจัดหางาน สรุปได้ดังนี้คือ

- 6.1 บุคลากรในงานแนะแนวและบริการจัดหางานมีน้อยเกินไป ควรมีอัตราสำหรับงานนี้โดยเฉพาะ ส่วนมากเป็นครู-อาจารย์ที่มีงานสอนประจำอยู่แล้ว(18)
- 6.2 กฎเกณฑ์และระเบียบต่าง ๆ เปลี่ยนแปลงไปมาจนทำให้เกิดความสับสน(15)
- 6.3 การสนับสนุนด้านต่าง ๆ จากฝ่ายบริหารยังอยู่ในเกณฑ์ต่ำ ควรมีการอบรมผู้บริหารตามสายงานให้มาก เพื่อที่จะได้เข้าใจอย่างลึกซึ้งในสายงานที่ตัวเองรับผิดชอบแล้วจะได้ส่งเสริมให้การปฏิบัติงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ(13)
- 6.4 ควรมีการอบรมเกี่ยวกับการแนะแนวแก่ครูอย่างทั่วถึง(12)
- 6.5 ควรมีการติดตามผลการปฏิบัติงานอย่างเป็นขั้นตอน และสม่ำเสมอ(11)
- 6.6 ควรแยกนักศึกษาออกเป็นรอบเช้าและรอบบ่ายเหมือนเดิม(9)
- 6.7 ควรมีสุนัขรวมของตลาดแรงงาน ตลอดจนข่าวสารอื่น ๆ ตามภูมิภาค(7)
- 6.8 ควรจัดคาบสำหรับกิจกรรมโฮมรูมสัปดาห์ละ 1 คาบเป็นอย่างน้อยเข้าไว้บนตารางสอน เพื่อให้นักศึกษาได้พบปะกับอาจารย์ที่ปรึกษาเป็นประจำ(5)
- 6.9 สถานประกอบการสำหรับการฝึกงานตามภูมิภาคมีน้อย (3)

เจ้าหน้าที่งานห้องสมุด

1. เจ้าหน้าที่งานห้องสมุด เคยเข้ารับการอบรมเกี่ยวกับงานที่ปฏิบัติดังนี้คือ สารนิเทศกับการพัฒนาประเทศ(29) การบริหารงานห้องสมุด(26) ห้องสมุดในยุคข่าวสาร(25) การดำเนินงานห้องสมุดเฉพาะ(23) การบริการสนเทศเพื่อการศึกษา(20) การพัฒนานวัตกรรมห้องสมุด(18) การจัดหมู่และทำบัตรรายการ(17) วารสารเพื่อการนิเทศ(15) การดำเนินการห้องสมุดมหาวิทยาลัย(15) บรรณารักษ์ห้องสมุดตามหลักสูตรใหม่(14) ห้องสมุดกับการวิจัยสนเทศ(12) ความเจริญเติบโตของห้องสมุด(9) การปฏิบัติงานห้องสมุด(7) ระบบงานของศูนย์สารสนเทศ(5)
2. เหตุผลที่เจ้าหน้าที่งานห้องสมุดไม่เห็นด้วยกับระบบการเรียนการสอนที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาโดยไม่แยกนักศึกษาออกเป็นรอบเช้าและรอบบ่าย เรียงตามลำดับความถี่ได้ดังนี้ คือ
 - 2.1 ยากแก่การปกครอง(6)
 - 2.2 ทำให้มีเวลาว่างมากในบางวัน และนักศึกษามักจะใช้เวลาดังกล่าวในทางที่ไม่เหมาะสม(5)
 - 2.3 ปิดโอกาสการหางานทำนอกเวลาเรียนของนักศึกษาและทำให้ผู้ที่มิงานทำแล้วไม่สามารถที่จะเข้าศึกษาได้ ซึ่งไม่ใช่เป็นระบบเปิดอย่างแท้จริง(4)

- 2.4 ทำให้นักศึกษาที่อาศัยอยู่ตามหมู่บ้าน หรืออำเภอที่อยู่ห่างที่ดึงของสถานศึกษา ไม่สามารถเดินทางไป - กลับได้ทุกวันเหมือนอย่างระบบการเรียนเดิม จึงจำเป็นต้องหาที่พักในเมือง เป็นการเสียค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้นอีก(4)
- 2.5 สถานศึกษาไม่มีความพร้อมในด้านงบประมาณ อาคารสถานที่ บุคลากร(3)
- 2.6 นักศึกษาในวัยนี้ยังไม่พร้อม และมีความรับผิดชอบน้อย(2)
- 2.7 ยุ่งยากในการจัดการการสอน(2)
3. สาขาวิชาที่เจ้าหน้าที่งานห้องสมุด เห็นว่ามีความเหมาะสมกับสภาพปัจจุบัน และท้องถิ่น ช่างยนต์(26) ช่างไฟฟ้า(21) และช่างก่อสร้าง(20)
4. เหตุผลที่เจ้าหน้าที่งานห้องสมุด ไม่แน่ใจว่าหลักสูตร ปวช. 2524 ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม เหมาะสมกับสภาพปัจจุบันและท้องถิ่น เรียงตามลำดับความถี่ได้ดังนี้ คือ
 - 4.1 ตลาดแรงงานตามท้องถิ่นต่าง ๆ มีน้อย นักศึกษาที่สำเร็จจึงไม่สามารถหางานทำได้ตรงตามสาขาวิชาที่เรียนมา(16)
 - 4.2 ไม่มีการติดตามและประเมินผลนักศึกษาตามท้องถิ่นต่าง ๆ (15)
 - 4.3 สถานศึกษาไม่มีความพร้อมในด้านงบประมาณ สถานที่ ครุภัณฑ์ บุคลากร(12)
 - 4.4 ไม่มีการปรับปรุงหลักสูตรให้สอดคล้องกับสภาพของแต่ละท้องถิ่น(11)
5. เหตุผลที่เจ้าหน้าที่งานห้องสมุด เห็นว่า หลักสูตร ปวช. 2524 ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมไม่เหมาะสมกับสภาพปัจจุบันและท้องถิ่น เรียงตามลำดับความถี่ได้ดังนี้ คือ
 - 5.1 ตลาดแรงงานมีน้อยนักศึกษาที่สำเร็จไปแล้วไม่สามารถหางานทำในท้องถิ่นได้
 - 5.2 สภาพของแต่ละท้องถิ่นไม่เหมือนกัน(15)
 - 5.3 ไม่ได้บรรจุวิชาบรรณารักษศาสตร์ หรือการใช้ห้องสมุด เข้าไปในหลักสูตร ทั้งมีความสำคัญและจำเป็นต่อการศึกษาของนักเรียนมาก จึงทำให้นักเรียนส่วนมากใช้ห้องสมุดยังไม่ถูกต้องเท่าที่ควร(12)
6. ข้อเสนอแนะของเจ้าหน้าที่งานห้องสมุด สรุปและเรียงลำดับตามความถี่ได้ดังนี้คือ
 - 6.1 บุคลากรในงานห้องสมุดมีน้อยเกินไป ไม่สามารถให้บริการได้อย่างเต็มที่ควรบุคลากรที่ปฏิบัติงานปัจจุบันนี้ส่วนมากเป็นครู - อาจารย์ที่มีงานสอนประจำ และมีคาบการสอนมากอยู่แล้ว(11)
 - 6.2 ห้องสมุดคับแคบเกินไปควร เป็นอาคาร เอกเทศสำหรับห้องสมุดโดยเฉพาะ(9)

- 6.3 ผู้บริหารสถานศึกษาควรวีให้มีการสนับสนุนในเรื่องของครุภัณฑ์ประจำห้องสมุด และจัดงบประมาณให้เพียงพอ(7)
- 6.4 ควรบรรจุวิชาบรรณารักษศาสตร์ หรือการใช้ห้องสมุด เป็นวิชาบังคับเรียนของนักเรียนทุกแผนก(6)
- 6.5 หนังสือเรียนตามหลักสูตร ปวช. 2524 ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมจัดพิมพ์ยังไม่ครบสมบูรณ์ การจัดซื้อเข้าห้องสมุดจึงเป็นปัญหามาก (6)
- 6.7 ควรให้มีการประชุมสัมมนาระหว่างบรรณารักษ์ห้องสมุด(5)
- 6.8 ครูผู้สอนไม่ค่อยให้ความสำคัญร่วมมือในการแจ้งรายการหนังสือที่ต้องการ(5)

เจ้าหน้าที่งานพัสดุกลาง

1. เจ้าหน้าที่งานพัสดุกลาง เคยเข้ารับการอบรมเกี่ยวกับงานที่ปฏิบัติตั้งนี้คือ การควบคุมพัสดุในสถานศึกษา(34) การบริหารพัสดุในสถานศึกษา(29) งานพัสดุ(27) การยกเว้นอำนาจนำเข้าวัสดุการศึกษา(25) ระเบียบการพัสดุ พ.ศ.2521(21) การประชุมสัมมนาางานพัสดุ(19) การจัดพัสดุแผนใหม่(17) ระบบการพัสดุกกลาง(15) หน่วยจ่าย-หน่วยเบิก(14) การจัดซื้อพัสดุ(14) งานพัสดุและผลผลิต(13) งานผลิตและการค้า(10) การลงบัญชีควบคุมพัสดุ(9)
2. เหตุผลที่เจ้าหน้าที่งานพัสดุกกลางไม่เห็นด้วยกับระบบการเรียนการสอนที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาโดยไม่แยกนักศึกษาออกเป็นรอบเช้าและรอบบ่าย เรียงตามลำดับความถี่ได้ตั้งนี้ คือ
 - 2.1 ยากแก่การปกครอง(16)
 - 2.2 ทำให้มีเวลาว่างมากในบางวัน และนักศึกษามักจะใช้เวลาดังกล่าวในทางที่ไม่เหมาะสม(14)
 - 2.3 ปิดโอกาสการหางานทำนอกเวลาเรียนของนักศึกษาและทำให้ผู้ที่มิงานทำแล้วไม่สามารถที่จะเข้าศึกษาได้ ซึ่งไม่ใช่เป็นระบบเปิดอย่างแท้จริง (12)
 - 2.4 ทำให้นักศึกษาที่อาศัยอยู่ตามหมู่บ้าน หรืออำเภอที่อยู่ห่างที่ตั้งของสถานศึกษาไม่สามารถเดินทางไป - กลับได้ทุกวันเหมือนอย่างระบบการเรียนเดิม จึงจำเป็นต้องหาที่พักในเมือง เป็นการเสียค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้นอีก(12)
 - 2.5 สถานศึกษาไม่มีความพร้อมในด้านงบประมาณ อาคารสถานที่ บุคลากร(10)
 - 2.6 นักศึกษาในวัยนี้ยังไม่พร้อม และมีความรับผิดชอบน้อย(10)
3. สาขาวิชาที่เจ้าหน้าที่งานพัสดุกกลางเห็นว่าความเหมาะสมกับสภาพปัจจุบัน และต้อง

ถิ่นคือ ช่างยนต์(21) ช่างไฟฟ้า(16) และช่างก่อสร้าง(12)

4. เหตุผลที่เจ้าหน้าที่งานพัสดุกลางไม่แน่ใจว่าหลักสูตร ปวช. 2524 ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม เหมาะสมกับสภาพปัจจุบันและท้องถิ่น เรียงตามลำดับความถี่ได้ดังนี้ คือ

4.1 ตลาดแรงงานตามท้องถิ่นต่าง ๆ มีน้อย นักศึกษาที่สำเร็จจึงไม่สามารถหางานทำได้ตรงตามสาขาวิชาที่เรียนมา(13)

4.2 สถานศึกษาไม่มีความพร้อมในด้านงบประมาณ สถานที่ ครูภัณฑ์ บุคลากร(10)

4.3 ไม่มีการปรับปรุงหลักสูตรให้สอดคล้องกับสภาพของแต่ละท้องถิ่น(9)

4.4 จัดทำวัสดุฝึกตามใบงานยากในบางรายวิชา(7)

4.5 บางรายวิชาไม่มีวัสดุฝึก และเครื่องจักร เครื่องมือที่จำเป็น(6)

5. เหตุผลที่เจ้าหน้าที่งานพัสดุกลางเห็นว่า หลักสูตร ปวช. 2524 ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมไม่เหมาะสมกับสภาพปัจจุบันและท้องถิ่น เรียงตามลำดับความถี่ได้ดังนี้ คือ

5.1 ตลาดแรงงานมีน้อย ไม่สามารถหางานทำในท้องถิ่นได้ (14)

5.2 สภาพของแต่ละท้องถิ่นไม่เหมือนกัน(11)

5.3 งบประมาณสนับสนุนในการจัดหาเครื่องจักร อุปกรณ์ และวัสดุฝึกมีจำกัด(9)

6. ข้อเสนอแนะของเจ้าหน้าที่งานพัสดุกลาง สรุปและเรียงลำดับตามความถี่ได้ดังนี้คือ

6.1 บุคลากรในงานพัสดุกลางน้อยมีเกินไป บุคลากรส่วนมากเป็นครู-อาจารย์ที่มีงานสอนประจำ จึงควรจัดสรรอัตราสำหรับงานนี้อย่างน้อย 4 อัตรา (9)

6.2 สถานที่สำหรับงานพัสดุกลางคับแคบเกินไป(8)

6.3 ควรชี้แจงหรือให้ความรู้แก่บุคลากรทุกฝ่ายเกี่ยวกับระเบียบการพัสดุ(7)

6.4 ควรมีการติดตามผลเกี่ยวกับงานผลผลิต และการใช้พัสดุให้มากยิ่งขึ้น(7)

6.4 ควรมีการอบรมเกี่ยวกับการพัสดุในสถานศึกษา โดยให้ครู - อาจารย์ และบุคลากรทุกฝ่ายเข้ารับการอบรมให้มากที่สุด(6)

6.5 รวบรวมมาตรฐานของครุภัณฑ์ต่ำเกินไป ครุภัณฑ์ที่จัดซื้อจึงมีคุณภาพต่ำ(6)

6.6 ขั้นตอนเกี่ยวกับการพัสดุมากเกินไป จึงยากต่อการปฏิบัติ(6)

6.7 ควรให้ครู - อาจารย์ใช้วัสดุให้ถูกต้องตามโครงการ และใบงาน(5)

6.8 ควรมีการเบิก - จ่ายวัสดุให้พอดีกับงานชิ้นหนึ่ง ๆ (5)

6.9 เศษวัสดุที่เหลือใช้ควรหาทางประดิษฐ์ หรือดัดแปลงเป็นวัสดุสำเร็จรูปอย่าง

อื่นให้มากที่สุด(5)

- 6.10 ควรกำหนดแบบฟอร์มการดำเนินการจัดซื้อ จัดจ้างให้เป็นแบบเดียวกันทั้งวิทยาลัยที่ขึ้นกับจังหวัดและวิทยาลัยที่ขึ้นกับส่วนกลาง(4)
- 6.11 การจัดซื้อครุภัณฑ์ที่มีราคาสูงจัดหาซื้อได้ยากตามส่วนภูมิภาค ทางกรม ฯ น่าจะดำเนินการจัดซื้อให้จากส่วนกลาง(3)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย